

శ్రీరస్తు.
శ్రీవైఖానసగ్రంథమాలా
తురీయకుసుమమ్

ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసారః

ఉ. వే. శ్రీమదిలత్తూరు. సుందరరాజ భట్టాచార్యవిరచితః.

ఉ. వే. శ్రీమద్భిః

ఉ. చ. శ్రీనివాసభట్టాచార్యైః
బొమ్మకంటి. వీరరాఘవాచార్యైః
ఉత్పల. వేంకటనరసింహాచార్యశ్చ
పరిష్కృతః.

గ్రంథమాలా సంపాదకః
య. బి. డి. శ్రీమచార్యః.

All Right Reserved.

అల్యమ్

MADRAS.

రు. 1-2-0

1916.

PRINTED BY:

VEDAM & CO, 13, OIL MONGER STREET.

MADRAS.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీవైఖానన గ్రంథమాల

ప్రధాన పోషకులు.

శ్రీమాన్-ఆయుర్వేదమూర్తాండ భిషజ్మణి వైద్యరత్న, పండిత, డి - గోపాలాచార్యులు,
పి. వి. యన్. గారు, చెన్నపురి.

శ్రీమాన్ - వేదాంతం, ఆనందాచార్యులుగారు, తెన్నేరు.

,, అర్చకం, వెంకటరాఘవాచార్యులుగారు, ఆనగొంది సంస్థానము.

,, మూల్యవంతం యోగానంద నరసింహభట్టాచార్యులుగారు, మంగళగిరి.

,, నేటిన్ డాక్టర్, డి-హనుమాచార్యులుగారు, ఈగావారిపాలెము

—(0)—

ఉద్ధారకులు

శ్రీమాన్-ఉ. చ. శ్రీనివాస భట్టాచార్యులుగారు, శనివారప్పేట.

శ్రీమాన్-రొంపిచర్ల భట్టర్ శ్రీనివాసాచార్యులుగారు, శ్రీవైఖానన
విద్యానిలయము.

ఆకులమన్నాడు.

శ్రీమాన్-దేవయజనం, వెంకటరాఘా చార్యులుగారు, ఈపూరు.

శ్రీమాన్-నల్లూరి, వెంకటప్ప శాచార్యులుగారు, ముక్తపల్లి అగ్రహారము.

—(0)—

పోషకులు.

క్రీమాక్ష-తిరుమలదేవస్తాన అర్చకం, శేషాదిదీక్షితులుగారు,	తిరుపతి.
,, అర్చకం, పరాంతుశం, శేషాచార్యులుగారు,	గాజులమండ్రము.
,, గొంపిచర్ల, భట్టర్, నరసింహాచార్యులుగారు,	నందివాడ.
,, ముత్తేవి, చలమాచార్యులుగారు,	కురుమద్దాలి.
,, దీవి, వెంకటాచార్యులుగారు,	వణుకూరు.
,, వినుకొండ, నరసింహాచార్యులుగారు,	నేటివ్ దాక్టర్, వేటపాళెము.
,, నారాయణం-వెంకటాచార్యులుగారు,	నేటివ్ దాక్టరు ఇంకొల్లు.
,, అర్చకం, రామాచార్యులుగారు,	ముదిగిరి.
,, కరికృష్ణ భట్టాచార్యులుగారు,	పొన్నేరి.
,, నారాయణం, శేషాచార్యులుగారు,	ఉల్లిపాళెం.
,, గ్రంథిపురి, కృష్ణమాచార్యులుగారు,	గోపానగరము.
,, వినుకొండ, నరసింహాచార్యులుగారు,	మాన్యల్లూరు.
,, డి-హనుమాచార్యులుగారు,	చీరాల.
,, గ్రంథిపురి, శేషాచార్యులుగారు,	గొనసపూడి.
,, దీవి, శేషభట్టాచార్యులుగారు,	ఎడ్లపల్లి.
,, వేదాంతం, కృష్ణమాచార్యులుగారు,	పోరంకి.
,, వాకాని, సీతారామాచార్యులుగారు,	మన్నూరు పోలూరు.
,, గ్రంథిపురి, పురషోత్తమాచార్యులుగారు,	గుమ్మడిపూడి.

సహాయకులు.

క్రీమాక్ష-గొంపిచర్ల, వెంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు,	యార్లగడ్డ.
,, వేదాంతం, వెంకటరామాచార్యులుగారు,	కపిలేశ్వరపురము.
,, దీవి, శ్రీరామాచార్యులుగారు,	ఉయ్యూరు.

శ్రీయః పతియును, నవాప్తసమస్తకాముండును, సకల కల్యాణగుణగణాలంకారండును, నిఖిలజగదుత్పత్తి స్థితిలయ లీలుండును, సమస్తనిగమవేద్యుండును నగు శ్రీమన్నారాయణమూర్తి సకలచేతనోజ్జీవనమునకై శ్రీవేంకటాచలప్రభృతివిద్య జ్యేష్ఠములనుం దర్శారూపమున నవతరించి గక్షించుచు గొంతకాలమునకు కలిప్రభావముచే అర్చామహిమ తిరోహిత మగుటం దెలిసి తానే స్వచరణకమలయుగళ సపర్యాస క్తహృదయులగు శ్రీమద్దోషింహచార్యులవారివలన యక్కిణియను సతీలలామంబున పుత్రరూపముగా నవతరించి శ్రీనివాసదీక్షితసమాహ్వయమునంది సకల కలాకలాపుండై యనేకసద్గ్రంథముల రచించి దుర్మతముల ఖండించి యుత్తమబ్రహ్మ విద్యయనుగ్రంథరూపమున నర్చితారవైభవమును వెల్లడిపెట్టిరి. అయ్యది బ్రహ్మ ప్రాప్తి సాధనములగు విద్యలలో నెల్లనుత్తమ యగుటచే తనపేరును సార్థక పరచుకొనుచున్నది. దీనియందు గలయర్థము సకలజనులకుఁ దెలియకుండటం జూచి శ్రీరామ భద్రస్తుత్యాద్యనేకగ్రంథనిర్మాతలగు శ్రీసుందరరాజభట్టాచార్యులవారు పరమానుగ్రహముచే నుత్తమబ్రహ్మవిద్యా సారమును నీగ్రంథమును కృపచేసిరి.

ఇయ్యదియాధికారపంచకముచే విరాజిల్లుచున్నది. అందు ప్రథమాధికారమున “బ్రహ్మదేవానాం” అను నుపనిషద్వాక్యార్థనివరణమున దేవతలలో మొదటివాండును ప్రపంచకర్తయును, లోకరక్షకుండును, నగు బ్రహ్మ అనఁగా విఖనోమహామునియుండెను. ఆయన సమస్తవిద్యలకు మూలభూతమైన బ్రహ్మవిద్యను అనఁగా శ్రీవైఖానసాగమమును, జ్యేష్ఠ పుత్రుండగు నధర్వణికి అనఁగా భృగు మహామునీకినుపదేశించెను. “అనునియ్యర్థమును శ్రుతిస్మృతిపురాణములచే, స్థిరపరచి యీభగవదారాధనమును, ధర్మార్థకామమోక్షములకు నిరపేక్ష మైనయూపాయమునుగా నిర్ణయించిరి.

ద్వితీయాధికారమున ఆరాధనమునకు ముఖ్యావశ్యకమైన విగ్రహనిర్మాణమును గుఱించియు, విగ్రహమునందు భగవత్తాత్మత్వమును గుఱించియు, శిశాస్త్రోక్త కర్షణాది ప్రతిమాంతే పూర్వక్రియల ముఖ్యావశ్యకతను గుఱించియు, నేక ప్రమాణములను, యుక్తులను కనుపరచుచు, స్వల్పమతిగలవారికే ప్రతిమార్చనమావశ్యకమను దుర్వాదమును ఖండించిరి.

తృతీయాధికారమున ప్రతిమార్చనక్రియారత్నరులకే బ్రహ్మవేత్తలలో నుత్తమత్వమును, శ్రీమన్నారాయణునికే ముక్తిప్రదానాధికారమును, దేవతాంతరోపాసకులకును, తత్తద్దేవతాంతర్యామియై కామితముల భగవంతుండై యిచ్చునను విష

యమును, తురీయాశములకుం గూడ సర్వారాధనము ముఖ్యమనుటయును, శ్రీమద్వా
యత్రీమంత్రిమునకు శ్రీవైఖానసశాస్త్రాక్ష పంచమూర్త్యనుసరణముగా నర్చనిర్ణయ
మును, ఉద్ధారమంత్రిములు లేకుండుటచే నీశాస్త్రమునకు వైదికత్వస్థాపనమును,
భగవదారాధనమునం దప్రపన్నుల కధికారము లేదనియును, దేవతాంతర ప్రసాద
భక్షణనిషేధంబును, స్థిరపరచిరి.

చతుర్థాధికారమున బ్రహ్మచతుర్ముఖత్వాదిరహితమునివేషధారియై శుద్ధ
సత్త్వము నవలంబించి, భగవంతుని విశేషముగ ధ్యానించినకారణమున విఖనో
మహామునియనునామమునొంది భగవంతునివలన తదారాధనము నధిగమించుటయు,
పిదప భృగ్యాదిమునుల సృజించి వారలకు నుపదేశించుటయు, శ్రీవైఖానసాగమ
మన్యూనాసతిలేకముగా ముపనిషదర్థమునుబోధించుటచే నుపనిషత్తుల యొక్కమారు
రూపమనియును, ఇట్టిశాస్త్రమును ప్రపథమమున ప్రవర్తింపఁ జేయుటచే
శ్రీవిఖనోమహామునికి వేదాంతాచార్యులలో నగగణ్యత్వము సంభవించుటయు
ఏతదాగమవేత్తలకు నుభయవేదాంతిత్వసిద్ధియు, శ్రీసూత్రమునకు నారాయణైకపర
త్వమును నిరూపించుటయు, బోధాయనాపస్తంబును యాజ్ఞవల్క్యు శౌనక హరీ
తాది మహర్షి బృందము శ్రీవిఖనసూన్యత్రోక్తధర్మములను పరిమాణతమములుగా నంగీ
కరించుటయు, శ్రీపారమార్థికో పవిషదర్థములతోనితరోపనిషదర్థములను పొందు
పరచుటయు, మున్నగు ననేకవిషయములు విస్తరింపఁబడెను.

పంచమాధికారమున పంచమవేదమను ప్రసిద్ధింజెందిన శ్రీమహాభారతార్థ
తానుశాసనికపర్వమునందలి, భీష్మునిచే ధర్మజునకు బోధింపఁజడినపుండరీకనారద
సంవాద రూపమగుభగవదారాధన ప్రకరణమున కర్చవివరణవ్యాజముచే పూర్వో
క్తాధికారచతుష్టయమునందలి విషయములు సంగ్రహింపఁబడెను.

ఈ గ్రంథమునందలివిషయసూచిక దిక్షాత్రమేగాని, సర్వాధికారముల
యందును, సర్వవిషయములు తత్తత్ప్రకరణానుకూలముగా ననేకావాంతర విషయ
ములతో పొందు పరుపబడియున్నవి.

గ్రంథద్రవ్యలకు విశేషములు కాగలవనియును, గ్రంథవిస్తర భీతిచేతను నింతటి
తోవిరమించితిమి.

ఇట్లు విన్నవించు విద్యజ్ఞనవిధేయులు

ఉ. చ. శ్రీనివాసభట్టాచార్యులు.

బొమ్మకంటి. వీరరాఘవాచార్యులు.

శుద్ధి పత్రమ్.

వి. సం. 12	అశుద్ధమ్.	శుద్ధమ్.	వి. సం. 12	అశుద్ధమ్.	శుద్ధమ్.
1 22	భార్యాయం	భార్యాయం	29 2	నన	నన
	భార్యాయం		29 7	యుజ్యతే	వ్యజ్యతే
4 8	కర్మకారం	కర్మాకారం	29 9	పురుష	పరుష పురుష
25	భగవదారాధనస్య	భగవదారాధనస్య	31 28	క్షేమహత్వ	క్షేపావహత్వ
5 12	సంస్కారాశ్చ	సంస్కారీరాః	33 8	సర్వత్రపరిపత్య	సర్వత్రపరిపత్య
	రీరకర్మాణి	ఇతిశారీరకర్మాణి	36 18	తథా	తదా
14	కర్మయోగోభక్తి	కర్మయోగోజ్ఞాన	36 24	వోప	వోప
	యోగశ్చేతి	యోగశ్చేతి	37 19	తిలక	తిలక
		యోగశ్చేతి	38 8	జ్ఞాన	జ్ఞాన
20	విహీనం	విహీనం	38 18	తదా	తథా
6 19	మేనేతి	మేతీతి	38 21	జనం	జనః
24	మద్యాజీ	మద్యాజీ	39 13	త్యక్త	త్యక్తం
25	ప్రధానతయా	ప్రధానపాద	39 21	క్రీడాయా	క్రీడాయః
		నతయా	39 26	సస్యాన్	సస్యా
7 19	కేషుభవన	కేషుతదుపకా	40 13	ద్వద్ధాన్	ద్వద్ధాన్
		కేషు భవననందన	42 16	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ
8 26	అచ్యుత	అచ్యుతం	43 10	ధీగమ్యం	ధీగమ్యం
27	అచ్యుతాస్మాన్	అచ్యుతస్యా	43 13	ధీగమ్యం	ధీగమ్యం
	యచీచ్చసి	యచీచ్చసి	43 23	వాచ్యశ్చ	వాచ్యశ్చ
9 4	స్వాతంత్ర్యం	స్వాతంత్ర్యం	44 26	యతా	యతా
7	ప్రార	ప్రార	46 22	లక్ష్యా	లక్ష్యా
14	మస్త్రా	మస్త్రా	48 23	తద్విష్ణో	తద్విష్ణో
18	విహిత	విహితః	50 2	వృష్టి	వృష్టి
21	ద్విజాతిభి	ద్విజాతిభిః	50 13	పురుషాద	పురుషాదయో
25	శ్రేష్ఠ్యం	శ్రేష్ఠ్యం	50 27	నాఽథ	నాఽథ
16 26	శ్చవై	శ్చిదే	50 28	షోః	షోః
17 27	ఏతద్వి	ఏనం వి	52 20	ఉపాదానం	ఉపాదానం
16	రుక్మాభంస్యన్న	రుక్మాభంస్యన్న	52 25	ప్యంత్రిషు	ప్యంసామిప్యం
18 28	వరః	వీరః			త్రిషు
22 9	వ్యవహితోపాయః	వ్యవహితోపాయః	53 4	ప్రసన్న	ప్రసన్న
23 17	మితాది	మిత్యాది	53 5	మారాధనే	మేవారాధనే
24 16	బ్రహ్మి	బ్రహ్మి	54 5	శరీరశుద్ధి	శరీరమనశ్శుద్ధి
24 27	అథ	అథ	54 21	జలధో	జలధా
25 15	వృత్తా	వృత్తా	55 2	కిలో	కాలో

క్ర.సం.	అక్షరము.	శబ్దము.	క్ర.సం.	అక్షరము.	శబ్దము.
59 4	జగత్పూ	జగత్పూ	79 18	గతంమి	సూక్ష్మమి
59 15	స్వార్ప	స్వార్ప	79 29	“యస్యవా”	ఇత్యస్మాత్సూర్వం
59 22	సమూర్ధార్పనం	సమూర్ధార్ధనం		“యస్మాత్సూ నిత్యాదినా.	స
61 26	ప్రత్యక్షమూలం	ప్రత్యక్షశుతి మూలం		ఏతం దేవయానం పథానం ఇత్యా ద్యుక్తోఽర్థః”	ఇతియోజ్యమ్.
63 11	అదౌ	అదౌ	80 11	భేదనం	వేదనం
64 4	చాశ్యత్వం	చాశ్యత్వం	80 21	పశ్యతి	పశ్యతే
64 6	క్రే	క్రే	81 6	ప్రమాయో	ప్రమేయో
64 11	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ	82 3	గమ్యః	గమ్యమ్
64 18	మ	మః	82 18	ధన	ధన
64 29	అగ్రహి	అగ్రహి	82 23	మతి	మితి
65 6	సంజేయం	సంజేయం	86 27	తను	తేజను
65 12	కం	పూర్వకం	87 23	త్కర్తకం	త్కర్తృకం
65 20	యుక్తః	యుక్తం	87 27	భవతి	నభవతి
65 22	నాది	నాధి	88 23	ధ్యానవిద్యా	న్యానవిద్యా నిష్ఠా
65 24	పూర్వచాత్రైః	పూర్వాచాత్రైః			నాంతర్విరాదినా
66 4	ఝంత్రే	ఝంత్రే			పరమపద ప్రాప్తిః
66 29	సితి	సీతి			సాంఖ్యానాయోగ
66 29	యను	యను	88 28	గుప్తయోగితి	గుప్తయోగుపిత్తితి
68 11	వరాం	వరాం	91 7	యథా	తథా
71 6	మేతి	మితి	94 15	కృత్వాం	కృతాం
71 11	తా	తాం	94 23	దీనాం	దీనాంజననం
71 21	త్సదూరే	త్సదూరే	95 21	నోపాయత్యే	నోపాయోపే
73 5	పోప	ప్రాప			యత్యే
73 14	రూప	రూపం	100 28	వ్యవ	వ్యవ
74 25	మునినా	మునీనాం	103 8	భోగ	యోగ
79 12	సర్వ	సర్వగతం	106 16	కాండిల్యో	కాండిల్యోహవా

పోషకులు,

శ్రీమాన్ బిక్కవోలు. రాఘవా చాద్యులు.

బిక్కవోలు

,, పెద్దింటి. జోగయాచార్యులు

వెలిచేరు

,, అగ్నిహోత్రంకృష్ణమాచార్యులు.

శ్రీకాకుళం

విజ్ఞాపన

మహాశయులారా !

భగవదనుగ్రహమువలనను మతాభిమానులప్రోత్సాహమువలనను నీగ్రంథమాలా తురీయకుసుమ మగునీయుత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారమును వెలువఱఁ జేయఁగలిగి తిని. ఈగ్రంథము అనంత శయన సంస్థానవిద్వాంసు లగు శ్రీమదిలత్తూరి. సుందర రాజ భట్టాచార్యులచే రచింపఁబడినది. ఈయన చరిత్రాదీకము శ్రీరామభద్రస్తుతిశతకము నందలి యుపోద్ఘాతముం గనుఁగొనినఁ జేటవడును. ప్రకృతకాలమునఁ గాగితములుమున్నగు నవి లభింపక నలుదెసల గ్రంథమాలలే జరుగుట దుష్టరమైయున్నందుననొకటికి నాల్గింతలు వెల పెంచిచ్చించి ముద్రణకార్యములు జరిగించుటచేతను మతాభిమానుల యభిమానలోపముచేతను నీగ్రంథమాలస్యముగ వెలువడినందులకును ప్రకటనప్రతికలోఁ బ్రచురించినట్లు తక్కువవెల కందఁజేయలేనందునకును చందాదారులు మన్నింపఁబ్రార్థితులు. ప్రకృతము జరుగుచున్న నీయుద్ధసంరంభములు తగ్గి కాగితములధరలు మామూలుగ నేర్పడినతోడనే ప్రకటన ధరల కంపఁబడును. ఈవిషయ మాపాలవృద్ధ మెఱింగినదియే కాన మిక్కిలి వాయ ననవసరము. ఈగ్రంథమును బరిష్కరించి శుద్ధపఱితిని లిఖించి గ్రంథమాలకుఁ బ్రితిపూర్వకముగ నొసంగిన శ్రీమాన్-ఉ. చ. శ్రీనివాస భట్టాచార్యులవారికిని, శ్రీమాన్ బొమ్మకంటి. వీరరాఘవాచార్యుల వారికిని, మిక్కిలి వినయముతో ప్రణతిశతము లర్పించుచున్నాఁడను.

ఈగ్రంథమాలాభి వృద్ధికిం గారకులును, శ్రీవైఖానసవిద్యానిలయాధికారులును నగు శ్రీమాన్-రాంపిచ్చర్ల. భట్టర్, శ్రీనివాసాచార్యులవారికిని, నిరంతరమును గ్రంథ మాలాద్యమమునకుఁ బాటువడుచుండు శ్రీమాన్-దేవయజనం. వేంకటరామాచార్యుల వారికిని, గ్రంథసంశోధకులగు ఉ. నే. శ్రీమాన్-విద్వాత్, ఉత్పల వేంకటసర సింహాచార్యులవారికిని గృతజ్ఞతాపూర్వకముగఁ బ్రిణామసహస్రము లర్పించు చున్నాఁడ.

ఇట్లు,

సుధీవిధేయుఁడు.

సంపాదకుఁడు

యన్. బి. డి. శేషాచార్యులు.

శ్రీ రస్తు.
ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసార
విషయానుక్రమణికా.

ప్రథమాధికారే—

అదౌ ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యా నామ మండోపనిషత్ప్రతిపాదితా పరబ్రహ్మ, సా చ విఖనసాపరనామ్నా బ్రహ్మణా అభర్వశబ్దవాచ్యభృగుమహామునయే ఉపదిష్టేతి సప్రమాణం న్యరూపి. తత్ర తత స్సా విద్యా జపహోమార్చనధ్యానరూపా పరమాత్మనో నారాయణ స్తోత్రపాన నేతి ప్రత్యపాది. అథ తత్తార్చన మేవ ప్రధానం, జపాదీని తదంగానీతి భగవదారాధన మేవ మోక్షోపాయ ఇతి చ సప్రమాణం సమదర్శి.

ద్వితీయాధికారే—

భగవతోఽర్చారూపే జావిర్భావే శ్రుతిస్మృత్యాదిప్రమాణం, యుక్తివిరోధా భావః, అర్చనతారమహిమ చ, విస్తరే జాదర్శిత.

తృతీయాధికారే—

భగవతః పారమ్యం, యతిభి రపి ముముక్షుభి ర్భగవత ఆరాధనీయత్వం, వైఖా నసహంచరాత్రయో రుక్తానాం భగవన్మూర్తీనా మభేదః, వైఖానసస్య వైదికత్వం, గాయత్ర్యా భగవత్ప్రతిపాదకత్వం, యోగయాజ్ఞవల్క్యైశ్చ గాయత్ర్యర్థనిరూపణే వైఖానసోక్తమూర్తిగహణమ్, వైఖానసనూత్రస్య భగవత్పరత్వం, తేన సంస్కృతా నాం వైఖానసానాం జన్మసిద్ధిపరమైకాంతిత్వం, వైఖానసమహిమ చ, సప్రమాణం ప్రపంచితాని.

చతుర్థాధికారే—

చతుర్ముఖస్య శ్రీశాస్త్రాధికమాయ మునివేషేణ భగవత్త మద్విశ్వ తపసిస్థితస్య ధ్యానార్థకఖననకారీణోఽన్వర్థత్యేనవిఖనశబ్దవాచ్యత్వం, తతో భగవిన్ముఖాద్వైఖానస శాస్త్రాధికమః, తేన భృగ్యాదిభ్య స్తదుపదేశః, భృగో ర్హారితశానకాదిభి స్తదవాప్తి క్షు. శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్య వేదాంతవిహితనారాయణపరబ్రహ్మోపాసనప్రకారప్రతి పాదకతయా తదుపాసనే వేదవేదాంతమన్తవినియోగాభిధాయితయా చ వేదాంత శబ్దత్వం, శ్రీశాస్త్రహాసవేదాంతే సర్వసాధారణవేదాంతే చాధికారిణాం శ్రీవైఖాన సానా ముభయవేదాంతిత్వసిద్ధిః, తేషాం గర్భచక్రీధారణం, తత్ప్రముద్రానిషేధః, వైష్ణవాగ్ర్యత్వాదికం చ సప్రమాణం న్యరూపిత.

పంచమాధికారే—

శ్రీమన్నారాయణ ఏవ పరమాత్మా కారణ మితి, ముముక్షుభిస్తదర్చన మేవ కర్తవ్య మితి చ ప్రత్యపాది.

శ్రీరస్తు

ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసార

విషయసూచికా.

ప్రథమాధికారే

విషయము.	పృథము.
మంగళాచరణమ్	1
ఉపోద్ఘాతః	1
బ్రహ్మజోవిఖనోవైఖానసశబ్దవాచ్యత్వమ్	2
భృగోరధర్వకవ్యాఖ్యేయత్వమ్	3
బ్రహ్మవిద్యాయాఃభగవదారాధనరూపత్వమ్	3
భగవదారాధనస్య మోక్షోపాయత్వమ్	4
అర్చనస్యకర్మాంగత్వంమోక్షోపాయత్వంచ	5
బ్రహ్మజ్ఞానమత్రస్య అమర్త్యపాయత్వమ్	7
అర్చనవైవిధ్యమ్	8
అర్చనేనైవైహికాముష్మికసిద్ధిః	9
సమూహార్చనస్యశ్రేష్ఠ్యం	10
నవవిధభక్తావర్చనస్యప్రాధాన్యమ్	11
మానసికార్చనస్యకృతయుగవిషయత్వమ్	11
అర్చనరూపక్రియావతామేనపరిష్కృత్యమ్	12

ద్వితీయాధికారే

చింబక్లప్తిప్రకారః	15
శ్రీవేంకటేశవైభవవర్ణనమ్	15
శిలాయామర్చనతారః	17
ప్రతిమాస్వల్పబుద్ధీనామిత్యస్యాపపాతత్వమ్	19
ప్రతిమార్చనేశ్రుత్యాద్విప్రమాణమ్	21

ఆర్చాయాఅవతారత్వమ్	...	25
శ్రీశాస్త్రోక్తప్రతిష్ఠాయాఅవశ్యకత్వమ్	...	29
శ్రీసూత్రోక్తనిర్గుణాశ్రయణానాంసమీచీనాచారః	...	31
కాతకోపనిషత్సూత్రాణాంవిగ్రహారాధనపరత్వం	...	36

తృతీయాధికారే

క్షేడాశబ్దస్యాథాంతరస్వీకారేఽనుపపత్తి కథనమ్	...	38
ఉపనిషత్ప్రతిపాదిత పురుషశబ్దస్య నారాయణవాచకత్వమ్	...	42
ఆర్చనస్యమోక్షఫలత్వే శుభ్రతయః	...	45
జన్మరహితస్యాపి పరమాత్మనోఽర్చనతారేప్రమాణాని	...	46
పరమాత్మనశ్శిలాదిప్రతిమాతాదాత్మేయశుభ్రతయః	...	46
సన్యాసినామపిభగవదారాధనేశుభ్రతయః	...	47
గాయత్ర్యాభిధానవత్పరత్వమ్	...	49
శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్య పరమవైదికత్వమ్	...	51
ప్రపన్నా మేవ భగవదర్చనాధికారః	...	52

చతుర్థాధికారే

శ్రీవిఖానోమునేఃపరమవేదారితాచార్యత్వమ్	...	59
శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్యముండకాద్యుపనిషదస్సమానవిషయకత్వమ్	...	69
విగ్రహారాధనసమర్థనం	...	80
శ్రీవైఖానసానామేవాజన్మసిద్ధిపరమైకాంతిత్వమ్	...	98
సర్వాశ్రమభిర్విష్ణోరర్చనీయత్వం	...	102
శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్యశాండిల్యోపనిషదుపబృంహణత్వమ్	...	106

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ రామచంద్రపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీ విఖనసేనమః.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః.

ప్రథమాధికారః.

—●●●—మంగళా చరణమ్. —●●●—

నమో విఖనసే తస్మై నారాయణతనూభవే
 యేన శ్రుతి స్సమాలోచ్య సూత్రం హరిపరం కృతమ్. ౧

వందే తస్య మనస్సప్తా మసీ శ్రీశాస్త్రతత్పరా, ౨
 భృగుం మరీచి మత్రిం చ కాశ్యపం చ మహామునిమ్.

శ్రీ శ్రీనివాసమఖనం వందే వేదాంతదేశికమ్,
 ఉద్భృతం శ్రుతిదుగ్ధాబ్ధే ర్భ్యే నారాచమహిమామృతమ్. ౩

1 జనకం మామకం వందే కృష్ణైకనియతవ్రతమ్,
 యో మాం తనుభవం శ్రీమద్రామభద్రకరే న్యథాత్. ౪

ధనంజయరథారూఢం పాపతూలధనంజయం,
 ప్రపద్యే ప్రార్థయ్ జ్యోతి స్తస్యై వారాధనం ధనం. ౫

—●●●—ఉపోద్ఘాతః. —●●●—

ఇహ ఖలు శ్రీవైఖానసకులమణిదీప స్సర్వతంత్రస్వతంత్ర
 శ్రీవేంకటేశవదారవిద్వంసపర్యానిరతహృదయ శ్రీమచ్ఛ్రీనివాసాధ్వరీ
 వేదాంతదేశిక శ్చారీరకమిమాంసాభాష్యే “భగవదారాధన మేవ
 శ్రేయా ముక్త్యుపాయ” ఇతి నాతివిస్తరం నిర్ధార్య త దేవ ప్రపంచ

1. జనకం పితరం జనకరాజంచ, కృష్ణైకనియతవ్రతం కృష్ణాఖ్యానాం భార్యా
 యాం భార్యానాం కృష్ణే భగవతిచ నియతవ్రతం, మాం స్వపుత్రీం మాం లక్ష్మీం,
 సీతారూపా మిత్యర్థః,

యితౄకామ ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాఖ్యం గ్రంథ మచీకలత్. సతు లేఖక ప్రమాదా దవిశుద్ధరూప స్సమభూత్. తద్విశోధనాయ బహునాం కోశానా మనుపలంభా ల్లబ్ధకోశద్వష్టాని శ్రుతిస్మృత్యాదిప్రమాణాని స్వద్వష్టాని చ తాని యథామతి మేళయిత్వా తదభిప్రాయానుసరణేన సజ్జనప్రీతయే ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసారో నామ గ్రంథః ప్రణీయతే.

అత్ర సంతః ప్రహృష్యేయు ర్యే గుణస్పృహయాలవః,
పురోభాగీ తు నో హృష్యే ద్యస్య నాస్తి దయాలవః.

—◆◆◆ బ్రహ్మణో విఖనోవై ఖానసశబ్దవాచ్యత్వమ్. ◆◆◆—

ఓమ్ “బ్రహ్మదేవానాం ప్రథమ స్సంబభూవ విశ్వస్య కర్తా భువనస్య గోప్తా, స బ్రహ్మవిద్యాం సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా మధర్వా య జ్యేష్ఠపుత్రాయ ప్రాహ” ఇతి ముండోపనిషది శ్రూయతే. అత్ర బ్రహ్మేతి చతుర్ముఖః ప్రతిపాద్యతే. స ఏవ విఖనోవిఖనసవై ఖానసాదిశబ్ద వాచ్యశ్చ. వ్యాసనిఘంటా—“వై ఖానసో విఖనసో విఖనాశ్చ విరించన” ఇత్యభిధీయతే. శ్రీభాగవతే—“విఖనసాఽర్థితో విశ్వగుప్తయ” ఇతి. తస్య తథాత్వం చ భగవత్సంభూతత్వాత్. భగవాన్ హి ప్రథమం విఖ నోవై ఖానశబ్దవాచ్యః. “ధేను ర్వహణా మదితి స్సురాణాం బ్రహ్మణు భూణాం విఖనా ముసీనా”మితి శ్రుతిః. ముసీనాం, హిరణ్యగర్భాణా మిత్యర్థః. అణ్ణబహుత్వా ద్భహువచనమ్. అణ్ణ మ్నుతి భిన్నోహిరణ్య గర్భః, విఖనా నారాయణో, జన్మకారణ మిత్యర్థః. ఏవంనారాయణస్య విఖనశ్శబ్దవాచ్యత్వం సిద్ధం. తథా స వై ఖానశబ్దవాచ్యశ్చ. భారతే— “యత్తస్మి న్ను పలభ్యం తు తత్రేజ స్త త్త్రీయీమయమ్, తద్వై ఖానః పరం బ్రహ్మ ఇతి వేదవిదో విదు”రితి. తత్ర సహస్రనామాధ్యాయే— “వై ఖాన స్సామగాయన” ఇతి చోక్తత్వాత్. విభాగా త్పూర్వంసమస్తా నాం వేదానాం చ వై ఖానసశబ్దవాచ్యత్వం; భగవత్సంభూతత్వాత్. సీతోపనిషది—“హరే ర్ముఖా న్నాదః, తన్నాదా ద్భిందః, బిందోరోం కారః, ఓంకారాత్పరణో రామవై ఖానసపర్వతః, తత్పర్వతే కర్మజ్ఞాన మయీభి ర్భహుశాఖా భవంతి, తత్త్రీయీమయం సర్వార్థదర్శనం, ఋగ్యజుస్సామకూపత్వా త్త్రీయీతి పరికీర్తితా”ఇత్యారభ్య“వై ఖానస ఋషేః పూర్వం విజ్ఞో ర్వాణీసముద్భవే” దిత్యాదికం శ్రూయతే.

వైఖానసయుషేః, బ్రహ్మణ ఇత్యర్థః. తస్యైవ వైఖానసశబ్దవాచ్యత్వాత్. ఉచ్యతే చ—“వేదానాం వ్యసనా త్పుర్వం ప్రాగ్రూపం మిళితంతు యత్, తాం తు వైఖానసీం శాఖా మితి వేదవిదో విదు”రితి. ఏవంచ

◆◆◆ భృగోరధర్వశబ్దాభిధేయత్వం ◆◆◆

విఖనాః అధర్వాయ, భృగవే ఇత్యర్థః. తస్యైవ జ్యేష్ఠపుత్రత్వాత్. శూయతే చ—“అధర్వాణో భృగవస్సామ్యాస”ఇతి. అధర్వశబ్దోఽకారాంతోనకారాంత శ్చ ప్రయుజ్యతే. మన్త్రికోపనిషది—“మన్త్రికోపనిషదం బ్రహ్మపదక్రమసమన్వితం, పఠంతి భార్గవా హేతే హ్యధర్వాణో భృగుస్తమా”ఇతి. *అత్రహ్యుపనిషది భగవదారాధనరూపబ్రహ్మవిద్యాప్రతిపాద్యతే. బ్రహ్మణా భృగ్వాదిభ్యః పూర్వం భగవదారాధనముక్తమితి బహుభి ర్వాక్యై రవగమ్యతే. భాగవతే, ఏకాదశస్కంధే—“క్రియా యోగం సమాచత్స్వ భవదారాధనం ప్రభో!” ఇత్యారభ్య“పుత్రే భ్యోభృగుముఖ్యేభ్యో య దాహ భగవా నజః”ఇతి భగవత్త ముద్ధవః పృచ్ఛతి. సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠామితి, సర్వాసాం విద్యానాం ప్రతిష్ఠాం మూలభూతా మిత్యర్థః, ఉత్తమా మితి యావత్. బ్రహ్మవిద్యాం, జపహుతా

◆◆◆ బ్రహ్మవిద్యాయాః భగవదారాధనరూపత్వమ్ ◆◆◆

ర్చనధ్యానాత్మికామిత్యర్థః. అత్రాగ్రే శూయతే—“తస్మా దాత్మస్థంహ్య ర్చయే ద్భూతికామ”ఇతి—“క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠ”ఇతి చ. విధీయతే చ భగవతా విఖనసా సూత్రేమోక్షోపాయతయా భగవదర్చనం—“భక్త్యా భగవంతం నారాయణ మర్చయే త్తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతీతి విజ్ఞాయత”ఇతి. విజ్ఞాయతే, ఉదాహృతశ్రుత్యాదిభ్యస్స మవగమ్యత ఇత్యర్థః. నను ‘విద జ్ఞాన’ఇతి ధాతోః కృపి విద్యాశబ్దో నిష్పద్యతే; సామాన్యేన బ్రహ్మజ్ఞానస్య మోక్షసాధనత్వాయోగాత్. భక్తిధ్యానాదిరూపజ్ఞానవిశేషో వివక్షోవిషయోఽస్తు కథ మర్చనాది క్రియాయా బ్రహ్మవిద్యాత్వం స్యా?దితిచే, దుచ్యతే—[[శ్రు.]] “యన్మనసా ధ్యాయతి, తద్వాచా వదతి, తత్కర్మణా కరోతి”ఇతి. నాగ్వ్యాపారకాయీకవ్యాపారయోశ్చ జ్ఞానమూలకత్వా ద్విద్యాత్వం సంగచ్ఛతే

*మండకోపనిష దీత్యర్థః.

భగవద్గీతాయామ్—“కర్మణ్య కర్మ యః పశ్యే దకర్మణి చ కర్మ
యః, స బుద్ధిమాన్ మనుష్యేషు స యుక్తః కృత్స్నకర్మకృ”దితి.
[భాష్యమ్.] “అకర్మశబ్దేనాత్ర కర్మేతరత్ ప్రస్తుత మాత్మజ్ఞాన ముచ్య
తే. కర్మణి క్రియమాణ ఏవ ఆత్మజ్ఞానం యః పశ్యేత్, అకర్మణి చాత్మ
జ్ఞానే వర్తమాన ఏవ యః కర్మ పశ్యేత్, కిముక్తం భవతి? క్రియమాణ
మేవ కర్మాత్మయాథాత్మ్యానుసంధానేన జ్ఞానాకారం యః పశ్యేత్,
తచ్చ జ్ఞానం కర్మణ్యంతర్గతతయా కర్మకారం యః పశ్యే దిత్యుక్తం
భవతి. క్రియమాణే హి కర్మణి కర్తృభూతాత్మయాథాత్మ్యానుసంధా
నేన తదుభయం సంపన్నం భవతి. ఏవ మాత్మయాథాత్మ్యానుసంధాన
గర్భం కర్మ యః పశ్యేత్, సబుద్ధిమాన్ కృత్స్నశాస్త్రార్థవత్, మను
ష్యేషు స యుక్తః మోక్షాయార్హః, స ఏవ కృత్స్నకర్మకృత్ కృత్స్న
శాస్త్రార్థకృత్” ఇతి. ఏవం సామాన్యకర్మ స్వాత్మయాథాత్మ్యానుసంధానేన
జ్ఞానాకారతాం పశ్యతాం యుక్తత్వే సతి, భగవదర్చనాదిక్రియా స్వా
త్మనో భగవచ్ఛేషతానుసంధానేన భగవద్విషయరతిరూపజ్ఞానవిశేషా
కారతాం పశ్యతాం యుక్తమత్వే క స్సంశయః? అత ఏవ “ఆత్మక్రీడ
ఆత్మరతిః క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వర్ణిత” ఇతి శ్రూయతే. ఉచ్యతే
చ—“భక్త్యాభగవంతం నారాయణ మర్చయే”దితి. కించ విద్యాశ్రద్ధాఽ
త్రబుగూది ష్వపి ప్రయుజ్యతే. [శ్రు] “ద్వే విద్వే వేదితవ్యే ఇతి హ స్మ
యద్బ్రహ్మవిదో వహంతి పరా చైవాపరా చ, తత్రాపరా ఋగ్వేదో య
జుర్వేద స్సానువేదో ఽధర్వవేద” ఇత్యాదినా. ఏవ మపరవిద్యాస్వ
రూప ముక్త్వా తతః పరవిద్యాఽభిధీయతే—“అథపరా యయా తదక్షర
మధిగమ్యత” ఇతి. యయా బ్రహ్మప్రాప్తిసాధనభూతయా—భగవదా
రాధనక్రియారూపయా, త దక్షర మధిగమ్యతే, సా పరా విద్యేత్యర్థః.

◆◆◆ భగవదారాధనస్వమోక్షోపాయత్వం ◆◆◆

నను అస్యాముపనిషది [శ్రు] “ప్లవా హ్యేతే అదృఢా యజ్ఞరూపా
అష్టాదశోక్త మవరం యేషు కర్మ” ఇతి యజ్ఞరూపాః ప్లవా స్సంసారో
త్తారణే అదృఢా ఇతి శ్రూయతే. కథం భగవద్యజ్ఞస్య ముక్త్యుపాయత్వ
మభిధీయత? ఇతి చే, దుచ్యతే. హస్త! తత్ర భగవదారాధనత్వ మనను
సన్ధాయ ఫలేచ్ఛయా కృతాని కర్మాణి నిర్వృణే, న తు సద్వారకతయా

క్రియమాణా భగవదారాధనరూపా యజ్ఞాః; తేషా మపి మోక్షసాధనతయా ప్రతిపాదితత్వాత్. గీతాయాం—“అనాశ్రితః కర్మఫలం కార్యం కర్మ కరోతి యః, స సన్యాసీ చ యోగీ చ న నిరగ్ని ర్న చాక్రియః” ఇతి—“స్వకర్మణా త మభ్యచక్య సిద్ధిం విందతి మానవ” ఇతి చ. తథా స త్యద్వారకతయా కృతం భగవద్యజనం మోక్షోపాయ ఇత్యత్ర స హి సంశయః. ఉదాహృతాయాః—“ప్లవా...” ఇత్యాదిశ్రుతే రయ మర్థః,— యేషు అవరం శ్రౌతకర్మాపేక్షయా కించి దపకృష్టం, కర్మ నిషేకాదికం, అష్టాదశేత్యుక్తం, ఏతే ఫలాపేక్షయా కృతా యజ్ఞరూపాః ప్లవా అదృఢా ఇతి. ఏనాం శ్రుతి మను సృత్య భగవతా విఖనసా సూత్రే—“అథ నిషేకాదిసంస్కారా న్యాయభ్యాస్త్యామముతుసంగమనగర్భాధానే” త్యారభ్య “పాణిగ్రహణా” నీత్యష్టాదశసంస్కారా శ్చారీరకర్త్యాష్టాదశవిహితాని.

—◆◆◆ అర్చనస్య కర్మాంగత్వం మోక్షోపాయత్వం చ ◆◆◆—

నను కర్మయోగో భక్తియోగ శ్చేతి త్రివిధా యోగా ఉచ్యంతే. తత్ర భక్తియోగస్య త్రైవ్యం చ ప్రతిపాద్యతే—“యోగినా మపి సర్వేషాం మద్గతే నాంతరాత్మనా, శ్రద్ధావాక్ భజతే యో మాం స మే యుక్తతమో మత” ఇతి. భగవాన్ విఖనాః కర్మవిధానప్రకరణే భగవదర్చనం విధత్తే. తత స్తస్య తత్రైవాంతర్భావో యుక్తః. తథా స త్యర్చనస్య కథం త్రైవ్యః? మితి చేదూచ్యతే. తత్రార్చనం విధాయ “యజ్ఞేషు నిహీనం తత్సపూర్ణం భవతి” తి తస్య సర్వయజ్ఞపూరకత్వ మభిధాయ పశ్చాత్ “భక్త్యా భగవంత” మిత్యాదినా మోక్షోపాయత్వం ప్రతిపాద్యతే. తత స్తస్య కర్మాంగత్వం స ముక్త్యుపాయత్వవిరోధి. ఉద్గీఢోపాసనవత్. ఏతదుక్తం భవతి. ఛాందోగ్యే—[శ్రు] “ఓ మి త్యేత దక్షరముద్గీధ ముపాసీతే” త్యుద్గీఢోపాసనం క్రత్వంగాశ్రయం శూయతే. శారీరకమీమాంసాయాం—[సూత్రం] “తన్నిర్ధారణానియమ స్తద్దృష్టేః పృథ ఘ్నుప్రతిబంధః ఫల” మితి. అయ మర్థః—తన్నిర్ధారణస్య ఉద్గీఢోపాసనస్య నియమో న భవతి; తదహిత స్యాపి క్రత్వనుష్ఠానదర్శనాత్. తదుపాసనస్య క్రతుఫలా త్పృథ గప్రతిబంధరూపం ఫల మితి. తత్ర యథోద్గీఢోపాసనరహితస్యాపి క్రత్వనుష్ఠానదర్శనేన తదుపాసనస్య క్రతుఫలాత్పృథగీవ్యవత్తరత్వఫలం, తథాఽత్ర భగవదర్శనారహితస్యాపి క

రాజ్యనుష్ఠానదర్శనే నార్చనస్య కర్మఫలా దన్య త్తత్సంపూ ర్తిరూపం ఫలం
 భవతి. తదాహ స్ఫుటం—“యజ్ఞేషు విహీనం తత్సంపూర్ణం భవతీ”తి.
 తతో విశేషభక్తివిశిష్టస్య తస్య ముక్త్యుపాయతయా ముక్తిఫలకత్వ
 ముచ్యతే—‘భక్త్యా భగవంత’మిత్యాది నా. ఇద మత్రావధేయం. యే
 తావత్సుత్రకారేణ యజ్ఞసంపూర్తయే అర్చనం విహిత మనుష్ఠేయ
 మితి సామాన్యజ్ఞానేన భగవంత మర్చయంతి, తేషా మర్చనం తదంగ
 భూతం స త్తత్పూర్తయే కేవలం కల్పతే. యే తు శ్రుతిస్మృతిపురాణ
 భగవచ్ఛాస్త్రైః సూత్రకారవచనై శ్చ పరమాత్మనో నారాయ
 ãస్య జగత్కారణత్వాదికం—పరమయా భక్త్యా తదర్చనస్య ముక్త్యు
 పాయత్వం—ప్రపన్నై రవశ్యక ర్తవ్యత్వం చ జ్ఞాత్వా నియతవ్రతాః
 ఫలాభిసంధిరహితాశ్చార్చయంతి, తేషాం మోక్షైకసాధనతయా భగ
 వద్భవనప్రధానం భవతి. యథా—[[శ్రు]] “ఓమితీబ్రహ్మ, ఓమితీదగ్ం
 సర్వం, ఓమిత్యేవం ధ్యాయథ”ఇత్యాదిశ్రుతిభిః ప్రణవస్య బ్రహ్మత్వ
 కతాం విజ్ఞాయ త్రిమాత్రకం త ముపాసీనానాం తస్మోక్షసాధనతయా
 ప్రధానం భవతీతి. ఏవం చ భక్తియోగే అర్చనం ప్రధానమ్. యథా
 క్రతుప్రకరణగ్రహీత స్యా ప్యుద్గీఢోపాసనస్య ముక్త్యుపాయత్వం న
 హీయతే. తథా కర్మప్రకరణే విహితస్యా ప్యర్చనస్య తథాత్వం న
 హీయతే. అతోఽర్చన మపి క్వచి దంగత్వ మేవేతి న దోషః. లోకే
 చ ప్రధానభూతోఽ పి మహారాజ స్తత్పుత్రవివాహాదిసమయేషు
 సభాయా మప్రప్రధాన్యం ప్రాప్నోతి. తేన తస్య కిం ప్రాధాన్యహానిః ?
 భక్తియోగేఽర్చనస్య ప్రాధాన్యం భగవతాఽపి గీయతే—“మన్మనా
 భవ మద్భక్తోమద్యాజీ మాం న మస్మరు” ఇతి. “మన్మనాభవేతి”నై
 రంతర్యేణ ధ్యానం, విధాయతతో ‘మద్భక్తోనమద్యాజీభవే’తి ధ్యాన
 మాత్రేఽపరితుష్ట్యా భగవాన్ పరమకృపాలు స్వైపదప్రాప్తిప్రధాన
 తయాఽర్చనం విధత్తే. తతో విహితః ప్రణామస్తు పూజాంతే క ర్తవ్యత
 యా తదంగభూత ఏవ. న హి పూజాయాం ప్రణామస్య ప్రాధాన్యమ్,
 అపి త్వంగత్వ మేవ. అత ఏవ భగవాన్ విఖనాః పూజాదౌ పూజాస్తే
 చ ప్రణామం విధత్తే. అత్ర “క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వర్ణిత
 ఇతి శ్రూయతే. క్రియా నామ వ్యాపారః, స చ మానసో వాచికః కా

యిక శ్చేతి త్రిధా భవతి. పరమాత్మవిషయ త్రివిధవ్యాపారవాక్ బ్రహ్మవిద్వజ్ఞత్య ఇత్యుచ్యతే. తత్త్రితయం చ విశదయతి ముండకోపనిషది-
 “త మే వైకం జానథాత్మాన మన్యా వాచో విముంచథామృతస్యైష సేతుః, అథా ఇవ రథనాభౌ సంహతా యత్ర నాడ్యః స ఏహోస్త శ్చ రతేబహుధా జాయమాన, ఓ మి త్యేనం ధ్యాయథాత్మానం స్వస్తి నః పరాయ తమసఃపరస్తా”దితి. అత్ర జానథ ధ్యాయథ ఇతి తమసః పరస్తా ద్వైమానస్యాత్మనః పరమాత్మనో నారాయణస్య స్వరూప జ్ఞానధ్యానరూపవ్యాపారో విహితః. అన్యావాచో విముంచథేతి భగవత్కీర్తనస్తోత్రవచనానివినా అన్యాసాం వాచాం త్యాగో విహితః. తేన కీర్తనస్తుతిరూపవాచికవ్యాపారో విధేయతయా అభిప్రేతః. [[శ్రు]“తస్మాదాత్మస్థం హ్యర్చయే ద్భూతికామ” ఇతి-“ఉపాసతే పురుషం యే హ్యకామూస్తేశుక్ర మేత దతిపర్తంతి ధీరా”ఇతి చార్చనారూపకాయికవ్యాపారో విహితః. ఏవం శ్రుతం వ్యాపారత్రయం విధత్తే భగవాన్ విఖనాః-“తం యజ్ఞపురుషం ధ్యాయక్ పురుషసూక్తేన సంస్మాయ ప్రణామం కుర్యా”దిత్యారభ్య “నారాయణ మర్చయే”దిత్యంతేన. తథా భగవాన్ వాసుదేవ శ్చాహ-“సతతం కీర్తయంతి మాం యతంతశ్చ దృఢవ్రతాః, నమస్యంతశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసత” ఇతి. “యతంత ఇత్యస్య మత్కర్మ స్వర్చనాదికేషు భవననందనవనకరణాదికేషు చ దృఢసంకల్పా యతమానా”ఇత్యాదిభాష్యం. భాగవతే-“శ్రుణ్వ గృణ్ సంస్మరయంశ్చ చింతయ న్నామాని రూపాణి చ మంగళాని తే, క్రియాసు య స్త్వచ్ఛరణారవిందయో రావిష్టచిత్తో న భవాయ కల్పతే”ఇతి. అత్ర క్రియాస్మితి స్వాశ్రమోక్తకర్మస్వపిభగవన్నామకీర్తనాదీనాం భవధ్వంసకర్తవ్యముచ్యతే. తథా సతీ కింపున ర్భగవత్క్రియాసు తేషాం తథాత్వం? న చ [[శ్రు]“బ్రహ్మవి దాప్నోతి పర”

—◆◆◆◆◆ బ్రహ్మజ్ఞానమాత్రస్య ఆమృత్యుపాయత్వమ్ ◆◆◆◆◆—

మిత్యాదిభిర్వేదనమాత్రస్య బ్రహ్మ ప్రాప్త్యుపాయత్వ ముచ్యతే, కిమర్థమర్చనాదిక? మితి వాచ్యం. న హి నయం బ్రహ్మప్రాప్తి ప్రతి వేదన మాత్రం నోపాయ ఇతి బ్రూమః, పరం తు వేదనం నామ భక్తిరూపం విశేషజ్ఞాన మిత్యుక్తం, తత్తుమనోవ్యాపారమాత్రం, తస్మాత్రవ దపేక్ష.

యా బ్రహ్మవిషయవాచికకాయికమానసవ్యాపారవంత శ్రేష్ఠా ఇతి. శ్రేష్ఠత్వప్రయోజనం చ బ్రహ్మసాయుజ్యప్రాప్తిః. యదా హ శ్రీశాస్త్రే భగవాన్ మరీచి—“అథసమారాధనంచతుర్విధం జపహుతార్చనధ్యానానీ”త్యారభ్య, జపాదిలక్షణముక్త్యా “తేష్వర్చనంసర్వార్థసిద్ధిద”మిత్యభిధాయ “విష్ణ్వర్చన మేవ కర్తవ్యం నాన్యథాపరమపదప్రాప్తి”రితి. పరమశబ్దవాచ్యత్వం వైకుంఠ స్థైర్యవ యుక్తం; ఉచ్యతే హి—“ఆమోదప్రాప్తి స్సాల్లోక్యం ప్రమోదప్రాప్తి స్సామీప్యం సమ్మోదప్రాప్తి స్సాయూప్యం వైకుంఠప్రాప్తి స్సాయుజ్య”మితి. జపాదిష్వర్చనస్య ప్రాధాన్య దేవ భగవాన్ విఖనా స్తదేవ పరమపదప్రాప్తౌ ముఖ్యోపాయతయ విధత్తే—“నారాయణమర్చయే”దితి. ఉచ్యతే చ—“అగ్ని హుతా తాశ్చ వేదాశ్చ తథా యజ్ఞా సుదక్షిణాః, హరే ర్ని త్యార్చన వైర్యతే కోట్యంశే నాపి నో సమాః”ఇతి. “సర్వేఽపి వైదికాచారాః సర్వే యజ్ఞా స్తపాంసి చ, విష్ణుపూజావిధే ధేదా స్తత్కర్మఫలదో హరి”రితి వచనేన సర్వయజ్ఞానాం భగవత్పూజాభేద త్వేఽపి సమూ

...◆ అర్చనద్వైవిధ్యమ్ ◆...

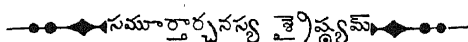
ర్తార్చనస్య సమా న భవంతీత్యర్థః. ఆరాధనం ద్వివిధం, అమూర్తం సమూర్తంచేతి. తథోచ్యతే—“అమూర్తేతి సమూర్తేతి ద్వివిధా సాచ నామతః, అమూర్తాఽగ్నౌ హుతిః ప్రోక్తా సమూర్తా బింబపూజన”మితి. అగ్నౌ వాహుతిరూపా యజ్ఞా సుద్వారకభగవత్పూజా. తత్రతత్రోక్తదేవతాస్త్ర్యామితాద్వారా తదారాధనాపేక్షయా సమూర్తార్చనస్య సాక్షాదారాధనత్వా దద్వారకత్వం శ్రేష్ఠ్యం చ, అద్వారకారాధనక్రియావతాం బ్రహ్మవిద్యోష్ఠతయా భగవల్లోకే షూక్తౌష్ఠభూతవైకుంఠప్రాప్తి రుచ్యతే. శ్రీవిష్ణుపురాణే మరీచి రాహ—“అనారాధితగోవిందై ర్మైరై స్థానం సృపాత్మజ, న హి సంప్రాప్యతే శ్రేష్ఠం తస్మాదారాధయాచ్యుత . అంగిరాశ్చ—“యస్యాస్త సుర్వ మేవేద మచ్యుత స్సావ్యయాత్మనః, త మా రాధయ గోవిందం ప్థాన మగ్ర్యం య దిచ్ఛసి పులస్యశ్చ—“పరంబ్రహ్మ పరం ధామ యోఽసౌబ్రహ్మపురం తథా, తమారాధ్య హరిం యాతి ముక్తి మభ్యేతి దుర్లభం.” శ్రీభాగవతే ఏకాదశే—“యమాదిభి ర్యోగపతై రాస్విక్షక్యా చ విద్యయా, మమా

రోచీపాసనాభి ర్వా నావై ర్యోగ్యం స్మరే న్మని"రితి. అస్య వ్యాఖ్యా
ప్రకారః—“అస్మిక్షక్యాపదార్థద్వయశోధనేన-మమార్చనధ్యానాదిభి
ర్వా,వాశ బ్దే నాస్య పక్షస్య స్వాతంత్ర్యం దర్శయతి, ఏతే రుపాయే ర్యో
గ్యం వరం ఆత్మానం మా మనుస్మరేత్, నావైః. అతోఽన్యస్మ కుర్యా
దిత్యర్థః” ఇతి. జపహోమయాపారాధన మపి ప్రత్యేకం ద్వివిధం భవతి—
అద్వారకం సద్వారక మితి. తత్రాష్టారద్వాదశాక్షరపురుషసూక్త పార
మాత్మికాదిమస్త్రజపోఽద్వారకం, ఇతరమస్త్రజప స్సద్వారకం.
ఉక్తమన్తై ర్హోమోఽద్వారకం, ఇతరమన్తై ర్హోమ స్సద్వారకం.
శ్రీశాస్త్రే మరీచి రాహ—“సావిత్రిపూర్వం వైష్ణవమృచం భగవంతం
ధ్యాత్వాఽభ్యసే త్స జపః అగ్నో హోమో హుతం, గృహే దేవా
యతనే వైదికై ర్మంత్రైః ప్రతిమాదిషు పూజయే త్త దర్శనం, అష్టాం
గయోగమార్గేణ జీవాత్మనా పరమాత్మచింతనం ధ్యాన”మితి. అత్రహో
మస్యాపి సావిత్రిత్యాదయ ఏవ మన్తా గ్రాహ్యః. సావిత్రియా భగవత్పర
త్వ మగ్రే వ్యక్తీకరిష్యతే. భాగవతే ఏకాదశే—“విధినాపి హితేకుండే
మేఖలావర్తపేదిభిః, అగ్ని మాధాయ పఠిత స్సమూహే త్పాణినోదితం”
ఇత్యారభ్య “జహుయా న్ములమన్తేణ షోడశర్చావదానతః” ఇత్యం
తం హోమో విహిత. తత్రాఘరస్తుశ్రీవైఖానససూత్రవిధినా కార్యః;
తస్య సర్వప్రయోగాణాం సమస్తకీతయా భగవత్ప్రియతమత్వాత్.
మస్త్రబాహుళ్యే భగవత్క్రిత్యనం హి బహుళంభవతి—“వేదాక్షరాణి
యావన్తి పఠితాని ద్విజాతిభిః, తావన్తి హరినామాని కీర్తితాని న సం
శయః” ఇత్యుక్తే. యద్యపి “యజ్ఞానాం జపయజ్ఞోఽస్మీ”తి భగవదుక్తే ర్జ
పస్య శ్రేష్ఠ్యమవగమ్యతే; తథాపి తస్యాపి పూజాయా మనుప్రవేశా
ద్భగవచ్చింతనసంభవాచ్చ సమస్తకరణవ్యాపార స్సర్వేశ్వరవిషయ
స్సంభవతీతి తస్యా శ్రేష్ఠం యుజ్యతే. ఏకాదశస్కంధే, అర్చనాస్తే—
“మూలమస్త్రం జపేద్భక్త్యాస్మరన్నారాయణాత్మక”మితి జపోఽపి విధి
యతే. న చ భగవదర్చన మాముష్మికఫలమాత్రక మితి శంక్యం; అకా

—●—●—అర్చనేనైవైహికాముష్మికసిద్ధిః—●—●—

మతః కృణేఽపి భగవత్ప్రసాదే నైహికభోగస్యాపి సంభావ్యత్వాత్.
న హి తథా సతి మోక్షవిరోధః; పూర్వేషాం కేషాంచి ద్భక్తానాం

భగవత్సంకల్పే నోభయత్ర సిద్ధిదర్శనాత్. భగవతే—“అర్చన్మభయ
తస్సిద్ధిం మత్తో విందత్యభీషితా”మితి భగవద్వచనాత్. క్రతుశ్చహ—
“యో యజ్ఞపురుషో యజ్ఞో యోగో యః పరమః పుమాన్, తస్మిం
స్తుప్తేయ దప్రాప్యం కిం త దస్తి జనార్దన”ఇతి—“కి మలభ్యం భగవతి ప్ర
సన్నే శ్రీనికేతన”ఇతి చ. భక్తవత్సలే పరమకారుణికే పురుషోత్తమే
ఇహ చ భోగార్థా దత్వా ముక్తిం చ దాతు ముద్యుక్తే కో వా రోద్ధం
శక్నుయాత్? కిం చ శ్రీవైఖానసవిధినార్చనం భోగమోక్షయోః సిద్ధ
యే భవతీతి శ్రీశాస్త్రే ప్రపంచితం. అత ఏవాహ మరీచిః—“తేష్వర్చనం
సర్వార్థసాధక”మితి. శ్రూయతే చైవ—“నాయమాత్మా ప్రవచనేన
లభ్యోనమేధయా న బహునా శ్రుతేన, య మే వైషవృణతే తేన లభ్యస్త
స్యైవ ఆత్మా వివృణతే తనూం స్వాం”ఇతి. స్వయమేవ భగవా నాహ—
“దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మా ముపయాన్తి త”ఇతి. ఉచ్యతే
చాభియుక్తైః—శ్లో. “యథావ దధికారిణాం యజనదానాం హి మామార్చ
నాభరన్యసనభావనాప్రభృతిభి స్సమారాధితః, ఫలం దిశతి దేహినామితి
హి సంప్రదాయ స్ఫుటం శ్రుతిస్మృతిగురూక్తిభి ర్నయవతీభి రాభా
తి న”ఇతి. న చ సర్వేషాం సత్కర్మణాం భగవదారాధనతయాను

సంహితానాం ముక్త్యపాయత్వే సతి కిం పృథక్ప్రతిమారాధనేనేతి
వాచ్యం. ఉక్తం హి ప్రతిమార్చనస్యాద్వారకారాధనతయా శ్రేష్ఠత్వం!
కిం చ, శ్రీశాస్త్రే జ్ఞానకాండే ప్రకారాంతరేణ చౌత్కృష్ట్య ముచ్యతే—
“అన్యత్రత్వాం సమారోప్య యద్యపాసా విధీయతే, సావిధిః ప్రచ్యుతా
జ్ఞేయా తవతత్వం తథైవచ. త్వయి సర్వం సమారోప్య యద్యపాసా
విధీయతే, సా వృత్తి స్సకళా జ్ఞేయా తవ తత్వం త వైవ హి”ఇతి.
అగ్నిం ద్రాదా భగవంత మారోప్య తదుపాసనం నాతీవ మంగళం.
భగవతి సర్వం సమారోప్య తదుపాసనం య త్త దతీవ మంగళ మిత్యర్థః.
[శ్రు] “యత్ర విశ్వం భవత్యేకనీడం, యస్మిన్ దేవా అధివిశ్వే నిషేదుః,
బ్రహ్మైవ భూతానాం జ్యేష్ఠం తేన కోఽర్హతి స్ఫుర్ధితుః, బ్రహ్మదేవా
శ్రుయన్మృగం శం ద్రుహ్మన్నింద్ర ప్రజాపతీ. బ్రహ్మహవిశ్వా భూతాని

నావీవాంత స్సమాహితాః.” “నారాయణే భగవతి తదిద” మిత్యాది శ్రుతి స్మృతిభ్య ఇతి భావః. నను “శ్రవణం కీర్తనం విష్ణో స్మరణం పాదసేవనం,

—◆◆◆ నవవిధభక్తా వర్చనస్య ప్రాధాన్యమ్ ◆◆◆—

అర్చనం వందనం దాస్యం సఖ్య మాత్మనివేదనమ్” ఇతి శ్రవణాదీనాం మధ్యేఽర్చన మపి సామాన్యేన గృహీతం, కథమస్య శ్రేష్ఠ్యః? మితిచే, దుచ్యతే. తత్రాపి తస్య ప్రాధాన్యా దేవ మధ్యే నివేశనం. శ్రవణాదీని చ త్వారి పూర్వత్ర, వందనాదీని చ త్వారి పరత్ర చాభిహితాని. తాని తు పూజాంగాని. తేషాం యథా తదంగత్వోపపత్తిర్న తథా తస్యేతరాం గత్వోపపత్తిః. “సతతం కీర్తయన్తో మాం యతంతశ్చ దృఢవ్రతాః, నమస్యంత శ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసత” ఇతి భగవద్వచనే ఉపాసత ఇత్యర్చన మేవాభిధీయతే. నమస్కారస్య తదంగత్వే నై ప్రాపవత్తే. యతనం చ తదుపయుక్తపుష్పాద్యాహరణరూపం యుక్తం. తదేవ పంచకాలవిద ఉపాదాన మితి నదన్తి. నను “ధ్యాయకృతే యజ్ఞ యజ్ఞే స్త్రీతాయాం ద్వాపరేఽర్చయన్, య ణాప్నోతి తదాప్నోతి కలా సంకీర్త్య కేశవ” మితి కలియుగే కీర్తనస్య సర్వసాధ నత్వ ముక్తం, కథం తదర్చనస్యే? తిచే, దుచ్యతే. భాగవతే—“కలాకృష్ణం త్విషా కృష్ణం సాంగోపాంగాస్త్రుపార్షదం, యజ్ఞే స్సంకీర్తనప్రామౌర్య జంతి హి సుమేధస” ఇతి యజ్ఞాంగతయా సంకీర్తన ముచ్యతే. అస్య వ్యాఖ్యాప్రకారః.—“సంకీర్తనప్రామౌ స్తోత్రబహుళై ర్యజ్ఞై రర్చనై ర్య జంతి” తి. భగవాంశ్చ తథోపదిశతి—“మద్యాజీమాం నమస్కు” ర్వీతి. ఏవం చ ప్రతిమార్చన మేవ సర్వప్రధానం. ప్రతిమాం వినా యత్ స్తోత్రవందనాదికం క్రియతే త ద్భిత్తిం వినా చిత్రలేఖనం భవతి. న చ

—◆◆◆ మానసికార్చనస్య కృతయుగవిషయత్వమ్ ◆◆◆—

బాహ్యకరణవ్యాపార నై వ్యస ప్రతిమాపేక్షా, న త్వంతఃకరణవ్యాపారస్య ధ్యాన స్వేతి వాచ్యం, తస్య నిరాలంబనతయా స్థిత్యా సంభవాత్. అత ఏ ప్రాచ్యతే—“ఏవం సదా ధ్యాతు మశక్యత్వాత్ప్రతిమాది ష్వా వాహ్యార్చయే” దితి. “సాలంబం సగుణం శ్రేష్ఠ” మితి చ. భగవాంశ్చాహ—“అవ్యక్తా హి గతి ర్దుఃఖం దేహవద్భి రవాప్యతే” ఇతి. అతో య దు

చ్యతేఽవ్యక్తోపాసనం, తత్సర్వం కృతయుగేసంభూతా మాసోపవా
సాదివ్రతశక్తా మనోవశీకరణచణాన్మ త్యభిహితం. తేహి యావ
దస్థి తావత్ప్రాణవంతః. హస్త! తేహి మపి దుస్సాధ మవిచ్ఛిన్నధ్యానం
ముక్త్యుపాయం వాచా పరం వదంతో దైవవంచితాః కలౌ భగవంత
మనమర్చ్య పతంతి మృత్యుముఖ ఇతి వయం దూయామహే. అథవా
తథాబుద్ధి రపి భగవతైవ జేయా. “దదామి బుద్ధియోగం త”మితి హి
తేనోచ్యతే. కిం చ, “బ్రహ్మవిదాహ్నీతీ” త్యాదిశ్రుతిషు బ్రహ్మవిదాం
బ్రహ్మప్రాప్తి రుచ్యతే. తత్రాహ్నీతేః బ్రహ్మణః కర్మత్వం వక్తవ్యం.
“కర్తురీప్సితతమం కర్మ” ఇతి సూత్రం. కర్తుః క్రియయాఽస్తు మిష్టతమం
కర్మసంజ్ఞం స్యా దితి తదర్థః. క్రియా ద్విధా—అంతఃకరణవ్యాపార
రూపా, బాహ్యకరణవ్యాపారరూపాచేతి. భగవత్ప్రాప్తిసాధనభూత
క్రియా జపాదయః. తత్రాపి స్రధానభూతా క్రియా భగవత్సరూపా.
[శ్రు] “అథ పరా యయా తదక్షర మధిగమ్యతే, యత్తదదేశ్య మ
గ్రాహ్యమగోత్ర మవర్ణ మచక్షుశ్రోత్రం తదపాణిపాదం, నిత్యం విభుం
సర్వగతం సుసూక్ష్మం త దవ్యయం య ద్భూతయోనిం పరిపశ్యంతి
ధీరా” ఇతి శ్రుత్యాఽక్షరశబ్దవాచ్య బ్రహ్మప్రాప్తిసాధనతయాఽర్చన
క్రియా విధీయతే. స చ య యేతి యచ్ఛబ్దేన విద్యైవ పరా
మృశ్యతే, సా తు జ్ఞానధ్యానాదిరూపా వక్తవ్యా, కథ మర్చన

—◆◆◆అర్చనరూపక్రియావతా మేవ పరిష్కత్వమ్◆◆◆—

రూపే?తి శంక్యం. [శ్రు] “క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వ
దిష్ట” ఇత్యుక్తే హి శ్రూయతే. బ్రహ్మవిదో నామ బ్రహ్మ
జ్ఞానధ్యానాదిపరాః. తేహంచ మధ్యే క్రియావతాం శ్రేష్ఠత్వ ముచ్య
తే. అత్ర క్రియావచ్ఛబ్దేన గృహీతా స్తద్వ్యతిరిక్తక్రియాపరా ఏవ
వక్తవ్యాః. అపిచ క్రియాశబ్దో బాహ్యేంద్రియవ్యాపార ఏవ వ్రా యః
ప్రయుజ్యతే. “చరితక్రియాజ్ఞానయోగేషు చతుర్షు పూజామార్గేష్వి”తి
(శ్రీశాస్త్రే) క్రియాశబ్దేన కేవల మర్చనరూపక్రియై వాభిధీయతే; జ్ఞాన
యోగయోఃపృథగ్గ్రహణాత్. తథాభాగవతే—“క్రియాయోగంసమా
చక్ష్య భవదారాధనం విభో” ఇ త్యర్చన మేవానుయుజ్యతే. అత్రో

నిరుపాధికః క్రియాశబ్దో బాహ్యకరణవ్యాపారే వర్తతే. క్రియావానిత్య-
తః పూర్వం “ఆత్మక్రీడ ఆత్మరతి” రతి వర్తతే. తత్ర ఆత్మశబ్దేన పర-
మాత్మా నారాయణోఽభిధీయతే. తస్మిన్ రతి ర్నామ భక్తిః. తేన
క్రీడా నామ తే నార్చారూపేణ విహరః. సచార్చనాలంకరణవీధీప్రద-
క్షిణాదిరూపః. క్రీడా హి బాహ్యసాధనసాపేక్షా, రతి స్తస్మిరపేక్షా,
తనుభయక్రియావాక్ బ్రహ్మవిద్వద్వత్ ఇతి సుతరాముపపద్యతే.
ఇత్థంచ—కేవలం బ్రహ్మజ్ఞానధ్యానరతా బ్రహ్మవిదః, జపహుతార్చన-
ధ్యానరతా బ్రహ్మవిద్వద్వత్, ఇత్యస్తద్భావ్యసిద్ధాంత స్సజ్జనహృద-
యంగమః. భగవదాశయం చ పర్యాలోచయన్తు విద్వాంసః. స హి
“మన్మనా భవే” తితైలధారావదవిచ్ఛిన్నస్మృతీసంతానరూపం ధ్యానం
విధాయ “మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కరు” ఇతి భక్తిరూపమనో-
వ్యాపారేణ సమాస్వయజనంతదంగతయా నమస్కారం చ బాహ్యేం
ద్రియవ్యాపారం విధత్తే తనుభయవిధవ్యాపార ఏవ పరమపదప్రాప్తి-
సాధనక్రియేతి పరమకారుణికస్య వాసుదేవస్యాశయః. తథోపదిశతి
పరమభాగవతో భీష్మ స్వసుహృదే ధర్మసూనవే—“తమేవ చార్చ-
యన్నిత్యం భక్త్యా పురుష మవ్యయ’ మిత్యాదినా. ఏతా ముత్తమబ్రహ్మ-
విద్యాం సాంగం భగవాన్మరీచి శ్రీశాస్త్రే స్ఫుటం ప్రతిపాదయతి.
తథాహి—తత్రప్రథమం “తస్య భావస్తత్త్వం, తస్య పరబ్రహ్మణః
పరమాత్మనో నారాయణస్య భావస్తత్త్వ” మిత్యారభ్య నిష్కళశకళ-
స్వభావ మభిధీయతే. తథో బ్రహ్మేశాదీనాం నారాయణస్య చ విస్ఫు-
లింగానా మగ్నేదివాంశాంశిభావః కథ్యతే. తతః పరమపురుష స్వేవ
లక్ష్మ్యో అపి పారమ్యం, భగవల్లోకస్య చాతుర్విధ్యం, వైకుంఠలక్ష-
ణంచ ప్రతిపాద్యతే. పశ్చాద్దాత్రనోదేహవైలక్షణ్యద్యోతనాయ
దేహమాత్మత్విప్రకారగర్భపరిణామజన్మాదిక ముచ్యతే. తదను నాడి
స్వరూపం, హృదయకమలప్రకారతదంతర్జ్వలితనహ్ని శిఖామధ్యపర-
మాత్మస్థిత్యాదికం ప్రపంచ్యతే. అనంతరం జీవాత్మకృత్య పునర్జన్మ
హేత్వాదిక మిర్యతే. అథ మోక్షోపాయభూతచతుర్విధపూజా-
మార్గమాయావిమోచనసాలోక్యాదిప్రకారా నిగద్యంతే. పశ్చాద్ద్య-
మాద్యష్టాంగయోగం ప్రతిపాద్య, మోక్షే భక్త్యా భగవదర్చనం పర

మోషాయ ఇతి సిద్ధాంతః ప్రదర్శ్యతే. సర్వథా భగవదారాధనం
ముక్తే స్సాధనతమ మితి విదాంకుర్వంతు సంతః.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవైఖానసాత్రేయకుల

తిలకశ్రీవరదరాజసూరినందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి

కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణార

విందస్మరణజనితశ్రీమన్నారాయణ

పారమ్యవగమస్య సుందరరా

జస్య కృతి షూత్తమబ్ర

హ్మవిద్యాసారే ప్ర

థమోఽధికారః.

శ్రీరామభద్రః

ప్రీయతాం.

శ్రీః

శ్రీ రఘు.
శ్రీనివాసాయనమః.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః.

ద్వితీయాధికారః.

—◆◆◆ బింబక్ష్పిప్రకారః ◆◆◆—

అ ధాదృశ్యత్వాదిగుణవిశిష్టస్వాంతర బ్రహ్మమూర్తే ర్బ్రహ్మ
రుద్రాదిభిః పుష్పపాసితు మశక్యత్వా త్త మాపనిషదం వేషం విహాయ
సర్వేషా ముపాసనయోగ్యతయా ౭ ర్చాయాపే నావతరత శ్రీనివా
సస్య బింబక్ష్పిప్రకారః ప్రతిపాద్యతే. బింబం మండలం, తస్య
క్ష్పి స్సమర్థనం, “క్ష్పా సామర్థ్యే” ఇతి ధాతోః క్షిప్రత్యయః,
అత్ర బింబశబ్దేన మండలస్థః పురుషః ప్రతిపాద్యతే. క్ష్పి స్తదాకృతి
నిర్మాణమ్. “యఏషాంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే” ఇతి
శ్రుత్యా సూర్యమండలే పరమపురుషస్థితి రుచ్యతే. యద్యపి “తేనోదం
పూర్ణం పురుషేణ సర్వ” మితి సర్వత్ర పురుషవ్యాప్తి శ్రూయతే;
తథాపి తస్య విశేషేణ సాన్నిధ్యం స్థానత్రయే శ్రూయతే— “అంభ

—◆◆◆ శ్రీవేంకటేశవైభవవర్ణనం ◆◆◆—

స్యపారే భువనస్య మధ్యే నాకస్య పృష్ఠే మహతో మహీ
యాః” ఇతి. అపారే, అంభసి మహాత్థవే, భువనస్య మధ్యే శ్రీవేంక
టాద్రా, నాకస్య పృష్ఠే పరమపదచ, మహతో మహీయాః,
పరమపురుషో వర్తత ఇత్యర్థః. తథోచ్యతే వారాహేచ—“అం
భస్యపారే భువనస్య మధ్యే నాకస్య పృష్ఠే భువి వేంకటాద్రా” ఇతి.
భువనస్య మధ్యే ఇతి శ్రుత్యర్థ ఏవ భువి వేంకటాద్రా వితి ప్రకాశితః.
“అరాయితాణే వికటే గిరిం గచ్ఛసదాన్వే శిరింబి తస్య సత్వభిః, తేభి
ష్ట్యాచాతయా మసీ” తిచ శ్రుతిః. హే అరాయితవ్యర్థరహితే, కాణేపకాక్షి,
వికటేగిరిం వేంకటగిరిం, గచ్ఛ, అరాయిత్యాది హేతుభూతపాపనివృత్త్యర్థ

మితి భావః. పారమాత్మీకోపనిషది—“రయః కకుద్ధాన్విదధ ద్విసప్తం రయిమద్విధానం తస్మై కకుత్త్రే వికటాయ పిత్రే స్వాహే”తి. రయః ఐశ్వర్యరూపః, కకుద్ధాన్ వృషభాచలవాన్, యద్వా—శ్రేష్ఠః, వినప్తం యేన కేన ప్రకారేణ యస్మై కస్మై చిత్ వినప్తం పదార్థం, వరప్రదా నాదినా, విదధత్ ప్రాపయన్, రయిమద్విధానం, [శ్రు] “ఋచ స్సా మాని యజ్ఞామి, సా హి శ్రీ రమృతా సతా”మితి రయిశబ్దేన వేదా ఉచ్యంతే. తద్వత్తాం విధానం విధిరూపో యః, తస్మై కకుత్త్రే కకుడి స్థితాయ వికటాయ వేంకటేశాయ, పిత్రే, రక్షకాయేత్యర్థః. యద్యపి విద్యస్తే బహూని భగవత్త్రేతాణి భూమా, తథాపి శ్రీవేంకటేశస్య దివ్యమం శశవిగ్రహత్వా తత్త్రేతస్య ప్రాధాన్యం. భవిష్యత్పురాణే శ్రీవేంకటగిరి మాహాత్మ్యే—“చిరంతనేషు త్తేషు ముక్తిత్రయ ముదాహృతం, సాయుజ్యముక్తి రానందప్రాప్తి శ్రీశైలను సైకే”ఇతి. ముక్తిత్రయం సా లోక్యాద్విశాప్యరూపం, శ్రీశైలః, వేంకటాద్రి రిత్యర్థః. “భూగోళమధ్యే ద్రవిడేషు పుణ్యే శ్రీవేంకటాద్రి ర్గతి రేవ నాన్యా”ఇతి చ. వారాహే—“యాశ్చ సప్త మహాపుర్యః కీర్త్యంతే మోక్షదాయికాః, తా వేంకటాద్రి పర్యస్తగ్రామకోట్యుంశశక్తయః” ఇతి. వేంకటేశస్య వేదాంతప్రతిపాద్యతయా వేదాంతభాష్యాదిషు ప్రాక్తనా ఆచార్యా శ్రీనివాసం త మే వానుసందధతే—“అఖిలభువనజన్మస్థేమభంగాదిలీలే వినతవివిధభూత వ్రాతరక్షకదీక్షే, శ్రుతిశిరసి విదీప్తే బ్రహ్మశి శ్రీనివాసే భవతు మమ పరస్మిన్ శేముషీ భక్తిరూపే”తి—“నిరుపమగుణసింధు ర్నిత్యలక్ష్మీ సమేతో నిఖిలనిగమవేద్యో నిస్తులో వేంకటేశః, నిజచరణసమర్చా సక్తభక్తాఘరక్షీ నిససతు హృదయే మే స్వాంఘ్రిభక్తిం వితన్వ”న్నితి. చక్షురాద్యగోచరస్య బ్రహ్మణః ఉపాసనశక్యతాఽధిగమాయ బింబ క్లోపి శ్రూయతే, కతోపనిషది.—

“న సందృశే తిష్ఠతి రూప మస్య చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనం, హృదా మసిషా మనసాఽభిక్లప్తో య ఏత ద్విదు రమృతాస్తే భవన్తి”

ఇతి. అస్య విష్ణోః, రూపం, సందృశే సందర్శనవిషయే, నతిష్ఠతి, అనేన తస్య రూప మస్తీ త్యవగమ్యతే. కశ్చి దేనం చక్షుషా న పశ్యతి, తర్హి కథ ముపాసితం శక్యస్యాన్? చిత్తవ్రతాహ—హృదా,

పరమాత్మనో హృదయైవ శ్రుతిరూపత్వాత్ శ్రుతిప్రమాణేనే త్యర్థః. మనీషా మనస ఈష్టే ఇతి మనీష్, తేన మను నే త్యర్థః. మను స్మర్తృణాం ముఖ్యః, తద్గ్రహణేన సకలస్మృతయ ఉచ్యంతే, స్మృతి ప్రమాణే నే త్యర్థః. మనసా, మనశ్చబ్దేన భృగ్వాదిమునయ ఉచ్యంతే, తద్వచనరూపశ్రీశాస్త్రప్రమాణే నే త్యర్థః. అభిక్లప్తః బింబరూపేణ కల్పితః, ఇతి, యే విదు, స్తే అమృతా భవన్తి. అథవా హృచ్ఛబ్దేన సకల శ్రుతిస్మృతిశ్రీశాస్త్రశిల్పాదీనా మభిప్రాయో గృహ్యతే, తేనత మను సృత్యే త్యర్థః. మనీషా ఆచార్యబుద్ధ్యా, విభక్తిలోపశాచ్ఛందసః. మనసా శిల్పిచిత్తేనచ, అభిక్లప్త ఇతి. భగవదవతారరహస్యవేదినాం సంసారబంధ మోచనం నిగద్యతే—“అవతారస్య సత్యత్వ”మిత్యారభ్య “ఇతి జన్మ రహస్యం యో వేత్తి ముక్తో భవే దిహే”తి. అర్చారూప మ ప్యవతార విశేష ఏవ. “అర్చాత్మనాఽవతీర్ణం మాం జానంతోఽపి విమోహితాః, కృత్వా దారుశిలాబుద్ధిం గచ్ఛంతి నరకాయత”మిత్యన్వత్ర భగవద్వచ నాత్. పరమాత్మన స్సాకార త్వే శ్రుతిః—“య ఏషోఽంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుష”ఇత్యాదిః. స్మృతిస్తు—“రుక్మాంభం స్వప్న ధిగమ్య”మితి మనువచనాదిః. శ్రీశాస్త్రం—“సువర్ణవర్ణం రక్తాస్యం రక్త నేత్రం సుఖో ద్వహ”మిత్యాదికం. అభిక్లప్త ఇతి శ్రుత్యర్థం విశదయతి సూత్రే

—●●●● శిలాయపర్చనతారః ●●●●—

భగవాన్ విఖనాః—“షడంగుళా దహీనం త ద్రూపం కల్పయిత్వే” త్యా దినా. శిలోత్పత్తిస్త్రుత రూపవిధానం చ శ్రూయతే—“అద్యభ్య స్సంభూ త”ఇత్యారభ్య “తత్పురుషస్య విశ్వ మాజాన మగ్ర”ఇత్యంతం. అయ మర్థః—అపాం పృథివ్యా శ్చ రసాత్ సారభాగాత్ సంభూతః, ఉపల ఇత్యర్థః. తస్య జలభూమిసారరూపత్వాత్. విశ్వకర్మణః బ్రహ్మణ, స్స కాశాత్ సమవర్తత సమీచీనరూపేణావర్తత, బ్రహ్మణ స్సంకల్ప నశా త్సమీచీనా శిలా జాయత ఇత్యర్థః. తస్యోపలస్య త్వష్టారూపం విదధత్, అకరో దిత్యర్థః. తత్ తథారూపకల్పనం, పురుషస్య అగ్రే ఆజానం జన్మ, ఆవిర్భావ ఇతి యావత్. ఏవం పరమపురుషావిర్భావ జ్ఞానస్య ముక్తిప్రదత్వం శ్రూయతే—“త మేవం విద్వా నమృత ఇహ భవతీ”తి. పాద్యపురాణే వేంకటగిరిమాహాత్మ్యే ఏకోనశ్రింశాధ్యాయే

ఏతద్విషయప్రకరణ మారభ్య—‘ఎరాహరూపవిభవః పురాణః పురుషోత్తమః, ఉవాచ వచనం శ్రీమాన్ కరుణావరుణాలయః. ఏతావాం స్తవ దృశ్యోఽహం తదథో న నృపాధిప” తదథోనేతి, జాన్వధోభాగేఽహం న దృశ్య ఇత్యర్థః. “ఏత ద్రూపం ప్రతిష్ఠాప్య శుద్ధయా శిలయా నృప, తస్మై దేహ్యాఖిలా భోగాః పూర్ణో భూత్వా సుపుష్కలాన్. అప్రాకృతాంగో విరజా స్సాత్త్వికోఽయ మితి స్మరన్, వైఖానసై ర్మహాభాగై రర్చాపయ నరాధిప. రాజ స్థల మలం వ్యర్థప్రయత్నే నాతిభూయసా” ఇతి. అలమలం, అథోభాగదర్శనవిషయప్రయత్నో న కర్తవ్య ఇత్యర్థః. కథోపనిషది—“అంగుష్ఠమాత్రః పురుషోఽంతరాత్మా సదా జనానాం హృదయే సన్నివిష్టః” ఇతి యథా సర్వత్ర పరిపూర్ణస్య పరమాత్మన ఉపాసిత మశక్యతయా హృదయప్రమాణానుగుణ్యే నాంగుష్ఠమాత్రత్వం ప్రతిపాద్య తదుపాసనే చోదయతి, తథా “హృదా మసీషే” త్యాదినా బింబక్లప్తి ముక్త్యా తదుపాసనే చోదయతీతి బోధ్యం. అస్యా శ్రుతే రన్యథాఽర్థవర్ణనం న చారు; హృదామనసేతి పృథగ్గ్రహణస్య ప్రయోజనాభావాత్, క్లప్తశబ్దస్వారస్యాభావాచ్చ. క్లప్తిర్నామ కల్పనం, రూపవత్కరణ మితి యావత్. అత ఏ వాహ భగవాన్ విఖనాః—“రూపం కల్పయిత్వే”తి. అనేకత్ర బింబనిర్మాణం క్లప్తిశబ్దేనోచ్యతే. క్లప్తిశబ్దం భగవాన్ వ్యాసోఽపి వేదాంతశాస్త్రే మూర్తివిషయ కల్పనే ప్రయుక్తే—“సంజ్ఞామూర్తిక్లప్తిస్తు త్రివృత్కుర్వత ఉపదేశాది”తి. గారుడే—“యత్ర యత్ర చదేవేశో రమతే చ స్వయం హరిః, తత్తద్విప్రప్రతిష్ఠాంత మితి విద్ధి సనాతనం. సిద్ధమానుషయో రేవ బింబక్లప్తి స్తథేష్యతే” ఇత్యాదా వౌచిత్యా దర్థవిర్ణయః కార్యః. పరమాత్మన శ్శిలాదిప్రతిమారూపేణావిర్భావే చ శ్రుతిః, యజుషి—“యతో వరః కర్మణ్య స్సుదతో యుక్తగ్రావా జాయతే దేవకామః” ఇతి. అయ మర్థః—వీరో విష్ణుః, “ఉగ్రం వీరం మహావిష్ణు” మితి నృసింహతాపిన్యాం విష్ణో ర్విరత్వం ప్రసిద్ధం. “విష్ణో ర్ముకం వీర్యా”ణీతి శ్రుతే, “విష్ణునా సదృశోఽపిర్య” ఇతి శ్రీమద్రామాయణవచనాత్. కర్మణ్యః కర్మభిరారాధ్యః, సుదక్షః భక్తాభీష్టకరణసమర్థః, దేవకామః క్రీడాకామః, ‘దివ్ క్రీడే’ త్యాదిభాతో, యుక్తగ్రావా, శిలారూపీత్యర్థః. జాయత ఇతి.

అపిచ—“పిశంగరూప స్సుభరో వయోధా శృష్టి వీరో జాయతే దేవకామః”. అయ మర్థః—పిశంగరూప స్సువర్ణవర్ణః, సుభరః సుఖేన భర్తుం శక్యః, వయసా గరుడేన ధియత ఇతి వయోధాః, శృష్టి బలవాన్, “శృష్టితుబలవాన్ బలీ”తినిఘంటుః. దేవకామః, జాయతే ప్రతిమారూపీ భవతి [[శ్రు] “అశ్వాన మాఘణం ప్రపద్యే” ఇతి చ శ్రూయతే. అయ మర్థః—ఆఘణం శిల్పినా శాస్త్రమనుస్యత్యటంకే నోక్తిర్ణరూపం, అశ్వానం పాషాణమయం, పరమాత్మానం ప్రపద్య ఇతి, కేవలాశ్వానః ప్రపత్తవ్యాసంభవాత్. భారతే—“సురూపాం ప్రతిమాం విష్ణోః ప్రసన్న వదనేక్షణం, కృత్వాఽఽత్మనః ప్రీతికరీం సువర్ణరజతాదిభిః. తా మర్చయే” దితి. ముండోపనిషది—“ఆవిస్సన్నిహితం గుహాచరం నామ మహత్పద మ త్రైత త్సమర్పిత” మితి. అయ మర్థః—గుహాచరం నామ హృదయగుహావ ర్తితయా ప్రసిద్ధం, బ్రహ్మ విష్ణాఖ్యం, తస్యైవ హృదయస్థత్వాత్. త్రిశిఖ బ్రాహ్మణోపనిషది—“సంపూర్ణకుంభవ ద్దేహంకుంభయే న్మాతరిశ్వనా, పూరణా న్నాడయ స్సర్వాః పూర్వస్తే మాతరిశ్వనా. ఏవంకృతే సతి బ్రహ్మ చరన్తి దశ వాయవః, హృదయాం భోరుహం చాపి వ్యాకోచం భవతి స్ఫుటం. తత్ర పశ్యే త్పరాత్మానం వాసుదేవ మకల్మష” మితి. ధ్యానబిందూపనిషది—“అష్టపత్రం తు హృత్పద్మం ద్వాత్రింశ త్కేసరాన్వితం” ఇత్యారభ్య “శ్రీవత్సకాస్తుభోరస్కం ముక్తామణివిభూషితం, శుద్ధస్ఫటికసంకాశం చంద్రకోటిసమప్రభం. ఏవంధ్యాయే న్మహావిష్ణు” మితి. గర్భోపనిషది—“గర్భవాసా త్ప్రముచ్యేయం యది విష్ణుం భజే హృదీ”తి. భగవాన్ విఖనా శ్చాచమనవిధౌ—“విష్ణుః ప్రేణా త్వితి హృదయ” మి త్యాహ. ఇత్యల మప్రకృతేన, ఆవిః ఆచార్యహృదయా దావిర్భూయ, సన్నిహితం ప్రతిమాయాం సాన్నిధ్యవత్, భవతి. అత్ర ప్రతిమారూపే భగవతి ఏత త్సర్వం సమర్పిత మితి.

—◆◆◆ ప్రతిహస్వల్పబుద్ధీనామి త్యన్యపపాఠత్వమ్ ◆◆◆—

స్మర్యతేచ—“అగ్నే తిష్ఠతి విప్రాణాం హృది తిష్ఠతి యోగినాం, ప్రతిమాస్వప్రమత్తానాం సర్వత్ర విదితాత్మనా” మితి విప్రాణాం కర్మమత్ర పరాణాం బ్రాహ్మణానాం, పరమాత్మ యజ్ఞపురుషనామ్నాఽగ్నే తిష్ఠతి. యోగినాం తదపేక్షయా సముత్క్రమేనాం, హృది అంతర్యా

మితయా తిష్ఠతి. అప్రమత్తానాం ప్రమాదరహితానాం-భక్తివిశేషేణ యోగినోఽప్యత్కృష్టానాం, ప్రతిమాయాం తిష్ఠతి. సర్వేభ్యో యోగిభ్యః భగవద్భక్తానా ముత్కర్ష శ్రేగీతాయా ముచ్యతే—“యోగినా మపి సర్వేషాం మద్గతే నాంతరాత్మనా, శ్రద్ధావాక్ భజతే యోమాం స మే యుక్తతమో మతః” ఇతి. భజత ఇత్యా రాధన ముక్తం; తత్రేవ శ్రద్ధావా నితి పదస్వారస్యాత్. సర్వత్ర విదితాత్మనా మితి. విదితాత్మనాం, సర్వత్ర అగ్నౌ హృదయే ప్రతిమాయాం చ, భగవాన్ తిష్ఠతి త్యర్థః. అన్యే తు ప్రతిమాస్వప్రబుద్ధానా మితి-ప్రతిమాస్వల్పబుద్ధీనా మితి వా పాఠ మంగీకృత్య ముహ్యంతి. తాన్ పృచ్ఛామః. కిం ప్రతిమాయాం భగవత్సత్తా నాస్తీతి బ్రూభ? అథవా స్వల్పబుద్ధీనా మేవ తత్ర భగవత్సత్తా తదుపాసనస్వాల్పఫలత్వాత్; మహాబుద్ధిభి స్తత్రోపాసనం స కర్తవ్య మితి వా? ఆద్యః పక్షః అత్యంతం తుచ్ఛః; తత్రేవ ప్రతిమాసు తిష్ఠతీతి సమ్యగభిధానాత్. ద్వితీయః పక్షోఽపి నాభిజ్ఞప్రాదయంగమః; మహాబుద్ధిభిః ప్రతిమాసు భగవదారాధనస్య ఫలాధిక్యస్య చాభిహితత్వాత్. స చ మహాబుద్ధయోఽప్యల్పబుద్ధీన్ ప్రతి ప్రతి మార్చనం వ్యధు రితి వాచ్యం; శ్రుతిస్మృతిప్రామాణ్యేన మహాబుద్ధిభి రపి ప్రతిమా స్వర్చనానుషానస్య దర్శనాత్. శ్రూయతే హి—“యద్దేవానాం చతుష్ట్యాగో అస్తీ”తి. అనయా శ్రుత్యా పాపాణాదిమయదేవ దర్శనేన మహాస్కారాది రూపపరాధ ఉక్త ఇతి తద్భాష్యకారై రుక్తం. మన్వాదయోఽపి ప్రతిమారూపదేవతార్చాయా లంఘనే దోషం, తత్ప్రదక్షిణాదిషు సుకృతంచ స్మరంతి. భగవాన్ విఖనాశ్చ మోక్షోపాయతయా భగవదర్చనం విధత్తే. భారతేచ—“సురూపాం ప్రతిమా” మిత్యాదినా తథోచ్యతే. తథా—“యమాదిభి ర్యోగపక్షైః” ఇత్యాదినా భాగవతే చాభిధీయతే. తతో మహాబుద్ధిభి రపి ప్రతిమార్చనం కర్తవ్య మితి సిద్ధ్యతి. భృగుమరీచ్యాదయోఽపి మందరాదిషు దేవం ప్రతిష్ఠాప్రపూజయన్ని త్యభిధీయతే. తత స్తథా పాఠద్వయే చ అపి శబ్దాధ్యాహరణ సాధ్వర్థోఽక్షీకార్యః. అల్పబుద్ధీనా మపి ప్రతిమాసు హరి స్తిష్ఠతి, కిముత మహాబుద్ధీనా మిత్యర్థః. జ్ఞాచిత్యా దర్శనిరయః కార్యః. అతోఽనున్మతై రాస్తికజనైః ప్రతిమార్చనే శ్రద్ధా కార్యం.

నను భాగవతే—“అచాయా మేవ తు హరేః పూజాయాం శ్రద్ధ
యేహతే, న తద్భక్తేషు చాన్యేషు సభక్తః ప్రాకృత స్సృష్టః”
ఇత్యభిధీయతే, తత్కథం ప్రతిమారాధకానాం శ్రేష్ఠత్వ? మితి చే
దుచ్యతే. తద్వచనం భగవద్భక్తపూజానాదరాణాం సర్వత్ర వాసు
దేవాత్మతా మృన్యమానానాం చ దూషణపరం. కర్తవ్య ఏవ హి భగ
వద్భక్తే స్వసధర్మసు ఆదరః, తథా సర్వభూతేషు దయాచ. ప్రాకృత
ఇత్యస్య ప్రకృతిసంబంధవా నిత్యర్థః, న త్యధమ ఇతి. ఉచ్యతేచ—“తద్భ
క్తజనవాత్సల్యం తత్పూజా స్వనుమోదనం, తత్కథాశ్రవణేభక్తి” రిత్యా
దినా భగవజ్జనలక్షణం. ఏవం చ భగవద్భాగవతారాధక సర్వభూతద
యావాం శ్చప్రాకృత ఇత్యేవ ఫలతి, కా క్షతి రస్మదభిమతస్యే? త్యలం
సీరసవాదేన.

—●—ప్రతిమార్చనే శ్రుత్యాదిప్రమాణమ్—●—

ముండోపనిషది —

“నాయ మాత్మా బలహీనేన లభ్యో న చ ప్రమాదా త్తపసా
వాఽప్యలింగాత్, ఏతై రుపాయై ర్యతతే యస్తు విద్వాంస్తస్యైష
ఆత్మా విశతే బ్రహ్మధామ” ఇతి.

అయ మర్థః—అయ మాత్మా పరమపురుషః, బలహీనేన భగవదా
రాధనానుకూలశరీరేంద్రియపాటవరహితేన, న లభ్యః. ప్రమాదాత్
భగవదారాధనోపకరణాజ్ఞానానవధానాత్, అలింగాత్ ప్రతిమార
హితాత్, తపసః ధ్యానాద్వా, న లభ్యః. లింగశబ్దస్య మూర్తిపరత్వం
భాగవతే ఏకాదశే—“ద్రవ్యక్షిత్యాత్మలింగాని నిష్పాద్య ప్రోక్త్య
చాసనం”. అయమర్థః—ద్రవ్యాణి పుష్పాదీని జంత్యాదిశోధనేన, ఆ
త్మాన మవ్యగ్రతయా, లింగం మూర్తిం, అనులేపనతొశనాదినా, నిష్పా
ద్య యోగ్యాని కృత్వేతి. “తప ఆలోచన” ఇతి ఛాతోః తపశ్శబ్దస్య ధ్యాన
పరత్వం కథం పున ర్భక్త్యత? ఇత్యత్రాహ—ఏతైరుపాయైరితి. ప్రమాద
రహితార్చనధ్యానాదిరూపై రిత్యర్థః. యతతే, తస్య ఆత్మా, బ్రహ్మ
ధామ పరంపదం, విశత ఇతి.

ప్రశస్తి పనిషది—“నాతః పర మ స్తీతి తే హి త మర్చయంత”
 ఇతి. ఉచ్యతే హి భగవతా—“భక్త్యా త్వనన్యయా శక్య” ఇతి. భక్తే ర్నవ
 విధేషు లక్షణే స్వర్చనం ప్రధాన మిత్యుక్తం.

నను “క్రియావా నేష” ఇతి శ్రుత్యా క్రియావత శ్రేష్ఠత్వం
 ప్రతిపాద్యతే, తస్య చ బ్రహ్మవిత్త్వాపేక్షయా ఫలవిశేషేణ భవితవ్యం,
 స చ సాయజ్యప్రాప్తిరూప ఇతి బ్రూషే!, త దంగీకుర్ముః, సాయజ్య
 ప్రాప్తే శ్చ క్రియావిశిష్టం బ్రహ్మవేదన మేవ సాక్షాదుపాయః, ఇతిచే, దు
 చ్యతే—వేదనవిశిష్టాక్రియేన సాయజ్యస్యావ్యవహితోపాయః; భగవతా
 విఖనసా వాసుదేవేన చ తథాభిహితత్వాత్. “భక్త్యా భగవంతం నా
 రాయణ మర్చయే తద్విష్ణుః పరమం పదం గచ్ఛతీ”తి—“మన్మనా
 భవ మద్భక్తో మద్యాజీమాం నమస్కుర్వీ”తిచ. అత్ర మన్మనా
 భవేతి ధ్యానం విధాయ, తత్రాపరిత్యక్త్యా వస్తుతస్య దుష్కరతాం
 మన్యానేన వా, భగవతా—“మద్భక్తో మద్యాజీభవే”తి విశేషేణ విధీయత
 ఇత్యుక్తం. అత స్సాలోక్యాదిప్రాప్తిం ప్రతి ధ్యానమాత్రం సాధకం.
 సాయజ్యం ప్రతి తద్విశిష్టమర్చన మితి. యథా బ్రాహ్మణో రాజ
 ప్రియో భవతీ త్యుక్త్వా, బ్రాహ్మణానాం విద్వాన్ శ్రేష్ఠ ఇత్యుక్తే,
 బ్రాహ్మణత్వేన విద్యైవ రాజప్రియతమత్వే హేతుః, న తు బ్రాహ్మ
 ణత్వమాత్రంతస్య రాజప్రియత్వసాధకత్వాత్. “దుర్బోధా వైదికా
 శ్శబ్దాః ప్రకీర్ణత్వాచ్చ సర్వశః, తద్వై స్త ఏవ స్పష్టార్థాః స్మృతితంత్ర
 ప్రతిష్ఠితాః” ఇతి వచనేన వేదార్థః స్మృత్యాదిభి రేవ నిర్ణేతవ్యః. సర్వ
 జ్ఞోవిఖనాః, త మనుసృత్య భృగుమరీచ్యాదయస్తథా పదన్తి—“అర్చన
 మేవ వక్తవ్యం నాన్యథా పరమపదప్రాప్తి” రితి. అథవా క్రియావతాం
 శ్రేష్ఠత్వం అర్చనజపాద్యుపాయబాహుళ్యాదుపపద్యతే. హస్తవాన్న
 ద్యాః పారం ప్రాప్నోతీ త్యుక్త్వా, పోతవా హస్తవతాం శ్రేష్ఠ ఇత్యు
 క్తంచేత్, సుఖేన పారప్రాప్తౌ పోత ఏవ ముఖ్యోపాయోభవతి. యద్యపి
 పోతస్య హస్తనేయతయా తస్యాపి సాధనత్వ మస్తి; తథాపి సుఖేన
 పారప్రాప్తౌ పోత ఏవ ముఖ్యోపాయః. అత ఏవ ఘోచ్యతే—“క్షేతో ధికతర
 స్తేషామవ్యక్తానక్తచేతసా” మితి. శూయతేచ—“ఏతైరుపాయై” రిత్యాది.
 “తమేవ చార్చయన్నిత్యం భక్త్యా పురుషమవ్యయం, ధ్యాయంస్తువ”

న్నిత్యాదినా అర్చనాద్యుపాయాః కథ్యంతే. తపసోనాఽప్యలింగా దిత్యత్రాపిశబ్దేన అనుక్తా జపాదయ స్సముచ్చీయంతే. శేన ప్రతిమార్చన రహితజపాదిభి ర్నలభ్యత ఇతి సిద్ధ్యతి. తతః ఏతై రుపాయై రితి ప్రతిమార్చనసహితజపధ్యానాదీనా ముపాయత్వ ముక్తం. నారదశ్చాహ—
“యేఽర్చయన్తి సదా విష్ణుం నిష్కలే నాంతరాత్మనా, న తే భూయోఽపి జాయంతే శ్వేతద్వీపనివాసినః” ఇతి. భల్లశాఖాయాం—“అర్చనాదాయజ్ఞమూర్తే రూర్ధ్వపుండ్ర”మిత్యారభ్య”కులం తారయతే సప్త సగచ్ఛే ద్వైష్ణవం పద”మితి.

నను ధ్యానాపేక్షయాఽర్చనస్య కథంసాకర్యం? తత్రాపి ప్రతిమానిర్మాణపూజాద్రవ్యసంపాదనాదిశ్రమోఽస్త్యైవేతిచే, దుచ్యతే—
నిరంతరధ్యానం హ్యత్యంత మశక్యం. “ఇంద్రియాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మన”ఇతి మనోవశీకరణం దుస్సాధం. యోగ బలేన మనో వశీకార్యం. యోగో మహతా క్లేశేన సాధ్యః. తదపేక్షయాఽత్యంతం సుఖరం శ్రమం వినా లభ్యేద్ద్రవ్యై ర్భగవదర్చనం. భక్త్యా పత్రాదిదాన మపి భగవత్ప్రీతికరం భవతి. ఉచ్యతే హి—
“పత్రం పుష్పం ఫల”మితాది“అణ్యప్యవహృతం భక్తై ర్మమతో మాయ కల్పత”ఇతి—“కిం త్వయా నార్చితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః, ఉదకే నా ప్యలాభే తు ద్రవ్యాణాం పూజితః ప్రభుః”పత్రేషు పుష్పేషు ఫలేషు తోయే ష్వక్రీతలభ్యేషు సదైవ సత్సు, భక్త్యైకలభ్యే పురుషే పురాణేముక్త్యై కిమర్థం క్రియతే న యత్నః”ఇతి. ప్రతిమార్చన స్యాకేశత్వం భగవత్తైవాభిధీయతే—“మయ్యావేశ్య మనో యే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసతే, శ్రద్ధయా పర యోపేతా స్తే మే యుక్తతమా మతాః”ఇతి. న చాత్రార్చన స్యాకేశత్వం నోచ్యత ఇతి శంక్యం; ఉత్తరత్రావ్యక్తోపాసనస్య క్లేశవత్త్వకథనే నా స్యాకేశత్వ సిద్ధేః. న చాత్రోపాసత ఇత్యవిచ్ఛిన్న స్మృతినంతానరూపం ధ్యాన ముక్త మితి వాచ్యం; తస్యాపి నిఖలేంద్రియనియమనశ్రమం వినా నైరంతర్యాసంభవాత్. ఉచ్యతే హి శ్రీశాస్త్రే భగవతా మరీచినా—“ఏవం సదాధ్యాతు మశక్యత్వా త్రప్రతిమాది మ్వావా హ్యర్చయే”దితి. ఇంద్రియేషు జితేషు

మన స్వాధీనం భవతి, స్వాధీనమనః కిం సాధ్యం? కి. మసాధ్యం? అతో
 “నిత్యయుక్తా ఉపాసత” ఇతి భగవదర్చన మే ప్రాచ్యతే. “మయ్యా వేశ్య
 మన” ఇతి ఫలాభిసంధిరాహిత్యేన తదేకప్రవణత్వం విధీయతే. కిం చ
 “దేవాక్ దేవవ్రతా యాన్తి పితౄన్ యాన్తి పితృవ్రతాః, భూతాని
 యాన్తి భూతేజ్యా యాన్తి మద్యాజినోఽపి మా” మిత్యత్ర యజనం
 పూజన మిత్యేవ వక్ష్యం. దేవవ్రతత్వ మగ్ని హూత్రాదిభి ర్దేవ
 యాజత్వం. పితృవ్రతత్వం శ్రాద్ధాదిభిః పితృయాజత్వం. భూతేజ్యత్వం
 బలిహరణాదినా భూతయాజత్వం. మద్యాజిన ఇత్యనేనోక్తం భగవద్య
 జనం ప్రతిమార్చనం వినాఽన్యరూపం నోపపద్యతే. అవ్యవధానేన
 “పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతీ” తిహ్యు
 చ్యతే. పత్రాదిదానం యథా ప్రతిమాయాపే భగవతి యుజ్యతే, నత
 థాఽన్యత్ర. న చ భగవంతం యజామ ఇతి బుద్ధ్యా యేదేవాదీన్ యజ
 న్తితే భగవంతం ప్రాప్నువన్తి త్యర్థ ఇతి వాచ్యం; తస్యా ప్యసామంజ
 స్యాత్. కయా విధయా దేవాదియజనే తథాబుద్ధిః కార్యా? య ద్యగ్ని
 హూత్రాదివిధయా దేవాదియజనఇతి బ్రలీషి!, తర్హి “దేవాక్ దేవ
 వ్రతాయాన్తి” త్యాదేః ప్రతినిదేశ్యతయా “యాన్తి మద్యాజినోఽపి
 మా” మితి వచనం నాత్యంతం సంగచ్ఛతే. యథా దేవవ్రతాదయః
 దేవాక్ యాన్తి, తథా మద్యాజినోఽపి మాం యాన్తితి ప్రతిపాద్య,
 తత స్సయజనే విశేష మాహ—“పత్రం పుష్పం ఫల” మిత్యాదినా. దే
 వాదియజనే యథా ద్రవ్యలోపో భవతి ప్రత్యవాయకరః, తథా మద్య
 జనే న ప్రత్యవాయకరః. యది మయి భక్తి స్వాధీన దృఢాలబ్ధద్రవ్యై
 రచ్చిత్తోఽహం ప్రీతిమాన్ స్యా మిత్యర్థః. ఉచ్యతే చ శ్రీశాస్త్రే—“య
 ద్యద్దీప్యం భవేద్ధీనం త త్త త్పుష్పేణ కల్పయేత్, పుష్పాణా మ
 ప్యభావే తు సర్వతోయేన కల్పయే” దితి. ఇదం వచన మలాభవిషయ
 మేవ. అతో భగవదర్చనే యథాశక్యం ప్రయతితవ్యం ద్రవ్యసంపాదనా
 య. అన్యథా శ్రద్ధావైకల్యాపత్తేః. అథ యది త త్తత్ప్రీతి మార్చనవిధ
 యా తత్తద్దేవాదియజనేఽపి భగవంత మేవ యజామహ ఇతి బుద్ధిః కా
 ర్యేతి బ్రవీషి, త ద ప్యసతః; అద్వారకభగవదారాధనస్య సౌలభ్యేన
 ద్వారకభగవదారాధనస్యానా వశ్యకత్వాత్ ఉచ్యతేహి భగవతా

విఖనసా—“విష్ణో రారాధనం సర్వదేవతార్చనం భవతీ”తి. ఉక్తంచ—
 “త్వయి సర్వం సమారోప్యే” త్యాదికం. న చార్చనం సంసారిభిర్భ్రహ్మ
 ప్రాప్తా వితరమార్గాచరణాశక్తైః కార్యం, న తు చరమాశ్రమిభి రితి
 శంక్యం; సుగమతయా సర్వసాధారణ్యేన భగవదుపదిష్టత్వాత్. “యే
 తు సర్వాణి కర్మాణి మయి సన్యస్య మత్పరాః, అనన్యే నైవ యో
 గేన మాం ధ్యాయంత ఉపాసతే. తేషా మహం సముద్ధర్తా మృత్యు
 సంసారసాగరాత్, భవామి న చిరా త్పార్థ మయ్యా వేశితచేతసా”మి
 తి. యతీన్పిత్యాహత్రీః—“త్రైకాల్య మర్చనం విష్ణో ద్వైవతానాం
 తదాత్మనాం, నమస్కారార్చనాదీని కుర్యా న్నన్యస్య కస్య చిత్.”
 క్రతుశ్చ—“ఈశ్వరో భగవాన్ విష్ణుః పరమాత్మా మహా నజః, శా
 న్తా చరాచర సై వ్యకో యతీనాం పరమా గతిః. ధ్యాయతేఽర్చయతే
 యోఽన్యం విష్ణులింగ ముపాశ్రితః, కల్పకోటిశతై శ్చాపి గతి స్తస్య
 న విద్యతే” ఇతి. విష్ణులింగం తురీయాశ్రమం. శాఖ్యాననీయోపని
 షది—“కుటీచకో బహూదకశ్చాపి హంసః పరమహంస ఇతి వ్యత్యా
 చ భిన్నాః, సర్వ ఏతే విష్ణులింగం దధానా వృత్యాఽన్యక్తం బహి
 రంతశ్చ నిత్యం, పంచయజ్ఞా వేదశిరః ప్రవిష్టాః క్రియావంతోఽమీ
 బ్రహ్మవిద్యా”మిత్యారభ్య “విష్ణుక్రీడా విష్ణురతయో విముక్తా విష్ణ్వాత్మ
 కా విష్ణుమే వాపి యస్తీ”తి. పంచయజ్ఞా ఇతి. పంచసు కాలేషు యథా
 విధి భగవదర్చనధ్యానాదిక్రియాభిస్త మా రాధయంత ఇత్యర్థః.

—◆◆◆ అర్చయా అవతారత్వమ్. ◆◆◆—

నను ప్రతిమాయాం భగవా నర్చనీయ ఇతి బ్రవీషి! కీదృశ్యా బుద్ధ్యాఽ
 ర్చ్యః? ప్రతిమారూపీ భూత్వా వర్తత ఇతివా? ప్రతిమాంతర్యామివీతివా?
 ప్రతిమోపర్యాధేయతయా తిష్ఠతీతివా? నాద్యః పక్షో యుజ్యతే; నిర్వికా
 రస్య తస్య శిలావికారరూపాసంభవాత్. న చ ద్వితీయః; “అంతర్భ
 హిశ్చ తత్సర్వ” మిత్యాదిశ్రుత్యా సర్వవ్యాపకస్య తస్య ప్రతిమాంత
 ర్వాస్తా విశేషాభావేన తత్తార్చననియమాభావాత్. న చ తృతీయః;
 ప్రతిమాయా ఆధారమాత్రతయా తదభిషేకాలంకరణాదా ప్రయో
 జనాభావా, దితి చే, దుచ్యతే—ప్రథమం పక్షద్వయ మపి సుసాధం.
 సర్వత్ర వ్యాపకో నిష్కళస్వరూపో విష్ణుః కేవలం హేయగుణరహి

తో ౭నభివ్యక్తో భక్తధ్యానేనప్రతిమాయా మభివ్యక్తసమస్తకల్యాణ
గుణనిధి ర్భూత్వా భక్తాభీష్టం కరోతి యథా సర్వత్రాకాశే వ్యా
ప్తో వాయు ర్వ్యజనచాలనే నాభివ్యక్త శ్శృమ మపనుదతి, యథా
చారణ్యాం సర్వత్ర వ్యాప్తో వహ్ని ర్మథనే నాభివ్యక్తః ప్రకాశేన
తమో హృతి, తద్వత్. అథ ప్రతిమాయాపీ జాయత ఇత్యత్ర శంకసే
యది, సప్రమాణం తవ శంకాం పరిహరామః. “అజాయమానో బహు
ధా విజాయతే” “అజో ౭పి స న్నవ్యయాత్మా భూతానామిశ్వరో ౭
పిసః, ప్రకృతిం స్వా మధిష్ఠాయ సంభవామ్యాత్మమాయయా” ఇతి
శ్రుతిస్మృతిభ్యాం జన్మరహితస్యాపి తస్య యథా జగద్రక్షణాయ స్వే
చ్ఛయా సంభవ స్సమవగమ్యతే, తథా నిర్వికారస్యాపి తస్య భక్తాను
గ్రహ యార్చితారోపి. తథా చ శిలావికారరూపత్వం నానుపప
న్నం; “భూతో భూతేషు చరతి ప్రవిష్ట స్స భూతానా మధిపతి ర్భు
భూవ, తస్య మృత్యో చరతి రాజసూయం స రాజా రాజ్య మను
మన్యతా మిద”మితి శ్రుతేః. ఈశ్వరస్య ప్రతిమాతాదాత్మ్యం శ్రుతి
స్మృత్యాదిభి రభిధీయతే—“యుక్తగ్రావా జాయతే దేవకామః” ఇతి—
“సురూపాంప్రతినుం.....తా మేవ బ్రహ్మరూపిణీ”మితి చ. న
చ-విభవే స్వయం భగవాన్ స్వేచ్ఛయా తత్తద్రూపో భవతి, అర్చా
యాంతు శిల్పినా కల్ప్యతే రూపం, తత్రాచార్యః పరమేశ్వర మారో
పయతి, లోకే య దారోప్యతే తస్మిన్తైవ, యథా శుక్తా రజతారోపే
రజతం మి ధ్యేతి వాచ్యం; ఆరోపితస్యాపి తస్యామిథ్యాత్వసంభవాత్.
ఆరోపో ద్వివిధః—ఆహార్యో ౭నాహార్యశ్చ. తత్ర భ్రమమూలో ౭నా
హార్యారోప. యథా—శుక్తా విదం రజత మితి. అత్ర త్వాహార్యారోప
ఏవ. యథా—ముఖం చంద్ర ఇత్యాదా. న చ ముఖం చంద్ర-ఇత్య
త్రాపి సర్వథా ముఖే చంద్రతాదాత్మ్యసంభవాత్ సాదృశ్య మేవ
సిద్ధ్యతి, అత్రాపి తద్దృష్టాంతేన తాదాత్మ్యం న సంభవతీతి శంక్యం;
ఆహార్యారోప ఏవ స దృష్టాంతః. తత్ర తాదాత్మ్యం న సంభవేదేవ.
అత్రతు సంభవతి. స్వసంకల్పా దధికో హి భగవతో భక్తసంకల్పః.
సర్వశక్తిమాన్ భక్తవత్సలః పరమకృపాలుః పురుషోత్తమః స్వభక్త
సంకల్ప మనుసృత్య, య త్రాణ్ణాన మారోపయతి భక్తో భక్త్యా,

తత్ర తద్రూపతయాఽఽవిర్భవితం శక్నోతి. శ్రూయతేహి—“అవి
 సస్మిన్నిహిత”మిత్యాది. ఉచ్యతేచ శ్రీశాస్త్రే—“అర్చనతారరూ
 పేణ లోకేఽస్మిం శ్చతురానన! అవతారం కరిష్యామి హియాలక్ష్మ్య
 సమన్వితః” ఇతి. శ్రూయతే—“స వా ఏష పురుషః పంచభా పం
 చాత్మే”తి. పరవ్యూహవిభవాంతర్యామ్యర్చనూపత్తేన పంచధేత్య
 ర్థః. గ్రంథాంతరేచ—“ద్విపవర్ష విభాగేషు తీర్థే మ్వాయతనేషు చ,
 మానుషార్చిత్రనా చాహం గ్రామేగ్రామే గృహే గృహే. పుంసి
 పుంసి భవిష్యామి దారులోహశిలామయః, అహం పంచోపనిషది పర
 వ్యూహాదిషు స్మృతః. అవిర్భావేషు సర్వేషు స్వసంకల్పశరీరవా, అవే
 శాంశావతారేషు పాంచభౌతికవిగ్రహః. దారులోహశిలామృత్సృజరీ
 రోఽర్చితృకస్మృతః, చేతనాచేతనైరేహి పరమాత్మా భవామ్యహం.
 అర్చితృనాఽవతీర్ణం మాం జానంతోఽపి విమోహితాః, కృత్వా దారు
 శిలాబుద్ధిం గచ్ఛంతి నరకాయత”మితి. శ్రూయతేచ—“యద్దేవానాం
 చక్షుష్యాగో అస్తీ”తి. విష్ణాద్విప్రతిమాయాపదేవాన్ దృష్ట్వా తదనమ
 స్కారరూప మాగః అపరాధ ఇతి తద్భాష్యే ఉక్తం. స్మర్యతే చ
 మన్వాదిభిః—“దేవతానాం గురో రాజ్ఞా స్సన్నితకాచార్యయో స్తథా,
 నాక్రామేత్ కామత శ్చాయాం బ్రుణో దీక్షితస్య చే”తి. వ్యాఖ్యా—
 “దేవతానాం పాషాణాదిమయినా”మిత్యాది. ఏవం మనువచనా న్యపి
 స్తాత్యాని; “యః కశ్చిత్ కస్యచి ద్ధర్మో మనునా పరికీర్తితః, ససర్వో
 ఽభిహితో వేదే సర్వజ్ఞానమయో హి సః”ఇతి తద్వచనస్య వేదమూల
 త్వ ముక్తం. స్మృత్యంతరేచ—“స ప్రదోషే హరిం పశ్యేది”తి. ఏవం
 బహ్వీభి స్మృతిభి శ్చ భగవతోఽర్చితాదాత్మ్య ముచ్యతే. నచ
 భగవత స్తావ దర్చితాదాత్మ్యం యది, స్వస్య సాక్షాత్సన్నిధిం ప్రవి
 శ్యావహరతో ధనంవా, స్వమూర్తిం భిందతో వా, దస్యూన్ సర్వో
 న దండయతి కథ? మితి వాచ్యం; స ఏవ హి పాతకిన స్తాదృశస్వాప
 రాధే ప్రవర్త్య చిరం నిరయేషు స్థాపయతి. భగవత స్తత్తత్పుణ్యపా
 పానుగుణ్యేనపున సాధుకర్మణ్యసాధుకర్మణి చ ప్రవర్తకత్వం శ్రూ
 యతే—[శ్రు]“యం సాధు నిసిషతి తం సాధు కారయతి. య మసాధు
 నిసిషతి త మసాధు కారయ”తి. న చ తస్య స్వహింసాయాం ప్రవ

ర్తన మనుపపన్న మితి శంక్యం; “అచ్ఛేద్యోఽయ మదాహ్యోఽయ మక్షేద్యోఽశోష్య ఏవ”చేతి సామాన్యే నాత్మనోఽచ్ఛేద్యత్వాదాసతి, తస్య కుత శ్చేదో వా హింసా వా? స్వసంకల్పపాత్రశరీరే స్వస్త్వి, కర్మోపాత్రశరీరే చేతనే చ. తస్య హి న విషమాదృష్టిః. తత శ్చేతన శరీరం, స్వవిగ్రహం వా, హింసతః పాపానాక్షిభూతః పశ్యతి. న సద్యో దండయతి, పరం తు పాపాన్ తత్కర్మఫలం ప్రాపయితుం సమయం ప్రతిక్షతే. పరమేశ్వరః పాపాన్ సద్యో దండయతియది పాపే కోవాప్రవర్తేత? శ్రీమద్రామాయణే—“న హి ధర్మోపసంహార మధర్మఫలసంహితం, త దేవ ఫల మస్వేతి ధర్మశ్చాధర్మనాశనః” ధర్మఫలే భుజ్యమానే అధర్మఫలం న భవతి, అధర్మఫలే భుజ్యమానే ధర్మఫలం చ న భవతీత్యర్థః. ఇ త్యల మప్రకృతచింతసేన. [శ్రు] “యః పృథివ్యాం తిష్ఠ”ని త్యాదినా పరమాత్మనః పంచభూతశరీరకత్వశ్రవణేన శిలాయాం తదుపాసన మ తీ మ్రాపపద్యతే. శిలా హి పంచభూతా త్మికా. శారీరోపనిషది—“య త్కనం నా పృథివీ యో ద్రవ స్తదంభః” ఇత్యాదినా పృథివ్యాదిస్వరూప ముచ్యతే. శిలా హి కఠిన రూపా. మస్మణాయాం తస్యా ఉడబిందమ్రో భవన్తి. ఘట్టనే స్ఫులింగో జాయతే. తదంతః మండాక ఉత్పద్యతే. యది న వాయు స్తత తస్య జీవనం న సంభవేత్. తాడనే శబ్దశ్చ భవతి. ఆకాశం వినా న శబ్ద సంభవః. అత శ్శిలాదిషు శ్రుతిస్మృతిశ్రీశాస్త్రోక్తవిధయా రూపవిధానం యుక్తం; నను శ్రుత్యాదినా తస్య స్వరూపత్వావగమాత్ ప్రతి మాక్లప్తి మంగీకుర్మః, ప్రతిమయా నరాకృత్యా భవితవ్య మిత్యత్ర కిం ప్రమాణ? మితి చేదుచ్యతే—“తస్య త్వష్టా విదధ ద్రూప మే” తీతి శ్రుత్యా రూపవత్కరణే సిద్ధే—“య ఏషోఽంతరాదిత్య” ఇత్యాదిశ్రుత్యా తస్య పురుషాకృతిత్వం జ్ఞాయతే. తత్ర[శ్రు] “హిరణ్యశ్మశ్రుహిరణ్యకేశ ఆవ్రణఖా త్సువర్ణ”ఇతి శ్మశ్రుమత్త్వం సకేశత్వ ముచ్యతే. శ్మశ్రు హి ముఖ్యం పురుషలక్షణం. తస్య పురుషస్య చ పుండరీకాక్షత్వం శ్రూయతే—“తస్యయథా కప్యాసం పుండరీక మేవ మక్షిణీ.” ఇతి. ఇదం నేత్రసౌందర్యశ్రవణం సర్వాంగసౌందర్యోపలక్షణం. స్మర్యతేచ—“ధ్యేయ స్సదా సవితృమండలమధ్యవర్తీ నారాయణ స్సరసి

జాననస్మి విష్ణుః, కేయూరవాక్ మకరకుండలవాక్ కిరీటీ హరీ హిర
ణ్మయవపు ర్ఘ్రతశంఖచక్రః” ఇతి. యథా భగవత స్సర్వాంగ సౌందర్యం
పాంసం, తథా లక్ష్మ్యశ్చ స్త్రీణాం స్వరూపం. శ్రూయ తే—“హిర
ణ్యవర్ణాం హరిణీ” మిత్యారభ్య “కాం సోస్మితా” మితి. సోస్మితా, ముద్గ
తస్యూ మిత్యర్థః. తకారలోప శ్చాందసః. అతస్మిత సౌందర్య ప్రతిపాద
నేన దేవ్యా దంతశోభాఽధరశోభా చ యుజ్యతే. ఇదం సర్వాంగ
సౌందర్యోపలక్షణం. ఉచ్యతే చ—“పద్మప్రియే పద్మిని పద్మహస్తే”
ఇత్యాదినా తస్యా స్సౌలక్షణ్యం. లోకే సర్వస్య పుంభావస్య పురుషా
త్మకత్వం, సర్వస్య స్త్రీ భావస్య లక్ష్మ్యత్మకత్వం చ శ్రీవిష్ణుపురాణే-
శ్రీశాస్త్రే వా సాధికారే చాభిధీయతే—“యో యో భవతి పుంభావ
స్స విష్ణు రితి నిశ్చయః, యో యస్తు నారీ భావ స్సాస్య త్స స లక్ష్మీ
రితి సిత్” మితి. నను సులక్షణం ప్రతిమాం కృత్వా తత్రార్చనీయోఽ

—◆◆◆(శ్రీశాస్త్రే) క్త ప్రతిష్ఠాయా ఆవశ్యకత్వమ్. ◆◆◆—

స్తుపరమాత్మా! కింధం నయనోస్మిలనజలాధివాసశయనకుంభస్థాపన
హామవేదపారాయణాదికం క్రియత? ఇతి చే, దుచ్యతే—క్రియా
నామ కాయిక వాచిక వ్యాపారః. స ద్వివిధః—అవిహితో విహితశ్చ.
అవిహితో వ్యాపారోఽనర్థకరః, విహితస్తు శ్రేయస్కరః. విధీయతే
మహాత్మభి రేవం కర్తవ్య మితి య త్త దవశ్యమంగీకార్యం. అత శ్రీ
శాస్త్రే ప్రథమం ప్రతిమాశుద్ధ్యర్థక్రియాః కాశ్చిత్ విధీయంతే. తతో
భగవత్సన్నిధ్యకారణ్యః కాశ్చిత్. తత్ర—“పూతా బ్రహ్మ పవిత్రేణ
పూతా సూర్యస్య రశ్మిభిః” “ఆపో వై సర్వా దేవతాః” “పవిత్రే
స్థా వైష్ణవీస్థా యజ్ఞయేస్థా వాయుపూతేస్థాః” ఇత్యాదిశ్రుతిభిః ప్రతి
పాదితపావనత్వై ర్విశేషతో మంత్రజపపూతై ర్జలైః ప్రతిమాశుద్ధి ర్భ
వతి. తతః “వృక్షాణా మహ మశ్వత్” ఇత్యాదినాఽభిహితమహిమభి
రశ్వత్పాదసమిద్గోఘృతహవిర్భి ర్మంత్రపూర్వకం సమేధిత స్యాగ్నే శ్చ
ఖయా సంస్కారః శేషం ప్రాప్తా ప్రతిమా భగవత్సన్నిధ్యయోగ్య
తమా భవతి. వేదో హి శబ్దరూపః పరమాత్మా; “వేదో నారాయణ
స్సాక్షా” దితి వచనాత్. తజ్జపేన భగవతః ప్రసాదో జాయతే. ఇత్థం వాచిక
కాయికక్రియా భగవత్సన్నిధ్య హేతుర్భవతి. క్రియావంత శ్శ్రీత్రియా

బ్రహ్మనిష్ఠా" ఇతి శ్రుత్యా క్రియావతః పరమాత్మధ్యానాధికారో భవ
 తి. తథా చ తేనాచార్యేణ ప్రతిమాయా మావాహితః పరమాత్మా
 తత్రసన్నిధత్త ఇతి సర్వ మంగీకార్యం. యథా మనుష్యాణాం కరచర
 ణాద్యవయవేషు సమానేష్వపి బ్రాహ్మణత్వం క్రియయా, తథా ప్రతి
 మానాం శిలాత్వే సమానేఽపి సంస్కారేణ భగవత్స్వరూపత్వం.
 "యజ్ఞేన యజ్ఞ మయజంత దేవా" ఇతి శ్రుతిః. దేవాః, యజ్ఞం యజ
 న్నాం భగవన్తం, యజ్ఞేన క్రతునా—పూజయాచ, అయజంత ఇత్య
 ర్థః. "యజ దేవపూజాసంగతిదానేష్యి"తి ధాతోః పూజైవ ముఖ్యార్థః.
 అత ఆహ శ్రీశాస్త్రే భగవాన్ మరీచిః— "సంగతం దేవపూజాదానం
 యజ్ఞా ఇతి సూరయో వదన్తి, యజ్ఞే ష్వేతేషు దేవయాగో విశిష్యతే,
 యజమానేఽతీతేఽపి భువి శాశ్వతం తిష్ఠతి"తి. పాద్మే జ్ఞానపాదే—
 "ఆసీన మాశ్రమే కణ్వం తదాశ్రమనివాసినః, నిశ్రేయసకరం కర్మప్ర
 ప్టు మాశేభిరే ముని"మిత్యారభ్య "మోక్షైకఫలదం ధర్మం ఆద్య
 మస్మిన్ ప్రజాయతే, తే నైవాద్యేన ధర్మేణ బ్రహ్మలోకపితామహః.
 ఆరాధయత మాం దేవం హరిం నారాయణం ప్రభుం, యజ్ఞేన యజ్ఞం
 యజ్జవ్యం అయజన్తేచ శ్రుతిః. ఆద్యం ధర్మం సమాస్థాయ యే యజ
 న్తే విచక్షణాః, తే యాన్తి వైష్ణవం స్థానం పునరావృత్తివర్జిత"మితి.
 బ్రహ్మ, మా, మారాధయత, ఆరాధితవానిత్యర్థః. అత్ర బ్రహ్మశబ్దేన
 విఖనా ఉచ్యతే. విఖనశ్శబ్దాదీనాం చతుర్ముఖవాచకత్వం తయో రభే
 ద శ్చాప్రగే వ్యక్తికరిష్యతే. విఖనసాపరనామధేయో బ్రహ్మ భగవన్ము
 ఖాత్ శ్రీశాస్త్ర మధిగమ్య భృగ్వాదిభ్య ఉపదిదేశేతి భాగవతే ౭వ్య
 త్ర చాభిధీయతే. మోక్షైకఫలదం ధర్మం భగవదారాధనం భాగవతే
 ఏకాదశే— "క్రియాయోగం సమాచక్ష్య భవదారాధనం. ప్రభో"
 ఇత్యారభ్య "నిస్సృతం త్వన్ముఖాంభోజా ద్యదాహ భగవా నజః, పు
 త్రేభ్యో భృగుముఖ్యేభ్యో దేవైశ్చ భగవాన్ భవ" ఇతి. వృద్ధహరీత
 స్మృతౌ అప్తమాధ్యాయే— "అథ వత్సోమి రాజేంద్ర విష్ణుపూజా
 విధిం పఠం, శ్రౌతం మహర్షిభిః ప్రోక్తం వసిష్ఠాద్యైః పురాతనైః,
 వైఖానసైశ్చ భృగ్వాద్యై"తి భృగ్వాదీనాం వైఖానసత్వం; విఖనశ్శబ్ద

వాచ్యబ్రహ్మపుత్రత్వాత్, తదుక్తి మనుసృత్య శ్రీశాస్త్రరచయితృత్వాత్, తచ్ఛిష్యత్వాచ్చ.

—●●●●● శ్రీమాత్రోక్తనిర్గుణాశ్రయణావీనాంసమీచీనార్థః ●●●●●—

నను భగవతా విఖనసా సూత్రే—“సగుణే బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్య పశ్యాన్నిర్గుణమాశ్రిత్య నిత్యం మోక్షేయత్నం కుర్యా”ది తీర్థతే. అతః కంచిత్కాల మేవ, సగుణే సాకారే, బ్రహ్మణినారాయణే, భక్తి, సదర్శనం చ కర్తవ్యే. పశ్యాన్నిర్గుణస్య నిరాకారస్య బ్రహ్మణ ఆశ్రయణం కార్యం, తేనైవ మోక్షఐత్యవగమ్యతే. కథ మర్చనస్య మోక్షోపాయత్వ? మితిచే, దుచ్యతే—హస్త! భగవాన్ విఖనాః సర్వాశ్రమి సాధారణ్యేన పూర్వం నిత్యతయా భగవదర్శనం మోక్షసాధనం ప్రతిపాద్య కథం సగుణోపాసనం కంచిత్కాలం విధాయ నిర్గుణాశ్రయణం మోక్షోపాయ మభిధాస్యతి? బుద్ధిం నివేశ్యేతి భగవతి భక్తిం విధాయ తస్యాం నిశ్చలాయాం నిర్గుణా నిరాకారంబ్రహ్మాశ్రిత్య సర్వత్ర వాసుదేవైరాఽస్తీతి భావయన్ నిత్య మామోక్షం ప్రయత్నం భగవదారాధనరూప ముద్యోగం కుర్యా దితి. శూయతేచ—“ఏతై రుపాయై ర్యతతే యస్తు విద్యా”నితి, యతనం నామ భగవదారాధనరూప మేవ. గీయతే చ భగవతా—“సతతం కీర్తయంతో మాం యతస్త”శ్చేతి. యతస్త ఇత్యస్య భగవదాలయనిర్మాణనందనవనపాలనాదికార్యోద్యోగ ఇతి భాష్యేఽభిహితం. యది నిర్గుణాశ్రయణస్య కేవలం మోక్షోపాయత్వ మభివిష్య, తర్హి నిర్గుణమాశ్రయే ది త్యేవాభిధాస్యతి. యథా బుద్ధిం నివేశ్యేత్సుక్తం, తథానిర్గుణమాశ్రిత్యే త్సుక్తం. యత్నం కుర్యా దిత్వాహ. యత్నశ్చ తష పాయప్రవర్తనం, ఉపాయస్తు భగవదారాధనరూపః. గీయతే భగవతా—“చతుర్ద్విధా భజంతే మాం జనాన్సుకృతినోఽర్జున, ఆర్తో జిజ్ఞాసు ర్థార్థో జ్ఞానీ చ భరతర్షభ”ఇతి. అనేన జ్ఞానినోఽపి భగవద్భజన మావశ్యక మిత్యవగమ్యతే. ఆజీవం భగవానర్చనీయ ఇతి నాత్రసంశయః. భగవతాఽపి కేవల మవ్యక్తోపాసనస్య క్షేమమాత్వ ముచ్యతేహి—“క్షేశోఽధికతర స్తేషా మవ్యక్తానక్తచేతసా”మితి. ఉక్తం చ సగుణోపాసకానాం యుక్తతమత్వం—“న విష్ణ్వారాధనా త్పుణ్యం విద్యతే కర్మవైదికం, సర్వేషా మేవ ధర్మాణాము

త్తమో వైష్ణవో విధిః" ఇతి చ. ధర్మాణాం మోక్షధర్మాణాం, వైష్ణవోవిధిః, విష్ణుపూజాస్తుతినమస్కారాదివిధానమిత్యర్థః. అన్యత్ర చ—
 “ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః" ఇత్యాది చ. ఏష ధర్మ ఇతి. సర్వమఃఖాతిక్రమణసాధనధర్మ ఇత్యర్థః. పూర్వత్ర—“సర్వమఃఖాతిగో భవే"దిత్యుక్తే. అన్యత్ర యావజ్జీవం విష్ణ్వర్చనం విధీయతే—“నిత్యం విష్ణ్వర్చనంపరమి"తి. నను “యోగిన స్త్రివిధా భవన్తీ" త్యారభ్య భగవాన్ విఖనాః సంభక్తనామ్నాం యోగినా మాచారమేవ మాహ—“తత్ప్రతిపాదనాగమం శ్రోత్రేణ శ్రుణ్వంతి చక్షుషా దేవతా కారం పశ్యంతి ఘ్రాణేన గంధ మనుభవంతి"త్యాదినా. అతస్సాభక్తవిషయమాత్ర మర్చనాదికం స్యాత్, కథం సర్వసాధారణ్యేనాస్య నిత్యత్వం? మితి చే, ముచ్యతే—ఇదం న భగవదర్చనాదిపరం; దేవతాకారం పశ్యంతి త్యాదినా దేవతాసామాన్యే నాభిధానాత్. తేన హి పూర్వం ముముక్షూణాం సాధారణ్యేన నిత్యం భగవదర్చనం విహితం. వక్ష్యతి చ ‘సగుణే బ్రహ్మ' ణీత్యాదినా. సగుణం నామ సాకారం, నారాయణరూపం బ్రహ్మేత్యర్థః. తస్యా ప్యర్చస్వరూపత్వం వక్తవ్యం. బుద్ధి నివేశ్యేతి. తత్ర బుద్ధినివేశనస్య సులభత్వాత్. ఉచ్యతే చ శ్రీశాస్త్రే భగవతా భృగుణా—“సాలంబం సగుణంశ్రేష్ఠం సకలం కౌతుకార్చనం, సకామాకామయో ర్భగ్య మైహికాముష్మికప్రద"మితి. కౌతుకశబ్దేన బింబ ముచ్యతే. శ్రీశాస్త్రే కౌతుకశబ్దః పంచను బేరే వ్యవ్యతమనాచకఉచ్యతే. ఆముష్మికం మోక్షః. యత్నం కుర్యాదితి. తదర్చనధ్యానాదిరూపస్య యత్నస్య వివక్షితత్వాచ్చ. తత్ర నిర్గుణోపాసనమాత్రం యది వివక్షితం, నిర్గుణ మాత్రయే దిత్యేతావతా అలం. బుద్ధి నివేశ్య నిర్గుణ మాత్రేత్యేతి నివేశనాశ్రయణయో స్తుల్యతయోక్తే సమభయానుకూలో వ్యాపారోయత్న ఇతి యుజ్యతే. తత్ర సగుణే బుద్ధినివేశనానుకూలో వ్యాపారః తదర్చనప్రతిష్ఠాపనారాధనాదిరూపః. నిర్గుణాశ్రయణానుకూలవ్యాపారస్తు కేవలం సర్వత్ర వాసుదేవోఽస్తీత్యేవం భావనారూపః. నిర్గుణాపేక్షయా సగుణ మేవ పర మితి న సంశయః. నిర్గుణం హేయగుణరహితమాత్రం, సగుణంతు సమస్తకల్యాణగుణభూషితం. శ్రీశాస్త్రేమరీచిరాహ—

“ఏవం సకళం సంకల్ప్య” ఇత్యారభ్య “కల్యాణగుణనిధిం ధ్యామే” దితి
 వా సాధికారే భృగు రాహ. — “అవ్యయ స్యా ప్యరూపే తు ఆకాశ
 స్యాపమ స్సృతః, ఏతై స్తు నిష్కళం నామ పరమాత్మేతి కీర్త్యతే. ని
 ష్కళం సకళం చేతి నిష్కళం సకళం త్రిధా, సర్వవాదస్తు సందేహైః
 పూర్వపక్షస్తు నిష్కళం. నిష్కళం సకళం బ్రహ్మ ఇతి శాస్త్రస్య నిశ్చ
 యః, నిష్కళం పూర్వ మేవ స్యాత్పశ్చాత్సకళ ముచ్యతే. నిష్కళా
 త్సకళో జాతః సర్వత్ర పరిపత్వతే; పుష్పే నష్టే ఫలం నాస్తి తస్మాత్స
 కళనిష్కళౌ, ఏవం తు సకళం ప్రోక్తం గుహ్య మేత దుదాహృత” మితి.
 అయ మర్థః — బ్రహ్మణో నిష్కళస్వరూప మాకాశోపమం నీనూపం,
 సర్వవ్యాపకమిత్యర్థః. పరమాత్మనో రూపం త్రివిధం — నిష్కళం,
 సకళం, నిష్కళసకళం చేతి. అత్ర కేచిత్ కేవలం నిష్కళ మితి, కే
 చిత్ కేవలం సకళ మితి చ వివదంతి. అత్ర కేవలం నిష్కళ మితి
 పూర్వపక్షః. సిద్ధాంతస్తు నిష్కళా త్సకళం భవతీతి. తత్ర దృష్టాంతః
 పుష్పా త్ఫల మితి. అనేన దృష్టాంతేన పుష్పాపేక్షయా ఫలస్య భోగ్య
 త్వా చ్ఛైష్ఠ్య మవగమ్యతే. శ్రుత్యా చ భగవద్గుణశ్రవణాదిప్రార్థన
 ముచ్యతే — “భద్రం కర్ణేభిశ్శృణుయామ దేవాః.....యదాయ”
 యతి. అయ మర్థః — హే దేవాః, యజ్జతాః భగవంత మారాధయంతః,
 వయం, కర్ణేభి శ్శ్రోత్రైః, భద్రం సర్వమంగళం తద్గుణం, శ్రుణుయా
 మ, భద్రం, అక్షుభి ఛేత్రైః, తత్స్వరూపం, పశ్యేమ, స్థితై రంగై
 రుపలక్షితాః తుష్టువాంసః తం స్తువంతః, తనూభిః, దేవస్య నారాయ
 ణస్య, హిత మనుకూలం, ఆయు, ర్యశేమ ప్రాప్నువామ, ఇతి. అత్ర
 దేవాన్ ప్రతి ప్రార్థనాయాం దేవహిత మిత్యత్ర దేవశబ్దస్య పర
 మాత్మపరత్వం యుక్తం. [శ్రు] “ఏకో దేవో బహుధా సన్ని
 విష్టః, ఏకః పురస్తా ద్య ఇదం బభూవ” ఇత్యారభ్య “ఆపుష్ తు
 దేవ” ఇతి. అత్ర దేవశబ్దేన నారాయణః ప్రతిపాద్యతే; రుద్రాదీనాం
 పూర్వత్రాపరత్ర చ గృహీతత్వాత్. “సహస్రశీర్షం దేవం.....విశ్వం
 నారాయణం దేవ” మితి శ్రవణాత్. నను “దహరం విపాస్క” మిత్యారభ్య
 “తిస్త్రిక్ యదంతః స్తదుపాసితవ్య” మితి రుద్రస్య దహనోపాస్యత్వం శ్రూ
 యతే, పూర్వం తత్ర ‘విశ్వాధికో రుద్రోమహర్షి’ యితి సత్వా, దితిచేన్న;

[శ్రు] “స నో దేవ శ్శుభయా స్మృత్యా సంయునక్తు” ఇతి తస్య జ్ఞాన దాతృతయా ప్రార్థితత్వాత్. “శంక చాద్వాన మన్విచ్ఛే” యతి వచనేన తస్య జ్ఞానప్రదత్వ మవగమ్యతే. తతః “యస్తా త్వరం నాపర మస్తీ” త్వారభ్య “పూర్ణం పురుషేణ సర్వ” మిత్యాదినా పురుషశబ్దవాచ్యః పరమపురుషః దహరౌపాస్య ఉచ్యతే. దహరం నామ హృదయాకాశం, తస్మిన్ముచాస్యత్వం నారాయణస్యేతి బహ్వ్య శ్శృతయ స్సన్నత యశ్చ నిగదంతి. [శ్రు] “స య శ్చాయంపురుషే, య శ్చసా వాది త్యే, స ఏక” ఇత్యుచ్యతే. అదిత్యే నారాయణస్య వాస్తవ్యత్వం ఛాం దోగ్యాదిసిద్ధం. ఇత్యల మత్ర విస్తరేణ. నన్వత్ర ఉపాసితవ్య మితి ఉపాసనశబ్దేన ధ్యానం విధియతే, తతోయత్ర యత్రోపాసనం విధియ తే నార్చనం తత్ర తత్ర భవతీతి చే, న్ను; ఉపాసనశబ్దః ప్రాయో బాహ్యకరణవ్యాపార ఏవ ప్రయుజ్యతే. దేవ మిన ఆచార్య ముపాసీ తే త్యత్ర కిం ధ్యానం విధేయం? శుశ్రూషా హి తమపాసనం. ఉపాసన మాపాసన మితి చాభిన్నార్థం. అస్మిన్ హేమామక్రియా త ధోచ్యతే. సంధ్యా ముపాసే త్యత్ర కిం ధ్యానమాత్ర ముచ్యతే? అపి తు ధ్యా నసహితం జలే నార్చ్యప్రదానాదికం? స చ యుగపత్ ధ్యానబాహ్య కరణవ్యాపారయో స్సంభవో నేతి వాచ్యం; సంభవ స్వావిరోధాత్. జయసంహితాయాం—“శయనాసంయోనాదా వానక్తశ్చాపి భోజనే, హృద్గతం న త్యజే ద్ధ్యాన మానందఫలదం హి త” యితి. విష్ణుధర్మే భగ వాన్ శౌనక ఆహ—“ఉత్తిష్టం శ్చింతయ హరిం వ్రజం శ్చింతయ కే శవం, భుంజం శ్చింతయ గోవిందం స్వపం శ్చింతయ మాధవ” మితి. అత ఏ వాహ భగవాన్—“యే తు సర్వాణి కర్తాణి మయి సన్న్యస్య మత్పరాః, అనన్యేనైవ యోగేన మాం ధ్యాయంత ఉపాసత” ఇతి. అత్ర ధ్యానయక్త మర్చన ముపాసనశబ్దే నోచ్యతే. ఏవం చ సంతతం భగవదారాధనపరత్వం జన్మనః ఫల మితి సిద్ధం. ఉక్తం చ—“మనీషి ణో హి యే కేచి ద్యతయో మోక్షకాంక్షిణః, తేషాం వై చిన్నతృప్తానాం యోగక్షేమవశో హరిః” “అనన్యా శ్చింతయంతో మాం యేజనాః పర్యుపాసతే, తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం

వహః మ్యహం” “శరీరారోగ్య మథాంశ్చ భోగాం శ్చైవానుమంగి కాక్, దదాతి ధ్యానినాం నిత్య మపవర్గప్రదో హరిః. సమస్తలోక నాథస్య దేవదేవస్య శార్దూణః, సాక్షా ద్భగవతో విష్ణోః పూజనం జన్మ నః ఫల”మితి.

సను భగవద్విఖనస్సూత్రే—“యోఽసౌ సోఽహం యోఽహం సోఽ సా విత్త్యాన్మోపాసనక్రమేణ వా సందధిత”ఇతి. తథా శ్రీపాంచరాత్రే— “యోఽహంసోఽహం మనసేనై వా ప్యద్వైతేన సదైవ హి, ఏవ మేవ సమ భ్యాసాన్మతిమాన్ చిన్న సంశయః. తత్ప్రభావాచ్చ తేనైవ తథాకా లేన జాయతే” ఇత్యారభ్య “ధ్యాత్వధ్యేయావిభాగేన యావత్తన్మయ తాం వ్రజేత్, బ్రహ్మసంపద్యతే తదే” తి చ జీవబ్రహ్మణో రైక్యాభిధానే సలి కథ ముపాస్మోపాసకభావ ఇతి చే, ఉచ్యతే—శ్రీ వైఖానససూత్రవ్యాఖ్యానే శ్రీశ్రీనివాసవేదాంతదేశికేన తదర్థ ఉక్తః. జీవబ్రహ్మణో శ్శరీరశరీరభావే నైక్యం, అథవా యోగోపాసనక్రమేణేతి “మనోబ్రహ్మ ఉపాసీతే” త్యాదా వివ స్వాత్మని పరమాత్మ దృష్ట్యా ఉపాసనం విహిత మితి జ్ఞేయం. శ్రీపాంచరాత్రరత్నాయాం శ్రీహేకటనాథవేదాంతదేశికే నైవ మేవ సమర్థితం. అన్యథా “పర మం సామ్య ముచైతి” “మమ సాధర్మ్య మాగతా” ఇత్యాదిశ్రుతి స్మృతివిరోధ ఇతి. శ్రీవిఖనసా బ్రహ్మపద మభ్యేతీ త్యే ప్రాక్తం స తు తన్మయోభవ తీతి. ఉచ్యతే చ—తాదాత్మ్యానుసంధానం స్వస్య తత్ పూజార్హత్వసిద్ధయ”ఇతి—“న్యాసేన దేవమంత్రాణాం దేవతాదాత్మ్య సంభవాత్, అప్రాకృతాంగకరణా త్పుజా మర్హతి సాధక” ఇతి. దేవమంత్రాః పురుషసూక్తాదయః, త్రైర్మ్యస శ్శాస్త్రోక్తప్రకారః. “వైష్ణవం వామన మాలభేత స్పర్ధమానో విష్ణు రేవ భూ త్వేమాన్ లోకా నభిజయ”తీత్యాదా తాదాత్మ్యప్రతిపాదనం సామ్యఏవ పరస్య వస్యతి. తథా “బ్రహ్మ సంపద్యతే తదా” ఇత్యాదాజ్ఞేయం. నిత్య శుద్ధే భగవతి అశుద్ధ మాత్మానం సంయో జ్యాభేదభావనాయాం స్వాత్మాపి విశుద్ధో భవతి, అథ తదారాధనయోగ్యోభవతి త్యాశ యః. “య ధోదకం శుద్ధేఽశుద్ధ మాసిక్తం తాదృగేవ భవతి, ఏవం

నిష్ఠితః పరమాత్మా కథం ప్రతిమాయా మావాహ్యః? ఇ త్యత్రాహ—
జనానాం హృదయే సదా సన్నివిష్టః అంతరాత్మా పురుష శ్రీమ
న్నారాయణః, అంగుష్ఠమాత్రః మనుష్యహృదయానురూపాంగుష్ఠప్ర
మాణ స్కృ, జనహృదయే స్థిత ఇత్యర్థః. తంపురుషం, ముంజాత్మణ
విశేషాత్, ఇషికాం తదంతస్థితామివ, స్వాత్ శరీరాత్ ధైర్యేణ ప్ర
వృహేత్ పృథక్కుర్యాత్, హృదయా ద్భింబే ఆవాహయే దిత్యర్థః.
అ త్రాంతరాత్మాపురుష ఇతి పరమాత్మా గృహ్యత ఇతి వేదాంత
శాస్త్రే ప్రమితాధికరణే నిర్ణీతం. తం విద్యాత్ ఉపాసీత, ఆరాధయే
దితి యావత్. భగవతా మరీచినా శ్రీశాస్త్రే ఉచ్యతే—“ఏవం సదా
ధ్యాతు మశక్యత్వా ద్భింబాది మ్హివా హ్యర్చయే”దితి. న చాత్ర
హృదయ ఏవ ధ్యేయత్వ మభిధీయతే ఇతివాచ్యం; తథాసతి పృథక్కు
రణోక్తే ర్వ్యర్థత్వాత్. యది హృద్యుపాస్యత్వం వివక్షితం, తర్హి తం
విద్యా దిత్యలం. అత ఉక్తార్థ ఏవ పృథక్కురణే స్వరసః; ముండోపని
షది—“యదా పశ్యత్యన్య మీశ మస్య మహిమాన”మితి వాక్యే
చాయ మర్థః ప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే. అన్యం స్వవ్యతిరిక్తం ప్రతిమాయాపి
ణం, పశ్యతీత్యర్థః.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవైఖానసాత్రేయకుల
లిలకశ్రీవరదరాజసూరినందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి
కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణార
వింధస్మరణజనితశ్రీమన్నారాయణ
పారమ్యావగమస్య సుందరరా
జస్య కృతి షూత్రమబ్ర
హ్మవిద్యాసారే ద్వి
తీయోఽధికారః.

శ్రీరామభద్రః
ప్రీయతాం.

శ్రీః

శ్రీ నివాసాయనము.

ఉత్తమ ప్రవచనములు

తృతీయాధికారము.

—❖❖❖ క్రీడాశ్రమ స్వామిగారిరక్షణి లోరై నుపప త్రిక థనం. ❖❖❖—

“అశ్వశ్రీః ఆర్జునః క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వసిష్ఠ” ఇతి శ్రుతేః కేచి దేవ మాహవాః—స్వాత్మాభిన్నే పరమాత్మని క్రీడా, నతు పుత్రాదా యస్య తథా రతి ర్యస్యతాన్వశః, క్రియావాక్ జ్ఞానధ్యాన వైరాగ్యక్రియావాక్, బ్రహ్మవిదాం వసిష్ఠ ఇతి. త న్న మనోరమమ్, అస్యా ముపనిషది బహుత్ర తేనబ్రహ్మణో ధృవ ఏవ ప్రతిపాద్యతే. తథా రూపవత్త్వంచ—[శ్రు] “ద్వా సుషణ్ణా సయజా సఖాయా స మానం వృక్షం పరివస్వజాతే” ఇతి—“సమానే వృక్షే పురుషో నిమ గ్నోఽసీతయా శోచతి ముహ్యమానః, జప్తుం యదా పశ్య త్యన్య మీశ మస్య మహిమాన మితి వీతశోకః” ఇతి. అయమర్థః—అసీతయా భగవదభిసత్వాత్ స్వయం మనమర్థయా, మాయయా ముహ్యమానః, పురుషో జీవః, శోచతి. యదా జప్తుం సను సనునమునిసేవితి, అన్యం స్వహృదయా చావిర్భూత మర్చారూపిణం, ఈనం నారాయణం, “ప తీం పిశ్యస్యా త్ప్రేక్షర” మితి శ్రుతేః, పశ్యతి. తదాఽస్య మహిమానం చ పశ్యతి, తదా వీతశోకో భవతీతి. “యదా పశ్యః పశ్యతే రుక్మ వర్ణం కర్తార మీశం పురుషం బ్రహ్మయోగిం, తదా విద్వాక్ పుణ్య పాపే విఘ్నాయ నిరంజనం పరమం సామ్య ముపైతి”. అయమర్థః—యదా సమారాధనకాలే, పశ్యతీతి పశ్యో జీవః, రుక్మవర్ణం స్వర్ణమయత్వా త్ స్వర్ణాలంకృతత్వాద్వా సువర్ణచ్ఛాయం, ప్రతిమారూపం, బ్రహ్మణ శ్చతుర్ముఖస్య, యోగిం జన్మకారణమ్, పురుషం పరమపురుషం, పశ్యతే, తదా, పుణ్యపాపే విఘ్నాయ, నిరంజనః కర్మలేపరహితః, పర

మం సామ్యం భగవత్సాయుజ్యం, ఉపైతీతి. ఉచ్యతే మహాభారతే
 “సురూపాం ప్రతిమాం విష్ణుః ప్రసన్నునదనేక్షణం, కృత్వాఽఽత్మనః
 ప్రీతికరీం సువర్ణరజతాదిభిః, తా మగ్న్యై త్తాంప్రణమే త్తాం స్మరే
 త్తాం వివీరితయేత్, విశ త్యపాస్తదోష స్తు తామేనప్రహృహపిణీ”
 మితి—“ప్రాణో హ్యేష య స్సర్వభూతై ర్విభాతి విజానన్ విద్వాన్
 భవతే నాతివాదీ, ఆత్మక్రీడ” ఇత్యాది. ఆయ మర్థః—ఏషప్రాణః పరమా
 త్మా, యః, సర్వభూతైః పాంచభౌతికతీలాదిరూపేణ ఉపలక్షిత ఇత్యర్థః. వి
 భాతి విశేషేణావిరహ్యాయ భాతి. తం విజానన్ విద్వాన్, అతివాదీ ప్రతి
 మాపరూపిణం భగవాన్ మతీత్య పదవీతి తథోక్తౌ, నభవతే. ఆయం
 పరమాత్మైవేతి మతీత్యర్థః, స; ఆత్మనా పరమాత్మనా, ప్రతిమారూపి
 ణా సమాక్రీడితి పూర్వోక్తరీత్యా విహరతి. అనేన బాహ్యః రణవ్యాపార
 రూపక్రియోక్తా. క్రిడా బాహ్యసాధనసాచేచ్ఛీక్తుస్తే. కేవలం బాహ్య
 కరణవ్యాపారేణ కీనుపి న ప్రయోజనం. అత ఆహ—“ఆత్మరతి” ఇతి.
 రతిర్నామ ఇచ్ఛావిశేషః. సా హి నాయకస్య నానుకాయం, నాను
 కాయం నాయకే నానుభవి, కాన్యనాటకయోగ్యం గౌరవస్య స్థాను
 తాం ప్రాప్నోతి. గురునీనతావిషయో యది భక్తిసామా భావః. భక్తి
 స్సాధన ముపాసనం ఇత్యేవే ఏవార్థకా ఇత్యాహః. ఏవం చ రతి ర్నా
 నసక్రియా. సా తు బాహ్యసాధననిరపేక్షా. ఉక్తరూపభగవద్విషయో
 భయక్రియానతో బ్రహ్మవిద్వత్త్వం యుజ్యతే. ఉభయో రపి మాన
 సత్వే పృథగ్విహారస్వర్గా స్యాత్; రత్యపేక్షయా క్రీడాయా, క్రీడా
 పేక్షయా రతేర్వా స్మరణేనాభావాత్. ఉభయప్రియానత్వ మేవ
 శ్రేష్ఠ మి త్యాదియే నామా భగవాన్ పితృనా—“భక్త్యా భగవన్తం
 నారాయణ మర్చయే” ఇతి. తద్రూ ప్యర్చయే దితి సాక్షాద్విహితత్వ
 దత్తవస్య ప్రాధాన్యం. న చ—యగపథ్యానార్చనక్రియయో స్సంభవౌ
 స స్సాస్య దితి వాప్యం; ధ్యానం నాను హి తదేకచింతనం. తస్య విష
 యాన్తరవర్తిత్వేఽపి బహిఃసద్యోవిషయా క్రియా సంభవ త్యేన.
 కానినీ సదా జారపిషయచింతనపరాఽపి గృహకృత్యం కరోత్యేన.
 శ్రూయతేహి—“యోషా జార మివ ప్రియ” మితి. తథా సతి ఏక
 విషయయో ధ్యానార్చనయో స్సమం సంభవః కథం నోపపద్యతే?

ఉచ్యతే—“మాం ధ్యాయంత ఉపాసత” ఇతి. స చ—అస్తు నామ సమాపం బ్రహ్మ. తేన సహ మనసాకల్పితైః సాధనైః క్రిడా యది తస్యాత్మక్రీడత్వం భవత్యేవ, కిమర్థం బాహ్యవ్యాపారః? ఇతి వాచ్యం; భగవద్విషయే కేవలం మానసోపచారా త్కాయితోపచారస్య శ్రేష్ఠ్య ప్రతిపాదనాత్. ఉచ్యతే హి శ్రీశాస్త్రీ భగవతా భృగుణా—“మానసీ హిమామపూజా చ బేరపూజా త్రిధాస్మృతా” ఇత్యారభ్య “యథోప యోగశక్యత్వా త్కర్తుం పుష్పాదిపూజనం, చతుషః ప్రీతికరణా న్మనసో హృదయస్య చ. ప్రీత్యా సంజాయతే భక్తి ర్భక్తస్య సులభో హరిః, తస్మాత్ప్రయాణా మేతేషాం బేరపూజా విశిష్టత” ఇతి. భగవతా చోచ్యతే భృగోశ్చ మునిశ్రేష్ఠ్యం—“సుహర్షీణాం భృగు రహ” మితి. మనః కల్పితద్రవ్యై రారాధనాపేక్షయా సాక్షా ద్ద్రవ్యై రారాధనం శ్రేష్ఠ మిత్యత్ర కా విచికిత్సా? అత ఏవ తత్తద్ద్రవ్యాలాభే తత్తద్బద్ధ్యా పుష్పై రర్చన ముచ్యతే. తేషా మ ప్యలాభే మనసా భావనం చ విధీయతే—“శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయా ద్యజ్ఞా ద్దానయజ్ఞః పరంతప”

ఇతి. అసార్థపవముక్తః ఉభయాకారే కర్మణి ద్రవ్యమయా దంశాత్ జ్ఞానాంశశ్రేయ్యానితి. అన్యథా “పత్రంపుష్పంఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతీ”త్యాది నోక్తస్య పత్రాదిద్రవ్యదాన స్యాత్వంత ప్రియత్యేన భగవదంగీకారప్రతిపాదనవిరోధః. మోక్షధర్మే—“యాః క్రియా స్సంప్రయుక్తా స్స్య రేకాంతగతబుద్ధిభిః, తా స్సర్వా శ్శిరసా దేవః ప్రతిగృహ్ణంతివై స్వయ” మితి. ఏవంచ సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా బ్రహ్మ విద్యా నామ పరమాత్మవిషయజపహోమార్చనధ్యానాత్మికా ప రే త్యుచ్యతే, సై పౌత్తమవిద్యా. ఇయం విద్యా బ్రహ్మణా ప్రథమ మధ ర్వామ ప్రోక్తేతి శ్రూయతే ముండోపనిషది— “బ్రహ్మదేవానా” మిత్యారభ్య “అధర్వాయ జ్యేష్ఠపుత్రాయత్రా” హేతి. బ్రహ్మశబ్దవాచ్య ఏవ విఖనావిఖనసగిత్యాదిశబ్దానాం చాభిధేయ ఇత్యుక్తం, అధర్వ శబ్దేన భృగుమహాముని రుచ్యత ఇత్యవగమ్యత ఇత్యుక్తమ్. ఆరాధ నాత్మికా ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యా విఖనోపరనామ్నా బ్రహ్మణా భృగు ముఖ్యేభ్యః పుత్రేభ్య ఉపదిష్టేతి సమవగమ్యతే. భాగవతే ఏకాదశ

స్కందే సప్తవింశాధ్యాయే భగవంత ముద్ధవః పృచ్ఛతి—“క్రియా
యోగం సమాచక్ష్య భవదారాధనం విభో” ఇత్యారభ్య “నిస్సృతం
త్వన్ముఖాంభోజా ద్యదాహ భగవా నజః, పుత్రేభ్యోభృగుముఖ్యేభ్యో
దేవ్యై చ భగవాన్ భవ”ఇతి. అతో వృద్ధహరీతస్సృతౌ అష్టమా
ధ్యాయ—“అథ వత్సోమి రాజేంద్ర విష్ణుపూజావిధింపరిం, శ్రౌతం
మహర్షిభిః ప్రోక్తం వసిష్ఠాద్యైః పురాతనైః. వైఖానసై శ్చ భృగ్వ
ద్యై”రిత్యాది. తత్రైన—“పూర్వం విఖనసే విష్ణుః ప్రోక్తవాన్ స్వయ
మచ్యుతః, భృగోః ప్రోక్తం విఖనసా భృగుణా చ మమేరిత” మితిచ.
తథా విష్ణుధర్మోత్తరే శౌనకః—“కథయామి యథాపూర్వ” మిత్యా
రభ్య “బ్రహ్మణో వ్యక్తజన్మన”ఇత్యంతం. శ్రూయశేచ తస్యాం—
“తస్మా దాత్మస్థం హ్యర్చయే ద్భూతికామ”ఇతి—“క్రియావా నేష
బ్రహ్మవిదాం పరిష్ఠ”ఇతి చ—“నాయ మాత్మాబలహీనేన లభ్యో న
చ ప్రమాదా త్తపసో వాప్యలింగాత్, ఏతైరుపాయై ర్యతతే యస్తు
విద్వాన్ తస్యైష ఆత్మా విశతే బ్రహ్మధామ”ఇతి. అయమర్థస్సుస్ఫుటం
విఖనసబ్రహ్మణా సూత్రేతేభిధీయతే—‘నిత్యం గృహే దేవాయతనే
వా భక్త్యా భగవంతం నారాయణ మర్చయే”దిత్యాదినా. తదుపశిష్ట
మర్థం ప్రపంచయన్తి శ్రీభృగ్వాదయో మహర్షయః. శ్రీశాస్త్రీ వాసా
ధికారే భృగుః—“వైదికే నై వ మార్గేణ మన్తై ర్వేదోద్భవై స్తథా
సమాహితమనా భూత్వా పూజయ నిష్ఠు మవ్యయం. తస్య విష్ణోః
పదం గచ్ఛే”దితి. భృగ్వాదీనాం మహర్షిత్వం, తేషాం చ భృగో
ర్ముఖ్యత్వం భగవతై ప్రాచ్యతే—“మహర్షయ స్సప్త పూర్వ”ఇత్యా
దినా—“మహర్షీణాం భృగురహ” మిత్యనేన చ. కిమధికేన?. ముండో
పనిషదాద్యుక్తపరమాత్మోపాసన మేవ శ్రీవిఖనసభృగుమరీచికాశ్య
పాత్రిభిః శ్రీవైఖానసభగవచ్చాస్త్రీ ప్రపంచిత మితి నిష్కర్షః. కించ
శ్రీశాస్త్రీ వాసాధికారే భగవతా భృగుణోచ్యతే—“మమాపి దేవ
దేవేన బ్రహ్మణా పరమేష్ఠినా, యదుక్త మనుమానార్థం పూర్వ మేవ
ప్రదర్శితమ్”ఇత్యారభ్య “ఘంటానినాదవ త్పూర్వం ప్రణవం సమ్య
గుచ్ఛరేత్”ఇత్యాదినా ప్రాణాయామం విధాయ “ప్రణాపూ ధనుశ్చరో

హ్యత్రా బ్రహ్మ త ల్లక్ష్మ్య ముచ్యతే, అప్రమత్తేన వేద్ధవ్య”మితి. ఏతదుపనిషద్వచన మేవ తత్ర దృశ్యతే, భృగోర్భ్రహ్మణోపదేశా చ్చ.

—◆◆◆ ఉపనిషత్సృతిపాదితపురుషశబ్దస్య నారాయణవాచకత్వమ్. ◆◆◆—
 నను ముండోపనిషది సరూపస్య బ్రహ్మణః క్రియారూపముపాసనం విధీయత ఇతి బ్రూషే! అస్తు నామ, తదంగీకుర్మః; త న్నారాయణ విషయ మితి కథ? మితి చే, దుచ్యతే—బ్రహ్మణాఽధర్వాయోపనిష్ట మిత్యుక్తం. అధర్వాపరనామధేయో భృగు రితి సిద్ధాంతం. భృగుణాచ నారాయణోపాసన మేవ ప్రపంచితం నాన్యత్. కించ తత్ర శ్రూయతే—“యథా నద్య స్స్వందమానా స్సముద్రేఽస్తం గచ్ఛంతి నామరూపే విహాయ, తథా విద్యా న్నామరూపా ద్విముక్తః పరా త్పరం పురుష మువైతి దిన్య”మితి. పరః పురుషో నారాయణ ఇతి న విదితం కే నానుస్మత్తేన? “అథ పురుషో హవై నారాయణ” ఇతి శ్రుత్యా కేవలం పురుషశబ్దోఽపి నారాయణవాచక ఇతి జ్ఞాయతే. అత్ర చ “యదా పశ్యః పశ్యతే రుక్మవర్ణం కర్తార మిశం పురుషం బ్రహ్మయోని”మితి శ్రూయతే. శ్రీశాస్త్రే—“సువర్ణవర్ణం రక్తాస్యం రక్తనేత్రం సుఖోద్భవ” మితి భగవత స్స్వర్ణవర్ణత్వ ముచ్యతే. పునశ్చాత్రశ్రూయతే—“ఉపాసతే పురుషం యే హ్య కామాస్తే శుక్ర మేత దతివర్తన్తి ధీరా”ఇతి. అత్రోపాసత ఇతి భగవదర్చన మేవాభిధీయతే. ఉపాసనాశబ్దః ప్రాయః కాంక్షక్రియారూపసేవాయా మేవ వర్తత ఇత్యుక్తం. శుక్ర మతివర్తన్తితి. న పున ర్జన్మాపునవస్తీత్యర్థః. శుక్రం నామ జననహేతుభూతం శుక్లం. ‘ఛాందోగ్యే చ పురుషశబ్దః పరమపురుషవాచకతయా శూయతే—“య ఏషోఽంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుష”ఇతి. అస్య దేవతాన్తరపరత్వం న భవతి; అగ్రే—“కప్యాసం పుండరీక” మిత్యాదినా తస్య పురుషస్య పుండరీక సమనయనత్వప్రతిపాదనాత్. షష్ఠాధ్యాయాస్తే భగవద్వచనం—“యోగినా మపి సర్వేషాం మద్గతే నాంతరాత్మనా, శ్రద్ధావాక్ భజతే యో మాం స మే యుక్తతమో మత”ఇతి. అనేన సర్వవిధయోగిభ్యోఽపి భగవత్ప్రేతిమాఽఽధనక్రియావత ఏవ సర్వశ్రేష్ఠ్యం ప్రతిపాద్యతే. తథాపి—మద్గతేనాంతరాత్మనా మన్ని

ప్రీతమనసా, మయినీరంతరం మనోనివేశ్యేత్యర్థః. తథా వత్స్యతి—“మ
య్యావేశ్య మనోయే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసత” ఇతి. అనే నావి
చ్ఛిన్నస్మరణ ముక్తం. శ్రద్ధావాక్ న్యాయేన మదారాధనోపయుక్త
ద్రవ్యార్జనే త్వరావాక్, మాం, భజతే సేవతే. సేవా నామ పరి
చర్యా, అర్చనప్రణామస్తుత్యాదిరూపాక్రియా. తాం కరోతి, స మే
యుక్తతమ ఇతి. అ త్రాయం సంగ్రహః—నిరాకారస్య పరమాత్మనః
స్వభక్తోపాసనానుకూలతయా స్వసంకల్పేన సాకారత్వే ప్రమాణ
భూతాశ్శ్రుతయః—“ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు పారే” “యదా పశ్యః
పశ్యతే రుక్మవర్ణ” మిత్యాదయః. “రుక్తాభం స్వప్నధిగమ్య” మితి మన్వా
ద్యాస్మృతయో బహ్వ్యః. సాకార స్యాపి తస్య నారాయణస్వరూ
పత్వే ప్రమాణభూతా శ్శ్రుతయః—“యథా కప్యసంఘండరిక మేవ
మక్షిణీ” త్యాద్యాః. స్మృతయస్తు— “రుక్తాభం స్వప్నధిగమ్యం
విద్యా త్తం పురుషం పర” మితి. పరమపురుషో విష్ణు రితి సిద్ధమేవ.
విష్ణో రేవ ముముక్షుభి రర్చనీయత్వే శ్శ్రుతయః—“ప్రవః పాంతే మం
ధస” ఇతి—“త మాత్మస్థం హ్యర్చయే ద్భూతికామ” ఇతి. అత్రాత్మ
శబ్దేన హృదయ ముచ్యతే. తత్రత్యః పురుషో నారాయణఏవ. కాఠ
కోపనిషదచ—“త మాత్మస్థం యేనపశ్యంతి ధీరా స్తేషాం సుఖం
శాశ్వతం నేతరేషా” మితి. తత్రాత్మశబ్దేన హృదయ మేవ గృహ్యతే.
తత్రత్యః పురుషో విష్ణు రేవేతి స్ఫుట మవగమ్యతే. తత్రపూర్వం—“విజ్ఞాన
సారధి ర్యస్తు మనఃప్రగ్రహవా న్నరః, సోఽధ్వనః సార మాప్నోతి త
ద్విష్ణోః పరమం పద” మితి. తత్రైవ—“పురుషా న్న పరం కింఞ్చి త్సా
కామా సా పరా గతి” రితి చ విద్యమానత్వాత్. పురుషశబ్దవాచ్ఛ్చన్న
నారాయణ ఏవ; నిరుపాధితయా గృహీతత్వాత్. ఉచ్యతేహి—“భగవా
నితి యశ్చబ్ధ స్తథా పురుష ఇత్యపి, నిరుపాధి తు వర్తేతే వాసుదేవేఽ
మలాశయే” ఇతి. వాసుదేవస్య హృదయేధ్యేయత్వం ధ్యానబిందూ
పనిషది—“అష్టపత్రం తు హృత్పద్మం ద్వాతంశ త్కేసరాన్వితం,
తస్య మధ్యే స్థితో భాను ర్భానుమధ్యగత శ్శశీ. శశిమధ్యగతో వహ్ని
ర్వహ్నిమధ్యగతా ప్రభా, ప్రభామధ్యగతం పీతం నానారత్నప్రవేష్టి
తం. తస్య మధ్యగతం దేవం వాసుదేవం నిరంజనం, శ్రీవత్సకాస్తుభో

రస్కం ముక్తామణివిభూషితం, శుద్ధస్ఫటికసంకాశం చంద్రకోటిసమప్రభం. ఏవంధ్యాయే స్మహావిష్ణు"మితి. ఘృష్యతే శ్రుతిభి ర్నారాయణస్య స్పష్టం పరమాత్మత్వం; "నారాయణపరంబ్రహ్మ" ఇతి—“ఏకః పురస్తా ద్య ఇదం బభూవ యతోబభూవ భువనస్య గోపాః, యమప్యేతే భువనం సాంపరాయే స నో హవిర్భూత మి వాయుమే త్తదేవ"ఇతి. అత్ర దేవశబ్దేన నారాయణోఽభిధీయతే. పూర్వత్ర "యో బ్రహ్మ బ్రహ్మణ ఉజ్జహర"ఇత్యాదినా రుద్రాదీనా ముక్తత్వాత్. అత్యో నారాయణ స్త్రైవాత్ర జగత్కారణత్వాదికం ప్రతిపాద్యతే. నను శ్రుత్యంతరే—“శివ ఏవ కేవలః" "శంభు రాకాశమధ్యే." "ఏకో రుద్రో న ద్వితీయాయ తస్మే"ఇత్యాదినా రుద్రస్య కారణత్వ మభిధీయతే. తత్కథం నారాయణస్యకారణత్వ? మితి చే, దుచ్యతే—తత్ర శివాదిశబ్దైర్వారి కేవ ప్రతిపాద్యతే, నత్యన్యః; అన్యత్ర హారే శ్శివాదిశబ్దైః ప్రతిపాదితత్వాత్. అత్రైవ—“శాశ్వతం శివమచ్యుత" మితి—“విశ్వశంభువ"మితి చ వర్తతే. రుద్రశబ్దశ్చ తత్పరతయా నేతుం శక్యతే. నచ—“ఉమాసహాయం పరమేశ్వరం విభుం త్రిలోచనం నీలకంఠం ప్రశాంతం, ధ్యాత్వాముని ర్గచ్ఛతి భూతయోనిం సమస్త సాక్షిం తమసః పరస్తాత్" ఇత్యత్ర ఉమాసహాయత్వాదీనాం హరి పరతయా నేతు మశక్యత్వా ద్రుద్ర ఏవ జగత్కారణమితి వాచ్యం; తత్రాపి నారాయణ స్త్రైవ కారణత్వప్రతిపాదనాత్. తత్కథ? మితి పృచ్ఛసి యది సమవధేహి. నీలకంఠం ధ్యాత్వా తత్ప్రసాదేన తమసః పరస్తా ద్వర్తమానం హరిం గచ్ఛతి, జానాతీత్యర్థః; గత్యర్థానాం ధాతూనాం జ్ఞానార్థకత్వాత్. "శంకరాజ్ఞానమన్విచ్ఛే"దితిహ్యుచ్యతే. ఆనుశాసనికేచతుశ్చత్వారింశాధ్యాయే— "ఆత్మభూతో వాసుదేవో హ్యనిరుద్ధో మతో స్థితః, సంకర్షణోఽహంకారే చ ప్రద్యుమ్నో మనసి స్థితః. అన్యథా చ చతుర్థాయ తత్సమ్యక్ కోఞ్చితు మ్హతి, హిరణ్యగర్భపిత్రాభ్యో యత్ర బ్రహ్మ వ్యజాయత. బ్రహ్మణ శ్చాపి సంభూత శ్శివ ఇత్యేవధార్యతాం, శివా త్కృంద స్సంబభూవ ఏతత్సృష్టిచతుష్టయం" ఇతి. కించ పురుషసూక్తే—“ఆదిత్యవర్ణం తమస స్తు పారే" ఇతి

యనుచ్యతే త దే వాత్ర ప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే. పురుషసూక్తస్య నారా
యణపరత్వం తు శ్రుతిస్మృత్యాదిభి స్సుస్పష్టమవగమ్యతే. తదప
హంసీతు మనున్మత్తః కో వా ప్రవరేత? ఇత్యలం విస్తరేణ. భగవ
దర్చనే స్మృతయ స్తు బహ్వన్యః. కాశ్చిదుదాహృతాః. అపి చ శౌన
కః—“శ్రుతిషు ప్రబలా మంత్రా స్తే ష్వప్యధ్యాత్మవాదినః, తత్రాపి
పౌరుషం సూక్తం న తస్మా ద్విద్యతే పరం. ప్రాయశ్చిత్తే జపే చైవ
విష్ణో రాధాధనేషు చ, మోక్షే వశ్యేఽగ్న్యపస్థానే సుపుత్రప్రాపణే
తథా. సర్వకర్మఫలావాప్తౌ వాగోగ్యేమృత్యునాశనే, ఏతే ష్వధే
మ్యేదం సూక్తం మునయో వినియుంజత”ఇతి. మనుశ్చ పురుషసూక్తస్య
విష్ణుపరత్వంబ్రవీతి—“బ్రహ్మయజ్ఞేజపక్ సూక్తం పౌరుషం చింతయన్
హరిం, స సర్వాం స్తు జపే ద్విద్వాక్ సాంగోసాంగాద్విజోత్తమ”ఇతి.
వ్యాసః—“తద్విష్ణో రితిమన్త్రేణ సూక్తేన పురుషేణ నా, అనాది
మధ్యనిధనం విష్ణు మారాధయేద్ధరిం”. అపరాక్మే—“అష్టాక్ష రేణ
దేవేత మర్చయే దచ్యుతం నరః,” హరితః—“ద్విజః పురుషసూక్తస్య
విధినా విష్ణు మర్చయే”దితి. శాండిల్యోపనిషది—“దివా న పూజయే
ద్విష్ణుం రాత్రౌ నైవ ప్రపూజయేత్, సతతంపూజయే ద్విష్ణుం దివా
రాత్రం న పూజయే”దితి. అయమర్థః—నాసికాయా దక్షిణే పింగళా,
తత్ర చరతి సూర్యః. వామ ఇడా, తత్రచరతిచంద్రః. యదా దక్షిణే
వాయు శ్చరతి తదాదివా, యదా వామే చరతి తదా రాత్రిః. మధ్య
నాడీ సుషుమ్నా, యదా వాయు స్తత్ర తదా న దివా న రాత్రిశ్చ.
తదాసీం పూజయే దితి.

—◆—అర్చనస్య హేతుఫలత్వే శ్రుతయః◆—

“ఉపాసతే పురుషం యే హ్యకామా స్తే శుక్ర మేత దతివర్తన్తి
ధీరా” ఇతి. అ త్రోపాసనం నా మార్చన మేవ పక్షవ్యం. పురుష
శబ్దశ్చ నారాయణపరః.

అన్యే తు పురుషం బ్రహ్మవిద ముపాసతే పూజయంతీతి
వ్యాచక్షతే. త న్న మనోరమం; పురుషశబ్దస్య బ్రహ్మవిత్పరత్వే మానా
భావాత్. కిం చ అకామైః పరమపురుష ఏవ పూజ్యః. తత్పూజనస్యైవ
శుక్రాతివర్తనసాధనత్వం యుక్తం. అయ మర్థో భగవతైప్రాచ్యతే—

“మయ్యావేశ్య మనో యే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసత”ఇతి. [శ్రు]
 “నాయ మాత్మా బలహీనేన లభ్య”ఇత్యారభ్య“విశ తే బ్రహ్మధామ”తి.
 అత్రాల్పింగా త్రైతిమారహితా త్తపసా ధ్యానా చ్ఛన లభ్య ఇతి
 చార్హోయుక్తః. “తప ఆలోచన”ఇతి ధాతో స్తపశ్చబ్రహ్మధ్యానపరత్వ
 ముపపద్యతే. ఉత్తరత్ర—“నత్రైరుపాయై ర్యతతే యస్తు విద్యా”నితి చ
 శ్రూయతే. ఉపాయస్య ప్రతిమార్చనాదిరూపత్వం యథా యుజ్యతే,
 న తథాఽన్యరూపత్వం. అర్చనస్య పరమోపాయత్వం హి మత్వా భగ
 వాక్ విఖనాః—“భక్త్యా భగవన్తం నారాయణ మర్చయే తద్విష్ణోః
 పరమం పదం గచ్ఛతీతి విజ్ఞాయత”ఇతి బ్రూతే. తస్య సూత్రే శ్రుతిప్ర
 మాణంవిధాన కౌపి విధి స్సాస్య దితి తత్సూత్ర మామూలచూడం
 పరిశీలయతాం వినుషాం సువిదితం భవేత్. స హి మహాత్మా భగవ
 దంశభూతః తచ్చిష్యభూతో హి భృగుః. స హి మహర్షీణాంశ్రేష్ఠ ఇతి
 భగవత్రైవోచ్యతే—“మహర్షీణాం భృగు రహ”మితి. తస్య వైఖాన
 సత్వం హరితో ప్యాహ—“వైఖానసైశ్చ భృగ్వాద్యై”రితి. ఇత్యల
 మప్రకృతేన.

—◆◆◆ అథ జన్మరహితస్యాపి పరమాత్మనోఽర్చనతారే ప్రమాణాని. ◆◆◆—
 శ్రుతిః—“అణాయమానో బహుధా విజాయత”ఇతి—“అవి స్సన్నిహితం
 గుహాచరం నామ”ఇతిస్మృతిస్తు—“అజోఽపి సన్నవ్యయాత్మా భూతా
 నామీశ్వరోఽపి సకః. ప్రకృతిం స్వా మధిస్థాయ సంభవా మ్యాత్మ
 మాయయా”ఇతి. అన్యత్ర—‘అర్చనతారరూపేణ లోకే ఽస్మిం
 శ్చైతురానన, అనతారం కరిష్యామి హియా లక్ష్మ్యో సమన్విత”ఇతి.
 హియా, భూమ్యే త్యర్థః.

—◆◆◆ అథ పరమాత్మనశ్శిలాదిప్రతిమాతాదాత్మ్యశ్రుతయః. ◆◆◆—
 “యతో వీరః కర్మణ్య స్సుదతో యుక్తగ్రావా జాయతే
 దేవకామ”ఇతి—“పిశంగరూప స్సభరో వయోధా శ్శృప్తీ వీరో జా
 యతే దేవకామ”ఇతి—“శృప్తీతుబలవాక్ బలీ”తినిఘంటుః. [శ్రు]
 “అశ్లాన మాఘణం ప్రపద్యే”ఇతి—“యద్దేవానాం చక్షు ష్యాగో
 అస్తీ”తి. “చక్షుషి దేవానా మాగో విష్ణ్వాదిక్ దేవాక్ దృష్ట్వాఽప్య
 నమస్కారాదిరూపోఽపరాధ” ఇతి మాధవీయవ్యాఖ్యా. వారాహ

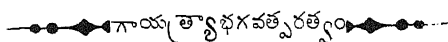
పురాణే ద్వాత్రింశదపచారకథనే అప్రణామస్య అపరాధత్వ ముక్తం. ప్రతిమారూపం వినా దేవానాం దర్శనాసంభవాచ్ఛ్రుతి రియం దేవానాం ప్రతిమారూపత్వే ప్రమాణం. దేవానాం సాక్షాత్ స్వరూప దర్శనే కో వా స ప్రణమేత్? తాదృశాజ్ఞస్య కథం వా దేవదర్శనం స్యాత్? యద్యపి విష్ణుం వినాఽన్యేషాం దేవానా మర్చరూపేణ విర్భావే శక్తి ర్నాస్తి. తథా పుష్పాసకానుగ్రహాయ విష్ణు రేవ తత్తద్రూపేణావిర్భవతి. అతఏషాచ్యుతే భగవతా—“కామై స్సైన్దవాత్ర జ్ఞానాః ప్రపద్యంతేఽన్యదేవతాః, తం తం నియమ మాస్థాయ ప్రకృత్యా నియతా స్స్వయా. యో యో యాం యాం తనుం భక్త శ్రద్ధయాఽన్వితృ మిచ్ఛతి, తస్య త స్యాచలాం శ్రద్ధాం తా మేవ విదధామ్యహ”మితి. అపి చ—“యే త్వస్యదేవతా భక్తా యజన్తే శ్రద్ధయాఽన్వితాః, తేఽపి మా మేవ కౌన్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వక”మితి. స్మృతిస్తు—“దేవా స్పృషీ మనుష్యాంశ్చ పితౄణా గృహ్యశ్చ దేవతాః, పూజయిత్వా తతః పశ్చాద్ద్రవస్థ శ్శేషభు గ్భవే”దితి. మానవ్యః పూర్వ ముదాహృతాః. తత్రతత్రవ్యాఖ్యాతృభిశ్చ దేవతాః పాషాణాదిమయీః విష్ణ్వాదిప్రతిమా ఇతి విష్ణుప్రాధాన్యేనాభిహితం. శ్రూయతేచ—“సమాహత శ్రద్ధావిత్రో భూత్వే”త్యాది.

—◆◆◆ అథసన్న్యాసి నా మపి భగవదాపరాధనే శ్రుతయః. ◆◆◆

శాట్యాయనీయోపనిషది—“కుటీచకో బహూదక శ్చాపీ”త్యారభ్య “పంచ యజ్ఞా వేదశిరః ప్రవిష్టాః క్రియావంతోఽమీ బ్రహ్మవిద్యా”మితి “విష్ణుక్రీడావిష్ణురతయో విముక్తా” ఇత్యాదిశ్చ. అత్ర విష్ణుక్రీడా ఇతి ప్రతిమారూపి జ్ఞేవ విష్ణునా హి క్రీడా సంభవతి. సా చ తదుపచారరూపా. రతి ర్నామభక్తిః. విష్ణుభక్తిరహితస్య బ్రహ్మవిద్యాయాం నాధికార ఇతి శ్రూయతే అవ్యక్తోపనిషది—“న చేమాం బ్రహ్మవిద్యా మశ్రద్ధధానాయ బ్రూయా న్నానూయావతే నానూచానాయ నావిష్ణుభక్తాయ నాన్మతినే”ఇతి. హంసోపనిషది—“అథ నారదో భగవంతం పరిపృచ్ఛతీ”త్యుపక్రమ్య “యతో బ్రహ్మప్రాప్త్యై యతతే తస్మా ద్యతిః” ఇత్యాదినా యతిలక్షణం ప్రతిపాద్య తేన యోగినా “ధిస్త్వైద్ధసువ్యక్తాదిషు మదర్చనం విశిష్టంభవతీ”త్యుచ్యతే. శ్రీశా

స్త్రీ) — “దేవైః ప్రతిష్ఠితం దివ్యం ఋషిభిః కృత మార్షకం, పురాణసిద్ధం పౌరాణం మనుష్యైర్థానుషస్థలం. భక్తానుకంపయా దేవౌ యస్మిన్నావిర్భవే త్వయం, తత్త్వయంభవ ముద్భవ” మిత్యభిధీయతే. నైద్ధం పురాణసిద్ధం. సువ్యక్తం, స్వాయంభవ మిత్యర్థః. కించ మోక్ష హేతుత్వం భగవద్భజనస్య, జ్ఞానహేతుత్వం రుద్రభజనస్య చ శ్రూయతే గర్భోపనిషది — “యది యోన్యాః ప్రముచ్యేయం ప్రపద్యే పరమేశ్వరం, భర్తం పశుపతిం రుద్రం మహాదేవం జగద్గురు”మితి. అత్ర జగద్గురు మిత్యనేన త స్వాజ్ఞాననివర్తకత్వ ముచ్యతే; “గుశబ్ద స్వంధకార స్సాస్యత్ రుశబ్ద స్తస్మిన్బోధకః, అంధకారనిరోధిత్యాద్గురు రిత్యభిధీయతే” ఇత్యుక్తే. తతః “గర్భవాసాత్ప్రముచ్యేయం యది విష్ణుం భజే హృది, అమృతపదమానందం నారాయణ మనామయ”మితి. అత్రామృతపద మి త్యనేన భగవతో ముక్తిదాయత్వ ముచ్యతే, కించ అనేకత్ర విష్ణుపదం ప్రాప్నోతీతి మోక్షస్య భగవత్ప్రీతిరూపత్వ ముచ్యతే కతోపనిషది — “సోఽఘ్నః పార మాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పద”మితి. ఆత్మభోధోపనిషది — “తస్మా ద్దోనమోనారాయణాయేతి మన్తోపాసకః వైకుంఠభవనం గమిష్య”మితి. నారదపరివ్రాజకోపనిషది — “తద్విష్ణోః పరమం పదం యత్ర గత్వా న నివర్తన్తే యోగిన స్సూర్యో న తత్రభాతీ”తి. గూఢాచారికోపనిషది — “ఓం హి ఓంహీత్యే తదుపనిషదంవిన్యసే ద్విద్వాయ ఏవం వేద” ఇత్యారభ్య “తద్విష్ణోః పరమం పద”మితి. త్రిపురాతాపిన్యపనిషది — “తద్విష్ణోః పరమం పదం చక్షు రాతతం విష్ణో స్సర్వతోముఖస్య” ఇత్యారభ్య “విష్ణో స్తత్పరమం పద”మితి. వరాహోపనిషది ఉపసంహారే — “తద్విష్ణోః..... పద”మితి. శాట్యాయనీయోపనిషది — “విష్ణ్వాత్మకా విష్ణు మేవాపి యంతీ”తి. ముక్తికోపనిషది — “యత్ర కుత్రాపి వా కాశ్యాంమరణేన మహేశ్వరః, జుతో ర్దక్షిణకర్ణే తు మరారం సముపాదిశేత్. నిర్ధూతాశేషపాపౌఘో మత్సరూప్యం భజత్యయం, తద్విష్ణోః..... పద”మితి. మహావాక్యోపనిషది — “బ్రహ్మణ్యభిధ్యాయమానే” ఇత్యారభ్య “ఏతదధర్వశిరోఽధీయతే..... శ్రీమహావిష్ణుసాయుజ్య మవాప్నోతి” ఇతి. నాదబిందూపనిషది — “మన స్తత్ర లయం యాతి త ద్విష్ణోః

పరమం పద"మితి. శాండిల్యోపనిషది—“ఇడాదిమార్గద్వయం విహాయసుషుమ్నా మార్గేణ గచ్ఛేత్తద్విష్ణోః పరమం పద"మితి. అథవా భగవతా విఖనసా ౭భిహితే ౭ర్థే కింప్రమాణాంతరవిచారేణఽపిచా తస్మా దేవ హి సమస్తవేదాభివ్యక్తిః. తథా శ్రూయతే సీతోపనిషది—“వైఖానసఋషేః పూర్వం విష్ణో ర్వాణీ, సముద్భవేత్ త్రయీరూపేణ సంకల్ప్య వైఖానసఋషేః పురా. వైఖానసమత స్తస్మి న్నాదా ప్రత్యక్షదర్శనం, స్మర్యతే మునిభి ర్నిత్యం వైఖానసమతః పర" మితి. విష్ణో ర్వాగేన త్రయీరూపేణ జాతే త్యర్థః. ఉచ్యతేహి—“శ్రుతి స్మృతి ర్మమైవాజ్ఞే"తి భగవతా. స హి భగవాన్ విఖనాః ప్రాహ కంతరవేణ—“నారాయణ మర్చయే తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతీ"తి. కించ యోగయాజ్ఞ వల్క్యశ్చ వైఖానసోక్త భగవన్మూర్తిః

ప్రతిపాదయతి గాయత్ర్యర్థనిరూపణే—“ఈశ్వరం పురుషాఖ్యం చ సత్యధరాణ మచ్యుతం, భగ్గాఖ్యం విష్ణుసంజ్ఞం చ జ్ఞాత్వా ౭మృతము పాశ్చుత" ఇతి. (శ్రీశాస్త్రే) హి పంచమూర్తయః ప్రతిపాద్యంతే విష్ణుః పురుష సత్య అచ్యుత అనిరుద్ధ ఇతి. భారతే చ యుధిష్ఠిరంప్రతి భగవా నాహ—“విష్ణుం చ పురుషం సత్య మచ్యుతం చ యుధిష్ఠిర! అనిరుద్ధం చ మాం ప్రాహు ర్వైఖానసవిదో జనాః. అన్యే త్వేవం విజానంతి మాం రాజన్ పాంచరాత్రిణః, వాసుదేవం చ రాజేంద్ర సంకర్షణమథాపి వా. ప్రద్యుమ్నం చానిరుద్ధం చ చతుర్భుజం ప్రచక్షత" ఇతి. తత్రేశ్వరశబ్దే నానిరుద్ధ ఉక్త ఇత్యవగమ్యతే. విష్ణుపురుష సత్యాచ్యుతై స్సహ గృహీతత్వాత్. గాయత్ర్యాం భగ్గాఖ్యయా గృహీతం విష్ణుంపురుషం సత్య మచ్యుత మనిరుద్ధం చ ధ్యాత్వా మోక్షం ప్రాప్నోతీత్యర్థః. భగ్గశబ్ద స్సాంతస్తేజఃపర్యాయః. సవిత్ప్రమండలే య స్తేజో మయః పురుషోనారాయణః, తం ధీమహి, ధ్యాయామ ఇత్యర్థః. నారాయణస్య సవిత్ప్రమండలస్థితిః “యవపో ౭ంతరాది త్యే" ఇత్యాదిశ్రుత్యా ౭భిహితా, విష్ణోఽపి పంచమూర్తీనాం స్వరూప ముచ్యతే వాసాధికారే—

† “సంఖ్యారూపేణ సంకల్ప్య." ఇతిపాతాన్తరమ్.

“వృష్టిరూపేణ సంపన్నా మూర్తయః పురుషాదయః, ఏషాం సమష్టిరూపోఽయం భగవా”నితి. ఉచ్యతే—“సర్వవ్యాపకశీలత్వా ద్విష్ణు రి త్యభిధీయతే, ఉషితా పూ రనే నేతి పురుషః పరికీర్తితః. సకారో జీవ నిర్దేశ స్తకారః, పరవాచకః, తియోస్సంసర్గశక్తి ర్యస్తస్మా త్సత్య ఉదాహృతః. పరమాత్మా లకారస్తు చకారో జీవవాచకః, ఉకారః ప్ర కృతి ర్జ్ఞేయ స్తకారః కాల ఉచ్యతే. తస్మా దచ్యుత ఇత్యుక్తః ప్రవ త్సామి తథా పరం, స్వైరచారోఽనిరుద్ధస్య న్మూర్తయః పంచ కీర్తితాః. పురుషస్య తు పర్యాయో వాసుదేవ ఇతి స్మృత”ఇతి. ఏతేన హి పూర్వం ఈశ్వరశబ్దవాచ్యత్వ మనిరుద్ధ స్యాత్కం సంగచ్ఛతే “ఈశ్వ రో హి స్వైరచార” ఇతి. ఏవం చ గాయత్రీప్రతిపాద్యా మూర్తయ శ్రీవైఖానసే గృహీతా ఇతి విజ్ఞాయతే. భగవతో వ్యూహస్వరూపం ద్వివిధం—దైవికం మానుషం చేతి. తత్ర దైవికమూర్తయః పురుషాద వైఖానసే సాంచరాత్రే తు మానుషమూర్తయః. తథా చాత్ర యః పురుష ఇత్యుచ్యతే, స తత్ర వాసుదేవ ఇత్యభిధీయతే ఉక్తం హి—“పురు షస్య తు పర్యాయో వాసుదేవ ఇతి స్మృత”ఇతి. అత్ర సత్యః. తత్ర సం కర్షణ ఇతీర్యతే. అత్రాచ్యుత, సత్ర ప్రద్యుమ్న ఇతి నిగద్యతే, ఉభయో రప్యనిరుద్ధ ఏకసంజ్ఞక ఏవ. విష్ణాదయః పంచమూర్తయ శ్రుతిగృ హీతా ఏవ. “తద్విష్ణోః పరమంపద”మిత్యాదినా విష్ణు రుక్తః, “వే దాహ మేతం పురుషం మహాంత”మిత్యాదినా పురుషః కథితః, “త త్సత్య మి త్యాచక్షతే” “సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ”ఇత్యాదినా సత్యః ప్రతి పాదితః, “శాశ్వతం శివ మఃచ్యుత” మిత్యాదినాఽచ్యుతో గదితః. ముద్గ లోపనిషది—“త్రిపా ది త్యనయా ప్రోక్త మనిరుద్ధస్య వైభవ”మితి. ప్రణవస్య గాయత్ర్యా శ్చ భగవత్పురత్వా చ్ఛ్రీశాస్త్రేఽష్టాక్షరకల్ప మివ ప్రణవకల్పం గాయత్రీకల్పం చ ప్రతిపాద్యతే. జపరూపభగవదారా ధనే చ—“సావిత్రిపూర్వ మష్టాక్షరం ద్వాదశాక్షర”మిత్యభిధీయతే. గాయత్రీప్రణవయో ర్భగవత్పురత్వం “త్రిపదాం నాఽథ సావిత్రిం తద్వి ష్ణోః పరమంపదం, ఆవర్తయే ద్వాప్రణవం దేవం వా సంస్మరే ధ్ధరిం” ఇతి స్మృత్యా చావగమ్యతే. అతో వైఖానసం వైదిక మితి యుక్తం.

అత్ర భగవదారాధన మంత్రా స్సర్వే ఋగాదయః, న తూర్థతాః.

◆◆◆శ్రీవైఖానస శాస్త్రస్య పరమవైదికత్వం.◆◆◆

ఉద్ధృతా మంత్రా హి తాన్త్రికా ఇ త్యుచ్యంతే. ఉద్ధారప్రకారస్తు—
 “ప్రణవం బిందుసంయుక్తం సాదాంతం తత్ర యోజయేత్, సర్వ
 వర్ణాంతసంయుక్తం స్వరత్రయయుతం బుధాః. పాంతం లాంతయుతం
 జ్ఞేయం సాంతం దీర్ఘయుతం క్రమాత్, ఏవం క్రమేణ చోద్ధార స్తాత్త్వీ
 పంచాక్షరస్య తు”. అయమర్థః—బిందుసంయుక్తః ప్రణవః ఓమితి, సాంతః
 పకారః, సర్వవర్ణాంతఃక్షకారః, స్వరత్రయం ఇకారః, తేన సంయుతః
 “క్షీ” ఇతి. పాంతః సకారః, లాంతః వకారః, తేన సంయుతః “స్వా” ఇతి. సాం
 తః హకారః, దీర్ఘయుతః “హః” ఇతి. దీర్ఘయుతత్వం పూర్వత్రచ యోజ్యం.
 అతః “స్వా” ఇతి. ఏవంచ “ఓం పక్షీ స్వాహా” ఇతి భవతి. అనయా విధయా
 దర్శితా మంత్రా ఉద్ధృతా ఉచ్యంతే. శైవే సుప్రగేచోక్తం—“సహస్ర
 భూసురా దూర్ధ్వ గ్రామే బ్రహ్మాంకణేషుచ, వైఖానసేన సూత్రేణ
 నిషేకాదిసుసంస్కృతైః, భార్గవాదిమహత స్త్రమస్త్ర భేదవివక్షితైః, అను
 ధృతై ర్ఘ్నోత్రగణై ర్వేదవేదాంతపాఠగైః. క్రమాధ్యయనసంపన్నైః
 స్సాంగోపాంగై స్సుసంస్కృతైః, పంచమూర్తిప్రకారేణ ప్రతిష్ఠా ప్యా
 ర్చయే ధర్మిమ్. వైదికం త దితి ప్రోక్తం రాజరాష్ట్రభివర్ధన” మితి. హరి
 తస్మౌతే—“శ్రౌతం మహర్షిభిః ప్రోక్తం వసిష్ఠాద్యైః పురాతనైః,
 వైఖానసై శ్చ భృగ్వాద్యై స్సనకాద్యైశ్చ యోగిభిః” రి త్వారభ్య
 “శ్రౌతే నైవ హరిం దేవ మర్చయంతి మనీషిణ” ఇత్యుచ్యతే. ఏవం
 వచనశతేన భగవదారాధనం వైదికం శ్రేష్ఠ మితి, వైఖానసంవైదిక
 మితి చావగమ్యతే. విస్తరభియా తాని నోదాహరియన్తే. అత ఏవ వైదిక
 విధినా భగవంత మర్చయతాం వైఖానసానాం విప్రశ్రేష్ఠత్వ ముచ్యతే
 యోగయాజ్ఞవల్క్యస్మౌతే—“వైఖానసో వైదికేషు బ్రహ్మనిర్దిష్ఠ
 మాచరేత్, తం బ్రాహ్మణం తు దృష్ట్వైవ సర్వపాపం వ్యపోహతీ” తి.

బ్రహ్మనిర్దిష్ఠం బ్రహ్మణా విఖనసాపరనామ్నా నిర్దిష్ఠం, సూత్రేవిహిత
 మిత్కర్తృయః పురా చతుర్ముఖో భగవదారాధనశాస్త్రాధిగమాయ
 మహర్షిరూపేణ నియతవ్రతో నారాయణ ముద్దిశ్య తప స్తప్త్యా ప్రస

న్నా త్తస్మా దవాప్తమనోరథ స్తస్మిభా ద్యథాశ్రుతం శ్రీశాస్త్రం నిర్తాయ భృగ్వాదిభ్య ఉపాదిశత్. స ఏవ విఖనో విఖనసవైఖానశ్చైవాచ్య ఇతి బహుభి స్సంక్తై రవగమ్యతే. స తు సర్వముసినా మాద్య, స్తత్కృతసూత్రంచ సర్వసూత్రాణా మాది రితి చ బహుభిః ప్రమాణైర్జ్ఞాయతే. బ్రహ్మకైవర్తే—“యథా ముసినాం విఖనా ఆదిభూత ఉదాహృతః, సూత్రాణాం తత్ప్రణేతం తు యథా శ్రేష్ఠతరం స్మృతం” ఇత్యుచ్యతే. స్కాందే—“వైఖానసీం మహాశాఖాం స్వసూత్రే వినియుక్తవాన్, పద్మభూః పరమోధాతే”తి. అన్యత్ర—“వేదానాం వ్యసనా త్పూర్వం ప్రాగ్రూపం మిళితంతు యత్, తాం తు వైఖానసీం శాఖా మితి వేదవిదో విను”తి. అలంప్రసక్తానుప్రసక్తచింతయా.

—◆◆◆ ప్రపన్నానా మేవ భగవదర్చనాధికారః. ◆◆◆—

కేచిత్తు—“సర్వధర్మాః పరిత్యజ్యేతి భగవద్వచనాత్ ప్రపన్నానా మారాధనం నావశ్యక మితి మన్యంతే, తత్తుచ్ఛం; ప్రపన్నానా మేవాభిగమనోపాదానేజ్యాస్వాధ్యాయయోగాః ప్రాతరాదిషు పంచసు కాలేషు వైఖానసే పాంచరాత్రే చ విధీయన్తే. భార్గవే వాసాధికారే—“ప్రాతఃకాలేభిగమన ముపాదానం తతఃపరం, మధ్యాహ్న ఇజ్యా కుర్వీత స్వాధ్యాయం చా పరాహ్ణికే. యోగం సాయాహ్న కాలే తు పంచకాల ముదాహృతమ్” ఇతి. పాంచరాత్రే—“ఆద్యం కర్తాభిగమన ముపాదానం తతః పరం, ఇజ్యా చ పశ్చాత్స్వాధ్యాయ స్తతో యోగ స్తతః పరం” ఇత్యారభ్య. “ఇథ మేతేషు కాలేషు దశైః కర్మభి ర్మరః, ఆరాధనం భగవతః కుర్వ నైవావసీదతి. వర్షేషు ద్వాదశ స్వేవ మనుతిష్ఠన్ సమాహితః, క్రియా కలాప మఖిలం యాతి సాయుజ్యసంపదం. షట్సు వర్షేషు సారూప్యం త్రిషు నిశ్చితం, సాలోక్యం ఫల మేకస్మిన్ వత్సరే నాత్ర సంశయ” ఇతి. ఏవం పంచకాలపరత్వం ప్రపన్నానా మేవ విహితం—“అభిగచ్ఛన్ హరిం ప్రాతః పశ్చాద్భివ్యాణి చార్జయన్, అర్చయం శ్చ తతో దేవం తతో మంత్రాన్ జప న్నపి. ధ్యాయ న్నపి పరం దేవం కాలే షూక్తేషు పంచసు, వర్తమాన స్సదా చైవం పాంచకాలిక

వర్తనా స్వార్జితై ర్గంధపుష్పదైవై శ్శుభై శ్శక్త్యానురూపతః,
 ఆరాధయన్ హరిం భక్త్యా గమయిష్యామి వాసరాన్. జ్ఞానీ తు
 పరమైకాంతీ పరాయత్తాత్మజీవన"ఇతి. అత్రోక్తః పరమైకాంతీ ప్రస
 న్న ఏవ. తస్య హిపంచకాలపరత్వ మభిధీయతే. అతః ప్రపన్నానా
 మారాధనేఽధికార ఇతి పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యే శ్రీమచ్ఛ్రీని
 వాసమఖివేదాంతదేశికై స్సిద్ధాంతః కృతః. తథా శ్రీవైఖానససూత్రి
 ణాం విష్ణుబలికర్మణా గర్భ ఏవ ప్రపత్తి స్సిద్ధ్యతీతి చ. తత్ప్రపంచస్తు
 తత్రైవ ద్రష్టవ్యః. సర్వథా భగవదారాధనం ఓనా న పరమపద
 ప్రాప్తిః. శ్రూయతే హి—“యథాక్రతు రస్మిన్ లోకే పురుషో
 భవతి త థేతః ప్రేత్య భవ"తీతి. తథా శ్రీవిష్ణుపురాణే—“ఏకాన్తిన
 స్సదా బ్రహ్మధ్యాయినో యోగినో హి యే, తేషాం తత్పరమం
 స్థానం య దైవ పశ్యంతి సూరయ"ఇతి ఆశ్వమేధికే—“వేదోక్తేనైవ
 మార్గేణ సర్వభూతహృది స్థితం, మా మర్చయన్తి యే విప్రాస్సాన్
 యుజ్యం యాన్తి తే మమ"ఇతి. సర్వేశ్వరః పరమకారుణికః పురు
 షోత్తమ స్స్వప్రియతమాయ పార్థాయ సమస్తవేదాంతార్థానుపది
 శ్చ్యంతే స్వప్రాప్తౌ సుకరం పరమోపాయం స్వప్రతిమార్చనం విధత్తే—
 “మస్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు, మామేవైష్యసి
 సత్యం తే ప్రతిజానే ప్రయోఽసి మే"ఇతి. అయంసర్థ స్స్వరసః. మస్మ
 నాః మయి పరమాత్మని మనో యస్య తాదృశో, భవ! మయి తైల
 ధారావదవిచ్ఛిన్న స్మృతీసంతానం కుర్విత్యర్థః. త దాకర్ణ్య “ఇంద్రి
 యాణి ప్రమాథీని హరన్తి ప్రసభం మనః"ఇతి. “బలవా నింద్రియ
 గ్రామో విద్వాంస మపి కర్ష"తీతి పూర్వముక్తే, తథావిధస్మృతి
 సంతానస్య మశ్మకతా. మాలోచ్య శంకమానం త మాహ—“మ
 ద్భక్తో మద్యాజీ భవ"ఇతి. మయిభక్తింకుర్వన్, మాం యజతి పూజయ
 తీతి మద్యాజీ, భవేతి. మా మి త్యస్యాయ మర్గః—“నిత్యముక్తోప
 భోగ్యత్వాత్ పరవ్యూహాత్మనో హరేః, తత్కాలసన్నికృష్టైకలక్ష్య
 త్వా ద్విభవాత్మనః. విశుద్ధై ర్యోగసంసిద్ధై శ్చింత్యత్వా దంతరాత్మనః,
 అర్పాత్మన్యేవ సర్వేషా మధికారో నిరంకుశః". ఇత్యుక్తవిధయా సర్వ

సులభ మర్చాయాపం, “పత్రంపుష్పం.....ప్రయతాత్మన” ఇత్యుక్త్యా
 సుఖోపాస్యం మాం, “శ్రేద్ధావాక్ భజతే యో మాం స మే యుక్త
 తమో మతే” ఇత్యుక్త్యా శ్రేద్ధాయుక్తః పూజ యేతి. అథ పూజాయాం
 ద్రవ్యలోపాదినా, శరీరశుద్ధిహీనతయా, మన్తలోపతన్త్రలోపాదినా,
 చాపరాధసంభవశంకాం కుర్వంత మాహ—“మాం నమస్కు” యితి.
 పూజాంతే—“పురుషసూక్తేన సంస్తూయ ప్రణామం కుర్యా” దితి శ్రీవి
 ఖనసోక్త్యా ప్రణామం కురు, సర్వానపరాధాన్ సోధాఽస్మి, తత్ర
 మా విషాదం కృధా ఇతి. వాసాధికారే భగవాక్ భృగురాహ—“అతః
 పరం ప్రవత్స్యామి విగ్రహాణాం వినిర్ణయమ్, విగ్రహ శోభపచారశ్చ
 భోగ శ్చైక్యార్థనాచకాః” ఇత్యారభ్య “ప్రతిభోగం నమస్కృత్యదత్వా
 పుష్పాంజలిం తథా” ఇతి. అత్యైవ—“ద్వాత్రింశద్విగ్రహం వక్ష్యే”
 ఇత్యారభ్య “బలిప్రణామస్తుతయ” ఇతి. యథోపపత్తి మర్చయిత్వా
 ఽంతే క్షమస్వాపరాధా సీతి భక్త్యా ప్రార్థయన్ నమస్కురు, సమస్త
 మపరాధం సహాయ మిత్యభిప్రాయః. తమచ్యతే శ్రీపాంచరాత్రరత్నా
 యాం శ్రీవేంకటనాథవేదాంతదేశికేన—“అజ్ఞానా దధవా జ్ఞానా
 దపరాధేషు సత్స్వపి, ప్రాయశ్చిత్తం క్షమస్వేతి ప్రార్థనై కైవ
 లమ్” ఇతి. ప్రసంగాత్తదియగ్రంథాంశా కేచి ల్లిఖ్యంతే—“పరస్మిన్” ఇత్యా
 రభ్య “రూపిణీ” ఇత్యన్తం. యథా—“పరస్మిన్ పూజాభ్యేవిభవనివహే
 చాకవతరణే తథాఽప్యన్తర్యామిణ్యజహదధికారాదినియమాః, నిరుభ్య
 స్వం చిత్తం నిరవధిమహానన్దజలధో నిరస్తాన్యాపేక్షా నయత సఫలం
 కాల మఖిలమ్.” ఏషుపరపూజాప్రభృతిషు చిత్తాలంబనేషు ప్రపత్త్యేక
 నిష్ఠా నాథమునిప్రభృతయ స్సులభతమ త్వేన పరిపూర్ణత్వావిశేషాచ్చ స
 మాహితచిత్తానామ ప్యనుసంధేయ మర్చనతార మేవ చేతన శ్శుభా
 శ్రయమాలంబంత, “సర్వాతిశాయిషాడ్గుణ్యం సంస్థితం మన్తబింబ
 యోః” ఇత్యాదినా తస్య పరిపూర్ణత్వం సిద్ధం, శ్రీవైఖానసేఽపితదనుసం
 ధాన వైవ ముఖ్యత్వం ప్రతిపాదితం యథోక్తం. క్రియాధికారే—
 “మానసీ హూమపూజాచ” ఇత్యారభ్య “బేరపూజా విశిష్యత” ఇతి.
 ఆహ చ భగవాక్ శౌనకః—“సురూపాం ప్రతిమాం.....తా
 మేవ బ్రహ్మరూపిణీ” మితి—ముండోపనిషది—“శౌనకో హ వై మహా

శీలో ౭ంగిరసంవిధివ దుపపన్నః పప్రచ్చ"ఇతి చ శ్రూయతే. శాన
కః సురూపా మిత్యాదినా పరమాత్మోపాసనం విధత్తే. పూర్వం విఖ
నసాపరనామా బ్రహ్మ, అధర్వాపరనామ్నభృగవే, ఇమాం విద్యా
ముపదిష్టవాన్. స చాంగిరోనామ్న మరీచయ ఇత్యుక్తం. తే చ
విశిష్య శ్రీశాస్త్రం ప్రణినిన్యః. అత స్సోపనిష త్ప్రతిమార్చనరూపా
త్తమబ్రహ్మవిద్యావిధాయ కేతి స్ఫుట మవగమ్యతే. ఇత్యలం తద్విస్త
రేణ. యద్యపి "దుర్గసంసారకాంతార మపార మభిధావతాం, ఏకః
కృష్ణనమస్కారో ము క్తితీరస్య దేశిక"ఇతి నమస్కారమాత్రస్య ముక్తి
సాధనత్వ ముచ్యతే; తథా౭పి పూజాయా ఆదా వంతే చ తస్య
విధానా త్పుజాంగత్వం యుక్తం. తత్ఫల మ ప్యంగిఫలం పుష్టాతి.
యథా భగవదారాధనస్య అంగీభూతా భక్తిః పరమప్రాప్తిరూపం
ఫలం. న చ-తథా సతి కేవలనమస్కారస్య ఫలం నాస్తీతి శంక్యం;
తస్య సర్వపాపక్షయకరత్వాత్. యద్వా యథా కేవలా భక్తిః
ఆమోదాదిప్రాప్తిం ప్రతి సాత్మా దుపాయభూతా, వైకుంఠప్రాప్తిం
ప్రతి పరంపరయా. తథా నమస్కృతిః కేవ లేతి బోధ్యం. పూజా
హి పరిపూర్ణ శేషత్వవృత్తిః; బౌపచారికసాంస్పర్శికాభ్యవహారికముఖ
తైంకర్యసంభవాత్. నను మన్వాదిస్మృతిషు దేవతాసాధారణ్యే నార్చ
నం విధీయతే, తత్కథం విష్ణ్వర్చన మేవ కర్తవ్య మి త్యభిధత్సే? ఇతి
చేత్, శ్రూయతాం-"గృహ్యశ్చ దేవతా"ఇతి సామాన్యేన నిర్దేశే౭పి
ప్రాధాన్యేన భగవంతం, తదంగతయా౭న్యాంశ్చ దేవా సర్వయే
దిత్యర్థ ఉపపద్యతే; "అంగా న్యన్యా దేవతా"ఇతి శ్రుతే. న చ-
రుద్రః ప్రాధాన్యే నార్చ్య ఇతి శంక్యం; తత్ర తన్ని వేదితశేషభోజన
స్యాపిహితత్వాత్. బహ్వృచపరిశిష్టే--"పవిత్రం విష్ణు నై వేద్య"మిత్యా
రభ్య"అన్యదేవస్య నై వేద్యం భుక్త్వా చాంద్రాయణం చరేత్." ఇతి
భగవదితరనివేదితభోజనం నిషిధ్యతే. అత ఏవ తత్రత్రత్ర వ్యాఖ్యాతారో
విష్ణ్వాదీ దేవతా ఇతి వ్యాచఖ్యః. ఉచ్యతే చ--"అంగభావేన దేవానా
మర్చనం న నిషిధ్యత"ఇతి--"స్వతన్త్రబుద్ధ్యా కుర్వన్ హి బ్రాహ్మణో
సరకం వ్రతే"దితి. భగవత్పుజాంగతయా దేవతార్చనం న నిషిద్ధం.
యోగయాజ్ఞ వల్క్యః--"విష్ణు ర్బ్రహ్మ చ రుద్ర శ్చ విష్ణు దేవౌ

దివాకరః, తస్మాత్పూజ్యతమం నాన్య మహం మన్యే జనార్దనా”దితి
భగవత ఏవ పూజ్యత్వ మాహ. ఆనుశాసనికే పుండరీకనారదసం
వాదే-“బ్రహ్మచారీగృహస్థో వా వానప్రస్థోఽథ భిక్షుకః, కేశవారా
ధనం హిత్యా నైవ యాతిపరాంగతి”మితి.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవైఖానసాత్రేయకుల
తిలకశ్రీవరదరాజసూరిచందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి
కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణార
విందస్మరణజనితశ్రీమన్నారాయణ
పారమ్యవగమస్య సుందరరా
జస్య కృతీ పూత్రమ
బ్రహ్మవిద్యాసారే
తృతీయోఽధికారః.
శ్రీరామభద్రః
ప్రియతాం.
శ్రీః

శ్రీ రస్తు.
శ్రీనివాసాయనమః.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః.

చతుర్థాధికారః.

“మునీనాం విఖనా ముని” ఇతి వచనా త్సర్వమునిశ్రేష్ఠః విఖననబ్రహ్మ భగవదర్చనం విధాయ తస్య మోక్షోపాయత్వం కథయతి—
 “నారాయణ మర్చయేత్తద్విష్ణో” రిత్యాదిना. తన్మతం హి మతం శ్రుతి మూల మేవ స్యాత్. యతో నిఖలవేదసాక్షాత్కారచుంచు ర్మను రపి తన్మత మంగీకృత్య “వైఖానసమతే స్థిత” ఇతి వానప్రస్థధర్మం విధత్తే. అస్య భారుచిప్రభృతివ్యాఖ్యానే— “వైఖానసమతే” విఖనో మునిప్రతిపాదితవిధా” వితి స్థితం. స హి భగవదంశ సంభూతో హిరణ్య గర్భః. నను హిరణ్యగర్భా దన్యో విఖనా ఇత్యవగమ్య తే, ఆనందసంహితాయాంతథాఽభిధానా, దితి చే, దుచ్యతే— నాన్య శ్చతుర్ముఖా ద్వి ఖనాః; “విఖనసాఽర్థితో విశ్వగుప్తయ” ఇతి భాగవతేఽన్యత్ర చ కోశే బ్రహ్మణో విఖనశ్చబ్దవాచ్యత్వ కథనాత్. ఆనందసంహితాయాం తథా ప్రతిపాదన స్యాయ మాశయః— ప్రథమం నారాయణనాథే ర్జాతో బ్రహ్మ జగత్సృష్టౌ రజోగుణయుక్తోఽపి భృగ్వదీన్ మహామునీన్ భగవత్పరాన్ సప్తం కేవలం సత్త్వ మాశ్రిత్య నారాయణ మధ్యా యత్. తదాసిం విశేషఖననా ద్విఖనా ఇత్యభూత్. ఖననం ధ్యానం; తథోచ్యతే భారతే— “విశేషఖననా ద్యస్తా ద్భావనా మునిస్మప్తయే, తస్మా ద్విఖనసో నామ్నా స ఆసీ దండజః ప్రియః” ఇతి. అండజో బ్రహ్మ, విఖనో నామ్నా సహితో భగవత్ప్రియ ఆసీ దిత్యర్థః. అతోఽయం మహత్తా చతుర్వక్తృత్వాదిరహితం రూపాంతర మాదాయ భగవదా రాధనశాస్త్ర ముపలబ్ధం మునివేషధారీ భగవంత ముద్దిశ్య తప స్తేషే. దేవానాం విగ్రహా న్తరగ్రహణ మస్తీతి శారీరకమీమాంసాయాం ప్ర త్యపాది. (శ్రీశాస్త్రే)— “తతః పరం చతుర్వక్తో” జటాకాషాయదండ

భృత్, నైమిశారణ్య మాసాద్య మునిబృందనిషేవితమ్. తప స్తప్తా చిరం కాలం ధ్యాయం స్తేజస్తువైష్ణవం, పశ్చాద్దపశ్య ద్విష్ణూక్త మా గమం విస్తరా త్తదా. సంక్షిప్త్య సారమాదాయ శాణోల్లిఖితరత్నవత్, ధాతా విఖనసానామ్నా మరీచ్యాదిసుతాన్ మునిన్. అబోధయ దిదం శాస్త్రమ్”మిత్యాదినా ప్రతిపాదితోఽర్థః ప్రకాశ్యతే. (శ్రీశాస్త్రే) పురా తంత్రే శౌనకాదిమునిభిః పృథ్వీ భగవాన్ భృగురాహ—“అణో రణీయా స్ప్రవృత్తాం మహాంతం మహతః ప్రభుం, వ్యాపినం విశ్వకర్తాణ మనాదినం సదసస్పశం. అభూషణ మలిప్తాంగం తేజసా జ్వలితం విభుం, వైఖానసం విధాతారం విరిఞ్చిం తం చతుర్ముఖం. జటాచీరాంబరధరం వల్కలాజనధారిణం, ప్రణమ్య శిరసాశ్రేష్ఠ”మిత్యాది. భగవతా శౌన కేన విష్ణుధర్మే ప్రథమాధ్యాయేఽభిధీయతే—“ప్రవక్ష్యామి యథా పూర్వం మత్పితౄ కథితం మమ, తస్యాపి కిల తత్పితౄ తస్మై చాహా కిలోశనాః. తే నాపి భృగు మారాధ్య ప్రాప్త మారాధనం హరేః, సకాశా ద్బ్రహ్మణః ప్రాప్తం భృగుణాఽపి మహాత్మనా” ఇత్యాది. ఏవం భాగవతే ఏకాదశస్కంధేఽపి—“పుత్రేభ్యో భృగుముఖ్యేభ్యో యదా హా భగవా నజ” ఇతి భగవద్రాధనం భృగుముఖ్యేభ్యో భగవతా విధాత్రోక్త మిత్యుచ్యతే. అత స్పృథ్వసత్త్వనిష్ఠస్య భగవద్ధ్యానరతస్య బ్రహ్మణో విఖనసాఖ్యాఽవగమ్యతే. తన్నామ చాన్వర్థం శాంతిపర్వ ణ్యుచ్యతే—“సప్తం స తు సముద్యుక్తో బ్రహ్మయోనిమయః ప్రభుః, ఖనిత్వాచాత్మనాఽఽత్మానం ధర్మాదిగుణసంయుతం. ధ్యాన మావిశ్య యోగేన హ్యస్మిన్ ద్విఖనసో ముని” రితి.

నచ—“పద్మోద్భవస్యాగ్రజ”మితి విఖనసో బ్రహ్మజ్యేష్ఠత్వం ముచ్యతే, తత్కథం తయో రైక్యః? మితి శంక్యం; చతుర్ముఖస్య పద్మోద్భవత్వం క్వచిదండజత్వం క్వచి దన్యథా జననం చాభిధీయతే. అత్ర కల్పభేదేన సమాహితమ్. పద్మసంభవరూపజననాత్ పూర్వస్మిన్ జన్మని య శ్చతుర్ముఖ స్స ఏవ బ్రహ్మో విఖనా ఇత్యవగమ్యతే. అతః పద్మజాగ్ర జత్వ ముపపాద్యతే. పూర్వోక్తవిధయా తస్య తపశ్చరణసమయే యా దేవీ పరిచచార, సా యోగప్రభా నామ తత్కళిత మితి యోజ్యం. సర్వథా చతుర్ముఖ ఏవ విఖనామహమునిః. తత్పుత్రా

భృగ్వాదయః. తేషా మపి భేదకథనమ్ పూర్వో క్తరీత్యా సమాధేయం. భృగ్వాదీనాం జన్మ చ వివిధ ముచ్యతే. తత్ప్రకారోఽన్యత్ర ద్రష్టవ్యః. ఏవం చ చతుర్ముఖో రజసా జగత్ప్రవృత్త్యావస్థాయాం స్రష్టా లోకేశః పితామహ ఇత్యాదితలై ర్వ్యపదిశ్యతే. సత్త్వేన ముని సృష్టౌ భగవన్తముద్దిశ్య తపశ్చరణే సూత్రప్రణయనే చ భగవదేక నిష్తత్వావస్థాయాం విఖనాః విఖనసః వైఖానసః ఇత్యాదితలై ర్వ్యప శ్యతే, ఇతి సమంజసమ్. అథవా క్వచిత్కల్పే భగవతో నాభే శ్చతుర్వక్త్ర ఉరసో విఖనాశ్చ జాతః. తా వన్యోన్యంభిన్నా వపి భగవద్విశేషాంశతయా భేదరహితౌ వ్యపదిశ్యతే. కల్పాంతరే తు చతుర్ముఖ ఏవ పూర్వోక్తవిధయా విఖనా ఇతి న విరోధః.

—◆— శ్రీవిఖనోముసేః పరమవేదాంతాచార్యత్వమ్. —◆—

అథ తస్య పరమవేదాంతాచార్యత్వ ముపపాద్యతే. “తస్మిన్ య దంత స్త దుపాసితవ్యమ్” “విష్ణవేచార్చిత” ఇత్యాదిశ్రుతిభిః పరమాత్మ నో నారాయణ స్వార్చనరూప ముపాసనం విధీయతే. భగవాన్ విఖ నాః స్వసూత్రే తత్ర తత్ర—“నారాయణపరాయణో నిర్ద్వంద్వో ముని” ర్ఋత్యుప్రకమే ఉక్తవాన్. శ్రూయతే చ—“తమేవ విదిత్వా ముని ర్భవ” తీతి—“విష్ణుః పరమః” ఇతి చ. [సూ] “అథ్యాత్మరతో ధ్యాన యోగీ నారాయణం పరం బ్రహ్మ ధ్యాయ” న్నిత్యాదిసా భగవత్పా రమ్యం ప్రకాశ్య త స్యామూర్తారాధనం సమూర్తారాధనం చ ప్రయో గవిధినా సమదర్శయత్. అమూర్తారాధన మగ్నా వాహుతిరూపం, సమూర్తార్చనం ప్రతిమార్చనం.

న చ-అన్యై రపి సూత్రకారై రేతద్విధయ ముచ్యతే, త దిదం చ సూత్రం తత్సమ మేవ, కో విశేష? ఇతి వాచ్యం; కేచి త్సూత్రకారా స్సామాన్యే నాహుతిరూపక ర్మాణి విదధిరే. న తు ప్రతిమార్చనం. కేచిత్తు దేవతాన్తరసాధారణ్యేన విష్ణోశ్చ ప్రతిమార్చనం వ్యదధత. అత స్తాని సూత్రాణి న హి నారాయణపరాణి. ఇదం తు సూత్రం భగవ దేకపరం. త త్తత్కర్మాంతే వైష్ణవమస్త్రోహోమవిధినా భగవదర్పణం సూచితం భవతి. వైష్ణవా మస్త్రా అతో దేవాదయః. అత స్తైః కర్మభి

స్పద్యారక మారాధనం భవతి. ఉచ్యతే హి—సర్వేపి వైదికాచారాః.....హరి”రితి—“అథాగ్న నిత్యహోమాస్తే”ఇత్యాది. నారాయణస్యైవ సమూర్తార్చనం విధాయ తదస్తే తస్య మోక్షోపాయతామభివ్యక్తుం “తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతీతి విజ్ఞాయత”ఇత్యభిదధే. కిం చ మన్తాన్తరదేవతాన్తరప్రయోజనాన్తరాభావేన విష్ణుబల్యాఖ్యం భగవత్ప్రపత్తికర్మ విధీయతే—స్మిన్ సూత్రే. తేన ప్రపత్తిస్సిద్ధ్యతీతి బహుధా ప్రపంచిత మస్మదాచార్యైశ్శ్రీవైఖానసమహిమ మజ్జర్యాదా. అత ఏ వాన్యసూత్రీణ ఇవ శ్రీవైఖానసా నానాదైవత పరా న భవన్తి, పరన్తు భగవదేకపరాః. ఏవం ప్రకారద్వయేన భగవదారాధకానాం వైదికవిధినా ప్రపన్నానాం శ్రీవైఖానసానా మస్తే ముక్తి సిద్ధ్యతీతి మత్వా భగవాన్విఖనా శ్చరమకర్మవిధానారంభేఽర్చిరాదిమార్గం ప్రాదర్శయత్. తత్రాన్యసూత్రకారై ర్భృహ్మమేధ విధౌ వినియుక్తా న్మన్తాన్ శాచ్చిత్ర వినియుక్త్యే. తస్మాత్ మనుస్మత్స్య భృగ్వాదయో మహామునయ శ్రీశాస్త్రే పరబ్రహ్మణో నారాయణస్య స్వరూపం, ప్రకృతిపురుషయోశ్చ స్వరూపం, భగవత్సమూర్తారాధనం చ, ప్రపంచయన్తి కథయన్తి. చ సకలోపనిషదర్థసారం చ. అత శ్రీవైఖానససూత్రం, శ్రాస్త్రం చ వేదాన్తవివర్త మితి నిశ్చయతే. తథా సతి కుతోన న్యా ద్భగవతో విఖనసః పరమవేదాన్తాచార్యత్వం? “వేదైశ్చసర్వై రహ మేవ వేద్య”ఇతి భగవదుక్త్యా సర్వవేద వేదాన్తప్రతిపాద్యనారాయణపరం సూత్రం భగవాన్ విఖనాః ప్రణినాయ. లోకే వేదాన్తప్రవర్తకానాం వేదాన్తాచార్యత్వం ప్రథతే. కుత స్సంశయో భగవద్వ్యాసాదిభ్యోఽపి పరమస్య ప్రథమం వేదాన్తప్రవర్తకస్య భగవతో విఖనసః పరమవేదాన్తాచార్యత్వే? కిం చ, భగవత శ్చతుర్ముఖస్య పూర్వకాండప్రవర్తకత్వావస్థాయాం స్రష్టృత్వాదిశబ్దవాచ్యత్వం, ముత్తరకాండప్రవర్తకత్వావస్థాయాం విఖనసాది శబ్దవాచ్యత్వం. తస్మా దుత్తరకాండార్థేతారో మరీచిభృగ్వాదయః, అన్యే పూర్వకాండార్థేతారః. అతో ముండోపనిషది బ్రహ్మ అధర్వా యే త్యుక్తం. అత శ్రీశాస్త్ర వేదినాం శ్రీవైఖానససూత్రీణాం వేదాన్తవేదిత్వవ్యవహారః. అత శ్రీకృష్ణకుమారాఖ్యస్య శ్రీవైఖానస

దాసస్యాన్యసూత్రిణో రామానుజసంబంధిన శ్రీవైష్ణవాగ్ర్యస్య కృతౌ ప్రాథవ్యంజికాయాం సప్తమాధికారే స్థితాః కేచి దంశా విలిఖ్యంతే. యథా—“ధర్మేచ్ఛాచే చ కామే చ మోక్షే చ భరతర్షభ, యది హాస్తి త దన్యత్రయన్మే హాస్తి న త త్కృచిత్” ఇత్యుక్తం. తథావిధే పంచమ వేదత్వేన ప్రసిద్ధే మహాభారతే అష్టమేధపర్వణి భగవదారాధనతనూ భేదం జిజ్ఞాసునా ధర్మతనయేన—“కథం త్వ మర్చసియోఽసి? మూర్తయః కీదృశో? విభో! వైఖానసాః కథం బ్రూయూః? కథం వా పాంచ రాత్రికాః?” ఇతి పృష్టో భగవానువాచ—“స్థండిణీ పద్మకం కృత్వా సాష్టపత్రం సకర్ణికం, అష్టాక్షరవిధానేన అథవా ద్వాదశాక్షరైః వైదికై రపివా మన్తై ర్మమ సూక్తేన వా పునః, స్థాపితం మాం తత స్తస్మి న్మర్చయీత సమాహిత” ఇతి. శ్రీమదష్టాక్షరకల్పం, ప్రణవ కల్పం, గాయత్రీకల్పంచ, శ్రీమతి శ్రీశాస్త్రే నిర్ణీతం. శ్రీశాస్త్రమితి వైఖానసం. “విష్ణుం చ పురుషం సత్య మచ్యుతం చ యథాశ్రీర, అనిరుద్ధం చ మాం ప్రాహు ర్వైఖానసవిదో జనాః. అన్యేత్వేనం విజానన్తి మాం రాజా పాంచరాత్రికాః, వాసుదేవం చ రాజేంద్ర సంకర్షణ మథాపి వా. ప్రత్యమ్నం చానిరుద్ధం చ చతుర్మార్గి ప్రచక్షతే” ఇతి—“వైదికై స్తాత్రికై ర్వాపి పూజయే ద్విష్ణు మవ్యయం, పంచమూర్తివిధానేన చతుర్మార్గివిధానతః” ఇతి. “విష్ణుశబ్ద గ్రహణం తత్ర త స్యాదిమూర్తిత్వా” దితి కాశ్మీరసూరిసూనున్యాయసారపద పంచికాకాశో వాసుదేవపణ్డితః. సంకర్షణసంహితాయాం—“పూజయే త్పాంచరాత్రైశ్చ తన్త్రై ర్క్రిక్షఫలప్రదైః, వైఖానసా కై ర్మంత్రై శ్చ దివ్యై స్సర్వార్థసిద్ధయ” ఇతి—వైఖానససూత్రే—“విష్ణుం పురుషం సత్య మచ్యుత మనిరుద్ధమితి పంచపూజా హే నావస్థితం భగవంతం నారాయణ మర్చయే” దితి నిఖిలవేదాంతవిదగ్రేసరేణ భగవతా విఖనసా సమభిషేతత్వాత్. భగవతః పంచథా పూజావస్థానం ప్రత్యక్షమూలం వా? అనుమేయశ్రుతిమూలత్వేన ప్రసిద్ధకేవల స్మృతిమూలం వా? ఉభయమూలమితి బ్రూమః; స్మృతి రుపన్యస్తా. ఇయం శ్రుతిః—“అన్నాత్ ప్రాణాభవంతి, భూతానాం ప్రాణై ర్మనో మనసశ్చ విజ్ఞానం విజ్ఞానా దానందో బ్రహ్మయోని స్సవా ఏషపురుషః పంచథా

పంచాత్మా, యేన సర్వ మిదం ప్రోతం.” ఇతి. అస్య శాస్త్రస్య విష్ణు శబ్దపాదాన్యాత్ వేదాంతసిద్ధికశేష మిదం శాస్త్రం; “సోమేన యజే తేః” స్వరూపవిధేః ప్రయోగవిధి ప్రశ్నబ్రాహ్మణ కల్పసూత్రాణాం “తస్మిన్ యదంతస్తదుపాసితవ్యం.” “కారణంతు ధ్యేయః” ఇతి వేదాంత వాక్యసిద్ధభగవద్బ్రహ్మోపాసనవిధేశ్చ ప్రయోగప్రకారవిధిరూపత్వాత్. ఏతద్వైఖానసశాస్త్రవిద ఏన వేదాంతవిద ఇతి వ్యవహారః; “యజ్ఞభి ర్యజ్ఞపురుషో వాసుదేవశ్చ సాత్వతైః, వేదాంతవేదిభి ర్విష్ణుః ప్రోచ్యతే యో నతోఽస్మితం” ఇతి పులస్త్యవసిష్ఠమహేశ్వరవరదాన లబ్ధతత్త్వవబోధేన దేవతాపారమార్థ్యవిదా భగవతా పరాశరేణో క్తత్వాచ్ఛ. అత్ర “యజ్ఞభి ర్యజ్ఞపురుష” ఇతి. అయ మపి వైఖానస విషయః; కథం? అమూర్తభగవద్యజనపరైః వేదవిద్భి ర్వైఖానసైః యజ్ఞపురుష ఇ త్యుచ్యతే, సమూర్తభగవద్యజనపరై ర్వేదాంత వేదిభి ర్వైఖానసై ర్విష్ణు రితి ప్రోచ్యత ఇతి భావః. యజ్ఞపురుషం విష్ణు మితి యజ్ఞపురుషసమాఖ్యావంతం వైఖానసవేదిభి ర్విష్ణైః జగదభివృద్ధ్యర్థం యాజయేత్. విష్ణుసమాఖ్యావంతం వేదాంత వేదిభి ర్విష్ణై ర్వైఖానససూత్రిభి ర్యాజయే దితి వృద్ధమనువచనమవ్యస్తి. అర్హ వే రాజధర్మానువర్ణనే—“వేదాంతవేదిభి ర్విష్ణై స్తద్వైఖానససూత్రిభిః, యాజయే ద్యజ్ఞపురుషం విష్ణుం రాజా జగద్ధితః” ఇతి. స్థానప్రామాణ్యేన వైఖానససూత్రిభి రితి స్థానే యజ్ఞభి రి త్యుక్త మితి గమ్యతే. యజ్ఞభిరితి స్థానే వైఖానససూత్రిభి రితి వా. ఏతదుక్తం—విఖనససూత్రోక్తాగ్నిష్టోమాద్యమూర్తభగవద్యజనేన, తదుక్తసమూర్తభగవద్యజనేన చ భగవంతం రాజా యాజయే దిత్వర్థః. యజ్ఞపురుషం వైఖానససూత్రిభి ర్వేదాంతవిద్భి ర్విష్ణై ర్యాజయేత్. విష్ణుం వైఖానససూత్రిభి ర్వేదాంతవిద్భి ర్విష్ణై ర్యాజయేత్. ఇత్యుభయత్ర వైఖానససూత్రిభి ర్వేదాంతవిద్భి రితి యాజనీయం. [శ్రు] “యదేవ విద్యయా కరోతి త దేవ వీర్యవత్తరం భవతి” ఇతి శ్రుతిః. అత్రామూర్త సమూర్తయజనే నేజ్యో విష్ణు రితి, ఉభయకాండనిష్ఠై స్సమారాధ్యో విష్ణు రితి యావత్. ఇతి యథా ధర్మే చార్థే చేత్యారభ్య ఏతదంతం

తద్గ్రంథప్రకారో లిఖితః. అత్ర సాత్వతై రితి సాత్వతశాస్త్రవేదిన ఉచ్యతే. సాత్వతం నామ పాంచరాత్రం. తథా వేదాంతవేదిభి రితి శ్రీశాస్త్రవేదినః వైఖానసా ఉచ్యతే. యథా పాంచరాత్రిణః వాసుదేవాదీః భగవన్నూరీః కథయన్తి, తథా వైఖానసా విష్ణాదీ స్తాః ప్రతిపాదయన్తి. పురుషాదయో దైవికవ్యూహమూర్తయః, వాసుదేవాదయో మానుష్యవ్యూహమూర్తయః. సర్వమూర్తీనాం విష్ణుమూర్తి ర్ముఖభూతా. ఇ త్యలం పల్లవితేన.

ఏవం చ శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్య వేదాంతత్వం సుసిద్ధం; భగవతో విఖనసః ప్రథమం తచ్ఛాస్త్రప్రవర్తకత్వా ద్వేదాంతాచార్యశబ్దవాచ్యానా మగ్ర్యత్వం న కేనాపి నిరూపితం శక్యం. కించ అనా భగవాన్నారాయణ ఏవ స్వారాధనశాస్త్రం విఖనసబ్రహ్మణే ఉపదిష్టవా నితి స్పష్టమభ్యధాయి. తత సచ్ఛాస్త్రకృత్త్వం ప్రథమం భగవత ఏవ. తతస్తేన గీయతే—“వేదై శ్చ సర్వై రహ మేవ వేద్యో వేదాంతకృద్బేదవి దేవ చాహం”ఇతి. వేదాంతకృత్త్వం నామ శ్రీవైఖానసశాస్త్రకారత్వ మి త్యవగమ్యతే. కించ, అనేకత్ర భగవాన్ విఖనా విఖనసాచార్యఇతి నిర్దిశ్యతే. భారతే—“వైఖానసవిఖనసాచార్య” ఇత్యుచ్యతే. “అథాతః పాశ్చయజ్ఞానాం ప్రాయశ్చిత్తి”^౧ త్యారభ్య “వ్యాప్నోతీనాం ప్రయోగే యథావ ద్భవతీ త్యాచార్యా బ్రువత”^౨ ఇత్యాదినా భగవద్భోధాయనవచనేన భగవతో విఖనస ఆచార్యత్వం దశవిధ హేతునిర్ణయే స్థాప్యతే. శ్రీశాస్త్రే చానందసంహితాయాం శ్రీవిఖనసం ప్రతి భగవద్వచనం—“విఖన స్తవ పుత్రాణాం త్వ మేవ హి, గురుః పితా, సనకాదిమునీంద్రాణాం త్వ మేవ హి గురు స్సృజతః. తస్మా త్వమేవ చైతేషాం సావిత్రీం వక్తు మర్హసి, ద్వయం చ మూలమస్తాదీక్సాక్షౌ నృత్వా పికాక్ శుభా”^౩ ఇతి, తత్రైవ—“విఖనోమునినా సృష్టా మత్పుత్రా ఇతి కీర్తితాః, త్వయా సృష్టమునీంద్రాణా మాచార్యో విఖనా స్సృజత”^౪ ఇతి. ఏవం చ బ్రహ్మసృష్టా భృగ్వాదీ నారభ్య, పరంపరయా శ్రీవైఖానసానాం శ్రీవిఖనా ఆచార్య ఇతి సిద్ధం. నను ఆనందసంహితాయాం—“నారాయణ స్స్వయం గచ్ఛే ముద్రాం ధారయతేనిజా”^౫ ఇతి—“అహ మేవ గురు స్తేషా”^౬ ఇతి చ—భగవద్వచన

మస్తే, కథంవిఖనా ఆచార్యః? ఇతి చే, తత్సత్యం. నారాయణస్య విష్ణుబలి
 కర్మణి గచ్ఛే చక్రాంతకణకారిత్యా త్తస్య గర్భవైష్ణవానాం తేషాం
 ప్రథమాచార్యత్వం సిద్ధం. తతః తథావిధవైష్ణవత్యసాధకవిష్ణుబలి
 కర్మవిధాయకత్వాత్, వేదాస్తవినర్తభగవదా రాధనశాస్త్రప్రథమ
 ప్రవర్తకత్వాత్, భగవతో విఖనస శ్రీలక్ష్మీనసాచార్యత్వ మవివా
 దమ్. అత ఏవోచ్యతే—“శ్రీలక్ష్మీనలభారంభాం విఖనోమునిమధ్య
 మా”మితి. అస్యేఽపి భగవన్తం లక్ష్మీపతి మేవ ప్రథమాచార్యం
 తతోఽన్యోశ్చ బ్రువతే—“లక్ష్మీనాథసమారంభాం నాథయామున
 మఖ్యమా”మితి. అతాధికస్యవక్తవ్యత్వేఽపి గ్రంథవిస్తరభియా విర
 మ్యతే. ముండకోపనిషది—“బ్రహ్మ దేవానాం ప్రథమ”ఇత్యాది
 సర్వవిద్యాప్రత్యేష్టాభూతోత్తమబ్రహ్మవిద్యాసం ప్రదాయప్రవర్తకా
 ఉచ్యతే. తత బ్రహ్మశబ్దేన విఖనా ఉచ్యత ఇత్యుక్తం. తతోఽ
 ధర్మశబ్దేన తచ్చిష్యే భృగురుచ్యతే—“అధర్వాణో భృగవ స్సా
 మ్యాస” ఇతి శ్రుతేఽతి చ. తస్మా దంగీర్షామమహాముని ర్భృహ్మ
 విద్యా మిమామగ్రహీ ది త్యుచ్యతే. అంగీ రతి భగవతో మరీచి
 మహామునే ర్నామాంతరి మి త్యవగమ్యతే. కథ? మితి చే ద్రూ
 మః; శ్రీశాస్త్రే వాసాధికారే భగవాన్ భృగురాహ—“చతుర్థా
 వైదికో మార్గో మయా చైవ మరీచినా, ఆతేయః కాశ్యప శ్చేతి
 తచ్చమార్గచతుష్టయం”ఇతి. మయా, మరీచినా చ, కృతౌ ద్వౌ మార్గా,
 ఆతేయః, కాశ్యపశ్చ, ద్వౌ, ఏవం మార్గచతుష్టయ మిత్యర్థః. ఇత్యా
 రభ్య “ప్రతిగ్రహాధికారశ్చ మయా ప్రోక్తాష్టసంహితా”ఇతి స్వగ్రం
 థాన్ గణుత్వా, “అష్టాశీసహస్రాణి సంఖ్యయా చాత్రి రుక్తవాన్”
 ఇత్యత్రిగ్రంథాన్ “విషుష్టోడశసహస్రగ్రంథావై కాశ్యపా స్సస్మృతా”
 ఇతి కాశ్యపగ్రంథాం శ్చ పరిగణయ్య “సత్యజ్ఞానాహ్వయా తాభిః
 గ్రంథలక్షం తు చాంగిరా” ఇతి. అతమరీచిగ్రహణస్థానే అంగిరా
 ఇత్యుచ్యతే. తత ఇమాం విద్యాం విఖనసో భృగుః, భృగో ర్మరీచి
 ర్బ్రహ్మహే త్యవగమ్యతే. ఏతేత్రయోఽపి శ్రీశాస్త్రకారా ఇతి ప్రసిద్ధం.
 తత అంగీరసాచ్చనకోఽగ్రహీ ది త్యభిధీయతే. శౌనకోపి విశేషేణ
 భగవదారాధనం విధతే—“శౌనకోఽహం ప్రవత్సామి నిత్యంవిష్ణు

ర్శనం పరం, ప్రవః పాంత మంధసోధి ఇ త్యర్థర్చవిధానతః” ఇత్యా
 దినా. ఏవం చ తదుపనిషత్సంప్రదాయప్రవర్తకానాం చతుర్ణాం
 స్పష్టం భగవదారాధనశాస్త్రకారత్వ మవగమ్యతే. “ప్రవత్సామి
 యథాపూర్వ” మిత్యారభ్య ‘తేనాపి భృగు మారాధ్య ప్రాప్త మా
 రాధన”మిత్యంతం విష్ణుధర్మోక్తశౌనకవచనం చాత్రానుసన్దేయం. తత
 స్తత్తోపనిషది ప్రతిపాదితా పరవిద్యా భగవదారాధనరూపేతి
 విదాంకుర్వంతు సంతః. అస్యా ముత్తమబ్రహ్మవిద్యాయాం ముఖ్యాధి
 కారిణో వై ఖానసా ఏవ; స్వసూత్ర ఏవ తథావిధబ్రహ్మపాసనస్య
 విహితత్వాత్. వేదాంతో ద్వివిధః. పరమాత్మస్వరూపప్రతిపాదనపూర్వ
 కం తదుపాసనవిధాయకఏకః, అన్యస్తు పరమాత్మన స్వరూపాభిధాన
 కం తదుపాసనప్రయోగవిధాయకః. ఏతదుభయ వేదాంతాధికారిణ
 శ్రీవైఖానసా ఇత్యుపపన్నం.

అత్ర పూర్వపక్షః—మఃంఢోపనిషది పరమాత్మారాధనక్రియావతో
 బ్రహ్మవిద్యోష్ణత్వ ముచ్యత ఇత్యుక్తం. తత్సత్యం; తదారాధనం
 నారాయణవిషయ మిత్యత్ర కింప్రమాణం? దేవతాస్తరవిషయ మస్తు;
 అన్యత్ర దేవతాస్తరవాచకత్వప్రసిద్ధశబ్దేన పరంబ్రహ్మ నిర్దిశ్య తదు
 పాసనవిధానాత్. శ్రూయతే హి—“శంభు రాకాశమధ్యే” “శివ ఏవ
 కేవలః”ఇత్యాది. కించ వై ఖానసానా మే ఘోత్తమబ్రహ్మవిద్యాయా
 మధికార ఇతి చ న యుక్తః. బ్రాహ్మణసామాన్యే నానుష్ఠేయతయా
 నిర్దిష్టేన శాస్త్రాంతరేణ భగవదారాధనే సర్వేషాం బ్రాహ్మణానాం
 కుతో నాదికారః? తచ్ఛాస్త్రస్య కథంవావేదాంతత్వః? మితి.

రాధాంతః—పరవిద్యా పరమపురుషప రై వాత్ర విధీయత ఇతి పూర్వమే
 ఘోదీతం. అన్యవేదాంతాశ్చ భగవత్పురా ఇతి నిరణాయి పూర్వచార్యైః.
 గీయతే హి భగవతా స్వయం,—“వేదైశ్చ సర్వైరహ మేవ వేద్య”
 ఇతి. సత్స్వపి గీతాంతరేషు భగవద్గీతాయాః ప్రమాణతమత్వం ప్రాక్త
 వై స్మర్తై రాచార్యై ర్యథా లభ్యపగతం, న తథా లన్యస్యాః.
 అతః పరమపురుషారాధన ముత్తమబ్రహ్మవిద్యా. అతో దేవతాస్తరా
 రాధనవిధాయకశాస్త్రస్య న వేదాంతత్వ సిద్ధిః. శ్రీవైఖానసే సామా
 న్యక్రియా స్మర్వా శ్చతుర్వేదోద్భవై ర్మన్తై ర్విధీయన్తే. విశేష

క్రియా స్తు పురుషసూక్తేంకారాదిపారమాత్మీయోపనిషదేకాక్షరో
పనిషత్ప్రభృతిభి ర్విధీయంతే, తథా. భూతశుద్ధిదేహాన్యాసాదయ శ్చైష
నిషదై ర్మంత్రై ర్విహితాః. కిమధికేన? వేదమస్త్రం వినా స కాఽపి
క్రియా శ్రీవైఖానసే యథా, తథా భగవదారాధనవిధాయకశా
స్త్రాంతరే యద్యస్తి, తస్య వేదాస్తత్వే నః కించిన్నం? వైఖాన
సంశాస్త్రం శుద్ధం వైదిక మితి తచ్ఛాస్త్రం పరిచిన్వతాం స్ఫుటం
విదితం న్మాత్. ఇత్యలం సిద్ధసాధనం. సిద్ధం హి పూర్వందర్శిత
స్మృత్యా శ్రీశాస్త్రస్య వేదాస్తత్వం. శ్రీశాస్త్రం నామ వైఖా
నస మిత్యుక్తం. వర్తతే తతాభియుక్తవచనమ్—“శ్రీశాస్త్రపారంగత
శేముషీకై రరాచనతారార్చనకన్ఠిన్ఘ్నేః, సువిప్రనారాయణముఖ్య శబ్దై
స్సంగ్రాహ్య మర్చనవసిత మేత”దితి. విప్రనారాయణా నామ వైఖా
నసః; తచ్ఛేష్యతే—“శబ్దబ్రహ్మకృతాధియోగవిధివత్సత్త్వ
తాత్తేశ్వరా శ్రీవైఖానసధర్మశాస్త్రనిపుణా యే నైమిశీయాలయాః,
యే తత్త్వప్రతిపాదకాః కృతధియో యే విప్రనారాయణాః ప్రఖ్యాతాః
పరిషత్సు వేదవిదుషాం తేభ్యో నమస్కుర్మహే”ఇతి. విప్రరూపా నారా
యణా విప్రనారాయణాః, “నావిష్ణు ర్విష్ణు మర్చయే”దిత్యుక్త్యా భగ
వదారాధకానాం సాక్షాత్సా రాయణత్వ మవిరుద్ధం. ప్రథితేషు భగ
వద్భక్తేషు భక్త్యాజ్ఞోరేణునామా మహాతా శ్రీవైఖానసనిష్ఠతయా
విప్రనారాయణాఖ్యా మలభతే త్యవగమ్యతే. తచ్ఛ్రితే తస్య విప్రనా
రాయణత్వం ప్రసిద్ధం; తస్య శ్రీవైఖానసనిష్ఠత్వాత్. వైఖానసస్తోత్ర
పాఠే—“భక్త్యాజ్ఞోరేణుః ప్రథమో గురూణా”మిత్యస్తి. స. హి బ్రాహ్మ
ణజాతిః. తతో వైఖానస మశిశ్రయ దితి జ్ఞాయతే; వైదికత్వా దస్య
శాస్త్రస్య. ఉక్తవిశేష మనుక్తం చాన్యత్ర ద్రష్టవ్య మితి.

అథ భగవదూపాసనస్య ఫలం శ్రుతిస్మృత్యాదిభిః ప్రదర్శ్యతే—“త
మేవం విద్యానమృత ఇహ భవతి, నాన్యః పంథా విద్యతే యనాయ”
ఇతి శ్రుతిః. తం పరమపురుషం, ఏవం ఉపాస్యం, విద్వాక్, విదన్ని త్య
ర్థః. స్మృతిః—“సురూపాం...తామేవ బ్రహ్మరూపిణీం” “మద్యాజీనూం
నమస్కురు, మామేవైష్య”సితి—“నారాయమర్చయే తద్విష్ణోః పర

మం పదం గచ్ఛతీతి విజ్ఞాయత"ఇతి—“త మేవ చార్షయన్నిత్యం... సర్వదుఃఖాతిగో భవే దితి—“ఆపీతా న్మాలిపర్యంతం పశ్యతః పురుషో త్తమం, పాతకాన్యాశు నశ్యంతి కిం పున స్తూపపాతకం” నారదీయ—
“యథామృతార్థం యతతాం సురాణా మభిమంధనే, పారిజాతాదికాన్యాశః ఫలాన్యప్రార్థితా న్యపి. ఏవం మోక్షైకచిత్తానాం యతతా మిశసంస్మృతో, భవంతి సిద్ధయో దివ్యాః పుణ్యం పుణ్యానుబంధియ”దితి.

నచ—“విద్వా నమృత ఇహ భవ”తి త్యత్ర వేదన ద్వైవ ముక్త్యపాయత్వ ముచ్యతే, తత్కథ మర్చన? స్వేతి శంక్యమ్; “అద్భ్య స్సంభూత” ఇత్యారభ్య ఉపలోత్పత్తి స్తత్రయాపకల్పనం చోక్తం. అత “ఏవం విద్వా”నిత్యస్య, ఏవం, పూర్వోక్తశిలారూపం పరమాత్మానం విదన్నిత్యం. అథ కేవలం తథా వేదనస్య ప్రయోజనాభావాత్ విద్వానితి వేదనపూర్వకతదారాధనం వివక్షితం భవతి. భాగవతే దశమస్కంధే చతుర్వింశే—“జ్ఞాత్వాఽజ్ఞాత్వా చ కర్తాణి జనోఽయ మనుజిష్ఠతి, విదుషః కర్మసిద్ధి స్సాన్యద్యథా నావిదుషో భవే”దితి. భగవదర్చనతార మహిమాన మవిదిత్వా తదారాధనం కుర్వతాం కథ మమృతత్వం న్యాత్? ఆరాధనసౌకర్యాదిభి స్తద్రూపేణావతారః. ఇత్థం చ భగవదారాధనవతా మమృతత్వం సిద్ధ్యతీతి బోధ్యం.

నను శ్రీశాస్త్రే భగవాన్ స్మరీచి—“పశ్చా దాశ్రమధర్మసంయుక్తో భగవదారాధనం కరోతి, తదారాధనేన సంసారార్ణవనిమగ్నో జీవాత్మా పరమాత్మానం నారాయణం పశ్యతి, సోఽప్యపునరావృత్తికం దివ్య లోకం ప్రాపయతీ”తి ప్రాహ. అత్ర నారాయణదర్శనం భగవల్లోక ప్రాప్తే రవ్యవహితోపాయ ఇ త్యవగమ్యతే, తత్కథ మారాధనస్య తథాత్వ? మితి చే, దుచ్యతే—నారాయణం పశ్యతీత్య స్యాయ మాశయః—ఆరాధనేన ప్రసన్నః పరమకారుణికో భక్తవత్సలః పరమాత్మా స్వాత్మానం దర్శయతి, తం జీవాత్మా పశ్యతీతి యథా స్వపదప్రాపణం భగవత్కర్తృకం, తథా దర్శనమపి. తథా శ్రుతిః—“య మే వైష వృణుతే తేన లభ్య స్త ద్వైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వా”మితి. తనూం స్వరూపం, వివృణుతే, దర్శయతీ

త్యర్థః. అతో భగవదారాధనం ముక్త్యుపాయ ఇతి వినిశ్చితం. అస్యాం పరవిద్యాయాం శ్రీవైఖానసాముఖ్యాధికారిణ ఇత్యుక్తం, తత్కథా? మిత్యాశంకాయా నివృత్త్యర్థం భూయః పరామృశ్య తథా నిశ్చీయతే. శ్రీవిఖనోముని మారభ్య శ్రీవైఖానసై రే వావిచ్ఛిన్నసంప్రదాయ భగవదారాధనరూపై హ పరావిద్యాఽధిగతా భవతి. తథాహి—
 “బ్రహ్మ దేవానాం ప్రథమస్సం బభూవ విశ్వస్య కర్తా భువనస్యగోప్తా, స బ్రహ్మవిద్యాం సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా నుధర్వాయ జ్యేష్ఠపుత్రాయ ప్రాహ, అధర్వణేయాం ప్రవదేత బ్రహ్మేధర్వాయ తాం పురోవాచాం గిరే బ్రహ్మవిద్యాం, స భారద్వాజాయ, సత్యవహాయ ప్రాహ భారద్వాజోఽంగిరసే పరాపరాం, శౌనకో హవై మహాశాలోఽంగిరసం విధివ దుపపన్నః పప్రచ్ఛే”తి బహుభిర్వచనై ర్భృగౌప్తావ విఖనా ఇత్యుక్తం. అధర్వాపరనామాభృగుణిచ, అంగీరపరనామా మరీచి రితి చ. సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠాం సర్వాసాం ఉపనిషదంతరోక్తానాం విద్యానాం ప్రతిష్ఠాం పర్యవసానభూమిం, ఉత్తమా మితి యావత్. పరాపరాం పరాః అన్యా విద్యాః అవరా యన్యా స్తాం, బ్రహ్మవిద్యాం, భగవదారాధనరూపా మి త్యర్థః.

స చాస్యాః కథ మారాధనరూపత్వ? మితి వాచ్యం; అస్యాః ప్రథమ ప్రవర్తకో హి విఖనసబ్రహ్మ, అథ భృగుః, అథ మరీచిః, శౌనక ఇత్యవగమ్యతే. ఏతే ఖలు ప్రయోగరూపం భగవదారాధనశాస్త్రం ప్రాణయిషుః. విష్ణుధర్మోత్తరే శౌనకః ప్రాహ బ్రహ్మముఖా ద్భగవదారాధనం భృగు రాప్తవా నితి—“కథయామి యథాపూర్వం మత్ప్రీతౌ కథితం మమ, తస్యాపి కిల తత్ప్రీతౌ తస్మై చాహ కిలోశన్యా. తే నాపి భృగు మారాధ్య ప్రాప్త మారాధనం హరేః, సకాశా ద్బ్రహ్మణః ప్రాప్తం భృగుణాఽపి మహాత్మనా. ప్రాప్తం సకాశా ద్దేవస్య బ్రహ్మణాఽన్యక్తజన్మనః.”ఇతి, బ్రహ్మణా విఖనసా, దేవస్య నారాయణస్య, సకాశా త్ప్రాప్త మిత్యర్థః. విఖనా నైమిశే తప స్తప్త్యా ప్రసన్నా ద్భగవత స్తదారాధనం ప్రా పేతి పూర్వ ముదాహృతం. భగవతేచ—“నిస్సృతం త్వన్ముఖాంభోజాద్యదాహ భగవా నజః, పుత్రేభ్యో భృగుముఖ్యేభ్య” ఇతిచ. గారుడే చ—“పురా చతుర్ముఖా

దేశా చ్చత్వారో మునయోఽ మలాః, ప్రణీయ వైష్ణవం శాస్త్రం
భూమా వభ్యర్చయ స్మృత. మరీచి ర్ఘండరే విష్ణు మర్చయామాస
కేశవం, ఆదేశా ద్భ్రహ్మణో విష్ణుః శ్రీనివాసేఽ త్రి రచయత్.
కాశ్యపో విష్ణ్వధిపాసే శుభతేత్రే భృగు ర్మని"దితి. కించ అస్యా

—◆—◆—◆ శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్యముండకాద్యుపనిషదస్సమాసవిషయకత్వమ్ —◆—◆—◆

ముపనిషది యై ర్వా మభి ర్భగవాన్ వరమాతా ప్రతిపాద్యతే, తన్నా
మమూర్తి శ్రీవైఖానా భగవదారాధనే గృహ్లాతి"విష్ణుః పురుష స్సత్య"
ఇతి. శ్రూయతే—“బృహచ్చ త ద్దివ్య మచిన్త్యరూప"మితి. బృహ
చ్చబేన విష్ణు రుక్తః[స్రు]"నమో విష్ణవే బృహతేకరోమి"తి శ్రుత్యం
తతే ఉక్తత్వాత్. "యేనాతురం పురుషం వేదసత్య"మిత్యస్యాం శ్రూ
యతే. అతురశబ్దవాచ్యో విష్ణుః, సమాసనామాధ్యాయే—“స దస
తర మతుర"మితి విష్ణో రతురత్వాభిధానాత్. అత—“తస్మా దాత్మ
స్థం హ్యర్చయే ద్భూతికాను"ఇతి యేన శబ్దేన భగవదారాధనం విధి
యతే, తేన శబ్దేన శ్రీవైఖానస సూత్రే—“నారాయణ మర్చయే"దితి
తదేన విధీయతే. తత్రహి భూతికామేన భగవదర్చనస్య"యం యం
లోకం మనసా సంబభౌతి విసుద్ధసత్త్వ కామయతే యాం శ్చ కా
మాన్, తం తం లోకం జయతే యాంశ్చ కామాన్ తస్మా దాత్మస్థం
హ్యర్చయే ద్భూతికాను"ఇతి ఫలముచ్యతే. ఆత్మస్థమితి, ప్రతిమారూప
దేహేస్థితమిత్యర్థః. ఆత్మశబ్దస్య దేహాశబ్దత్వ ముచ్యతే. యద్వా-బుద్ధిస్థం
భగవన్తం ప్రతిమాయా మావా హ్యర్చయే దితి. బుద్ధిస్థ స్యాచ్చిత్తి
త్వానుపపత్తే రితి. ఏనా సకామార్చనస్య ఫల మభిధాయ నిష్కా
మార్చనఫల మాహ్నాయతే—“స వే దైతత్ పరం బ్రహ్మ ధామ
యత్ర విశ్వం నిహితం భూతి శుభ్రం ఉపాసతే పురుషయే హ్యకా
మాస్తే శుక్ర మేత దతివ రంతి ధీరా" ఇతి.

స చాశ్రో పాసత ఇత్యర్చన ముచ్యత ఇతి కథ?మితి శంక్యం; ఇహా
ర్చనయాప్రక్రియావతా మేన బ్రహ్మవిద్వర్షప్రతిపాదనాత్ "క్రియావా
నేష బ్రహ్మవిదాం వర్ష"ఇతి. బ్రహ్మవిదాం ఉపనిషదంతరవిహిత
విధయా బ్రహ్మోపాసకానాం, క్రియావాన్ ఉక్తక్రియావాన్, శ్రేష్ఠ
ఇత్యర్థః. క్రియాశబ్దో హి భగవదర్చనే ప్రయుజ్యతే భాగవతే—“క్రి

యా యోగం సమాచక్ష్య భవదారాధన"మితి. అపి చ శ్రీశాస్త్రే ఏత దుపనిషత్పరిపాటి దృశ్యతే. వాసాధికారే భగవాన్ భృగుః—“ప్రణమో ధను శ్వరో హ్యత్మా"ఇత్యాహ. ఏత దేవ వచన మత్రాస్తి. మరీచి ర్భగవాన్ జ్ఞానకాండే—“అగ్నే ద్విస్ఫులింగా" ఇవేత్యాహ. అత్రచ—“త దేత త్సత్త్వం యథా సుదీప్తా త్పవకా ద్విస్ఫులింగా" ఇతి. తత్రామోదాదయో భగవల్లోకా శ్వత్వార ఉచ్యంతే. అత్ర “వేదాన్తవిజ్ఞాన సునిశ్చేతార్థా" ఇత్యారభ్య “తే బ్రహ్మలోకే"ష్యితి భగవల్లోకానామనేకత్వ ముచ్యతే బహువచనాత్. “యయా త దక్షర మధిగమ్యత"ఇతి యచ్ఛబ్దేన పరా విద్యా పరామృశ్యతే. తయా క్రియారూపయైన భవితవ్యం అధిగమనే బ్రహ్మణః కర్మత్వం భవతి. క్రియయాఽపు నిష్ప్రతమం హి కర్మ, సా చ క్రియాఽర్చనధ్యావరూపాయుజ్యతే. య ద్యపి ధ్యానమాత్రస్య క్రియాత్వ మస్తి; తథాఽపి క్రియావా నేష ఇత్యత్ర భూమార్థే మతుష్, ఇ త్యుపపద్యతే. “ఆత్మక్రీడ ఆత్మగతి" రితి రతేః పృథక్క్రీడోచ్యతే. క్రీడా తు బహురూపా. దర్శనస్పర్శా వివిధోపచార సమర్పణన్మత్తగతవాద్యకరణాదినా భగవాన్ భక్తబంధు ర్భక్తసఖ ఇతి చోచ్యతే. “బాలః క్రీడన్తై రివే"తి భగవతో భక్తైః క్రీడామోదః ప్రతిపాద్యతే. యద్యపి పరమాత్మాస్వతః కరణకళేబరరహితః; తథాఽపి భక్తై రుపాసనశక్యత్వాయ స్వసంకల్పేన గృహీతరూప ఇతి శ్రూయతే—“ఆవి స్సన్నిహితం గుహాచరం నామే"తి. కించ—“తపసో వా ప్యలింగా" దితి రూప రహితపరమాత్మవిషయజ్ఞానస్య ముక్త్యుపాయత్వం నిషిద్ధ్యతే. “యస్య జ్ఞానమయం తప"ఇతి తపసో జ్ఞానరూపత్వం శ్రూయతే. ఏతై రుపాయై రితి బహువచనేన బ్రహ్మధామప్రవేశాయ బహుభి రుపాయై ర్భావ్య మితి చ జ్ఞాయతే, ఉపాయా శ్చార్చనకీర్తననమస్కారాదయో యుక్తాః. “సతతం కీర్తయన్తో మాం యతంత"శ్చేతి భగవదుక్తే.

నచ—“ఏత ద్యో వేదనిహితం గుహాయాంసోఽవిద్యాగ్రంథిం వికిరతీ హసోమ్యేతి శ్రూయతే బ్రహ్మణో హృదయనిహితత్వజ్ఞానస్య అవిద్యాగ్రంథిచ్ఛేదకరత్వే సతి కి మన్యే? నేతి వాచ్యం; త దవ్యవహిత మేవ

“ఆవిస్సన్నిహిత”మితి శ్రవణాత్. ఆవిః ప్రతిమారూపేణావిర్భూయ
సన్నిహితం భవతీ త్యర్థః.
నచ-హృదయ ఏవ ఆవిర్భూయ సన్నిహితం స్థిత మితి వాచ్యం; గుహా
చర మి త్యనే నైవ తదర్థసిద్ధేః. అపి చ—“జుష్టం యదా పశ్య త్యన్య
మస్య, మహిమాన మేతి వీతశోక”ఇతి శ్రూయతే. జుష్టం అర్చా
రూపేణ సుఖసేవ్యతయా సర్వై స్సంసాధి ర్భక్తై ర్ముముఖిశ్చ
సేవితం, అన్యం “ప్రవృహన్ముంజాదివేషికా”మితి శ్రుత్యంతరాత్
పుకగుభూత్వా స్థిత మిత్యర్థః. పశ్యతి భక్త్యాసేవతే, అస్య అర్చావతా
రస్య, మహిమానం చ పశ్యతి, జానాతీ త్యర్థః. తదా వీతశోకో
భవతి. “అవతారస్య సత్యత్వ మజహ త్యస్వభావతాం, శుద్ధసత్త్వ
మయత్వం చ స్వేచ్ఛామాత్రనిదానతా. ధర్మగ్లానా సముదయ స్సాను
సంరక్షణార్థతా, ఇతి జన్మరహస్యం యోవేత్తి నాస్య పునర్భవ”ఇతి—
“జన్మ కర్మ చ మే దివ్య మేవం యో వేత్తితత్త్వతః, త్యక్త్వా దేహం
పున ర్జన్మ నైతి మా మేతి సోఽజ్ఞాన.” తతః—“యదా పశ్యః
పశ్యతే రుక్మవర్ణం.....పరమం సామ్య ముపై”తితి ముక్తిఫలం చ
శ్రూయతే. తతః—“ప్రాణో హ్యేష.....వర్ష” ఇతి. అత్రాత్మశబ్దస్య
పరమాత్మవాచకత్వ మేవ వక్తవ్యం. తతః—“సత్యేన లభ్య స్తప
సాహ్యేష ఆత్మా” ఇత్యాత్మపదవాచ్యస్య ! ప్రాప్యత్వాభిధానాచ్చ.
“బృహచ్చతద్దివ్య మచిన్త్యరూపం సూక్ష్మే చ్చ తత్సూక్ష్మతరం
విభాతి, దూరాత్సదూరే తదిహన్తికే చ పశ్య త్స్విహైవ నిహితం
గుహాయా”మితి దివ్యమచిన్త్యరూపం-బృహ ద్విష్ణ్వృక్ష్యం బ్రహ్మ.
“నమో విష్ణవే బృహతే కరోమితి శ్రుత్యంతరం. దూరా త్సదూరే
పరమపదే, సూక్ష్మే త్సూక్ష్మతరం, విభాతి. తథోచ్యతే (శ్రీశాస్త్రే)
తర్కకాండే బ్రహ్మచింతాధ్యాయే—“ఆపః పృథివ్యా సూక్ష్మాస్తు
తాభ్య స్తేజ స్రతోఽనిలః, తస్మా దాకాశ మేతస్మా త్తన్నాత్రాణి
మనీషిణః. తేభ్య సూక్ష్మో హ్యహంకార స్త్రిధాభూయ వ్యవస్థితః,
తస్మా న్మహం స్త్రిధా భూతో బుద్ధిలక్షణలక్షితః. తస్మాత్తు మాల
ప్రకృతి రవ్యూహగుణబృంహితా, తతో వ్యప్తిసమప్త్యాభ్యో జీవసూ
క్ష్మతర స్స్మృతః. తతో వ్యామపదం విష్ణో స్థాన మానందపూరితం,

తస్మాత్తత్పంచశక్తిస్థం పంచోపనిషదాత్మకం. పంచమూర్తివిభేదేన విభిన్నం విశ్వతోముఖం, ఆభూతసంప్లవస్థానం స్వరూపం చిద్రూపం విభిన్నం. విష్ణో రకుంతపీఠస్య నానావ్యూహైకహేతుకం, తతఃష్టద్గుణ సంపూర్ణం లక్ష్మీలక్షణసంయుతం. సత్యం జ్ఞాన మనంతాఖ్యం భగవచ్చబజ్రబిత్తం, సూక్ష్మాత్కూక్ష్మ మితి ఖ్యాతం స్వరూపం రూపవర్జితం. జాతిక్రియావిరహితం స్వరూపగుణసంగతం, సూక్ష్మాత్కూక్ష్మ మవాప్నోతి పరం బ్రహ్మణమన్యాయం"మితి. తదిహంతికే సమీపేన, పశ్యత్సు పశ్యద్భక్తజనవిషయే, విభాతి శ్రీవేంకటాద్రిప్రభృతీదివ్య స్థానేష్వరాచరూపేణ ప్రకాశతే. అత్రైవ శ్రుతౌ—“య స్సర్వజ్ఞః సర్వవిద్య సైవ మహిమా భువి దివ్యే బ్రహ్మపురే హ్యేష శ్చా మ్నోత్యైవ ప్రతిష్ఠిత"ఇతి. అస్య మహిమా, భువి శ్రీవేంకటాద్రిముఖ్య భాగేషు, దివ్యే బ్రహ్మపురే పరమపదే చ, ప్రతిష్ఠితః ఇతి. అథనా, అస్య మహిమా బ్రహ్మపురే హృదయే, శ్చామ్నోతి పరమపదే ఇతి. పునః పశ్యత్సు యోగేన సాత్మాత్కర్మత్సు, గుహాయాం హృదయే నిహితం, ఇహేతిశబ్దస్య ద్వైర్గ్రహణా దయమగ్నో యుజ్యతే; ఇహ భువీ త్యర్థః. భువి పరమాత్మా ఉక్తోభయరూప ఏవ. యథా ముండోపనిషది పరమపురుషస్య విష్ణో రారాధనం ముక్తిసాధన మభిప్రేతి, తథా కారకోపనిషదీ త్యవగమ్యతే. ఉభే అపి వ్రాయ స్సంపదతః. తథాహి— ముండకోపనిషది—“పరాత్పరం పురుష ముపైతి దివ్య"మితి—కరోపనిషది—“అవ్యక్తా త్తు పరః పురుషోవ్యాపకోఽలింగ ఏవ చ"ఇతి. ముండకోపనిషది—“న తత్ర సూర్యో భాతి స చంద్రతారకం నేమా విద్యుతో భాంతి కుతోఽయ మగ్నిః, త మేవ భాంత మనుభాతి సర్వం తస్య భాసా సర్వ మిదం విభా"మితి—కరోపనిషది—“న తత్ర సూర్యో భాతి" ఇత్యాదికం తుల్యం. ముండకోపనిషది—“ద్వా సుపర్ణా సయుజా సఖాయా సమానం వృక్షం పరిషస్వజాతే, తయో రన్యః పిప్పలం స్వా ద్వ్యత్త్యనశ్చ న్ననోఽభిచాకినీతి" ఇతే—“ఋతం పిబన్తా సుకృతస్య లోకే గుహం ప్రవిష్టౌ పరమే పరార్థ్య" ఇతి. ఋతం అవశ్యభావ్యతయా సత్యం, కర్మఫలం, పిబన్తౌ భుంజన్తౌ, జీవా త్కృపరమాత్మానా, పరమాత్మనః కర్మఫలానుభవప్రయోజకతయా

కర్తృత్వం బోధ్యం. ముం—“అథ పరాయయా తదరక్షర మధిగమ్యత”
 ఇతి భగవదర్చనక్రియారూపయజ్ఞే నాక్షరశబ్దవాచ్యబ్రహ్మాధిగమన ము
 చ్యతే. క—“యస్సేతు రీజానానా మక్షరం బ్రహ్మ యత్పర”మితి. ఈజా
 నానాం సద్వారతయాఽద్వారతయా చ యజతాం, య, స్సేతుః పోష
 కః—ప్రాప్తిశ్చ, తదక్షరం బ్రహ్మ ఇత్యర్థః. యజతాం సేతు రిత్వనేన
 యజనరూపక్రియాయాః ప్రాపకప్రాప్యభూతబ్రహ్మప్రాప్తిసాధనత్వమవ
 గమ్యతే. ముం—“నాయమాత్మా ప్రనచనేన.....తనూం స్వా”మితి.
 క—“నాయమా త్మే”త్యాదితుల్య మేవ. ముం—“నాయమాత్మా బలహీ
 నేన.....తపసోవాప్యలింగా”దితి బింబారాధనసహితధ్యాన స్వాత్మ
 లంభకత్వ ముచ్యతే. క—“హృదా మసీషా మనసాఽభిక్లృప్త”ఇతి బింబ
 క్లృప్తిరుచ్యతే. ముం—“యం యం లోకం మనసా సంవిభాతి...తస్మా
 దాత్మస్స హ్యర్చయే ద్భూతికామ”ఇతి—క—“ఏకో నశీ సర్వభూతాం
 తతాత్మా ఏకం రూప బహుధాయః కరోతి, తమాత్మస్థం యేఽను
 పశ్యంతి ధీరాస్తేషాం సుఖం శాశ్వతం నేతరేషాం, నిత్యోనిత్యానాం
 చేతసశ్చేతనానా మేకోబహూనాం యోవిదధాతి కామాన్, తమా
 త్మస్థం యేఽనుపశ్యంతి ధీరాస్తేషాం శాంతిశ్శాశ్వతీ నేతరేషా”మితి.
 ఏకం, రూపం బహుధా శ్రీనివాస శ్రీరామ శ్రీకృష్ణ ఇత్యాదిబహు
 ప్రకారై రర్చనరూపై రావిర్భవతీత్యర్థః. యేఽనుపశ్యంతి, ముహుర్ము
 హః పశ్యంత స్సమర్చయంతీత్యర్థః. బహూనాం “చతుర్విధా భజ
 న్తేమాం.....జ్ఞానీ చ భరతర్షభ” ఇతి భగద్వచనవిధయా భజతాం
 జనానాం, కామాన్ తత్తదీప్సితాన్, కరోతి. ముం—“జష్టం యదా
 పశ్య త్యస్య మీశ”మితి—క—“తం స్వాచ్ఛరీరాత్ ప్రవృహే న్సుంజా
 దివేషీకాం ధైర్యే”ణేతి. ముం—“బ్రహ్మై వేద మమృతం పురస్తా ద్బ్రహ్మ
 పశ్యాద్బ్రహ్మ దక్షిణత శ్చోత్తరేణ అథ శ్చోచ్ఛిధ్వం చ ప్రసృతం బ్రహ్మై
 వేదం విశ్వమిదం వనిష్ఠ”మితి. క—“ఊర్ధ్వమూలోఽవాక్యాఖి ఏషోఽ
 శ్వత్థ స్సనాతన”ఇతి, ముం—“యదా పశ్య”ఇత్యారభ్య “పరమం సామ్య
 ముపై”తీతి. క—“యథోదకం శుద్ధే శుద్ధ మాసిక్తం తాదృగేవ భవతి,
 ఏవం మునే ద్విజానత ఆత్మా భవతి శాతమ”ఇతి “సోఽధ్వనః సార
 మాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పద”మితిచ—ముం—“సత్యేన లభ్యస్తవ

సాహ్యేష ఆత్మా సమ్యగ్జ్ఞానేన బ్రహ్మచర్యేణ నిత్య"మితి-క—“యది
 చ్ఛంతో బ్రహ్మచర్యంచరం"తితి. బ్రహ్మచర్యశబ్దస్యాస్మదాచార్యా
 వ్యాచఖ్యః—‘చరగతి భక్షణయో'రితి ధాతో ర్భ్రహ్మచర్యం బ్రహ్మనిష్ఠ
 త్వం, పరమాత్మరాధకత్వమితి యావత్. బ్రహ్మనివేదితభక్షణంచేతి.
 కించ, ముం—“క్రియావాసేష"ఇత్యస్యావ్యవహితం తద్వాక్యం, అతో
 య మర్థో యుజ్యతే; అర్చనా దనంతరం తన్ని వేదితభోజనస్య కార్య
 త్వాత్. “హృది రూపం ముఖే నామ నై వేద్య ముదరే హరే, పాదో
 దకంచ మాల్యంచ మస్తకే యస్య సోఽచ్యుత"ఇతి స్మృతేః. అచ్యుతో
 ముక్త ఇత్యర్థః. భాగవతే—“త్వయోపభుక్తస్రగ్గంధవాసోఽలంకార
 చర్చితాః, ఉచ్ఛిష్టభోజనో దాసా స్తవమాయాంతరేమహీ"తి. “పవిత్రం
 విష్ణునైవేద్యం...చరే"దితి చ స్మృతేః—“తదస్యపియ"మితి శ్రుతేశ్చ.
 భగవన్ని వేదనే ఇమ మేవ మస్త్రం వినియుక్తే భగవాన్ విఖనాః. తద్వ
 చనం హి శ్రుతిసారభూతం; “వేదాంతవేదిభి ర్విప్రై"రిత్యాది నా శ్రీవై
 ఖానసస్య వేదాంతత్వ ముపపాదితం. నేదం కేవలం కల్పరూపం, అపితు
 ఉపనిషదంతరం.

నను కథ మస్య వేదాంతత్వసంభవః? అత్ర కర్మణాం ప్రయోగః కేవ
 లం ప్రతిపాద్యత, ఇతిచే, తత్త్వం. అత్రాయ మనుమానప్రయోగః.
 శ్రీవై ఖానస ముపనిషత్; తదర్థప్రతిపాదకత్వాత్. గీతావదితి. నచ—
 గీతాయా భగవదుపదిష్టత్వా ద్వేదాంతత్వం న్యాయ్యం, ఇదం తు న తథేతి
 వాచ్యం; ఇదం హి భగన్ముఖా ద్విఖనసబ్రహ్మణా గీతం, తతో భృగ్వాదిభి
 రితి బహుధా ప్రపంచితమ్. నచ—గీతాయా స్సాక్షాద్భగవదుక్తిరూపత్వా
 దుపనిషత్త్వం, అస్య మునివచనరూపత్వా న్నతథాత్వం యాక్త మితి
 శంక్యం; విఖనస స్సాక్షాద్భగవదంశత్వా, త్రత్ప్రియతమత్వాచ్చ, అస్య
 తథాత్వోపపత్తేః. విఖనశ్శబ్దవాచ్యభగవదంశత్వా దస్య బ్రహ్మణో
 విఖనోవై ఖానసశబ్దవాచ్యత్వం సిద్ధం; “విఖనామునినా"మితి శ్రుత్యా,
 “వై ఖాన స్సామగాయనః" “యత్తస్మి న్నుపలభ్యంతు తత్తేజస్తు త్ర
 యీమయం, తద్వై ఖానః పరంబ్రహ్మ" ఇతి భారతవచనాచ్చ. భగ
 వాన్ విఖనా వై ఖానశ్చ, తత్పుత్రో బ్రహ్మచ విఖనాః; “విఖనసాఽ
 ర్థితో విశ్వగుప్తయ"ఇతివచనాత్. ఉచ్యతేచ—“విఖనా ఇతివైవిష్ణు

సజ్జా వైఖానసా స్మృతాః” ఇతి. వైఖానసానాం భగవత్ప్రియత్వం శ్రూయతే—“వైఖానసావా ఆర్షేయ ఇంద్రస్య ప్రియా ఆస”నితి. ఇంద్రశబ్దోఽత్ర భగవద్వాచక ఇతి వ్యవస్థాపితం. పరమపురుష స్వవచన మేవ స్వప్రియముఖాన్నిరత మత్యంతప్రమాణం స్యాదితి మత్వా సకలవేదాంతసారభూతం వైఖానసం విఖనసే ఉపాదితమ్. భగవద్వచనస్య చ ప్రామాణ్యస్థాపనం తత్ప్రియవచనాదితి జ్ఞాయతే. గీతాయా మర్జనః—“పురుషం శాశ్వతం దివ్య మాదిదేవ మజం విభుం, ఆహుస్తా మృషయ సుర్వే దేవర్షి ర్నారదస్తథా. అసిహోదేవలోక్యాస స్వయం చైవబ్రహ్మే”ఇతి భగవన్తమాహ. అత్ర ఋషయ ఇతి విఖనోభ్యుగ్వాదయ ఉచ్యతే; “మునీనాం విఖనా ముని”రితి, అత్రైవ—“మహర్షీణాం భృగురహ”మితి వచనాత్. “కౌన్తేయ ప్రతిజానీహి నమే భక్తః ప్రణశ్యతీ”తి భగవాన్ స్వవచనా దపి స్వప్రియవచనస్య ప్రామాణ్యం జ్ఞాపయితుం శ్రీమదర్జునం ప్రతిజ్ఞాయాం ప్రహిణోతి. యత్తస్మిన్నిత్యాదినా త్రయీమయస్య పరమాత్మనః వైఖానసశబ్దవాచ్యత్వ ముక్తం. అస్యచ శాస్త్రస్య వైఖానసత్వం ప్రసిద్ధం. తత ఇదం శాస్త్రం త్రయీరూప మిత్యవగమ్యతే—“వేదానాం వ్యసనా దర్వా క్షాత్రూపం మిళితంతుయత్, తాంతు వైఖానసీ శాఖా మితివేదవిదో విమ”రితి వచనాచ్చ. యథా గీతాయాం కర్మణాం భగవదారాధనత్వానుసంధానే మోక్షహేతుత్వ ముచ్యతే, తథాఽత్ర తత్తత్కర్మణాం భగవదర్పణ సిద్ధయే భగవన్తంత్రోన్వోమో విధీయతే. తేన కర్మణాం భగవదారాధనత్వం సిద్ధ్యతి, కించ సూత్రమిదం నారాయణైకపర మితి తద్భాష్యాదా ప్రపంచితం, తథా వేదైకప్రమాణమితిచ. తత్రకర్మవిధాయ “తత్కురుష్వ మదర్పణ” మిత్యాదినా భగవదర్పణం విహితం. అత్ర తు కర్మణాం ప్రయోగ ఇవ భగవదర్పణప్రయోగ శోచ్ఛిక్త ఇతి విశేషః. తత్ర భక్త్యా భగవదుపాసనం విహితం. అత్ర తూపాసనప్రయోగోఽభిహితః—“అథ నిత్యార్చన” మిత్యారభ్య“భక్త్యా భగవన్తం నారాయణ మర్చయే”దితి. తత్ర—“మద్యాజీమాం నమస్కురు” “మామేవైష్య”నీతి యజనస్య భగవత్ప్రాప్తిరూపఫలముచ్యతే. అత్రాపి—“తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతీ”తి. తత్రైవ వాత్రాపి జ్ఞానస్వరూపం ప్రత్యపాది. యద్యపి

సూత్రే విస్తరేణ తత్త్వస్వరూపం ప్రతిపాదితం; తథాఽపి భగవన్మ
రీచ్యాదిభిస్తదాశయానురోధేణ విస్తరేణ పరమాత్మనిష్కళస్వరూప
సకళస్వరూప లక్ష్మీస్వరూప ప్రకృతిలక్షణ జీవలక్షణ ప్రపంచసృష్టి
దేహాత్మత్తి పాంచభౌతికప్రళయ పితృయాణమార్గ దేవయాన
మార్గ భగవల్లోకస్వరూప మోక్షోపాయాదయః ప్రతిపాదితాః. తత్ర
యథా క్వచిచ్చుతివాక్యమేవ యథావద్గ్రహ్యతే. “సజాయతే మ్రియ
తేనా కదాచి”దితి. తథాఽత్రాపి—“యోఽసాసోఽహం యోఽహం
సోఽసా”విత్యాది. తథా ప్రాణాగ్నిహోత్రే. తత్రైనాత్రా పృథ్విరాది
మార్గోఽభిధీయతే. తత్ర యథా సర్వదా భగవత్పరత్వం విధీయతే,
తథాఽత్ర “సదాఽధ్యాత్మరతో ధ్యానయోగీ నారాయణపరంబ్ర
హ్మ పశ్యన్ ధారణాం ధారయేత్, అక్షరం పరం బ్రహ్మబోధీతి ‘నా
రాయణ పరంబ్ర’హ్మేతి శ్రుతి”త్వపసంహారే సన్యాసవిధౌ ప్రతిపా
దితం. ఉపక్రమేతు “నారాయణపరాయణో నిర్వృంధోఽముని”రితి, తతో
“భక్త్యా భగవన్తం నారాయణమర్చయే”దితి, శ్లోతేచాథానే—“ధ్యాయ
న్నారాయణ ముపొష్యే”తి, అగ్నిహోత్రే—“హుత్వా భూమానం
విష్టుం ధ్యాయే”దితి, దర్శపూర్ణమాసే—“ఉదిత ఆదిత్యే ధ్యాయ
న్నారాయణం విష్ణోర్ముక మితి జపిత్యే”తి, సోమేచ—“నారాయణపరాయణ
స్తూషీమాస్త”ఇతి. కించ గీతాయా—“మన్మనాభవే”త్యాదినా విహి
తం సర్వమత్ర విధీయతే దచ్చితైర్వాక్తైర్భగవన్మిత్యమనస్త్యం. “భక్త్యా
భగవన్తం నారాయణ మర్చయే”దితి “మద్భక్తో మద్యాజీ భవే”త్వర్థో
విహితః. “పురుషసూక్తేన సంస్తూయ ప్రణామం కుర్యా”దితి “మాం
నమస్కురు” ఇత్యస్యార్థోవిహితః. “బహునాం జన్మనా మంతే జ్ఞానవా
న్మాం ప్రపద్యత”ఇతి, “సర్వధర్మాః పరిత్యజ్యమామేకం శరణం వ్రజే”
తిచ విహితా ప్రపత్తి ర్విష్ణుబలికర్మణాఽత్ర విధీయతే. సూత్రేఽను
క్తా విషయాస్తదాశయ మచసృత్య శ్రీమరీచ్యాదిభిశ్శ్రీశాస్త్రే) స్ఫుటం
ప్రదర్శితా ఇత్యుక్తం. తత్రాప్యపనిషద్వాక్యాని యథావస్థిత మభిధీయ
స్తే—“ప్రణవ్రాధనుశ్చరోహ్యతా బ్రహ్మతల్లక్ష్య ముచ్యత”ఇతివాసా
ధికారే. తథా ముండోపనిషది. శ్రీశాస్త్రే—“ఆత్మాన మరణం కృత్వా
ప్రణవం చోత్తరారణిం, ధ్యాననిర్మథనాభ్యాసా”దిత్యాదినా ధ్యానేన

హృద్యా విరూపతం పరమాత్మానంబిం బే ఆవాహ్య సమారాధనముచ్య
తే. అయమర్థః కాతకోపనిషది దృశ్యతే—“అరణ్యోర్నిహితో జాతవేదా
గర్భ ఇవ సుభృతో గర్భణీభిః దివేదివ ఈడ్యో జాగ్రవద్భిర్నవిష్మద్భిర్ని
నుష్యేభి రగ్ని” ఇతి. అయమర్థః—అరణ్యోః పూర్వోత్తరారణ్యోః, నిహితో
జాతవేదాః, గర్భణీభిర్గర్భణ ఇవ యజ్వభిః, సువృతః సుతరాం గుప్తః, మహా
త్మభిర్నాదయప్రణవారణ్యోః పరమాత్మా సుభృతః, సోఽగ్నిః పావకః.
పరమాత్మాచ, అగ్రం నయతీతి పృథ్వీత్యా అగ్నిశబ్దః పరమాత్మనాచకః.
జాగ్రవద్భి రప్రమత్తైః, హవిష్మద్భిః హోమామూర్త్యాదిమద్భిః నివేద
నార్హాన్నాదిమద్భిశ్చ, ఇదం గంధపుష్పాదీనా ముపలక్షణం. మను
ష్యేభిః యజ్వభిః—ఆరాధకైశ్చ, దివేదివే దివ సేదివసే, ఈడ్యః, వేద్యాం
బింబేచ ప్రతిష్ఠా ప్యారాధనీయఇత్యర్థః. అన్వైర్హృది పరమాత్మనో
ధ్యానాదినా ఈడ్యత్య ముక్తం, తన్న సంగచ్ఛతే; హవిష్మద్భిరితి విశేష
ణస్య సామంజస్యాసంభవాత్. హవిశ్శిబ్ధో నివేదనార్హాన్నాదిపరతయా
భగవద్విఖనసా ప్రయుక్తః. “తదస్య ప్రియమితి హవిర్ని వేదన” మితి. “హిర
ణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే భూతస్య జాతః పతిశ్చ ఆసీత్, సదాధార పృ
థివీం ద్యా ముతే మాం కస్తై దేనాయ హవిషా విధేమ.” అస్మా పుష్క
ఽరో వర్ణిత ఆచారైః. సచాత్ర కేనల మగ్న్యపాసనం విహిత మితి
వాచ్యం; పరమాత్మప్రకరణత్వాత్, ఈడ్యస్య భగవద్విషయ త్యే స్వార్
స్యాత్. విధీయతే భగవద్విఖననా పూజా శేస్తుతిః—“పురుష సూక్తేన
సంస్తూయ ప్రణామం కుర్యా” ఇతి. కినుధికే? అనయా శ్రుత్యా
భగవతోఽ మూర్తారాధనం సమూర్తారాధనంచ విహితం భవతి.
“అమూర్తాఽగ్నిహృతిః ప్రోక్తా సమూర్తా భేర పూజ” నేత్యుక్తం.
ఏవం చాద్వారక సద్వారక భగవదుపాసనప్రయోగవిధిరూపత్వా
దస్య శాస్త్రస్య వేదాంతత్వం యుక్తం. సచాష్టాదశసూత్రే వ్యవస్థ
తమ మిదం సూత్రం, కల్పరూప మేవ. కళ మస్య వేదాంతత్వో మితి
శంక్యం; అస్యహి కల్పత్వం వేదాంతత్వా చాస్తి; భగవదుపాసనప్ర
యోగవిధిరూపత్వాత్. యథా శ్రీమహాభారత స్థేలిహసత్వేన పం
చమవేద త్వేనచ ప్రసిద్ధిః, యథా చ శ్రీమద్రామాయణస్య కావ్య త్వేనే
తిహసత్వేనచ ప్రసిద్ధిః, యథాచ శ్రీగీతాయా స్మృతిత్వేనోపనిషత్వేన

బ్రహ్మవిద్యా త్వేన చ ప్రసిద్ధిః, తథాఽస్య శాస్త్ర స్యా నేకరూపతయా
 ప్రసిద్ధత్వం. అస్యసూత్రస్య సర్వసూత్రోత్తమత్వం దశభి ర్వేతుభిః
 ప్రపంచిత మస్మదాచారైశ్చ సుప్రమాణం. అస్య సర్వోత్తమత్వాదేవ
 భగవద్భృగ్వాదయ ఇదమ్ములతయా వైదికమార్గేణ భగవదారా
 దనశాస్త్ర ముచకలః. భర్గవే వాసాధికారే—“సూత్రే విఖనసా ప్రో
 క్తం పురాచైన చతుర్విధం, హారేః పూజావిధానం తద్వపిభి ర్విమలీకృ
 తమ్” ఇతి. భగవదాపస్తంబాదీనా మ ప్యాచార్యభూతో భగవాన్
 బోధాయనో వానప్రస్థాః ప్రత్యేన ముపదిశతి—“వానప్రస్థోవైఖానస
 శాస్త్రసముదాచారో వైఖానసో ననేమూలఫలాశీ తపశ్శీల స్సవనే
 మాదక ముపస్పృశ” న్నిత్యాదినా. తతస్తస్మాత్ప్రస్యాపి మూఠం శ్రీవై
 ఖానస మిత్యవగమ్యతే. ఏవం మన్వాదిస్సృతీనా మపి. మనుః—“వైఖా
 నసమతేస్థిత” ఇత్యాహ. అస్య భారుచ్యాదివ్యాఖ్యానేషు—“వైఖానసం
 విఖనసూత్రమ్” ఇతిస్పష్టమ్, యథా శ్రీశౌనకహరితాదయోపి శ్రీవై
 ఖానసాగ్రేసరభగవద్భృగుముఖా ద్భగవదారాధన మవగత మితి స్వ
 యం బ్రువతే. సాక్షాత్కృతసమస్తవేదవేదాంతార్థ శ్రీవిఖనసబ్రహ్మ
 భగవన్ముఖాత్తత్సమారాధనశాస్త్ర మధిగమ్య స్వపుత్రేభ్యో భృగ్వా
 దిభ్యో యథాఽధికత ముపాదేశత్, తేచ తథా శాస్త్రం ప్రాణయః. ఉప
 దిదిశుశ్చ శ్రీశౌనకాదిభ్యః. తేచ తత్సంగృహ్య కల్పే ప్రత్యపాదయః.
 అతోవేదాంతత్వం శ్రీశాస్త్రవైద్యనయుజ్యతే, సత్వన్యస్య; తస్మాలప్ర
 మాణకత్వాత్. తథాఽహ భగవాన్ పరాశరః—“యజ్జ్యభిర్యజ్జ పురుషో
 వాసుదేవశ్చ సాత్వతైః, వేదాంతవేదిభి ర్విష్ణుః ప్రోచ్యతే యోనతోఽ
 స్మిత” మితి. వేదాంతవేదినః శ్రీశాస్త్రవిద ఇత్యుక్తం. వృద్ధమనుః—
 ‘వేదాంతవేదిభి ర్విప్రైః సద్వైఖానససూత్రిభిః, యాజయే దృజ్జపురు
 షం విష్ణుం రాజా జగద్ధిత” ఇతి. ఏవంచ శ్రీశాస్త్రోక్తవర్తనా
 భగవదారాధన ముత్తమబ్రహ్మవిద్యా. నైవ పరవిద్యే త్యుచ్యతే.
 యయాతదక్షర మధిగమ్యతే సాపరాః, ఋగాదయో అపరా. శ్రీవైఖానస
 సూత్రేకర్మమవేదత్రయమనావిరియుజ్యతే. విభాగాః త్సూర్వంమిథితాఽ
 కస్మాత్త్రయీ శ్రీవైఖానసశాఖా. తథోచ్యతే—“వేదానాం వ్యసనాత్...
 తాంతువైఖానసీం శాఖాం స్వసూత్రే వినియుక్తవాః. పద్మ

భూ: పరమాధాతా తస్మిన్నా రాధనత్రయ"మితి. ఏవంచ వైఖానస
మస్త్రప్రశ్నార్థయనేన పరవిద్యోపాసనం సిద్ధ్యతి. అత్ర భగవదా
రాధనే వినియుక్తా మస్త్రా: కేచిద్వేదత్రయాంతర్గతా:, కేచి దాపనిషదా:.
“సహస్ర శ్రీర్వాపురుషా:, అద్భ్యస్సంభూతా:, సహస్ర శీర్షం, అశోదేవా:,
అణోరణీయాః, హగంస శ్శుచిషత్, ఏకాక్షరం, యద్వైష్ణవం
శయనే, విష్ణు-స్సర్వేషా"మిత్యాదిపారమాత్మీయా: . ఏతేహి సర్వో
పనిషత్సారభూతా:, పరమాత్మభూతశ్రీమన్నారాయణపరా:, “విష్ణు
స్సర్వేషాం సుసూక్ష్మ స్సార్వ"ఇత్యాదయ: . యది పారమాత్మీయో
పనిషదర్థావగమ, స్సర్వోపనిషదర్థా అవగతా స్సన్య: . తథాహి—
“విష్ణు స్సర్వేషా"మిత్యనేన ‘అగ్నిర్వైష్ణు: పరమ" ఇత్యాది శ్రుత్యం
తతోక్తోఽర్థ: ప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే. “సుసూక్ష్మ స్సార్వ"ఇత్యాదినా “సర్వ
సుసూక్ష్మగతం మిత్యాద్యుక్తోర్థ:, “సర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ"త్యాద్యుక్తోఽర్థ
శ్చ ప్రత్యభిజ్ఞాప్యతే. “యో బ్రహ్మశబ్ద: ప్రణవ" ఇత్యాదినా “ఓమితి
బ్రహ్మ"త్యాద్యుక్తోఽర్థ:, “యంయజ్ఞే ర్మనయో జపన్తి"త్యాదినా
“చతుర్హోతారో యత్ర సంపదం గచ్ఛన్తిదేవై" రిత్యాద్యుక్తోఽర్థ: .
చతుర్హోతార: అగ్ని హోత్ర దర్శ పూర్ణమాసాదీని కర్మాణి, యత్ర
పరమాత్మ న్యాత్మతయాఽనస్థితే సత్యం తచ్ఛరీరభూతైరింద్రాదిదేవై:,
సంపదం, గచ్ఛన్తి, తేషామారాధనాని కర్తా జ్యేతానీతి సంపదం గచ్ఛన్తి
త్యర్థ: . అత్ర మునయ ఇతి భగవన్ననశీలా అమూర్తసమూర్తారాధన
పరా ఉచ్యతే. యజ్ఞై రిత్యగ్ని ఘోమాదయ: పూజాశ్చ గృహ్యన్తే. “అహం
హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తాచ ప్రభు రేవ చ, నతు మామభిజానన్తి తత్త్వే
నాత శ్చ్యవన్తి త" ఇతి భగవద్వచనం. మునిశబ్దస్య భగవదుపాసకపరత్వే
స్వార్హ్యత్. అనేన జపహోమార్చనధ్యానేషు చతుర్గు హోమా
ర్చనే ఉక్తే: “యం సూరయో జపన్త" ఇతి జప ఉక్త:; “యోగినస్సూ
క్ష్మై స్సుపదర్శనై: పశ్యంతీశ్వరాయ స్వాహే"తిధ్యానముక్తం; “ఆత్మే
శ్వర"మితి శ్రుత్యంతరోక్తశ్చార్థ: ప్రత్యభిజ్ఞాపిత:; “మనస్తస్వంభూత్వే"
త్యనేన “మనోమయ: ప్రాణే" త్యాద్యుక్తోఽర్థ:, “యస్యవాభయా"
దిత్యాదినా “భీషాస్మాద్వాత: పవత" ఇత్యాద్యుక్తోఽర్థ:, “ద్వావేతౌ

పక్షి అచరం చరంతా” విత్వాదిना “ద్వా సుపర్ణా” ఇత్యాద్యుక్తిర్థః ప్రత్యభిజ్ఞాపితః, ఇతిదిక్. ఇత్థంచ శ్రీవైఖానసే బౌపనిషదై ర్మంత్రైః పరమాత్మనో నారాయణస్యోపాసనం విధీయత ఇత్యకామే నాభ్యుపగతవ్యం. అత శ్రీవైఖానసస్య వేదాంతత్వముపపద్యతే. తథా శ్రీవైఖానసానా ముభయవేదాంతత్వం; ఏతే హి సర్వవిప్రసాధారణే వేదాంతే, అసాధారణే శ్రీశాస్త్రవేదాంతే చాధికారిణో భవన్తి.

—◆◆◆ విగ్రహారాధనసమర్థనం. ◆◆◆—

నను తమేవ విదిత్వాఽతి మృత్యుమేతి” “తమేవం విద్వా నమృత ఇహ భవతి” ఇత్యాదిశ్రుతిభ్యో భేదనం మోక్షోపాయతయా విశయతే. వేదనం ధ్యానం స్మృతిసంతానరూపం; తచ్చదర్శనసమాకారం. తేన హృదయగ్రంథిభేదాదికం శ్రూయతే—“భిద్యతే హృదయగ్రంథిః.....తస్మిన్దృష్టే రావర”ఇతి. కించ “అథాతో బ్రహ్మజ్ఞానే”తి శారీరకశాస్త్రేఽపి జ్ఞానమేవ విధీయతే తథాసతి కథ మారాధనముపాయః? ఇతిచే, తత్త్వం; వయం జ్ఞానం ధ్యానం వా వినాఽఽరాధనముపాయం నబ్రూమః, కింతు బ్రహ్మణో రూపం జ్ఞాత్వా ధ్యాయతాఽఽరాధ్యం తదితి. “అథాతో ధర్మజ్ఞానే”తిత్ర ధర్మజ్ఞానం యథా తదనుష్ఠానాయ, తథా బ్రహ్మజ్ఞానం తదుపాసనాయ విహితం.

నచ—ధ్యాయతో బ్రహ్మకిం పృథగారాధనే? నేతి వాచ్యం; “జ్ఞానప్రసాదేన విశుద్ధస్త్వస్తత్తు తం పశ్యతి ధ్యాయమాన”ఇతి ధ్యానం వదన్త్యేవ. శ్రుతిః—“క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠ”ఇతి బ్రూతే. బ్రహ్మవిదో నామ బ్రహ్మధ్యాయినః, నతువాక్యార్థవిదః. తథాయది “బ్రహ్మ విదాపోషీతిపర”మితి శ్రుతివాక్యార్థవిదో మోక్షోఽభిహితస్యన్తి. తతః క్రియావా నిత్యత్ర క్రియాశబ్దో ధ్యానమాత్రక్రియామభిధత్త ఇతి నసంగచ్చతే. పరంతు ధ్యానసహితార్చనక్రియైవ వక్తవ్యా. కించ ధ్యానం నామ భావః, నతుక్రియా. వదన్తిహి శాబ్దికాః—“అపరిస్పందనసాధనసాధ్యో ధాత్వర్థో భావనా, సపరిస్పందనసాధనసాధ్యో ధాత్వర్థః క్రియే”తి. నచ—క్రియానామ స్వాశ్రమోక్తకర్మకలాపః, నత్వేర్చన, మితి వాచ్యం; “ఆత్మకీడః.....వరిష్ఠ” ఇత్యాదా వాత్మవిషయ

క్రీడోచ్యతే. తతఏష ఇతివర్తతే. తస్మాత్పరమాత్మవిషయక్రీడాక్రియా
 వాః బ్రహ్మవిద్యర్థిష్ట ఇతి సిద్ధం. క్రీడా నామ భగవతా ప్రతిమా
 రూపిణా పాద్యాఘ్నాదిదానవృత్తిగీతాదిభి ర్విహరః. స చ భక్తైః క్రీడా
 కామోఽర్చయాపీ భవతీత్యుక్తం. “యతోవీరః.....దేవకామ” ఇతి
 శ్రుతిః ప్రదర్శితా. “అప్రమో యోఽనియోజ్యశ్చ యత్రకామ
 గమో వశీ, మోదతే భగవాన్ భూతైర్బాలః క్రీడనక్రై రి” వేత్త్యుచ్యతే.
 అతో బ్రహ్మవిద్యర్థిష్టత్వం ప్రతి హేతుభూతార్చనక్రియా సర్వోత్కృష్ట
 భగవత్పదప్రాప్తిరూపసాయుజ్యం ప్ర త్యుపాయ ఇత్యుక్తం. తత
 ఏవాహ భగవాన్ విఖనాః—“నారాయణ మర్చయేత్ తద్విష్ణుః పర
 మం పదం గచ్ఛ” తీతి. కించ—“నాయమాత్మా.....తనూం స్వా” మితి
 భగవత్కర్తృకవరణస్య తద్దర్శనహేతుత్వ ముచ్యతే. తద్వరణీయతా
 పాదకం కేవలం ధ్యానమితి కులధర్మః. ధ్యాన మివార్చనం హోమో
 జప ఇ త్యేతే తద్వరణీయతాపాదకాః కుతో న స్మ్యుః? గీయతే హి
 భగవతా—“పత్రం పుష్పం.....ప్రయతాత్మన” ఇతి. “యాః
 క్రియాః.....” ఇతి భగవతాఽర్చనాదిక్రియాః శిరసా గృహ్యంత
 ఇత్యుచ్యతే. క్రియాశబ్దో భగవదారాధనస్య ముఖ్యాభిధాయక ఇత్యవ
 గమ్యతే; “క్రియాయోగం సమాచక్ష్య భవదారాధనం విభో” ఇత్యా
 ద్యుక్తేః. ధ్యానార్చనాదీనాం జ్ఞానమూలకతయా “అథాతో బ్రహ్మ
 జ్ఞానే”తి జ్ఞానం విధీయతే. “జ్ఞాత్వా జ్ఞాత్వాచ కర్తాణీ”తి కర్మణాం
 సాధారణ్యేన జ్ఞానమూలత్వం వర మిత్యుచ్యతే, కింపున ర్భగవదారాధ
 నస్య? “య ఏవం విద్వాన్ బ్రాహ్మణః పురస్కృతాని కర్మాణి
 కరోతి యజ్ఞస్య సమృద్ధి మృద్ధ్యా” ఇతి శ్రుత్యా కర్మస్వరూపజ్ఞాన
 పూర్వకం తత్కరణే తస్య సమృద్ధి రుచ్యతే. తథా బ్రహ్మస్వరూప
 జ్ఞానపూర్వకం తదుపాసనం సంపద్యతీ త్యాశయేన భగవా న్వాన్య
 సో బ్రహ్మజ్ఞానం విధత్తే. యది బ్రహ్మస్వరూపజ్ఞానమాత్రేణ
 ముక్తిస్సాన్యైః త్రహిణ తదుపాసనవిధాయకశ్రుతిస్మృతీనాం వైఫ
 ల్యం భవేత్. ఉపాసనవిధాయన్య శ్రుతిస్మృతయో దర్శితాః. శ్రూ
 యమాణం బ్రహ్మవేదనం తదుపాసనైకప్రయోజనం, ఉపాసన
 మారాధన మిత్యుక్తం, శుద్ధంచ. పరమార్థోపాసనప్రయోగవిధి

రూపత్యా ద్భగవచ్చాత్మస్య వేదాంతశ్రేష్ఠత్వ మకామేనాప్యభ్యుప
 గమ్యః. శ్రూయతేచ పారమాత్మీయోపనిషది, — “యజంతు తం
 బింబవంతం కకుదాయ భద్ర” ఇతి. కకుదాయ శ్రేష్ఠాయ, భద్రే
 భద్రాయ-ముక్తయే, బింబవంతం ప్రతిమారూపిణం, తం పర
 మాత్మానం. యజంతు పూజయంత్యితి. ఇయ ముపనిషచ్చీశాస్త్రీ
 వినియుజ్యతే. తథాఽత్ర కాంశ్చిన్మంత్రా నుదాహృత్య భృగ్వదిభి
 స్సోక్తస్య శ్రౌతం ప్రమాణం కథ్యతే—“పోపూయమానః పంచభి
 స్స్వగుణైః, ప్రసన్నైః సుర్వా నిర్మాణా ధారయిష్యసే ఇతి శ్రుతే”
 యతి. అథవా వైదికేతరైర్మంత్రైః శ్రీశాస్త్రీ కా వాక్రియాః? అతపవ
 వైఖానసం వైదికమితి తాంత్రికాణామత్రానాదరః, వైదికానా మా
 దరశ్చ. వైదికాదరా దేవ భగవాన్ యోగయాజ్ఞవల్క్యః—“వేదాంత
 వేదిభిర్విప్రైః....జగద్భిత” ఇతి శ్రీవైఖానసవిధినా భగవద్ధ్యానం విధతే.
 వేదాంతశాస్త్రీచ—“అపి సంరాధనే ప్రత్యక్షానుమానాభ్యాం” ఇతి
 సూత్రేణ భగవదారాధనం వినా ముక్తి ర్మలభ్యే త్యుచ్యతే. సంరా
 ధనంనామ ఆరాధనం, ఆరాధనశబ్ద శాచ్చిర్చనస్య ముఖ్యాభిధాయకః.
 “క్రియాయోగం సమాచక్ష్య భవదారాధనం విభో” ఇతి—“అథా
 గ్నానిత్య హోమాస్తే విష్ణోరారాధన” మితి భగవాన్ విఖానః. “నిత్య
 మారాధయేద్ధరి” మితి భగవాన్ వ్యాసః. అర్చనం విధతే చంద్రికా
 యాం—“స్వశాఖోక్తక్రియా.....కుర్యాదారాధనం విష్ణు” యతి. కూర్మ
 పురాణే—“సవిష్ణ్వారాధనా త్పుణ్యం విద్యతే కర్మవైదిక” మితి. కిమధి కేన?
 ఆరాధనమితి చే దర్శనమితి ప్రసిద్ధం. నను ఆరాధనశబ్దస్య ముఖ్యత
 యాఽర్చనవాచకత్వమస్తు నామ, ప్రతిమార్చనమతి కుతో బ్రవీషి? హృది
 జలేఽన్యత్రవా తత్స్యా దితి చేత్, ప్రప్తవ్యం పృచ్ఛసి! యద్యుత్తమ
 బ్రహ్మవిద్యాప్రతిపాదకముండకోపనిషది తత్రప్రమాణం న దర్శయి
 ష్యామో, భవాన్న స్యా త్సమాహితిమాన్. అతోఽవధేహి! “యస్స
 ర్వజ్ఞ స్సర్వవి ద్యనై వ్యప మహిమా భువి వివేక బ్రహ్మపురే హ్యేషవో
 మ్నాన్యత్మా ప్రతిష్ఠితః, మనోమయః ప్రాణశరీర నేతా ప్రతిష్ఠితోఽన్నే
 హృదయం సన్నిధాయ, తద్విజ్ఞానేన పరిపశ్యంతిధీరా, ఆనందరూపమ
 మృతం యద్విభాతీ” యి. అస్యార్థః పూర్వం ప్రాయః ప్రదర్శితః. భూయ

సుస్పృష్ట మభిదధ్యహే. యః సర్వజ్ఞః సమస్త్యా సర్వం జానాతి,
 సర్వవిత్ వివిత్య సర్వం వేత్తి, యస్యైష మహిమా, భువి భూమా,
 దివ్యే ఆకాశేచ, సముద్రపర్వతాదిరూపేణ, సూర్యాదిరూపేణచ,
 దృశ్యతే, ఏష ఆత్మా పరమాత్మా విష్ణుః, బ్రహ్మపురే ప్రాణ్మి, దహ
 రాకాశే-హృదయాంతర ఇత్యర్థః. ప్రతిష్ఠితః; “హృదయం తద్విజానీ
 యాత్...వ్యవస్థిత” ఇతి శ్రుత్యంతరాత్. న చ-తత్ర విష్ణు రితి కథః? మితి
 శంక్యం; నారాయణస్య ప్రకృతత్వాత్, “సబ్రహ్మ సశివ సేంద్రస్సాం-
 ఘ్నః” ఇతి నారాయణస్య బ్రహ్మవిద్యాత్మతయా శ్రవణాచ్చ. కేచిత్
 “సశివ స్సహరి” రితి వదంతి, తదసత్; తత్ర సేంద్ర ఇతి తచ్చబ్రహ్మ సులో
 పః పాదపూరణాయ. యత్రసులోపే సత్త్వేన పాదపూరణంభవేత్,
 తత్రాచి పరే సులోపానుశాసనాత్ “సోఽచిలోపేచేత్పాదపూరణం”
 ఇతి. యది సహరి రితిస్యా, తర్హి స ఇంద్రఇతి చ వక్తుం శక్యతే. కిమర్థం
 పాదపూరణాయ సులోపః? ఇత్యల సుప్రకృతేన. తత్ర కీదృశ ఇత్యత్రాహ-
 “మనోమయః ప్రాణశరీరసేతా” మనసా ధ్యేయత్వా న్మనోమయః,
 ప్రాణశరీరధారకత్వా తన్నేతా, స పరమాత్మా పునః కుత్రప్రతిష్ఠితో
 భవతీ? త్యత్రాహ-అన్నే పృథివీమయే ఉపలాదా, హృదయం సన్ని
 ధాయ తస్య సకళరూపధ్యాయ మన ఆవేశ్య ప్రతిష్ఠితః, మహాత్మాభిరి
 శేషః. శ్రీశాస్త్రీ—“సువర్ణవర్ణం రక్తాస్యం.....మనసా సకళం సంక
 ల్ప్యవాహయే” దితి. ప్రతిష్ఠానా మావాహనం, అన్నశబ్దస్య పృథివీ
 పరత్వం శ్రుత్యంతరే దృశ్యతే—“యత్కృష్ణంతదన్న సే” తి. “అధికార
 రూపశబ్దాంతరేభ్యః” ఇతి వేదాంతసూత్రే అన్నశబ్దస్య పృథివీ పరత్వం
 సమర్థ్యతే. సూత్రార్థస్తు అస్మదాచార్యై స్సంగృహ్యతే. “భూత
 సృష్ట్యధికారాచ్చ రూపస్య స వినిర్ణయాత్, శబ్దాంతరా దన్న
 శబ్దః పృథివ్యా ఏవవాచక” ఇతి. ఏతదర్థో భాష్యేద్రష్టవ్యః. ఉపలాదీ
 నాం పృథివీత్వం సిద్ధమ్. యద్యపి సాళగ్రామస్యాపి తథాత్వ
 మస్తి; తథాప్యత్రప్రతిష్ఠిత ఇత్యావాహన ముచ్యతే. సాళ
 గ్రామే ఆవాహనం న కార్య మిత్యాహుః. అత శ్చిలాతామ్రాది
 మయీ ప్రతి మైవాన్నశబ్దే నోచ్యత ఇత్యవగన్తవ్యమ్. అథ “హృ
 దయే ప్రతిమాయాం చ పరమాత్మా ప్రతిష్ఠిత” ఇతి జ్ఞానానంతరం

యత్తదాహ—“తద్విజ్ఞానేన పరిపశ్యన్తి ధీరా ఆనందరూప మమృతం
యద్విభాతీ”తి. ధీరాః విద్వాంసః, య దమృతం బ్రహ్మణ ఆనందజన
కం రూపం తత్, పరిపశ్యన్తి ఆపీఠమాలి సేవన్తే. ఉచ్యతేహి—“ఆపీఠా
స్మాలిపర్యంతం పశ్యతః పురుషోత్తమం, పాతకాన్యాశు నశ్యంతి
కింపున స్తూపపాతక”మితి. అథ భగవద్దర్శనఫల మాహ—“భిద్యతే
హృదయగ్రంథిశ్చిద్యంతే సర్వసంశయాః, క్షీయన్తే చాస్య కర్మాణి
తస్మిన్ దృష్టేపరావర”ఇతి. పరే బ్రహ్మరుద్రాదయః అవరా యస్తా
త్సనారాయణఃపరావరః, తస్మిన్, దృష్టే సేవితేనతి, హృదయ
గ్రంథిః భగవన్మాయావశతాజనితచిత్తమోహః, భిద్యతే. ఉచ్యతే
శ్రీశాస్త్రీ—“భగవన్మాయామోహితత్వాద్భగవంతం సమాశ్రిత్య
భక్త్యా నారాయణ ముపాసితే”త్యాది. అత్ర భగవంతం సమాశ్రిత్యే
త్యనేన ఇతరాశ్రయణం నిషిద్ధ మిత్యవగమ్యతే. “దుర్బోధా వైదికా
శ్శబ్దాః ప్రకీర్ణత్వాచ్చ సర్వతః, తద్దై స్త ఏవ సుప్తార్థాః స్మృతితత్వే”

ప్రతిష్ఠితా”ఇతి వచనేన వేదార్థస్మృత్యైవ నిర్ణేతవ్యః. శ్రీశాస్త్రస్య
స్మృతిత్వం వేదాంతత్వంచ సంభవతి; శ్రుత్యర్థప్రకాశకత్వాత్, వేదా
న్తవిహితబ్రహ్మోపాసనప్రయోగవిధిరూపత్వాచ్చ. శ్రీశాస్త్రీభగ
వాన్ భృగురాహ—“సమాహితమనా భూత్వా ధ్యానం సమ్యక్
సమాచరేత్, విషయేభ్యశ్చ సర్వేభ్యః ప్రత్యాహృత్యేంద్రియాణి చ.
ఏకాగ్రం చ మనః కృత్వా తత్ పశ్యేత్ సమాధినా, పద్మకోశప్రతీకా
శే విశ్వస్యాయతనే పృథ్వాహృదయేఽగ్నిశిఖామధ్యే పరమాత్మావ్యవస్థి
తః. అప్రమేయచుజంత్యం సర్వాధారం సనాతనం, నిర్మలం నిష్కళంశు
ద్ధంపరమాత్మాన మవ్యయం. క్షీరే సర్పిస్తీలే తైలం పుష్పేగంధః ఫలే
రసః, కాష్ఠేఽగ్నిరివ సర్వత్ర వ్యాపినం పురుషోత్తమం. మనసా నకళం
ధ్యాత్వాహృదయే పద్మమధ్యమే, ధ్యాత్యైవాత్ర తతోమస్త్రీ తస్మా
త్కుంభజలే హరిం. సువర్ణవర్ణం రక్తాస్యనేత్రపాణిపదం తథా, శుకపిం
ఛాంబరధరం విష్ణుం తం ప్రణవాత్మకం. కిరీటహారకేయూరప్రలంబ
బ్రహ్మసూత్రిణం, శంఖచక్రధరం దేవం శ్రీవత్సాంకం చతుర్భుజం. పరా
త్పరతరందేవం దేవ్యాదిపరిషద్గణైః, ధ్యాత్వాఽథ మనస, కుంభే సమ్యక్.

గావాహయేద్గురుః. సూచ్యగ్రతోదమాత్రం చ నాస్తి తద్రహితం
 క్వచిత్, కుత ఆవాహ్యతేదేనః కుత ఉద్వాస్యతే పునః. తస్మాదావా
 హనం విష్ణో రయ్యుక్తమితి మన్యతే, సర్వత్ర వ్యాపిన్ సస్య సర్వస్థా
 త్పరమాత్మనః. ఏకత్ర స్మరణం యత్తదావాహనమితిస్మృతం, అరణ్యం
 మథనా దగ్ని చేకత్ర జ్వలితో యథా. తథా ధ్యానేన భక్తస్య
 హృది విష్ణుః ప్రకాశతే, మన్తైరావాహితో బింబే జలే కూర్పస్థలేఽ
 భవా. భక్తానుకంపయా స్థిత్యా పూజాం గృహ్లాతి పూజతః, వదన్త్యా
 వాహనం కేచిద్ధరే రాదిత్యమండలాది"త్యాది. నిష్కళమేవ నిర్గుణ
 మిత్యుచ్యతే. నిర్గుణం నామ హేయగుణరహితం, సర్వవ్యాపి, ధ్యాతు
 మనుశేకం బ్రహ్మణోరూపం; నతు సర్వగుణశూన్యం. యథాఽర
 ణ్యం సర్వత్ర వ్యాపకస్యాగ్నేః ప్రకాశత్వాదివిశేషగుణరహితత్వేపి
 న హేయగుణాః, తథా సర్వవ్యాపినో బ్రహ్మణః భక్తానుగ్రహకారిత్వ
 సుఖోపాస్యత్వాదివిశేషగుణరహితస్యాపి న హేయగుణాః. అతోనిర్గుణం
 కేవలం హేయగుణరహితం, సగుణం నామసమస్తకల్యాణగుణసంపన్నం,
 శ్రీమన్నారాయణాఖ్యం బ్రహ్మ. స హి సమస్తకల్యాణగుణసంపన్న
 తయా స్వోపాసకానాం సర్వాభీష్టదాయీ పరమోపకారీ పరమ
 పురుషః. యథాఽరణ్యం జ్వలితోఽగ్నిః ప్రకాశకత్వాదిగుణ
 సంపన్నతయాఽంధతమసద్భవంసాద్యుపకారీభవతి. ఉక్తం భగవతా
 భృగుణా—“పుష్ప మివ నిష్కళం ఫలమివ సకళ”మితి. అంభాదిఫలవృ
 త్తే ప్రథమం పుష్పమేవ భవతి, తన్న విశేషగుణవత్, పరంతు హేయ
 గుణరహితం. తతః ఫలం భవతి, తత్తు న హేయగుణరహితమాత్రం;
 కింతు హేయగుణరహితం విశేషేణ సుగుణసంపన్నంచ. తథాబ్రహ్మపి
 నిష్కళమ్, సకళమితి. యద్యపి పుష్పవైవ ప్రథమత్వం, తథాపి
 తదపేక్షయా ఫలస్య భోగ్యత్వమధికం; అతఏన సకళోపాసకానాం
 యుక్తతమత్వం భగవతా గీతం. సకళస్యాపి పరబ్రహ్మణః పరమ
 పురుషస్య పరత్వాద్యపేక్షయాఽర్చారూపమేవారాధయితుం సుశక
 తమం. అర్చారూపస్య పాఠ్యుణ్యసంపన్నత్వ మస్తీతి పూర్వమేవైక్తం.
 అర్చోపాసనమేవ పరవిద్యా మభిధత్తే ముండోపనిషత్. అనేన శ్రీవై
 ష్ణానస శాస్త్రమేతదుపనిషద్వివర్త మిత్యవగమ్యతే. యథా దీపాన్యహ

ద్వీపః ప్రజ్వలితోఽపి తస్మాలకో భవతి, తథా విస్తృతం శ్రీశాస్త్రం
మవిస్తర ముండకోపనిషత్సులకం. కించ ఏతదుపనిషదుక్తం “అష్టాద
శోక్త మవరం కర్మ యేష్యి”తి ప్రమాణ మంగీకృత్య సూత్రే నిషేకా
దీః సుస్కారా నష్టాదశవిదధే. అవరం కర్మేతి శ్రౌతకర్మాపేక్షయా
స్మార్తకర్మణాం నిషేకాదీనా మవరత్వ ముక్తం. యేషు సూత్రేషు,
అవరం కర్మ, అష్టాదశేత్యుక్తమిత్యర్థః. విస్తరస్తు దీక్షితై రనేకత్ర దర్శి
తః. భగవాన్ భృగురాహ—“ఏతద్వైఖానసం సూత్రం సర్వపే
దాంతసంగ్రహం, ఛందో వైష్ణవ ముత్తమ”మితి. అపిచ శ్రీ
శాస్త్రే ప్రథమం నిష్కళభ్యానం తత స్సకళభ్యానం చాభిధీయతే.
తథాఽత్ర శ్రూయతే—“నచక్షుషా గృహ్యతే నాపి వాచా నా
వైర్దైవై సప్తసా కర్మణావా, జ్ఞానప్రసాదేన విశుద్ధసత్త్వ స్తతస్తు తం
పశ్యతే నిష్కళం భ్యాయమాన”ఇతి. పరమాత్మా చక్షుషా న గృ
హ్యతే, నవాచాఽపి, న దేవై రింద్రియైశ్చ, విశుద్ధసత్త్వః, కేనపునః
పశ్యతే? ఇత్యత్రాహ—జ్ఞానప్రసాదేన నిర్మలజ్ఞానేన, నిష్కళం రూపం,
భ్యాయమానస్కో తతస్తు సకళస్వరూపం పశ్యతే, సాత్త్విక ఏవ
నిష్కళ సకళ స్వరూపం జ్ఞాత్వా నిష్కళాత్మకళం జాతమితి పశ్య
తీత్యర్థః. నచ—నిష్కళం తం పరమాత్మానం భ్యాయమానః పశ్య
తీత్యేవార్థః, న తు సకళ మితి వాచ్యం; భ్యానదర్శనయో రేకాథతయా
పుథ గ్రహణవైయర్థ్యాత్, తత ఇత్యస్య నిష్కళత్వాచ్చ. సాత
క్రమా దర్థక్రమస్య బలీయత్వాన్నిష్కళం భ్యాయమాన సకళం పశ్య
తీత్యన్వయో యుక్తః.

నను “నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో...తనూం స్వా”మితి భగవద్వర
ణస్య తత్పదప్రాప్తిహేతుత్వం శ్రూయతే, తథాసతి తదారాధనస్య
కథం తద్ధేతుత్వ? మితిచేత్, సత్యం; భగవద్వరణేఽపి కేనాపిహేతునా
భవితవ్యం; అన్యథా తస్యవైషమ్యాపత్తేః. తత్ర నిరంతరభ్యానం తద్ధే
తుం వదన్త్యస్త్యే. వయంతు తనుభ్యానసహిత మారాధనం వరణే
హేతుం బ్రూమః. తథాచ, యథా స్వర్గప్రాప్తౌ జ్యోతిష్టామః, తథా
భగవత్ప్రాప్తౌ తదారాధనం; యథా తత్ర తజ్జనితోఽపూర్వః, తథా
ఽత్ర తదారాధన హేతుకం తద్వరణం. ఇయాభేదః. అపూర్వలభ్య

స్వర్గవాసాచ్యుతిర్భవతి; అపూర్వస్య క్షయశ్చుత్వాత్. భగవద్వరణ
లబ్ధతత్పదా న్నచ్యుతిః; భగవత్కర్తృకవరణ స్యావశ్యరత్వాత్. సహి
భగవాన్ సత్యసంకల్పః.

నచ తథాసతి తదారాధనస్య పరమపదప్రాప్తౌ నావ్యవహితోపాయ
త్వం సంభవతితి వాచ్యం; వరణం తత్పదప్రాపణం చ భగవత్కర్తృ
కం. తేతు పరిస్పరం నాత్యంతం భిన్నే. తతో భగవదారాధనస్య
వరణహేతు త్వేపి నావ్యవహితోపాయత్వహానిః. వరణం నామా
యం మాం ప్రాప్నోత్వితి భగవత్సంకల్పః, ప్రాపణంచ తదేవ. నతు
హస్తాభ్యాం స్వపదం ప్రత్యానయనం. అతో వృణుతే ప్రాపయిషీత్య
ర్థః కథయితుం శక్యతే. భగవాన్ మరీచిరాహ—“భగవదారాధనం
కరోతి...సోప్యపునరావృత్తికం దివ్యలోకం ప్రాపయిషీ”తి. ఇద మత్రా
వధీయతే. తత్తత్ఫలాపేక్షయా కృతే కర్మణి, తత ఉత్పన్నే నా
పూర్వేణ స్వర్గాదికం ప్రాప్య భోగేన క్షీణే అపూర్వే, పున రన్వ
ప్రపద్యతే. అత ఉచ్యతే—“క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశస్తి”తి—
“ఆబ్రహ్మభువనా ల్లోకాః పునరావృత్తినోఽర్జున”ఇతి చ. భగవత్ప్రీతి
మనుసంధాయ కృతే తదారాధనే ప్రీతేన భగవతా వృతస్తత్పద
ప్రాప్తిరూపం సాయుజ్యం ప్రాప్య న పునరావర్తతే. అథ ఉచ్యతే—
“మాముపేత్యతు కౌన్తేయ పునర్జన్మనవిద్యత”ఇతి. తథాఽహ భగ
వాన్ మరీచిః—“ఆశ్రమధర్మసంయక్తో భగవదారాధనం కరోతి,
తదారాధనేన సంసారార్ణవనిమగ్నో జీవాత్ పరమాత్మానం నారా
యణం పశ్యతి, సోఽప్యపునరావృత్తికం దివ్యలోకం ప్రాపయతి,
పశ్యన్ త్కృతకృత్యోఽన్య భవతీ”తి. స్వరూపదర్శనం భగవత్కర్తృకం;
“వివృణుతే తనూం స్వా”మితి తథా శ్రవణాత్. తతోవరణం స్వరూప
దర్శనం ప్రాపణం వా భగవదేకాధీనం. “ద్రష్టవ్య శ్రోతవ్యౌ మం
తవ్యౌ నిధిధానితవ్య”ఇతి దర్శనసమానాకారం ధ్యానమేవ జీవ
కార్యతయా విధీయతే. సాక్షాత్కరణం తు జీవస్య విధేయం భవతి; తస్య
భగవదధీనత్వాత్. ఈదృశ స్తాదృశ ఇతి పఠతా స ఆరాధనీయః. తథో
చ్యతే—“తమేవ చార్చయన్నిత్య”మిత్యాదిना. అత్ర యద్యపి ధ్యా
యన్నిత్యాదివ దర్శయన్నితి చ సామాన్యే నోచ్యతే, తథాఽపి

ప్రథమం తస్య గ్రహణా తదంగతయా ధ్యానాదీనాం విధాతుం
 యుక్తత్వా చార్చనమేవ ప్రధాన మిత్యవగమ్యతే. అత్రధ్యాయ స్థితి
 అనుధ్యానమేవోచ్యతే; తస్యైవార్చనే శక్యత్వాత్. భగవతాపి గీయ
 తే—“మాం ధ్యాయంత ఉపాసత”ఇతి. మాం చింతయంతః, పూజయం
 తీత్యర్థః. “సతతం కీర్తయన్తో మాం యతంతశ్చ దృఢవ్రతాః, నమ
 స్కంతశ్చ మాం భక్త్యా సత్యయుక్తా ఉపాసత”ఇతి. యతంతః, భగవ
 దారాధనోపయుక్తదవ్యాజ్జనే యతమానాః, దృఢవ్రతాః భగవ
 స్త మారాధ్య తదర్పితై రన్నాదిభి రాత్మధారణా కర్తవ్యేతి దృఢసం
 కల్పాః, నమస్కృతశ్చ, నిత్యయుక్తాః నిత్యయోగం కాంక్షమాణాః,
 భక్త్యా మాం, ఉపాసతే పూజయంతీత్యర్థః. అత్ర పూజన మేవ
 ప్రధానతీ యోచ్యతే, కీర్తనయతననమనానాం తదంగత్వే నోప
 పత్తే. అత్ర పూర్వ ముదాహృతానా మపి వచనానాం పౌనః
 పున్యేన గ్రహణం వివిత్సూనాం స్ఫుటప్రతిపత్త్యర్థం; అత
 స్తత్ర తత్ర వ పాసరుక్త్యశంకా కార్యా. భగవదారాధకానా మేవ
 సర్వోన్నతపదావాప్తి రి త్యస్మదేశికై శ్రీ శ్రీనివాసయజ్ఞభిః పార
 మాత్మయోగవిషదభాష్యే సమ్యగుపపాదితం. యథా—“సంసారార్ణ
 వనిమగ్నో జీవాత్మా.....భగవతో నాన్యథా పరమపదప్రాప్తి
 రితి విజ్ఞాయత”ఇతి. మోక్షేఽపి తారతమ్యశ్రవణా ద్బ్రహ్మవిదాం
 భగవదారాధకానా మగ్నిహోత్రీణా మర్చిరాదినా బ్రహ్మప్రాప్తిః;
 “అర్చిరాదినా తత్ప్రతితే”ఇతి వేదాంతసూత్రే ఉక్తత్వాత్, “భక్త్యా
 భగవంతం..... విజ్ఞాయత”ఇతి అర్చిరాదిమార్గప్రాప్త్యస్థానప్రతిపాద
 నార్చ్య. ధ్యానవిద్యావిష్టానా మామోదప్రాప్తిః, ఏకాంతినాం ప్ర
 మోదప్రాప్తిః, పరమైకాంతిసిద్ధానాం పంచకాలరతాత్మనాం శ్వేత
 ద్వీపాదినా బ్రహ్మప్రాప్తిః. ఆమోదప్రాప్తిః కేవలస్వామోద
 ఏవ, తత్రాపి స్వానుభవేన. ఛాందోగ్యే—“యథాక్రతు రస్మిన్ లోకే
 పురుషో భవతి, తథేతః ప్రేత్య భవతీ”తిశ్రుతే తం యథాయథోపా
 సతే తథైవ భవతీతి. ఏవం “స్వాతిగా గుప్తయో”ఇతి మన్త్రీవ్యాఖ్యా
 ప్రకరణేఽభిహితం. తద్విస్తరస్తు తత్ర ద్రష్టవ్యః.

సర్వథాఽఽ త్యేశ్వరం నారాయణం య ఆరాధయన్తి, తేషా మేవ ముక్తి
 రిత్యత్ర నసంశయః. “పతిం విశ్వస్యా త్యేశ్వరం శాశ్వత” మితి శ్రుతి
 ర్నారాయణస్య సర్వేశ్వరత్వ మాత్యేశ్వరత్వంచ ప్రతిపాదయతి.
 తదారాధనం వినా కిథమాత్మనోగతిః? హరితః—“శుద్ధసత్వమయో
 విష్ణుః పూజనీయో జగత్పతిః, అపూజనీయా రుద్రాద్వా విష్ణో రారా
 ధనం వినా.....తదావరణహాపేణ యజేద్దేవాన్ సమంతతః, అన్య
 థా నరకం యాతి యావ దాభూతసంప్లవం.....మనసాఽపి
 హృషీకేశ మర్చయిత్వా సనాతనం, సుప్రాప్నో త్యమలాం సిద్ధిం
 పునరావృత్తిమర్గభా”మితి. అత్ర మనసాఽపీతి మానసార్చనస్య
 ముక్తినాధనత్వకథనేన బహిరర్చనస్య మోక్షోపాయత్వం కైముతిక
 సిద్ధం; అపిశబ్దప్రయోగాత్. వృద్ధపరాశరోఽప్యహ—“విస్తరేణ బ్రహ్
 మ్యద్య విష్ణోరారాధనక్రియా” మిత్యారభ్య “పాంచరాత్రవిధానేన
 తథా వైఖానసేనవా, స్మృత్యుక్తే నాదరా త్కుర్యా త్క్రియాలో
 పం నకారయేత్. ఏవం సంపూజయేద్దేవం యావజ్జీవ మతన్విత” ఇతి.
 యద్యపి వైదికేతరమన్తై రపి భగవదారాధనం స్మరన్తి; తథాఽపి
 వైధికారాధన మేవ శ్రేష్ఠం విపాణాం. ఉచ్యతేహి—“వేదోక్తే నైవ
 మార్గేణ.....విప్రాః సాయుజ్యం యాన్తి తే మమ”తి—“అలాభేవేద
 మన్తాణాం పాంచరాత్రోదితేన వే”తిచ—“శ్రౌతమేవ తథా విప్రాః
 ప్రకుర్వన్తి జనార్దన” ఇతిచ.మఱు—“వేదోదితం స్వకం కర్మ నిత్యం
 కుర్యాదతందితః, తద్ధి కుర్వన్ యథాశక్తి ప్రాప్నోతి పరమాం గతి”
 మితి. వైఖానసానాం భగవదారాధనస్య వైదికమంత్రై స్సమూత్ర
 విహితత్వాత్ తస్యకం కర్మ. తదనుష్ఠానేన పరమా గతిరితి కోవాఽ
 నున్నత్తోన నిశ్చినుయాత్? విధీయతే హి భగవతా విఖనసా భగవ
 దర్చనం—“అథనిత్యార్చన” మిత్యాదిना. న చా యం విధి గ్రహస్థ
 మాత్రస్యేతి శంక్యం; సర్వేషా మప్యశ్రమిణా మయం విధి ర్హి సమా
 నః. అత ఏవ క్రతు ర్యతీనామపి భగవదర్చనమాహ—“ధ్యాయతేఽ
 ర్చయతే యోఽన్యం విష్ణులింగ ముపాశ్రితః, కల్పకోటిశ్చైశ్చాపి
 గతిస్తస్య న విద్యత”ఇతి. విష్ణులింగం సన్యాసః, త ముపాశ్రితో విష్ణుం
 వినాఽన్యం దేవం నధ్యాయే, న్నార్చయేదిత్యర్థః. అత్ర “ధ్యాయతేఽర్చ

యత" ఇతి ధ్యానస్వార్పణేన సహ గ్రహణా ద్భగవదర్చారూప ధ్యానంచ విహితం భవతి. తద్రూపధ్యానం శౌనకోఽపి విధత్తే—“సురూపాం ప్రతి మాం.....తామర్చయే త్తాం ప్రణమేత్తాం స్మరేత్తాం విచింతయే”దితి. “సర్వాతిశాయి పాద్యుణ్యం సంస్థితం మస్త్రబింబయో” రి త్యర్చారూపస్య పూర్ణత్వముచ్యతే. అత ఏవాహ భగవాన్ భృగుః—“మానసీ హోమ పూజాచ.....బేరపూజా విశిష్యత” ఇతి. ఏవం చార్చనతారవిషయ తయా లభిగమన ముపాదాన మిజ్యా స్వాధ్యాయో యోగశ్చ సంభ వతి. పంచకాలపరత్వంచ వైఖానసానాం స్వశాస్త్రే వాసాధికారే భగవతా భృగుణాఽభిధీయతే. ఆనుశాసనికే పుండరీకనారదసం వాదే—“బ్రహ్మచారి గృహస్థోవా వానప్రస్థోఽథ భిక్షుకః, కేశవా రాధనం హిత్యా నైవ యాతి పరాంగతి”మితి. కించ సుగమోఽయం పద్ధతా భగవత్పదప్రాప్తయే, యో భగవద్ధర్మో నామ. ఉచ్యతేహి— “సకృత్త్యోహం చ సప్తాహం పక్షం మాస మథాపి వా, యో యజే ద్విధినాఽనేన భక్తిశ్రద్ధాసమన్వితః. సోఽపి యాయా త్వరం స్థా నం కింపున ర్యోగసంస్థితః, యావజ్జీవావధిం కాలం బద్ధకఃకో మహామతి” రితి. అపిచ, —“సమారాధయత స్త్రీవమేకాహ మపి నారద, ముక్తిః కరస్థితా తస్య సర్వే కామాశ్చ కింపున”రితి. అన్యోఽయం భగవదారాధ నస్య విశేషః. పరే ధర్మా స్తత్త్వన్నిహితఫలా ఏవ స్యుః, అయంతు ధర్మో మోక్షఫలకోఽపి; భగవత్ప్రీతి నత్వాత్. అప్రార్థితా నప్రైహి కా ననుద్దిష్టా న్భోగా నపి సాధయతి. అమృతకృతే సముద్రమథనం కుర్వద్భి స్సుపర్వభి ర్లబ్ధాహి పారిజాతాదయోఽపి. ఉచ్యతేచ—“మనీ షిణోఽపి యే కేచి ద్యతయో మోక్షకాంక్షిణః, తేషాంవై చిన్న తృష్ణానాం యోగక్షేమవహూ హరిః” “అనన్యా శ్చింతయ న్తోమాం.....వహామ్యహం” “శరీరారోగ్యమథాంశ్చ భోగాంశ్చైచ్చా నుషంగికాన్, దదాతి ధ్యాయినాం నిత్య మపవర్గప్రదో హరి”రితి. భగ వదారాధనధర్మస్య సర్వోత్తమత్వం బహుభి ర్హేతుభి ర్విహితం. ఉచ్య తే హ్యపైః—“ఏవ మేకదినం యావ ద్ద్విదినం త్రిదినంతు వా, మాసం వా సత్సరం వాపి యావజ్జీవితమేవవా. వర్తత భక్త్యా పరయా వైష్ణవ స్సుచిరం సుఖం, ప్రారబ్ధే మధ్యతో విఘ్నవిచ్ఛిన్నేఽప్యత్ర

కర్మణి. నానన్ధో నచ నైష్కల్యం నకృతాంశస్య సంక్షయః, ప్రారబ్ధేష్వ
సమాప్తేషు విచ్చిన్నేష్వన్యకర్మసు. భవత్వే వైతదఖిలం వైదికే స్వీతకే
ష్వపి, కృత స్వల్పాపశకోఽప్యస్య స్థిత్యా సుచిత మక్షయం. త్రాయ
తేనై స్వకర్తారం స్వశక్త్యా భవభీతితః, శ్రద్ధావా నధికార్యస్మిన్ను
క్తే కర్మణి వైష్ణవే" ఇత్యాది. యథాఽఽరాధ్యస్య నారాయణస్య
దేవత్వేన పరమాత్మాత్వేన చ వ్యవహారః, యథా తదారాధనస్యాపి కర్మ
త్వేన విద్యాత్వేనచ వ్యవహారః, యథా నారాయణ స్సస్మిన్ సామా
న్యతో దేవతాబుద్ధ్యా స్వమారాధయతాం తదనుగుణం ఫలందితతి,
పరమాత్మబుద్ధ్యాఽర్చయతాం ముక్తిం దదాతి, తథా తదారాధన మపి
కేవలం కర్మబుద్ధ్యా కుర్వతాం తదనుగుణసాధకం భవతి. విద్యేతి
కుర్వతాం ముక్త్యుపాయోభవతి. ఇమ మర్థం ప్రకాశయతి శ్రీశ్రీనివాస
మఖవేదాంతదేశికశ్రీభాష్యే- [సూ]"ఉపపన్ను సలక్షణార్థోపలబ్ధోక్తవ"
దితి సూత్రస్వార్థ మాహ- "సర్వకర్మక్షయేకాలే సిద్ధోపాసనశాలినాం,
ఉపపన్నో దేవయాన స్తద్రూపార్థోపలబ్ధితః. విష్ణూపాసననిష్ఠానా మిహి
తార్థస్య సిద్ధివత్, బ్రహ్మోపాసననిష్ఠస్య సర్వసిద్ధిః కరే స్థితా." దేహవి
యోగకాలే సర్వేషు కర్మసు క్షీణేష్వపి సిద్ధిపరబ్రహ్మోపాసనానాం
తదుపాసనమహిమన్నా సూక్ష్మశరీరారంభకకర్మరూపహేతుం వినైవ
తచ్చరీరసంబంధరూపార్థ ఉపలభ్యతే, అతోదేవయాన ఉపపన్నుః లోక
వత్. ఏతదుక్తం భవతి- లోకే యథా శ్రీవేంకటాద్రి ప్రభృతిషు స్థానేష్వ
ర్చారూపేణ సన్నిహితం శ్రీనివాసం విష్ణుం దేవతాంతర మివ సంతా
నాదికామనయా సముపాసీనానాం సంసారిణాం సర్వాభీష్టం తద్దేతుభూత
పూర్వసుకృతం వినాఽపి సిద్ధ్యతి, తథా నిష్కామపరమాత్మబుద్ధ్యా
తమే వారాధయతాం సర్వకర్మక్షయేఽపి వినైవ హేతుం పరమపద
ప్రాపకసూక్ష్మశరీరావాప్తిః కరణైవ భవ"తీతి. ఇత్థంచ ముండో
పనిషదభిహితపరమపురుషారాధనరూపోపాసనా పరమపురుషపరమ
పదప్రాప్తిరూపసాయుజ్యప్రాప్త్యుపాయ ఇతి సిద్ధం. తత్రముఖ్యాధికారణ
శ్రీవైఖానసా ఇతిచ. నను తత్రోపనిషది- "తేహమేవైతాం బ్రహ్మ
విద్యాం వదేత శిరోవ్రతం విధివ ద్వైస్తు చీర్ణ" మితి చింతశిరో

వ్రతానా మే వాస్యాం విద్యాయా మధికారః శూయతే. తథా సతి కథం వైఖానసానా మధికారః? ఇతిచే, దుచ్యతే—తన్నియమస్తదధ్యేత్వాణామేవ; శిరోవ్రతస్య స్వాధ్యాయాంగత్వాత్ స విద్యాంగత్వం. తదుక్తం వేదాంతశాస్త్రే—[సూ] “స్వాధ్యాయస్య తదాత్మే హి సమాచారే ఒధికా చ్చ సవవ చ్చ తన్నియమ” ఇతి. భాష్యం—“శిరోవ్రతం స విద్యాంగం స్వాధ్యాయనైవ త ద్భవేత్, తదధ్యయనసంబంధా ద్వితీత్వావగమా త్తతః. సంస్కారభాజి హ్యే చారే సవవ న్నియమ స్సృజతే”. అధర్వణికానాం యద్విహితం శిరోవ్రతం, త న్న విద్యాంగం; అపి తు స్వాధ్యాయాంగ మేవ. కుతః? తదధ్యయనసంబంధాత్; వ్రతత్వావగమాచ్ఛ. తత్సంస్కారవతి సమాచారే తన్నియమః. యథా సవహేలూమా స్సప్త సూర్యాదయ శ్శిరోదసప్యూతా స్తేషా మేకాగ్ని సంబంధా త్తత్తేవ, న త్రేతాగ్నిషు, తథా” ఇతి. భాష్యార్థస్థు మత్కృతే నిగమచూడాదర్పణే ద్రష్టవ్యః. సర్వథా వాసుదేవపరాణాం “బ్రహ్మవిదాప్సితివః” మితి శ్రుత్యుక్తో ఒర్ధ్వః కరస్థ ఏవ. ఉచ్యతే మహాభారతే—“వాసుదేవాత్మకో...యాతి బ్రహ్మ సనాతన” మితి. ఇద మత్యాశ్చర్యం జగతి. “నారాయణపరం బ్రహ్మ” “న బ్రహ్మ నేశానః” “అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం” “నమో విష్ణు వే బృహతే కరోమి” ఇత్యాది శ్రుతిశతై ర్నారాయణస్య పరబ్రహ్మ పరమాత్మాదిశబ్దవాచ్యత్వే సర్వజగత్కారణత్వే సర్వాంతర్యామిత్వే సర్వేశ్వరత్వే చ సిద్ధ్యతి, “అపహతపాష్టా” ఇత్యాదిభి ర్హేయగుణ రహితత్వే “సర్వజ్ఞ సర్వవిత్” “సత్యకామ సత్యసంకల్పః” ఇత్యాదిభి స్తస్య సమస్తకల్యాణగుణాకరత్వే చ సిద్ధ్యతి, అవ్యక్తస్యాపి తస్య స్వేచ్ఛయా భక్తోపాసనసౌకర్యాయ పుండరీకాక్షత్వాదిసర్వసౌందర్య విశిష్టరూపవత్త్వే “యదాపశ్యఃపశ్యతేరుక్మవర్ణం” “హిరణ్మయఃపురుషో దృశ్యతే...యథా కవ్యాసం పుండరీక మేవ మక్షిణీ” ఇత్యాదిషు శ్రుతిషు సతీషు, “యత్క్రగావా జాయతే దేవకామః” “ఆవిస్సన్నిహితం గుహచర న్నామ” “అజాయమానోబహుధావిజాయతే” “భూతోభూతేషుచరతి” “అశ్తాన మాసుణం ప్రపద్యే” “తస్య త్వష్టా విదధ ద్రూపమేతి” ఇత్యాదిభి స్తస్యార్చారూపత్వే ప్రతిపాదితే, “ప్రవః పాంతం....చార్చత” “అర్చయే

ద్భూతికామః” “దివేదివ ఈశ్వోజాగ్రవద్భిర్వర్షవిష్కద్భిర్మనుష్యేభిరగ్ని
 ద్విచాయ్యతా మృత్యుముఖా త్రప్తముచ్యతే” నిచాయ్య పూజయిత్వా,
 “చాయ్యపూజాదర్శనయో” రితి ధాతుః. “రతయే యజంత తం బింబ
 వంతం కకుదాయ భద్రే” ఇత్యాదిభి స్తస్యాస్మినే విహితే, “ఉపాసతే
 పురుషం యే హ్యకామాః” “ఏతైరుపాయైర్యత తేయస్తు విద్వాన్” ఇత్యా
 దిభి స్తదారాధనస్య మోక్షఫలత్వే లభిహితే చ మందా స్తత్ర న ప్ర
 వర్తంత ఇతి. ఉదాహృతానాం శ్రుతీనాం ప్రతిపాదితార్థవిషయ
 తాం చ ప్రకాశయంతి స్మృతయః. తథా భగవాన్ గాయతి చ వా
 సుదేవః తాని పచనాని బహూన్యదాహృతాని. ఏవం భగవాన్ విఖనస
 బ్రహ్మ సూత్రే స్ఫుట మూహ—“నారాయణ మర్చయే తద్విష్ణోః పరమం
 పదం గచ్ఛ” తీతి. తథా తచ్చిష్యా భగవంతో భృగ్వాదయ శ్చాహుః
 వాసాధికారే—“వైదికే నైవ మార్గేణ మనై శ్వేదోద్భవై స్తథా,
 సమాహితమనా భూత్వా పూజయన్విష్ణు మవ్యయంత్యన్విష్టోః పదం
 గచ్ఛే” దితి. వైదికేన వేదావిరోధినా, మార్గేణ, న తు తాంత్రికేణ
 త్యర్థః. తాంత్రికాహి—“ముఖా దింద్ర శ్చగ్ని శ్చే” తి శ్రుత్యా ల్
 గ్నేః పరమాత్మముఖోదితత్వే సతి, ఈశ్వరస్య గ్రామ్యధర్మేణాగ్ని
 ముత్పాదయన్తి. ఏవం త త్రాన్యే లపి వేదవిరోధా ఊహ్యః. ‘వేదోద్భ
 వైర్మంత్రై’ రితి. తే చ ఈకారాదియద్వేనాద్విశీపురుషసూక్తాక్షర
 పారమాత్మీయాదయ బేదనిషదాః. రాత్రిసూక్తవిశ్వజితూన్సక్తాదయ
 ఋజ్యంత్రాః. సర్వదైవత్యాదయః ఖలమన్తాః. శ్రీమదష్టాక్షరాదయో
 వ్యాపకమన్తాః. తంత్రే మూర్ధ్వుతా మంత్రా వినియుజ్యంతే. ఉద్ధార
 ప్రకారస్తు పూర్వం ప్రదర్శితః. తే చ సమో హుం ఫట్, వషట్కూ
 రాద్యంత్రాః. ఉద్ధారప్రధానా స్తాంత్రికాః. వినియోగప్రధానా వైదిక
 మన్తాః. యద్యపి త్తతేష్యపి క్వచి చ్ఛీపురుషసూక్తాదయో విని
 యుజ్యంతే. తథా లపి బహుళతయా వినియోగ ఉద్భృతమన్తాణా
 మేవ. ‘సమాహితమనా’ ఇతి. తదేకపరాయణ ఇత్యర్థః. గీయతే హి—
 “మ య్యావేశ్య మనోయే మా” మితి. అనే నావ్యభిచారిణీ భక్తి
 రుక్తా. ‘విష్ణు మవ్యయ’ మితి. “బ్రహ్మాదిషు ప్రలీనేషు నష్టే స్థావర
 జంగమే, ఏక స్తిష్ఠతి విశ్వాత్మా స తు నారాయణః ప్రభు” రిత్వా

ద్యుక్తం భగవతో నిత్యత్వం కథితమ్. “అగ్ని రైవో దేవానామవమో విష్ణుః పరమః” “విష్ణు స్స ర్వేషా మధిపతిః పరమః” ఇత్యాదిశ్రుతిభి ర్విష్ణుశబ్దవాచ్యస్య పారమ్యకథనా ద్విష్ణుశబ్దగ్రహణం. పూజయన్నితి “విష్ణవే చార్చత” ఇత్యాదిశ్రుతిభిః—“పరమం విష్ణుం ప్రతిష్ఠాప్యార్చయేత్” “తమేవ చార్చయన్నిత్యం... అనాదినిధనం విష్ణుం” “శౌనకోఽహంప్రవక్ష్యామి విష్ణుపూజావిధిం పరం” ఇత్యాదిస్మృతిభిశ్చ ప్రతిపాదితం పూజనం విహితం. తత్ర శత్రుప్రత్యయేన యావజ్జీవం భగవదర్చనం జ్ఞాపితం. “తస్యవిష్ణోః పదం గచ్ఛే” డితి—“తద్విష్ణోః పరమం పద” మితి తస్య పారమ్యశ్రవణాత్తథాగ్రహణం. అన్యత్ర చ శ్రూయతే—“సోఽధ్వనః పారమాహ్నితి తద్విష్ణోః పరమం పద” మిత్యాది. భగవాన్ విఖనాః ప్రాహ—“తద్విష్ణోః పరమంపదం గచ్ఛ తీతి విజ్ఞాయత” ఇతి. ఆనుశాసనకే—“ఓ మి త్యేకాక్షరం బ్రహ్మయత్తత్సదసతః పరం, అనాదిమధ్యపర్యంతం కూటస్థ మచలం ధ్రువ” మిత్యారభ్య “అప్రమేయ మవిచ్ఛేద్యం హరిం నారాయణం ప్రభుం, కృత్వాం జలి శ్శుచి ర్భూత్వా ప్రణతః ప్రయతోఽర్చయ” ఇతి. మహాదేవం ప్రతి సనత్కుమారవచనం—“వేదోక్తే నైవ మార్గేణ... సాయజ్యం యాంతి తే మమ, తస్మా ద్యావజ్జనో జీవేత్ తావత్సంపూజయేద్ధరిం. పాపైర్న లిప్యతే మర్త్యో హరిమందిర మాప్నుయా” డితి. నను “బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రా స్సంప్రసూయంతే” ఇతి విష్ణో రపి బ్రహ్మాదీనా మివ జనన ముచ్యతే, తత్కథం తస్య నిత్యత్వ? మితి చే, దుచ్యతే—అత్ర విష్ణో స్సంప్రసూతి ర్నామ స్వేచ్ఛయాఽవతారః, న తు జననం. శ్రుత్యంతరేషు యథా బ్రహ్మరుద్రాదీనాం శ్రూయతే, న తథావిష్ణోః. “స్వేదా ద్రుద్రోఽ జాయత” ఇత్యాదయ శ్శృతయ స్సంతి, తా ఇహ విస్తరభియా నోదాహ్రియన్తే. కించ విష్ణుసంబంధి పదస్య పరమత్వం నిత్యత్వం చ బహ్వ్య శ్శృతయో వదన్తి, తాశ్చ తథా తత్పదస్య నిత్యత్వే సతి తస్య కథ మనిత్యతా మనుస్మత్తో బ్రూయాత్? తత్పదప్రాప్తి రేవ ముక్తి రితి ఘుష్యన్తి శ్రుతయ స్స్మృతయ శ్చ—“సోఽధ్వనః పారమాహ్నితి తద్విష్ణోః పరమం పదం” “తద్విష్ణోః పరమంపదం” “యద్గత్వా న నివర్తన్తే” ఇతి. శ్రీవిఖనస్సూత్రభాష్యే శ్రీ

శ్రీనివాసవేదాంతదేశిక ఏవం లిఖతి—“నను అచ్చిరాదిమార్గస్య బ్రహ్మ
విద్విషయత్వాత్, ఆహితాగ్నిత్వమాశ్లేణ బ్రహ్మవిత్త్వాసంభవాత్,
అచ్చిరాదిమార్గః కథ మత్ర ప్రతిపాద్యతే? ఇతి చేత్, సత్యం; “అగ్న
యో వై త్రయీ విగ్ధ్యా దేవయానః పంథా గార్హ పత్యఋక్పథివీ”తి
గార్హ పత్యాదీనాం దేవయానమార్గశ్రవణాత్, “అమూర్తం చ సమూ
ర్తం చ ద్వివిధం కర్మ వైదికం, అమూర్తాఽగ్నిహుతిః ప్రోక్తా స
మూర్తం బేరపూజన” మి త్యమూర్తభగవదారాధనరూపత్వాత్,
“మానసీహోమపూజా చ బేరపూజా చ సా త్రిధా”ఇతి త్రివిధో
పాసనప్రతిపాదనాత్, “యత్సూత్రాద్యంతమధ్యేషు గీయతే విష్ణురవ్య
యః” ఇత్యుపక్రమోపసంహారాదిభింజేషు “నారాయణపరాయణో
నిర్దందో ముని”రితి—“సదాఽధ్యాత్మరతీ ధ్యానయోగీ నారాయ
ణం పరం బ్రహ్మ పశ్యేత్ ధారణాం ధారయేదక్షరం పరం బ్రహ్మప్రీతి
నారాయణపరం బ్రహ్మేతి శ్రుతి”రితి. అన్యత్ర—“యదతీంద్రియం సర్వ
జగద్భీజ మశేషవిశేషం నిత్యానంద మమృతపానవ త్సర్వదా తృప్తికరం
పరంజ్యోతిః ప్రవేశక మితి విజ్ఞాయత”ఇతి. “యతో వా ఇమాసీ”త్యా
దినా జగత్కారణత్వేన ప్రసిద్ధం “సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మే”త్యాది
బ్రహ్మస్వరూపశోధకవాక్యప్రతిపన్న సత్యత్వాదివిశిష్టం “నారాయణప
రం బ్రహ్మే”త్యాదివాక్యైః పరం బ్రహ్మ పరంతత్త్వపరంజ్యోతిఃపర
మాత్మాదిశబ్దవాచ్యం క్రిమన్నారాయణ మేవ శ్రవణమనననిధిధ్యాస
నాదిభి శ్చోతవ్యత్వేన మంతవ్యత్వేన ధ్యాతవ్యత్వే నోపాయత్వేన చ
ప్రతిపాదయతి యత్, శ్రీమత్తద్వైఖానసూత్రోక్తధర్మానుష్ఠాతు ర్భృష్ట
ప్రాప్తి రనివార్యేతి కృత్వా సుకోచే నాచ్చిరాదిమార్గః ప్రతిపాది
తః.” శ్రీభాష్యేచ—“విద్యాశబ్దేన భగవదారాధన మేషాచ్యతే.”
ఇత్యాది. పునస్తత్త్వేన—“నను యోగమార్గేణ త్యక్తు మసమర్థస్య బ్రహ్మ
విద స్సుఖముయా నాణ్యోత్కృతాణాం కథంసంభవతీతిచే, దుచ్యతే—
“తదోకోగ్ జ్వలనం తత్ప్రకాశితద్వారో విద్యాసామర్థ్యాత్ శేషగ
త్యనుస్మృతియోగా చ్చ హార్గానుగృహీతశతాధికయా” ఇతి
వేదాంతసూత్రే; ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసామర్థ్యాత్. ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యా
నామ తత్సమారాధనమ్. తచ్ఛేషః—“యథేష్టవినియోగార్హం శేషశ

జ్ఞేనకథ్యతే” ఇత్యాది. “సమాధానప్రసన్నభగవదనుగృహీతస్సు షుమ్ముయా బ్రహ్మవిద్గచ్ఛతీ”తి ప్రతిపాదితమ్. ఏతత్సత్తార్థశ్రీభాష్యేఽస్యదాచార్యైర్వివృతః. యథా—“తదారాధనశేముష్యా తదంగస్మరణేన చ, ప్రీతేన పేకపేశేన జీహ్నేనుగ్రహవాంస్తయా. తత్ప్రకాశితద్వారో నాడ్యా త మదిగచ్ఛతీ”తి.

నను మైత్రేయోపనిషది—“మన్మాయయా మోహితచేతసో మా మాత్మాన మాపూర్ణమలభవంతః, పరం విదగ్ధోదరపూరణాయ భ్రమన్తి కాకా ఇవ సూరయోఽపి. పాపాణాం హమణిమృణ్మయవిగ్రహేషు పూజా పునర్జననభోగకరీ ముముక్షోః, తస్మా ద్యతి స్వహృదయా ర్చన మేన కుర్యా ద్బాహ్యార్చనం పరిహరే దపునర్భవాయ”ఇత్యభిధానా ద్బాహ్యార్చనస్య జన్మహేతుత్వేనతి కథం మోక్షహేతుత్వ? మితి చే, దుచ్ఛతే—ఇయం శ్రుతిః కేవలమాత్మానుభూతిరూపమోక్షాభిలాషివిషయా. తత్తై వాగ్రే శ్రూయతే—“అహ మస్మి పరం చాస్మి బ్రహ్మస్మి ప్రభవోఽస్యహ” మిత్యారభ్య “ధ్యాతృధ్యానవిహీనోఽస్మి ధ్యేయహీనోఽస్మి సోఽస్యహం, సర్వపూర్ణస్వరూపోఽస్మి సచ్చిదానందలక్షణ”ఇతి. “జగద్వ్యాపారవర్జ్యం భోగమాత్రసామ్యం లింగాచ్చే”తి సూత్రోక్తవిధయా భగవత్పదప్రాప్తిరూపమోక్షే తు భగవదారాధనస్య పరమోపాయత్వమున్నేయం. య దీయం శ్రుతిః సర్వవిధమోక్షేఽపి భగవదారాధనం నిషేధతి, అస్యా బహుశ్రుతి స్మృతివిరోధస్సాన్యత్. తథా హి—బ్రహ్మవిద్యోపనిషది—“సర్వభూత స్థితం దేవం సర్వేశం నిత్య మర్చయే”దితి. అత్రార్చయే దితి బాహ్యార్చన మేన విధీయతే. అర్చనశబ్దో నిరుపాధికో బాహ్యార్చన మే వాభిధత్తే. అత ఏవ హృదయార్చనే—“దేహాం దేవాలయః ప్రోక్త స్స జీవః కేవల శ్శివః, త్యజే దజ్ఞాననిర్మల్యం సోఽహంభావేన పూజయే”దిత్యాదినా దేహాదినాం దేవాలయత్వాదికం కల్ప్యతే. అథవా 2ను దితహామవిధౌ ఉదితహామనిదావత్, ప్రతిమార్చనస్య పునర్జన్మ హేతుత్వరూపనిదా బోధ్యా. శ్రీరామోత్పతాపన్యాం శ్రీరామ వచనం—“అహం సన్నిహిత స్తత్ర పాపాణాప్రతిమాదిషు, క్షేత్రేఽస్మిన్ యోర్చయే ద్భక్త్యా మస్తే”ణానేన మాంశివ. బ్రహ్మహ

త్యాగిసాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మాశుచ"ఇత్యారభ్య "దదా త్యాయుష్య మైశ్వర్య మస్తే విష్ణుపదం చ య"దితి. భగవత్ప్రతి మార్చనస్య మోక్షోపాయత్వే బహ్వ్యస్త్యుతయః పూర్వ ముదా హృతాః. అతోఽత్ర ప్రతిమార్చననిషేధో ముముక్షూణాం దేవతా స్త్రప్రతిమార్చనవిషయః. యథా తేషాం నామకీర్తననిషేధో నా రాయణేతరదేవతానామకీర్తనపరః. భగవా నహ్యహ— "మద్యాజీ మాం నేమస్మరు, మామేవైష్య"నీతి. తత్పదం ప్రాప్తస్య పునరావృత్తి రాహిత్యం సవవాహ— "యద్గత్వా న నివర్తనే తద్దామ పరమం మమే"తి. "నమ శ్చైనకాయే"తి భగవతా బోధాయనే నాపి నమస్కృ త శ్చైనక శ్చహ— "యజ్ఞేతో యజ్ఞపురుషః పుండరీకాక్షసంజ్ఞ తః, స విష్ణుః పరమం బ్రహ్మ యత" నావర్తతే పున"నీతి— "యాదృ శే తు మనస్థైర్యం రూపే బధ్నాతి చక్రిణః, నృసింహవామనాదీనాం తాదృశం కారయే ద్బుధః. సురూపాం ప్రతిమాం విష్ణోః... బ్రహ్మరూపి ణీ"మితి. శౌనకే నాపి భగవద్విఖానోశ్చగ్వాదిపరంపరయా భగవదారా ధసమధిగత మితి పూర్వమే వాభిహితం. అత్ర బహ్వ్య స్మృతయః పూర్వం ప్రదత్తితాః.

యోగనిష్ఠానా మపి భగవదారాధన మావశ్యక మిత్యవగమ్యతే; యోగశాస్త్రే నియమవిధౌ తస్యగృహీతత్వాత్. త్రిశిఖబ్రహ్మణో పనిషది— "జ్ఞానయోగః కర్మయోగ ఇతి యోగో ద్విధా మతః, క్రియా యోగ మథేదానిం శ్రుణు బ్రాహ్మణసత్తమ. అవ్యాకులస్య చిత్తస్య బంధనం విషయే క్వచిత్, యత్సయోగో ద్విజశ్చేష స చ ద్వైవిధ్య మ శ్నుతే. కర్మ కర్తవ్య మిత్యేన విహితే ష్వేన కర్మసు, బంధనం మనసో నిత్యం కర్మయోగ స్స ఉచ్యతే. యత్తు చిత్తస్య సతత మర్థే శ్రేయసి బంధనం, జ్ఞానయోగ స్స విజ్ఞేయ స్సర్వసిద్ధికర శ్శివః. యస్యో క్తలక్షణే యోగే ద్వివిధేఽప్యవ్యయం మనః, స యాతి పరమం శ్రేయో మోక్షలక్షణ మంజసా. దేహేంద్రియేషు వైరాగ్యం యమ ఇత్యు చ్యతే బుద్ధేః, అనురక్తిః పరే తత్త్వే సతతం నియమ స్మృత"ఇత్యా రభ్య "తప స్సంతుష్టి రాస్తిక్యం దాన మారాధనం హరేః, వేదాంత శ్రవణం ప్రీశ్చ జప ఇత్యాదిలక్షణ"మితి. శాట్యాయసీయోపనిషది—

“త్రిదండ ముపపీతం చ వాసః కాశీనవేష్టనం, శిక్యం పవిత్రమి త్యేత
 ద్విభృత్యా ద్యావదాయుష”మితి. తత్త్రైవ—“పంచయజ్ఞా వేదశిరః ప్రవి
 స్తాః క్రియావంతో ౭మీ బ్రహ్మవిద్యా”మితి. పంచయజ్ఞా నామ తత్త్రై
 వ్రాచ్యం తే—“దశభిః ప్రణవై స్సప్తవ్యాహృతీభిశ్చతుష్పదా, గాయత్రీ జ
 పయజ్ఞశ్చ త్రిసంధిం శిరసా సహ. యోగయజ్ఞ స్తదేకాగ్ర్యభక్త్యా సేవా
 హారే ర్గురోః, అహింసా తు తపోయజ్ఞో వాఙ్మనఃకాయకర్మభిః. సామో
 పనిషదభ్యాస స్సాన్విధ్యా యో యజ్ఞ ఈరితి, ఓ మిత్యాత్మాన మ
 వ్యగ్రో బ్రహ్మణ్యగ్నో జుహోతి తత్. జ్ఞానయజ్ఞ స్స విజ్ఞేయ స్సర్వ
 యజ్ఞో తమోల్లమ”ఇతి. అత్ర సేవాశబ్దేన భగవదారాధన మేవ్రా
 చ్యతే. గురో స్సేవా నామ శుశ్రూషా. మైత్రేయోపనిష ద్యపి ప్రతి
 మారాధన ముక్త మేన. పరం తు భోగసాధన మిత్యభిహితం. హృద
 యార్చనం మోక్షసాధన మిత్యుచ్యతే. తస్య విషయాంతరత్వం బో
 ధ్యం. అన్యథా బహుశ్రుతిస్మృతిశ్రీశాస్త్రపురాణేషు భగవదారాధ
 నస్య మోక్షోపాయత్వకథనవైయర్థ్యాపత్తే.

—◆◆◆ శ్రీవైఖానసా మే వాఙ్మనసిద్ధపరమైకాంతిత్వమ్. ◆◆◆—

శ్రీవారాహే ఏకాంతయాజిత్వం బహుజన్మసుకృతలభ్యమితి కథ్యతే—
 “వర్ణాశ్రమాచారపర స్సప్త జన్మాని యో ద్విజః, ఏకాంతసూర్యభక్త
 స్సాన్వి త్స విప్ర స్సప్తజన్మసు. తతస్తు పుణ్యమాహాత్మ్యా ద్రుద్ర
 భక్తో భవిష్యతి, తథైవ సప్తజన్మాని శివభక్తిపరాయణః. మహతా
 తేన పుణ్యేన వైష్ణవత్వం లభేత సః, విష్ణుభక్తిపర స్తద్వత్సప్తజన్మాని
 మానసః. ఏకాంతభగవద్యాజీ విప్రో భాగవతాన్వయే, తత స్స
 లభతే జన్మ దేవై రత్యంతమర్లభ”మితి. భాగవతాన్వయ ఇత్యత్ర
 భాగవతశబ్దేన శ్రీవైఖానసా ఉచ్యంతే; తేషా మేవ స్వసూత్రసిద్ధ
 కాంతభగవద్యాజిత్వసంభవాత్. ఏకాంతయాజిత్వం నామ నైయత్యేన
 భగవదారాధకత్వం. శ్రీవైఖానససూత్రే దేవతాంతరారాధననిషేధ
 పూర్వకం భగవదారాధన మేకాంతతయా విహితం. అకరణే ప్రత్య
 వాయ శిచ్చిక్తః. తేషాం తథాత్వం చాభిధీయతే పాష్కరసంహితా
 యాం—“విప్రా వైఖానసాఖ్యా యే తే భక్తా స్తత్త్వ ముచ్యతే,

ఏకాంతిన స్సుసత్త్వస్థా దేహంతం నాన్యయాజన"ఇతి. యజ్ఞభాతోః పూజైవ ముఖ్యార్థ ఇత్యుక్తం. కాశ్చే చ—“మచ్చితా మద్గతప్రాణా మయి సంగతమానసాః, అనన్యశరణా రాజక తస్మా ద్వైఖానసా నరా"ఇతి శ్రీవైఖానసానా మేకాంతిత్వ ముక్తం. భగవదేకపరేణ శ్రీవైఖానససూత్రేణ సంస్కృతానాం శ్రీవైఖానసానా మేవ భాగ వతశబ్దవాచ్యత్వం ముఖ్యత్వే నోపపద్యతే. అథో భాగవతాన్వయ శ్రీవైఖానసకుల మేవ. శ్రీశాస్త్రే భగవద్వాక్యం—“మద్భక్తో వైష్ణవో లోకే గురు ర్భాగవత స్సత్త్వః, వైఖానసో ద్విజః కుర్యా త్పర్యకర్మాణి పూజిత"ఇతి.

శ్రీవైఖానసశాఖాయాః సర్వశాఖామూలత్వం, శ్రీవైఖానసమహా ద్విమతస్యశ్రేష్ఠత్వం చ, నీతోపనిషది శ్రూయతే—“హరే ర్ముఖా న్నాదః, తన్నాదా ద్భిందుః, బిందో రోంకారః, ఓంకారా త్పరతో రామవైఖానసపర్యతః, తత్పర్యతే కర్మజ్ఞానమయీభి ర్భహుశాఖా భవన్తి, ఋగ్యజుస్సామరూపత్వా త్ప్రయీతి పరికీర్తితా"ఇత్యారభ్య “వైఖానసమత స్తస్మి న్నాదౌ ప్రత్యక్షదర్శనం, స్మర్యతే మునిభి ర్భిత్వం వైఖానసమతఃపర"మితి—“వైఖానసఋషేః పూర్వం విష్ణోర్వాణీ సముద్భవేత్, త్రయీరూపేణ సంకల్ప్య ఇతం దేహీ విజృంభతే. సం ఖ్యారూపేణ సంకల్ప్య వైఖానసఋషేః పురా, ఉదితో యాదృశః పూర్వం తాదృశం శ్రుణు మేఽఖిల"మితి చ తత్త్రైవ.

భగవదుపాసకానాం కామనయాఽ కామనయా వా భక్తియుక్తతరం నీత్యవైమి త్తికకర్మభి రగ్నిహోత్రాదిభి ర్వా, యమనియమాసనప్రాణా యామప్రత్యాహరణానధారణసమాధిభిర్వా, ఆలయగోపురప్రాకార విమానాదిభి స్సహ భగవద్విగ్రహార్చాపూజాకరణై రర్చనై స్సాన్నిదా దిభి ర్వా, పితృపూజాదిభి రన్నపానాదిభిర్వా, భగవత్ప్రీత్యర్థ ముక్త్యా సర్వం క్రియత ఇతి, శ్రీవైఖానససూత్రే కర్మసు క్వచిదృశః, క్వచిద్యజ్ఞాంషి, క్వచి త్సామాని, క్వచిత్ ఖిలాః వినియుజ్యంతే. అథో వైఖా నసశాఖా సర్వశాఖామూలభూతా. వైఖానససూత్రస్య యజ్ఞశాఖా సూత్రాంతర్గతత్వం తు తస్మాత్ప్రాణాం బ్రాహ్మణ్యేన వినియుక్తత్వాత్ ఇత్యవగన్తవ్యం. అత ఏవ వైఖానససూత్రం షట్సుయజ్ఞసూత్రే ష్వ

స్వతమ మితి వదన్తి, అన్యని ద్వాదశేఋక్సామాదిసూత్రాణి, “ఆహ
త్యాష్టాదశసూత్రా”ణీతి పరిగణిత మాశ్వలాయనేన. తేషు వైఖానసం
నారాయణైకపర మితి దర్శితం. తత స్తత్సూత్రేణ శ్చ నారాయణపరా
ఇతి. తేషాం పరమైకాంతత్వం యుజ్యతే. తచ్చ తేషాం స్వతస్సిద్ధం.
అన్యేషాం తు సంపాదనీయ మితి స్ఫుట మేవ. వైఖానసాః పూర్వకాం
డమన్తై రమూర్తభగవదారాధనం కుర్వన్తి, ఉత్తరకాండమన్తై స్స
మూర్త మారాధయన్తితి విదితం. సమూర్తారాధనే జౌపనిషదా మం
త్రా ఏవ తత్ర వినియుజ్యంతే. యథా—“సహస్రశీర్షా పురుష”ఇతి
“సహస్రశీర్షం దేవ”మితి “ఏకాక్షరం త్వక్షరే”త్యాది“హగ్ంసశ్శుచిష”
దితి “అణోరణీయా”నితి “భూతోభూతే”ష్వితి “సంయుక్త మేతత్”
క్షర మక్షరం చ వ్యక్తావ్యక్తం భరతే విశ్వ మిశః. అనీశ శ్చాత్మా
బుద్ధ్యతే భోక్తృభావా జ్ఞాత్వా దేవం ముచ్యతే సర్వపాపై”రితి. అ
యంహి మన్తశ్చేత్వేతాశ్చతరోపనిషది వర్తమానో ఒత్ర వినియుజ్య
తే. అత స్సాపనిషత్ ఆపాతతో రుద్రప రేవ భాసమానాఽపి భగవ
త్పరా పర్యవస్య తీతి భగవంతో భృగ్వాదయో నిర చైషు రితి బో
ధ్యతే. తథా—“అభిత్వా శూర నో మనోదుగ్ధా ఇవ ధేనవః, ఈశాన
మస్య జగత స్సువ ర్మల శ మిశాన మింద్రతస్థుషః తస్మా సుచ్యత ఈ
శాన”ఇతి. మన్త ఏష త్వధర్వశిరసి. సా చోపనిష త్పూర్వవద్భగవత్ప
రేతి జ్ఞాయతే. కించ—“విశ్వత శ్చక్షు రుత విశ్వతోముఖ”ఇతి తత్ర
త్వం వాక్యం భగవతా సురీచినా భగవత్పూర్వమ్యాభిధానప్రకరణే ఉ
దాహ్రియతే కిమధికేన ? సర్వా ఉపనిషదః పరమపురుషపరా ఇతి
సిద్ధం. శ్రీవైఖానసోక్తం భగవదారాధనం వేదాంతమన్తై ర్విహితత
యా వైదిక మితి చ. తద్విధినా భక్త్యా భగవదారాధకానాం శ్రీవైఖాన
సానాం పరమాత్మోపాసకత్వం నిర్విచికిత్సం. యచ్ఛ్రితం పరమా
త్మోపాసకానాం మోక్షరూపం ఫలం, త త్రేషాం కరణమేవ. మోక్ష
శ్చ పరమపురుషపర స్సామ్యప్రాప్తి రేవ; తస్యా స్సంసారమోచన
పూర్వకత్వాత్, సమస్తకర్మలేపత్యాగపూర్వకత్వాచ్చ మోక్షత్వవ్యవ
దేశః. శ్రూయతే హి—“నిరంజనః పరమంసామ్యముపైతీ”తి.

ముక్తస్య నిత్యభోగ స్సంభవతి; “భోగమాత్రసామ్యలింగాచ్చే”తి భగవతా బాదరాయణేన సూత్రితం. భగవాన్ విఖనసోఽప్యహ—
 “నిత్యానంద మమృతరసపానవ త్సర్వదా తృప్తికర”మితి.
 నను నారదపరివ్రాజకోపనిషది—“చక్రీ లింగీ వైఖానసహరద్విజౌ
 భృతకాధ్యాపక”ఇతి సన్యాసానధికారిగణనాయాం చక్రధారణో లింగినో
 వైఖానసహరద్విజాశ్చ గృహీతాః. తత్కథం తేషాం శ్రేష్ఠత్వం?
 మితి చే, దుచ్యతే—సా హ్యుపనిషత్ప్రతిమారాధనస్య జననభోగహేతుత్వప్రతిపాదికాయాః పూర్వ ముదాహృతాయా స్సఖితప్తచక్రాం
 కితా వైష్ణవా ఆగర్భవైష్ణవా శ్రీవైఖానసా శ్చ కల్యాణగుణనిధిం పరమాత్మానం నారాయణ ముపాసతేహి. ఏతే బ్రహ్మణోఽగుణీత్వ మప
 లపంతి. సా కథం తేషాం సన్న్యాసేఽనధికారం వ్రూపాయాత్? తత్ర
 హి—“అహ మే వాక్షరం బ్రహ్మ వాసుదేవాఖ్య మద్యయం, ఇతి భాషా
 ధ్రువా యస్య తదా భవతి భైక్షభు”గితి స్వాత్మన ఏవ వాసుదేవత్వం
 నిశ్చిన్వతా సన్న్యాసః కర్తవ్యతయాఽభిధీయతే. అపిచ, తత్తోచ్యతే—
 “సశిఖం వపనం కృత్వా బహిస్సుత్రం త్యజే ద్భుభః, యదక్షరం పరం
 బ్రహ్మ త త్సుత్రమితి ధారయే”దితి—“కర్మ ణ్యధికృతా యే తు
 వైదికే బ్రాహ్మణాదయః, తేభిర్ధార్యమిదం సూత్రం క్రియాంగం తద్ధి
 వైదికం. శిఖాజ్ఞానమయీ యస్య ఉపవీతం చ తస్యయం, బ్రాహ్మణ్యం
 సకలం తస్య ఇతి బ్రహ్మవిదో విదు”రితి చ—“న యతే దేవపూజా
 నోత్సవదర్శనం తీర్థయాత్రానివృత్తి”రితిచ. అతః పూర్వోదాహృతాభి
 స్సుత్రస్మృతిభి ర్భగవత స్సర్వాశ్రమసమారాధ్యత్వం నిశ్చిన్వ త
 మర్చయతాం శ్రీవైఖానసానాం సన్న్యాసేఽనధికారం బ్రువతీయ ము
 పనిష దుపనిషదంతరవిరోధా ద్విషయాంతరే యోజసియా. యది శ్రీ
 వైఖానససూత్రీణాం సన్న్యాసేఽనధికారః, తస్మి తస్మిన్ శ్రీవిఖనస్సు
 త్రే తురీయాశ్రమవిధానం వ్యర్థం భవేత్. విధత్తే హి భగవా న్విఖనా
 స్తురీయాశ్రమం విస్తరేణ తత్సుత్రీణాం. తత్సుత్రస్య భగవత్పరతయా,
 తత్సుత్రీణాంచ భగవత్ప్రియతమత్వేన చ శ్రేష్ఠత్వం సుత్రస్మృతిభిః
 ప్రతిపాదితం; సీతోపనిషది—“వైఖానస మతః పర”మితి—“వైఖానసా
 వా ఋషయ ఇంద్రస్య ప్రియా ఆస”న్నితి—“ధృతోర్ధ్వపుండ్రః కృత

చక్రధారి విష్ణుం పరం ధ్యాయతి యో మహత్తా” ఇత్యాదినా చక్ర
ధారిణాం చ మాహత్మ్య ముక్తం. అత స్తేషా మే తేషాం చ మామణ
మత్ర న సంగచ్ఛతే. అతః వైఖానసానాం స నిషేధో ఽతివర్ణాశ్రమ
సన్న్యాసనిషేదయః. యద్యపి వైఖానససూత్రేఽతివర్ణాశ్రమలక్షణ
మప్యుక్తం; తథాపి వైఖానసానాం త్రిదండసన్న్యాస ఏవ కార్య ఇ
త్యవగమ్యతే. తస్మిన్ త్రిదండిన ఏవ విశిష్య చరమసంస్కారాయా విధా
నాదితి. కించ తస్మిన్ సూత్రే సన్న్యాసధర్మవిధా—“సదాఽధ్యాత్మరతో
ధ్యానయోగీ నారాయణం పరం బ్రహ్మ పశ్యన్ ధారణాం ధారయే” దితి
సన్న్యాసినాం నారాయణపరత్వ మేవ ప్రతిపాదితం. తథా—“సగు
ణే బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్య” తి భగవద్భక్తి ద్విహితా. భగవాన్ మరీచి
రపి సర్వాశ్రమసాధారణ్యేన “విష్ణ్వర్చన మేన కర్తవ్యం, నాన్యథా
పరమపదప్రాప్తి” రిత్యాహ. శ్రూయతే చ తథా సాధారణ్యేన భగవ

—◆◆◆ సర్వాశ్రమిభి ర్విష్ణో రర్చనీయత్వం. ◆◆◆

దర్శనం—“ధృఢోర్ధ్వపుండ్రః పర మిశితారం నారాయణం పూజ
యతి స్మ భక్త్యా, అర్చాయాభిః పారుషసూక్తమస్త్రై సుప్రాపుయా
ద్విష్ణుపదం మహాత్మ్యే” తి. ఇయః శ్రుతి ర్భగవదర్చనే ప్రమాణతయః.
విమానార్చనకల్పే గృహీతా. శౌనకోఽపి తథా తత్ర—“ప్రవః
పాంత” మిత్యాది శ్రుతిం ప్రమాణతయః వ్యాహర్షీత్. క్వచి త్సన్న్యా
సినాం బాహ్యర్చననిషేధో మానసార్చనప్రశంసార్థకః. బాహ్యపూ
జాయా మశక్తానా మేవ కేవల మ్మానసపూజా కార్యా. శక్తానాంతు
తదుభయ మపి కర్తవ్యం. అత ఏవ భగవతా భృగుణా వాసాధికారే
అంతర్యాగా దనంతరం బహిర్యాగో విహితః. ఇద మత్ర బోధ్యం.
అంతర్యా బహి ర్వాఽభిసంహితీఫలం భగవదర్చనం పునర్జన్మనే భవతి,
అనభిసంహితఫలం తన్ముక్తయే కల్పతే. అత ఏ ఘోష్యతే—“మన
ఏవ మనుష్యాణాం కారణం బుధమోక్షయో” దితి. ఇంద్రియం హి
ద్వివిధం పరమేశ్వరేణ సృష్టం, బాహ్యమాంతర మితి. బాహ్యం దశ
ధా—త్వగాదీని పంచజ్ఞానేంద్రియాణి వాగాదీని పంచకర్మేంద్రియాణి.
అంతరింద్రియ మేకం హసః, తత్ర మనోమాత్రేణ సర్వేశ్వరారాధనా
మేక్షయా కరాదిభి రపి తదారాధనం హి పరం. అన్యథా కరాది

మత్త్వంనోపయుజ్యతేభగవతి. ఉచ్యతే హి—“సా వా గవంతస్య
గుణా స్త్రణీత”ఇత్యాదినా. భగవద్విషయోపభోగ ఏవ తేషాం సాఫ
ల్యం. అత ఏ వాహ శ్రుతిరపి—“భద్రం కర్ణేభి స్తృణుయామ దేవా”
ఇత్యాది. సాక్షాత్కృత పరమాత్మస్వరూపా అపి మహర్షయః ప్రతి
మాసు భగవంత మారాత్సు రితి జానీమః. తత్ర—“మరీచి ర్మందరే
విష్ణు”మిత్యాదికం పూర్వ ముదాహృతం. యదిసన్నాప్యసిభిః ప్రతిమా
ర్పణం నాదర్శవ్య మితి వచనం ప్రమాణం, ప్రాక్తనా శ్రీమద్రామా
నుజమనిప్రభృతయో యతయః ప్రతిమాయాం కి మర్చయేయః?
న చ వాచ్యం లోకసంగ్రహార్థ మితి; లోకసంగ్రహాయ నిషిద్ధాచ
రణ స్యానుపపన్న త్వాత్. కించ సన్నాప్యసోపనిషది—“న పద్రవా
ణ్ణామ సంకీర్తనపర”ఇతి సంకీర్తనం నిషిద్ధ్యతే. సన్నాప్యసిభి ర్నారా
యణనామోచ్చరణం కార్య మిత్యత్ర త దాచర్యతే. అస్మిన్ యగే
నామోచ్చరణా దేవ కలివిధూనన ముచ్యతే కలిసంతారణోపనిషది—
“ఆదిపురుషస్య నారాయణస్య నామోచ్చరణమాత్రేణ నిర్ధూతకలి
ర్భవతీ”తి. అత సన్నాప్యసినాం బాహ్యార్చననామకీర్తననిషేధో య
గాంతరవిషయః. భగవతాఽపి గీయతే—“సతతం కీర్తయంతో మాం
...ఉచాసత”ఇతి. న చ శంక్యం వచన మిదం జిజ్ఞాసువిషయం, న జ్ఞాని
పర మితి; “చతుర్విధా భజంతే మాం జనా సుకృతినోఽర్జున, ఆర్తో
జిజ్ఞాసు రథార్థీ జ్ఞానీ చ భరతర్షభే”త్యుక్తే. సర్వజ్ఞే నాపి శివేన జప
హోమార్చనాని కృతా నీతి శ్రీరామోత్తరతాపనీయోపనిషది నిగ
ద్యతే—“శ్రీరామస్య మనుం కాశ్యాం జజాప వృషభధ్వజః, మన్వ
న్తరసహస్రైస్త్రు జపహోమార్చనాదిభిః. తతః ప్రసన్నో భగవాన్
శ్రీరామః ప్రాహ శంకరం, వృణోష్వ యదభీష్టం త ద్దాస్యామి పర
మేశ్వర”ఇతి. అన్యత్ర చ శ్రీరామనామకీర్తనం భగవతా రుద్రేణాపి
క్రియత ఇతి సమభీధీయతే. భగవతే చ—ఆకృత్య పుత్ర మఘవా
స్య దజామిలోఽపి నారాయణేతి మ్రియమాణ ఉచైతి ముక్తిమితి.
సృర్యతే చ భగవత్క్రైంకర్యార్థ మేన కరణస్మప్తి రితి—“విచిత్రా
దేహసంపత్తి రీశ్వరాయనివేదితుం, పూర్వ మేన కృణా బ్రహ్మో
హస్తపాదాదిసంయుతే”తి. అవధూనోపనిషది—“అథనా కృతకృ

త్యోఽపి లోకానుగ్రహకామ్యయా, శాస్త్రీయే జైవమార్గేణ వర్తే
హం మను కా ఊతి. దేవార్చనస్నానశౌచభిక్షాదా వర్తతాం వపుః,
తారం జపతు వా క్తద్వత్పఠత్వామ్నాయమస్తకం. విష్ణుంధ్యాయతు
ధీర్యద్వా బ్రహ్మనందే విలీయతా”మితి. అనయా శ్రుత్యాఽనధూత
స్యాపి లోకానుగ్రహాయ దేవార్చనం కార్య మిత్యుచ్యతే. అత్రదేవ
శబ్దేన నారాయణ ఏ వాభిధీయతే. యతీనా మితరదేవార్చననిషేధాత్;
అనుషదం“విష్ణుం ధ్యాయతు ధీ” ణి తనైవ వ ధ్యేయత్వావగమాచ్చు;
శాట్యాయనః—“విష్ణుక్రీడా విష్ణురతయ” ఇతి శ్రవణాచ్చ. ఏవం చావ
ధూతే నాపి లోకానుగ్రహాయ వా, భగవద్ధ్యానార్చనప్రణవజపానాం
కర్తవ్యత్వే సతి, తదితరై ర్యతిభి స్తే నై యత్వేన కార్యా ఇతి ఫలితం.
అత్రార్చనస్య ప్రణవజపభగవద్ధ్యానాభ్యాం సహపాతాత్ యేషాం
ప్రణవజపోఽస్తి, తై ర్భగవా నర్చనీయ ఇతి సిద్ధ్యతి. శాస్త్రీయే ణేతి
మార్గస్య విశేషణాత్ స్నానం శౌచం భిక్షా ప్రణవజపో వేదాంత
చింతనం భగవతో ధ్యాన మర్చనం చ యతీనాం శాస్త్రసిద్ధ మితి
చావగమ్యతే. క్రతు శ్చాహ—“ధ్యాయతే ఽర్చయతే యోఽన్యం
విష్ణులింగ ముపాశ్రితః, కల్పకోటిశ్చై శ్చాపి గతి స్తస్య న విద్యత”
ఇతి. ఆనుశాసనికే త్ర్యశీతిశతతమాధ్యాయే—“యద్యేయం పరమం
కృత్య మనుష్యేయం మహాత్మభిః, సారం మే సర్వశాస్త్రాణాం
వక్తు మ్హా స్యనుగ్రహ”దితి యుధిష్ఠిరేణ పుష్టో భీష్మ ఆహ—
“త్రూయతా మిద మత్యంతం గూఢం సంసారమోచనం, శ్రోతవ్యం
చ త్వయా సమ్య గ్జాతవ్యం చ విశాంపతే. పుండరీకః పురా విప్రః,
పుణ్యతీరజలాపుతః, నారదం పరిషప్రచ్చ శ్రేయో యోగివరం మునిం.
నారద శ్చాబ్రవీ దేనం బ్రహ్మణోక్తం మహాత్మనా.”నారదః—“శ్రుణు
ష్వావహిత స్తాత జ్ఞానయోగ మనుత్తమం, అప్రభూతం ప్రభూతార్థం
వేదశాస్త్రార్థసారకం. యః పరః ప్రకృతేః ప్రోక్తః పురుషః పంచవి
శకః, స ఏవ సర్వభూతాత్తా నర ఇ త్యభిధీయతే. నరా జ్ఞాతాని
తత్త్వాని నారాణీతి తతో విదుః, తా న్యేవ చాయనం తస్య తేన నారా
యణస్మృతః. నారాయణా జ్ఞగ త్సర్వం సర్గకాలే ప్రజాయతే, తస్మి

స్తేవ పున స్తచ్చ ప్రళయే ప్రవిలీయతే. నారాయణః పరం బ్రహ్మ
తత్త్వం నారాయణః పరః, పరా దపి పర శ్చ సౌ తస్మా న్నాస్తి పరా
త్పరం. వాసుదేవం తథా విష్ణు మాత్మానం చ తథావిదుః, సంజ్ఞా
భేదై స్స ఏవైక సర్వశాస్త్రాభిసంస్తుతః. ఆలోడ్య సర్వశాస్త్రాణి
విచార్య చ పునః పునః, ఇద మేకం సువిష్ణుస్తుం ధ్యేయో నారా
యణ స్సదా. తస్మా త్త్వం గహనా న్నర్వాం స్త్యక్త్వా శాస్త్రార్థవిస్త
రాః, అనన్యచేతా ధ్యాయన్వ నారాయణ మజం విభుః. ముహూర్త
మపి యో ధ్యాయే న్నారాయణ మతస్త్రితః, సోఽపి తద్గతి మాప్నోతి
కిం పున స్తత్పరాయణః. నమో నారాయణాయేతి యో వేద బ్రహ్మ
శాశ్వతం, అంతకాలే జప స్నేతి తద్విష్ణోః పరమం పదం. శ్రవణా
న్మననా చైవ గీతిస్తుత్యర్చనాదిభిః, ఆధ్యాసం సర్వదా బ్రహ్మ పురు
షేణ పితృతాపిణా. లిప్యతే న స పాపేన నారాయణపరాయణః,
పునాతి సకలం లోకం సహస్రాంశు రి ప్రాదితః. బ్రహ్మచారి గృహ
స్థోఽపి వానప్రస్థోఽథ భిక్షుకః, కేశవారాధనం హిత్యా నైవ యాతి
పరాం గతిం. జన్మాంతరసహస్రేషు దుర్లభా తద్గతా మతిః, తద్భక్త
వత్సలం దేవం సమారాధయ స్సువ్రత. నారదే నైవ ముక్తస్తు స
విప్రోఽభ్యర్చయ ద్ధరిం, స్వప్నేఽపి పుండరీకాక్షం శంఖచక్రగదా
ధరం. కిరీటకుండలధరం లసచ్ఛ్రీవత్సకాస్తుభం, తం దృష్ట్వా దేవదేవే
శం ప్రణమన్ సంభ్రమాన్వితః. అథ కాలేన మహతా తథా ప్రత్య
క్షతాం గతః, సంస్తుత స్సుతిభి ర్వేదై ర్దేవగంధర్వకిన్నరైః. అథ తేనైవ
భగవా నాత్మలోక మధోక్షజః, గత స్సంపూజిత స్సర్వై స్సయోగి
నిలయో హరిః. తస్మా త్త్వ మపి రాజేంద్ర తద్భక్తస్తత్పరాయణః,
అర్చయిత్వా యథాయోగం భజన్వ పురుషోత్తమం. అజర మమర
మేకం ధ్యేయ మాద్యంతశూన్యం సగుణ మగుణ మాద్యం స్థూల
మత్యంతసూక్ష్మం, నిరుపమ ముపమేయం యోగివిజ్ఞానగమ్యం త్రిభు
వనగురు మీశం తం ప్రపద్యస్వ విష్ణు మితి. ఏవం చ ధ్యానభక్తిభ్యాం
భగవదారాధనం మోక్షోపాయ ఇ త్యవసితం. నచ—“విష్ణువే చార్చత”
ఇత్యాదినా మోక్షస్య నియోగసాధ్యతయా ఽనిత్యత్వప్రసంగ ఇతి
శంక్యం; ప్రతిబంధనివృత్తిమాత్రస్య నియోగసాధ్యత్వాత్. “ప్రపః

పాంత మంధసో ధియాయతే మహే శూరాయ విష్ణవే చార్చత". చకారసముచ్చితధ్యానసహితారాధననియోగస్య ప్రతిబంధకనివృత్తి సాధకత్వం తయా శ్రుత్యైవావగమ్యతే. అంధసః అవిద్యాయాః, రక్షంతం విష్ణు మర్చతేతి. అవిద్యాం నివర్త్య రక్షంత నిత్యర్థః. ల్య బ్లోపే పంచమీ. స నియోగో బ్రహ్మపరోక్షజ్ఞానం జనయతి. అత ఏ వాహ భగవాన్సూచిః—“తదారాధనేన జీవాత్మా పరమాత్మానం పశ్య”తీతి. ఇత్థం చ సనియోగో బ్రహ్మపరోక్షజ్ఞానఫలకః, జ్ఞానసాధ నంచ. నియోగేన నిర్మలం మనఏవ; “మనసా తు విశుద్ధేన”ఇతి శ్రుతేః. ఏవ మేన శ్రీరామానుజాచార్యైస్సమన్వయాధికరణే ధ్యాననియోగ స్యాపరోక్షజ్ఞానజనకత్వం, తేన శుద్ధస్య మనసో ఒపరోక్షజ్ఞానసాధ నత్వం చ ప్రత్యపాది. ధ్యానమాత్ర స్యాపరోక్షజ్ఞానజనకతయా మో షోపాయత్వే సిద్ధే, తత్సహితారాధనస్య తథాత్వం కైముతీకసిద్ధం.

◆◆◆శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్యశాండిలోపనిషదుపబృంహణత్వమ్◆◆◆

శాండిలోపనిష దధర్వణా శాండిల్యా యోపది ష్టేతి విద్యః. అ త్రాయ ముపక్రమః—“శాండిల్యో అధర్వాణం ప్రపచ్చ”ఇతి. తత్రా ప్యధర్వశబ్దేన భగవాన్ భృగురేవోక్తః; యత శాండిలోపనిష దుక్తా బహువౌ ఒర్థా శ్రీశాస్త్రే) వాసాధికారే భృగుణా సముప బృంహితాః. తథాహి—తస్యా ముపనిషది—“అథ హైన మధర్వాణం శాండిల్యః ప్రపచ్చకే నోపాయేన నాడయ శ్శుద్ధా స్సుప్తిః, నాడ యః కతి సంఖ్యాకాః”ఇత్యారభ్య “అభేదం శరీరం షణ్ణవత్సంగు లాత్మకం భవతి”ఇత్యాదినా నాడీస్వరూప ముచ్యతే. తథా వాసాధికా రే—“యథా కుముదోత్పలయో ర్మూలానాం కంద మాశ్రయం, తథా నాభి ర్నాడి నా మాశ్రయస్థానం. తస్య నాభే రేవంభూతా ద్విస ప్రతిసహస్రనాడయ” ఇత్యాదినా తత్స్వరూప ముచ్యతే. తస్యాం— “దినా న పూజయే ద్విష్ణుం రాత్రౌ నైవ ప్రపూజయేత్, సతతం పూజయే ద్విష్ణుం దినారాత్రం న పూజయే”దితి. వాసాధికారే— “నార్చయే ద్దక్షి రాత్రౌ చ బాహ్యభ్యంతరయో ర్హరిం, సంధ్యా యా మర్చయే త్వాంజ్ఞ సూతకప్రేతకం వినా”ఇతి. అయ మర్గః— ఇడా చంద్రనాడి, పింగళా సూర్యనాడి, ఇడాయాం వాయూ

చరతి రాత్రిః, పింగళాయాం దివా, సుషుమ్నాయాం సంధ్యా, ఇడా
 వామనాసాయాం, పింగళా దక్షిణనాసాయాం, మధ్యే సుషుమ్నా,
 ఇత్యాహుః. ఏతద్గురుముఖా జ్ఞేయం. తస్యాం—“అథ ప్రత్యాహార
 స్స పంచవిధః. విషయేషు చరతా మింద్రియాణాం బలా దాహరణం ప్ర
 త్యాహరః. య ద్యత్పశ్యతి తత్సహజమాత్మేతి ప్రత్యాహరః. నిత్య
 విహితకర్మఫలత్యాగః ప్రత్యాహరః” ఇత్యాది. శ్రీశాస్త్రే మరీచిసంహితా
 యాం యోగకాండే—“అథాత్మప్రత్యాహరః పంచభా భవతి, ఇంద్రి
 యాణాం సర్వేభ్యో విషయేభ్యో బలా దాహరణ, మాత్మని సర్వమా
 త్మ వ దీక్షణ” మిత్యాది. తస్యాం—“అథ ధారణా, సా త్రివిధా; ఆత్మని
 మనోధారణం, దహరాకాశే బాహ్యకాశధారణం, పృథివ్యప్రేక్షోవా
 య్వాకాశేషు పంచమూర్తిధారణం” చేతి. శ్రీశాస్త్రే—“అథాత్మ ధా
 రణాన్యష్టభా భవంతి, తేష్వాత్మనియమాదిగుణయుక్తం మనస స్థితిః,
 హృత్పద్మాంతరాకాశే బాహ్యకాశధారణం, పృథివ్యాదిమహాభూతేషు
 పంచసు దేవానాం పంచధారణాని, హృత్పద్మమధ్యే పరమానందవిగ్ర
 హధారణ మితి. పాదాదిజానుపర్యంతం పృథివీస్థానం; తత్ర లకార
 సంయుక్తం వాయు మారో ప్యానిరుద్ధమూర్తి ధ్యాత్వా ధారయేత్.
 జాన్వోః పాయుపర్యంతే మహాస్థానం; తత్ర వకారసంయుక్తం వాయుమా
 రోప్యాచ్యుతమూర్తి ధ్యాత్వా ధారయేత్. పాయోర్హృదయాంత
 మగ్నిస్థానం; తత్ర రేఫయుతం వాయు మారోప్య సత్యమూర్తి ధ్యాత్వా
 ధారయేత్. హృదయా ద్రుమ్భమధ్యాంతం వాయుస్థానం; తత్ర య
 కారసంయుతం వాయు మారోప్య పురుషమూర్తి ధ్యాత్వా ధార
 యేత్. భూమధ్యా దాకేశాంతం ఆకాశస్థానం; తత్ర హకారసంయుక్తం
 వాయు మారోప్య విష్ణుమూర్తి ధ్యాత్వా ధారయే” దితి. తస్యా ము
 పనిషది—“అథ ధ్యానం. తద్ద్వివిధం—సగుణ నిర్గుణం చేతి. సగుణం మూర్తి
 ధ్యానం; నిర్గుణ మాత్మయాధాత్మ్యం” ఇత్యారభ్య “అథా ప్యస్య రూ
 పస్య బ్రహ్మణ స్త్రీణి రూపాణి భవంతి—నిష్కళం, సకళం, సకళనిష్క
 శం చేతి. య త్పత్వవిజ్ఞాన మానందం నిష్క్రియం నిరంజనం సర్వగతం
 సుసూక్ష్మం సర్వతోముఖ మనిర్దేశ్య మమృత మస్తి, తదిదం నిష్కళం

రూపం. అథాస్య యా సహజా ౭స్త్యవిద్యా మూలప్రకృతి ర్నాయా
 లోహితశుక్లకృష్ణా తయా సహజయా దేవః కృష్ణపింగళో మహేశ్వరః
 ష్టే, తదిదమస్య సకళం నిష్కళం రూపం. “అథైవ జ్ఞానమయేన యజమానో
 కామయత బహుస్యాం ప్రజాయే యేతి, అథైతస్మాత్తప్యమానా తస్య
 కామా త్ప్రీణ్యక్షరాణ్యజాయంత” ఇత్యారభ్య “అథాస్య దేవస్యాత్మశః
 త్రిక్షీడస్య భక్తానుకంపినో దత్తాత్రేయరూపానురూపా తనురవాసా ఇం
 దీవరదశప్రఖ్యా చతుర్బాహు రఘోరా పాపనాశినీ తదిద మస్య సకళం
 రూప” మితి. అత్ర మహేశ్వరశబ్దేన నారాయణ ఉచ్యతే; “యస్మా
 న్మహత ఈశ శృబ్ధధ్వన్యా చాత్మశక్త్యా సర్వమీశతే తస్మా దుచ్యతే
 మహేశ్వర” ఇతి వక్ష్యమాణత్వాత్, దత్తాత్రేయస్య భగవదాత్మ
 కత్వాచ్చ. వక్ష్యతే హి—“అత్ర యే ఉక్తకామా యాతితరాం
 తుష్టేన భగవతా జ్యోతిర్మయేన ఆత్మైవ దత్తో యస్మా చ్ఛాసనూ
 యాయై మాత్రే ఆత్రేయ స్తనయోఽభవత్ తస్మా దుచ్యతే దత్తా
 త్రేయ” ఇతి. దత్తాత్రేయస్య నారాయణాత్మకత్వం దత్తాత్రేయోపని
 షది స్ఫుటం ప్రతిపాద్యతే—“బ్రహ్మ విశ్వరూపధరం విష్ణుం నారాయణం
 దత్తాత్రేయం ధ్యాత్వే”తి. అల మప్రకృతేన. వాసాధికారే—“అవ్యయ
 స్యాస్యరూపే తు ఆకాశ స్యావమ స్మృత్యైవైస్తు నిష్కళం తస్య
 పరమాత్మేతి కీర్త్యతే. నిష్కళం సకళం చేతి నిష్కళం సకళం త్రిధా, స
 ర్వవాదస్తు సందేహః పూర్వపక్షం తు నిష్కళం. నిష్కళం సకళం బ్రహ్మ
 ఇతి శాస్త్రస్య దర్శనం, నిష్కళం పూర్వ మేవ స్యా త్వశ్చ త్సకళ
 ముచ్యతే” ఇత్యారభ్య “నిష్కళా త్సకళో జాత సర్వత్ర పరిపత్యతే,
 పుష్పే నష్టే ఫలం నాస్తి తస్మా త్సకళనిష్కళ” ఇతి కేచి ద్బ్రహ్మణః
 కేవలం నిష్కళరూపం వదన్తి; తత్పూర్వపక్షః. సిద్ధాస్తస్తు—బ్రహ్మణో
 నిష్కళత్వం సకళత్వం చాస్తి. తత్ర నిష్కళరూపం పూర్వం, సకళ
 రూప ముత్తర మిత్యర్థః. నిష్కళ మేవ బ్రహ్మ భక్తానుగ్రహాయ స్వ
 భక్తభావనా మనుసృత్య నైవరం సకళం భవతి త్యభిప్రాయః. ఏవం
 చోపనిషత్సు యోఽధర్వశబ్దవాచ్య ససవభృగు రితి, తే నై పౌపనిష
 ద్ధర్మాశ్చిశాస్త్రే) ప్రతిపాదితా ఇతి చ స్ఫుట మవధీయతే. యద్యపి త్రిశిఖ
 బ్రాహ్మణోపనిషది—“పృథివ్యం శే తు దేహస్య చతుర్బాహుం కిరీటి

నం, అనిరుద్ధం హరిం యోగీ ధ్యాయతే భవముక్తయే. అబంశే
పూరయే ద్యోగీ నారాయణ ముదగ్రధీః, ప్రద్యుమ్న మగ్నై వా
య్యంశే సంకర్షణ మతఃపరం. ప్రియామాంశే పరమాతానం వాసు
దేవం సదాస్మరే" ఇతి ధారణాయాం మూర్తయః ప్రతిపాదితాః.
తథాఽపి న విరోధః, వాసాధికారే వాసుదేవాదీనాం పురుషాద్యాత్మక
త్వస్య ప్రతిపాదితత్వాత్. అత ఏవ పాంచరాత్రిణోఽపి — "వాసు
దేవాయ పురుషాత్మనేనమః, సంకర్షణాయ సత్యాత్మనేనమః" ఇత్యాది
వదన్తి. దైవికప్ర్యాహమూర్తయః పురుషాద్యాః, మానుషప్ర్యాహ
మూర్తయో వాసుదేవాద్యాః, ఇతి తేషా మభేదో బోధ్యః. ఇత్యలం
ప్రపంచేన.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవైఖానసాగ్రతేయకుల
తిలకశ్రీవరదరాజసూరినందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి
కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణా
రవిందస్మరణజనితశ్రీమన్నారాయణ
పారమ్యవగమస్య సుందర
రాజస్య కృతి షూర్తమ
బ్రహ్మవిద్యాసారే
చతురోఽధికారః.
శ్రీరామభద్రః
ప్రియతాం.
శ్రీః

శ్రీ గ ఙ్గ.

శ్రీ నివాసాయనమః.

ఉత్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారః.

పంచమాధికారః.

అథ చతుర్థి రధికారై ర్విస్తరే ణోక్తా సర్గా నవగన్తు మశే
క్తానాం సతాం సుఖబోధా యో త్తమ బ్రహ్మవిద్యాసారసంగ్రహః
ఖ్యోఽయం పంచమోఽధికారః ప్రారభ్యతే. అయం చ పూర్వ
ముదాహృతానా మానుశాసనికవచనానాం వివరణరూపః. తత్ర హి
యుధిష్ఠిరో భీష్మం పృచ్ఛతి:—

య ద్దేయం పరమం కృత్య మనుష్ఠేయం మహాత్మభిః,

సారం మే సర్వశాస్త్రాణాం వక్తు మర్హం స్యనుగ్రహాత్. ౧

యత్స్వరూపం, పరమం సర్వోత్కృష్టం, జ్ఞేయం జ్ఞాత
వ్యం, పరమశబ్దస్య మధ్యమణిన్యాయే నోభయత్రాన్వయః. యత్పర
మం కృత్య మనుష్ఠేయ మితిచ ప్రశ్నద్వయం భవతి. సర్వశాస్త్రాణాం
శాసనా చ్ఛాస్త్రమిత్యుక్తే ర్వేదాదీనా మిత్యర్థః. సారం తాత్పర్యవిషయ
భూత మిత్యర్థః.

అథభీష్మస్యోత్తరం:—

శ్రూయతా మిద మత్యంతం గూఢం సంసారమోచనం,

శ్రోతవ్యం చ త్వయా సమ్యక్ జ్ఞాతవ్యం చ విశాంపతే. ౨

పుండరీకః పురా విప్రః పుణ్యతీర్థజలాప్లుతః,

నారదం పరిప్రచ్ఛ త్రేయో యోగివరం మునిం. 3

స్వయం సారజ్ఞోఽపి భీష్మః యుధిష్ఠిరాయ స్వాభిప్రాయో
త్తరే వృద్ధసమ్మతిం దర్శయితుం పుండరీక నారదసంవాద మభిధత్తే.
పుండరీకాఖ్యో విప్రః నారదం త్రేయః ప్రప్రచ్ఛేతి. దుహాదిత్వాత్ పృ

చ్యుతే ద్వికర్మకత్వం. తీర్థజలాప్లుత ఇత్యనేన తస్యపరిశుద్ధత్వం, తేన పరమవిషయజ్ఞానోత్పత్తిశ్చ బోధ్యతే.

నారద శ్చాబ్రవీ దేనం బ్రహ్మణోక్తం మహాత్మనా. 3

అత్ర బ్రహ్మణేతి విఖనసశబ్దనాచ్య ఏవోచ్యతే. స ఏవహి—
“నారాయణ పరాయణో నిర్ద్వంద్వో మునిః, విష్ణుః పరమః, నారాయణ పరం బ్రహ్మ ధ్యాయ”న్నిత్యాదినాఽత్ర వత్సవమాణభగవత్పారమ్యం,
“నారాయణమర్చమే”దిత్యాదినా తదర్చనస్య మోక్షోపాయత్వం చ స్వసూత్రే ప్రాచీకశత్. చతుర్ముఖ ఏవ కి మ ప్యుద్దిశ్య శుద్ధసత్త్వేన మనసా భగవంతం ఖననాపరనామ్నా ధ్యానే నానందయక్ విఖనసనానూఽభూ దితి పూర్వం దర్శితం.

నారదః.—

శ్రుణుష్వావహితస్తాత జ్ఞానయోగ మనుత్తమం,
అప్రభూతం ప్రభూతార్థం వేదశాస్త్రార్థసారకమ్. ౪

అప్రభూతం శబ్దతో నవిస్తరం, ప్రభూతార్థం అర్థబహుళం, వేదశాస్త్రాణాం, సారకం హేయాంశరహితం, జ్ఞానయోగం, శ్రుణుష్వ సావధానం శ్రుణు.

అవ. ప్రథమం నారాయణశబ్దం ప్యుత్పాదయతి.—

యః పరః ప్రకృతేః ప్రోక్తః పురుషః పంచవింశకః,
స ఏవ సర్వభూతాత్మా నర ఇత్యభిధీయతే. ౫

ప్రకృతేః ప్రధానాత్, పరతః పరస్తాత్ వర్తమానః; “ఆది త్యనర్థం తమస స్తు పారే”ఇతి శ్రుతేః. పంచవింశకః చతుర్వింశతి తత్త్వవ్యతిరిక్తః, చతుర్వింశతీతత్త్వాని పృథివ్యాదీని, పురుషః, నర ఇత్యుచ్యతే.

నరా జ్ఞాతాని తత్త్వాని నారాణీతి తతో విదూః,

తాన్యేవ చాయనం తస్య తేన నారాయణ స్మృతః. ౬

నరసం భూతత్వాత్తత్త్వాని నారశబ్దవాచ్యాని; “ఆత్మన ఆకాశ స్సంభూతః. ఆకాశాద్వాయు”దిత్యాదిశ్రుతేః. తాని, అయనం స్థానం, తస్యాసన్నితి శేషః; “యః పృథివ్యాం తిష్ఠ”న్నిత్యాదిశ్రుతేః.

అనేన పరమపురుషస్య నామ్నైవ సర్వకారణత్వసర్వాంతర్యామిత్వాది
సిద్ధి రి త్యవగమ్యతే.

అవ. తదేహౌపపాదయతి.—

నారాయణా జగత్సర్వం సర్గకాలే ప్రజాయతే,

తస్మి స్మైన పున సృచ్చ ప్రళయే ప్రవిలీయతే.

2

సర్గకాలే సృష్టౌ, నారాయణాత్ సర్వం జాయతే, పునః
తత్ జగత్, తస్మిన్, ప్రవిలీయతే; “నారాయణా త్ప్రవర్తంతే నారాయ
ణే ప్రలీయంతే” ఇతి శ్రుతే. అనేన జగతో మిథ్యాత్వం నేతి బోధ్యతే;
సత్యా ద్వస్తునో మిథ్యోత్పత్త్యనుపపత్తే.

నారాయణః పరం బ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః

పరా దపి పర శ్చాసా తస్మా న్నా సి పరా త్పరమ్.

౪

నారాయణః పరం బ్రహ్మ, స ఏవ పరం బ్రహ్మ పరంతత్వపరమా
త్మాదిశబ్దవాచ్య ఇత్యర్థః. అనేన “సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ”
త్వాదిశ్రుతిప్రతిపాద్యో నారాయణ ఏ వేతి బోధితం. అసౌ పరా దపి పరః;
“పరాత్సరంయస్మహం” మహాన్త” మితి శ్రుతే. తస్మాత్పరాత్, పరం నాస్తి
క్వచి ద్భ్రహ్మదుదాహీనాం పరత్వప్రతిపాదనం తు తేషాం నారాయ
ణాత్మకత్వాదితి బోధ్యతే. తస్మిన్ పరవణి ఏకోనచత్వారింశాధ్యాయే—
“నిశానుష్టో ౭ థ భగవాన్ క్షపాంతే ప్రత్యబుధ్యత, పశ్చా ద్బుధ్వా
ససర్దాపః” ఇత్యారభ్య “హిరణ్యగర్భం విశ్వాత్మా బ్రహ్మణం జలజం
మునిం, భూతభవ్యభవిష్యస్య కర్తార మనఘం విభుం. మూర్తిమంతం
మహాత్మానం విశ్వేశంభుం స్వయంభువ” మితి.

వాసుదేవం తథా విష్ణు మాత్మానం చ తథా విదుః,

సంజ్ఞాభేదై స్స ఏ వైక సర్వశాస్త్రాభిసంస్తుతః.

౫

త మేన నారాయణం పంచరాత్రిణో వాసుదేవం విదుః,
వైఖానసావిష్ణుం విదుః, అశ్వే ఆత్మానం విదుః. ఏన ఏవ నారాయణో
వైఖానసాదిశాస్త్రేషు విష్ణోదిసంజ్ఞాభేదై స్సుత ఇత్యర్థః. తదుచ్యతే
ఆశ్వమేధికే—“విష్ణు చ పురుషం సత్య మచ్యుతం చ యుధిష్ఠిర,
అనిరుద్ధం చ మాం ప్రాహు ర్వైఖానసవిదో జనాః. అశ్వే త్వేవం
విజానంతి మాం రాజన్ పంచరాత్రిణః, వాసుదేవం చ రాజేంద్ర

సంకర్షణ మథాపి వా. ప్రద్యుష్మం చానిరుద్ధం చ"ఇత్యాదభ్య సం
జ్ఞాభేదేన మూర్తయ"ఇతి. అత్ర—“యజ్వభి ర్యజ్జపురుషో నాసు
దేవశ్చ సాత్వతైః, వేదాంతవేదిభి ర్విష్ణు”ఁతి పరాశరవచన మ ప్యను
సంధేయం. అత్ర వేదాంతవేదిశబ్దేన వైఖానసా గృహ్యంత ఇతి పూ
ర్వం ప్రపంచితం.

ఆలోడ్య సర్వశాస్త్రాణి విచార్య చ పునః పునః,

ఇద మేకం సునిష్పన్నం ధ్యేయో నారాయణ స్సదా. ౧౦

శాస్త్రరూపక్షీరార్థ పంచమధిత్యా సదా నారాయణో ధ్యేయ ఇతి.
జ్ఞానరూప మమృతం నిష్పన్న మిత్యర్థః. “త మేవం విద్వా నమృత
ఇహ భవతి, నాన్యః పంథా అయనాయ విద్యతే”ఇతి శ్రుతేః.

తస్మా త్వం గహనాన్ సర్వాన్ త్యక్త్వా శాస్త్రార్థవిస్తరాన్
అనన్యచేతా ధ్యాయస్వ నారాయణ మజం విభుం. ౧౧

ముహూర్త మపి యో ధ్యాయే న్నారాయణ మతద్విత్తః,
సోఽపి తద్గతి మాప్నోతి కిం పున స్తత్పరాయణః. ౧౨

గహనాన్ దురవగాహాన్-దుష్కరా నిత్యర్థః. సర్వాన్ మోక్షమార్గా
న్, త్యక్త్వా, నారాయణం ధ్యాయస్వ, నారాయణధ్యానరూపం
సుగమం మార్గం ప్రవిశేత్యర్థః.

అవ. ఏవం శ్రీశాస్త్రార్థవిధయా చతుర్థ జపహోమార్చన
ధ్యానేషు పూజామార్గేషు ధ్యాన ముక్త్వా జప మాహ.—

నమో నారాయణాయేతి యో వేద బ్రహ్మ శాశ్వతం,
అంతకాలే జప స్నేతి త ద్విష్ణోః పరమం పదం. ౧౩

యద్యప్యత్ర“అంతకాలే జప”న్నితి శ్రీమదష్టాక్షరమస్త్రీజపోఽంత
కాల ఉక్తః, తథాఽపి తత్పూర్వ మపి నిత్యం తజ్జపః కార్యః. ఉచ్యతే
హి శ్రీశాస్త్రే భగవతా మరీచినా—“సావిత్రీపూర్వ మష్టాక్షరం
ద్వాదశాక్షరంవా జపే”దితి. సావిత్ర్యా భగవత్పరత్వం పూర్వ ముప
పాదితమ్.

అవ. ఏవం జపం విధాయ తదర్చనాదికం విధత్తే—

శ్రవణా నృననా చైచ్చవ గీతి స్తుత్యర్చనాదిభిః,
ఆరాధ్యం సర్వదా బ్రహ్మ పురుషేణ హితైషిణా. ౧౮

శ్రవణాత్ వేదాంతశ్రవణాత్, మననాత్ పునః పునః స్తవధానుసంధానాత్. అనంతరం నిదిధ్యాసనప్రకార మాహ—గీతి స్తుత్యర్చనాభి రితి, ఆదిశబ్దేన నమస్కారహోమాదికం గృహ్యత్తే. బ్రహ్మ నారాయణః, ఆరాధ్యం. యద్య ప్యత్రాచ్చన మపి గీత్యాదిభి స్సామాన్యేన విహితం, తథాపి తదేవ ప్రధానం; గీత్యాదీనాం తదంగత్వే చ ఉపపత్తేః. అతఏ వాత్ర వక్ష్యతే—“నారడే నైవ ముక్త స్తు స ప్రిప్రోభ్యర్చయద్ధరిం” ఇతి. అత్రాంగినోఽర్చనస్య ప్రతిపాదనేన తదంగాని జపధ్యానహోమప్రణామస్తోత్రాణి చ కృతవా నితి గమ్యతే. అత్రార్చనశబ్దేన ప్రతిమారాధనరూపబాహ్యార్చన మేవోచ్యతే; స్తుతినమస్కారాదీనాం తదంగత యోపపత్తేః. అత ఏవ భగవాన్ విఖనా స్సుత్రే ప్రతిమార్చనం విధాయ తదంతే—“పురుషసూక్తేన సంస్తూయప్రణామం కుర్యా” డితి విధత్తే. భగవతాపిగీయతే—“మద్యాజీ మాం నమస్కురు” ఇతి. శ్రుతిభి శ్చ—“విష్ణవే చార్చత” “ధృతోఽర్ధ్వపుండ్రః పర మీశితారం విష్ణుం పరం పూజయతి స్వశక్త్యా” “క్రియావా నేష బ్రహ్మ విదాం వరిష” ఇత్యాదిభిః పూజా విధీయతే. “నిచాయ్య తం మృత్యుముఖా త్నముచ్యత” ఇతి శ్రుతిః. నిచాయ్య పూజయిత్వేత్యర్థః. “చాయ్యపూజా నిశామనయో” రితి ధాతో ర్ల్యప్. వేదాంతశాస్త్రే చ—“అపి సంరాధనే ప్రత్యక్షానుమానాభ్యా” మితి భగవదారాధనం వినా త స్వాప్రాప్యత్వ ముచ్యతే. అనేకా స్మృతయ శిచ్చేదాహృతాః. స్మర్యతే చ ప్రతిమాయామర్చనం—“సురూపాం ప్రతిమా” మిత్యాదినా. శ్రీభాగవతేచ—“యమాదిభి ర్యోగపథై రాస్వీక్షక్యాచ విద్యయా, మమారోఽపాసనాభి ర్వా నాన్యం యోగ్యం స్మరే న్మనః” ఇత్యభిధీయతే.

లిప్యతే స స పాపేన నారాయణపరాయణః,

పునాతి సకలం లోకం సహస్రాంశు రివ్రాదితః. ౧౯

నారాయణపరాయణః జపార్చనధ్యానాదిభిర్నారాయణైకనిష్ఠః, పాపేన న లిప్యతే; “యథా పుష్కరపలాశే ఆపో న శ్లిష్యంత” ఇత్యాదిశ్రుతేః. సకలం లోకం పునాతి. యథా స్వాలోకమాత్రేణ సూర్యస్తమో నిరస్య, లోకం విమలీకురుతే, తథా భగవత్పురోఽపీత్యర్థః. అగ్రే ఽప్యస్మిన్ పర్వణి షట్త్రింశచ్ఛతతమాధ్యాయే భగవత్పురాణం పఞ్చపావనత్వం వక్ష్యతే. యథా—“ఇమే చ భారతశ్రేష్ఠ విజ్ఞేయాః పఞ్చపావనాః” ఇత్యారభ్య “యతయో మోక్షధర్మజ్ఞాయోగిన శ్చరితవ్రతాః, పాంచరాత్రవిదో ముఖ్యాస్తథా భాగవతాః పరే. వైఖానసాః కులశ్రేష్ఠా నిరతా శ్శాఖాధారిణి, యే చేతిహాసం ప్రయతా శ్శావయన్తి ద్విజోత్తమా”నితి. అత్ర వైఖానసా ఇతి విఖనసూత్రిణోఽభిధీయంతే. తేషాం కులశ్రేష్ఠత్వం శ్రీమన్నారాయణపరతయా సర్వోత్తమసూత్ర సంస్కృతకులజాతత్వాత్. తేషాం వైఖానససూత్రిణాం శ్రేష్ఠత్వం దశభిర్హేతుభి శ్శ్రీశ్రీనివాసదేశికేన సముపపాదితం. యథా—సర్వసూత్రాణామాదిమత్వాత్, జగత్కారణభూతేన విఖనసా ప్రణీతత్వాత్, ప్రధానకర్మసు శ్రుతిమాగానుసారితత్వాత్, మన్వాద్యై స్సిద్ధికృతత్వాత్, సమస్తైకసర్వక్రియావత్వాత్, నిషేకసంస్కారాదిమత్వాత్, అష్టాదశసంస్కారాత్మకత్వాత్, సాంగక్రియా కలాపవత్వాత్, అఖల జగదేకకారణభూతశ్రీమన్నారాయణైకపరత్వాత్, తత్సూత్రోక్తధర్మానుష్ఠానవతా మేవ భగవత్ప్రియతమోపపత్తేః” ఇత్యాదినా. భగవాన్ భృగురవ్యాహ—“యత్సూత్రాద్యంత మధ్యేషు భగవాన్ విష్ణు రవ్యయః, యష్టప్ర్యాగీయతే యస్మాత్స్వసూత్రోత్తమం తు తత్.” పునస్తత్రైవ—“వైష్ణవం సూత్రమేతత్తు సర్వసిద్ధికరం పరం, ఆద్యత్వాత్ సర్వసూత్రాణాం వైష్ణవత్వాచ్చ తత్తు వైమయాఽనునర్జితం. తద్వత్కాశ్యచాత్రిమరీచిభి”నితి. భృగోశ్చ వైఖానసత్వం హరితస్మృతా పుచ్చ్యతే—“శ్రౌతం మహర్షిభిః ప్రోక్తం వసిష్ఠాద్యైః పురాతనైః, వైఖానసైశ్చ భృగ్వాద్యై”నితి. భృగోర్మహర్షిశ్రేష్ఠత్వం భగవతా గీయతే—“మహర్షీణాం భృగురహ”నితి. బ్రహ్మకైవర్తే—“యథా మునీనాం విఖనా ఆదిభూత ఉదాహృతః. సూత్రాణాం తత్ప్రణీతం తు యథా శ్రేష్ఠతరం

స్మృత"మితి. పునరాహ హరితః—“పూర్వం విఖనసే విష్ణుః ప్రోక్త
వాక్ స్వయ మచ్యుతః, భృగోః ప్రోక్తం విఖనసా భృగుణా చ
మమేరిత"మితి, సీతాపనిషది—“వైఖానసఋషేః పూర్వం విష్ణో ర్వాణీ
సముద్భవే"దిత్యారభ్య “వైఖానస మతః పర"మితి. వారాహే శ్రీవేం
కటగిరిమాహాత్మ్యే—“వైఖానసైర్మహాభాగై రర్చయ నరాధి"పేతి.
కులశ్రేష్ఠా ఇత్యనేన నారాయణపరసూత్రసంస్కృతకులసాధవా
దేవ తేషాం శ్రీవైష్ణవాగ్ర్యత్వం సిద్ధ్యతి. తతో న తప్తచక్రధారణా
దిక మితి గమ్యతే. తేషాం పరమైకాంతిత్వం చ సూక్ష్మాక్తవిష్ణుబలి
కర్మసిద్ధం. అతపశ్చైవ తే—“నిరతా శ్చార్థధారి"ణీతి. పాంచరాత్రే
పామృతే—“వివా వైఖానసాఖ్యా యే తే భక్తా స్తత్త్వముచ్యతే,
ఏకాంతిన స్సుసత్త్వస్థాః దేహాంతం నాన్యయాజన"ఇతి. శాంతిపర్వణి—
“మన్త్రిణాం తు సహస్రేభ్యో బ్రహ్మచారీ విశిష్యతే"ఇత్యారభ్య “వేదా
న్త్రికసహస్రేభ్యోవిష్ణుభక్తోవిశిష్యతే, విష్ణుభక్తసహస్రేభ్యోవిప్రోవైఖాన
సోవర"ఇతి. యాజ్ఞవల్క్యశ్చ—“వైఖానసో వైదికేషు బ్రహ్మనిధిష
మాచరేత్, తం బ్రాహ్మణం తు దృష్ట్వైవ సర్వపాపం వ్యపోహతీ"తి;
బ్రహ్మణా, విఖనసానిర్దిష్టమిత్యర్థః. వైఖానససూత్రిణాంభగవదేకపరత్వం
తేషాం దేవతాస్తరాశ్రయణాభావేన సర్వేషాం ప్రత్యక్షత శ్రీవై
ష్ణవత్వ దర్శనా దేవావగమ్యతే. అన్యసూత్రిణోహినతథా దృశ్యం తే.
ఏవం చ శ్రీవైఖానసానాం శ్రీవైష్ణవత్వం జన్మసిద్ధం, ఇతరేషాం తు
కర్మసిద్ధ మిత్యవధీయతే.

బ్రహ్మచారీ గృహస్థోఽపి వాసప్రస్థోఽభిఖితుకః,

కేశవారాధనం హిత్యా నైవ యాతి పరాం గతిమ్. ౧౭

అ త్రారాధనశబ్దే నార్చన మేవాభిధీయతే, నాన్యత్. తస్యార్చన
పరత్వ మేవ బహుభి ర్వచనైః పూర్వ ముపపాదితం. అనేన యతీ
నాం క్వచిత్ బాహ్యార్చననిషేధో దేవతాస్తర విషయతయా యోజ్యః.
తేషాం నారాయణ స్మృత్యః కీర్తనీయో ధ్యేయోఽర్చనీయ శ్చేతి
సిద్ధం. క్రతురాహ—“ధ్యాయతే ఽర్చయతే యోఽన్యం విష్ణులింగము
పాత్రితః, కల్పకోటిశతై శ్చాపి గతి స్తస్య న విద్యత" ఇతి.

జన్మాంతరసహస్రేషు దుర్లభా తద్గతా మతిః,
తద్భక్తవత్సలం దేవం సమారాధయ స్సువ్రత.

౧౭

జన్మాంతరసహస్రేషు కృతం సుకృతం వినా, తద్గతా మతిః
తస్మిన్ సహస్రేషు భక్తిః, దుర్లభా; “జన్మాంతరసహస్రేషు తపోభ్యానసమా
ధిభిః, సరాణాం ఊణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయత” ఇతి
వచనాత్. భగవాన్ ప్యాహ—“బహూనాం జన్మనా మంతే జ్ఞానవాక్
మాం ప్రపద్యత” ఇతి. ప్రపన్నా నా మేవ భగవదారాధనే లభికార ఇతి
పూర్వం నిర్ణీతం. భక్తవత్సలం, భక్తనిష్ఠదోషా నపి గుణత్వేన గృహ్యంత
మిత్యర్థః. శ్రీశాస్త్రీచ—“భక్త్యా నారాయణ ముపాసీత, సోఽపి భక్తవత్సల
త్వాత్ భక్తానుకంపయా స్వమాయాం విమోచయతీ”తి. అతవ
మోక్షస్య ఆరాధననియోగసాధ్యత్వేఽపి నా నిత్యత్వం; తన్నియోగ
స్య మాయారూపప్రతిబంధనివృత్తిసాధకత్వాత్. ప్రతిబంధకే నివృ
త్తే శుద్ధం మనో బ్రహ్మపరోక్షజ్ఞానసాధనం భవతీ త్యుక్తం. అతో
మోక్షో నిత్యః. ఆరాధయ, భక్త్యాఽర్చయేత్సర్వః.

నారదేనైవ ముక్తస్తు సవిప్రోఽభ్యర్చయ ధర్మి,

ఆరాధయేత్సు పదేశస్యార్చనవిధిత్వం దర్శయితుమభ్యర్చయదిత్యుక్తం.
తస్య భక్తి రావశ్యకీ; “ప్రత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యోమేభక్త్యా
ప్రయచ్ఛతీ”తి భగవన్ మక్తే. సూత్రేభగవాన్ విఖనా అ ప్యాహ—
“భక్త్యా భగవన్తం నారాయణ మర్చయే”తి.

స్వషేఽపి పుండరీకాక్షం శంఖచక్రగదాధరం.

౧౮

కిరీటకుండలధరం లసచ్ఛ్రీవత్సకాస్తుభం,

తం దృష్ట్వా దేవదేవేశం ప్రాణమత్సంభ్రమాన్వితః.

౧౯

భగవన్త మర్చయన్ స పుండరీకః పుండరీకాక్షం స్వషే దృష్ట్వా
ప్రాణమత్.

అ. అథ ప్రత్యక్షదర్శనమాహ.—

అథ కాలేన మహతా తథా ప్రత్యక్షతాం గతః,

సంస్తుత స్తుతిభి ర్ద్వైదై ర్దేవగంధర్వకిన్నరైః.

౨౦

అథ తేనైవ భగవా నాత్మలోక మధోఽక్షజః,
గత స్సంపూజిత స్సర్వై స్స యోగినిలయో హరిః. ౨౦

తథా పూర్వోక్తప్రకారేణ శంఖచక్రాదిలక్షణాన్వితః, తేనైవ పుం
డరీకేన సప్తైవ, ఆత్మలోకం పరమపదం, గతః, భగవాన్ ప్రత్యక్ష
మాగత్య పుండరీకం వైకుంఠం ప్రాపయదిత్యర్థః. తథా శ్రీశాస్త్రే—
“సోఽప్యపునరావృత్తికం దివ్యలోకం ప్రాపయ”తీతి భగవదారాధ
కానాం భగవతా స్వపదప్రాపణం పునరావృత్తిరాహిత్యం చాభి
ధీయతే.

అవ. సర్వజ్ఞో భీష్మో మహాత్మనే ధర్మసుతాయ నిష్కృష్టార్థ
ముపదిశతి.—

తస్మా త్వ మపి రాజేంద్ర తద్భక్త సత్పురాయణః
అర్చయిత్వా యథాయోగం భజస్వ పురుషోత్తమం. ౨౧
యథాయోగం యావచ్ఛక్యం, పురుషోత్తమ మర్చయిత్వా, భజస్వ,
ప్రకారాంతరేణ కేవలం భగవద్భజనం న కార్యం, అంగసహితే
నార్చనే నైవ కార్య మిత్యర్థః. అంగాని తు జపధ్యానాదీనీతి.

పంచమవేదత్వేన ప్రసిద్ధేమహాభారతే క్వచిత్కథితేఽపి దేవతాంత
రాణాం మహిమ్నీ, నిగదితేష్వపి మోక్షోపాయాంతరేషు, నిఖిలవేద
వేదాంతశాస్త్రపర్యవసన్న మర్థద్యయ మనే నాధ్యాయే నాభిహిత
మిత్యవగమ్యతే. తత్రైకోఽర్థః శ్రీమన్నారాయణ ఏవ పరమాత్మా
సర్వకారణమితి. అన్యస్తు ముముక్షుభి సదర్శన మేవ కార్యమితి.
ఉపసంహారే తదర్శన వైవ విధానాత్; భగవా న్నరదః పుండరీ
కాయ స్వేన నిశ్చిత మర్థ ముపదిశ త్యుపసంహారే—“దేవం సమా
రాధయే”తి. యుధిష్ఠిరస్య “అభ్యర్చయ ద్ధరి”మితి తదనుష్ఠాన ముక్త్యా
తత స్సర్వప్నే భగవద్దర్శనం తతః ప్రత్యక్షదర్శనం తతః పరమపద
ప్రాపణం చ ప్రాహ. తతోఽర్చనం పరమపదప్రాప్తౌ పరమోపాయ
ఇతి సర్వ మనవద్యం.

యేషాం భక్తి రధీశ్వరే ౭స్తి జగతాం శ్రీవల్లభే బ్రహ్మణి
 శ్రేయోదానచణ్డే ౭త్ర తత్ర చ హరే రర్చావతారే దృఢమ్
 విశ్వాసం జనయే తదర్చనవిధౌ నైయత్య మత్యుర్జితమ్
 తేషా మేష విశేష్యో వితనుయా ద్గ్రంథః ప్రమాణాన్వితః.

ఇతి శ్రీరామభద్రదాసదాసస్య శ్రీవైఖానసాత్రేయకుల
 తిలకశ్రీవరదరాజసూరినందనస్య శ్రీకృష్ణాంబి
 కాగర్భసంభవస్య శ్రీవిఖనసాచార్యచరణా
 రవిందస్మరణజనితశ్రీమన్నా రాయణ
 పారమ్యవగమస్య సుందర
 రాజస్య కృతి షూత్తమ
 బ్రహ్మవిద్యాసారే
 పఞ్చమోఽధికారః.
 శ్రీరామభద్రః
 ప్రియతాం.
 శ్రీః
 ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసారః.
 సంపూర్ణః.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతే విఖనస మహాగురవేనమః.

శ్రీవైఖానస గ్రంథమాల

ఆర్యమహాశయాలారా !

ఇక్కాలంబున ఆపస్తంబీయ, ఆశ్వలాయసీయాది సూత్రములకు సంబంధించిన ఆచారాది బోధకములగు ప్రాచీనగ్రంథములు వృద్ధినొందియుండు రీతిగ శ్రీవైఖానససూత్ర సంబంధ గ్రంథములకు ప్రచారము లేకయుండుటచే నట్టిగ్రంథములు శిథిలములై నానాట నశించుచున్నయవి ప్రాచీనగ్రంథము లితైఱంగున కేవలము స్మృతి మాత్ర గోచరములుగానుండుట యార్యజనసామాన్యముగ కడుశోచనీయముగదా ! మన గ్రంథములకు కలిగిన క్షీణతను నైరింపజాలక జీర్ణావశిష్టములగు కొన్నిగ్రంథములనైన నచ్చొత్తించి చదువరులకెల్ల గ్రంథసంపాదనమునఁ గల్గు కష్టమును బాపుచు శ్రీవైఖానస గ్రంథములను పునరుజ్జీవితములుగాఁజేసి లభించిన గ్రంథములనెల్లఁ నీగ్రంథమాలా రూపమున ప్రకటింప నుద్యమించినారము. ఇమ్మహాకార్యమునకు స్వమతాభిమానలగు సత్పురుషులీక్రింద నుదహరింపఁబడిన రీతిని, ప్రధానపోషక, పోషక, సహాయ, గ్రాహకు (చందాదారు)లై, దీని నుద్ధరింపఁ బ్రార్థితులు.

ప్రకటనోద్దేశములు.

1. శ్రీవైఖానస సుధీజనోపయుక్తములగు ననేకగ్రంథముల మూఁడు మాసముల కొకటిగ వెల్లడించుట.
2. విద్యన్మండలిని ప్రోత్సహించి యుపయుక్త గ్రంథములను సంపాదించుట.
3. తక్కువధరలకు మిక్కిలి దుర్లభములగు రఘుణీయ గ్రంథముల లభింపఁజేయుట.

4. శక్తికొలది స్వమతగ్రంథప్రకటనాభివృద్ధికై తోడ్పడుట.
5. తగిన ప్రోత్సాహము గల్గేనేని స్వసూత్రగ్రంథములయందు సాంపత్సరిక పరీక్షలనేర్పఱచి యందుఁ గృతార్థతఁ జెందువారికిఁ బారితోషికముల నెసంగి మతగ్రంథపాఠకుల సంఖ్య నభివృద్ధి జేయుట. మాసపత్రిక నేర్పాటుచేయుట.
6. జీర్ణములగుచున్న ప్రాచీనగ్రంథము లెవ్వయేని సంభవించి నచో వానిని విద్వాంసులచే పరిశోధింపఁజేసి ప్రచురించుట.

చందా పద్ధతులు.

1. ప్రధానపోషకులు—ప్రతిసంవత్సరము నిరుపదియైదురూప్యముల నిచ్చువారు. వీరికి గ్రంథమాలా సంపాదకులు సరియైన వ్యయము చేయుచున్నారా? లేదా? యను విషయమును కనుగొనుట కధికారముగలదు.

2. పోషకులు—ఒక్కసారే యిరువదియైదు రూప్యములనిచ్చువారు.

3. సహాయులు—ఒకపర్యాయమే రూ. 12-8-0 లు ఇచ్చువారు.

N. B. ప్రధానపోషకులకును, పోషకులకును, యెల్లప్పుడును గ్రంథములు మూల్యమును గ్రహింపకయే పంపఁబడును. వీరినామములు ప్రతిగ్రంథమునఁ బ్రకటింపఁబడును.

1. సహాయులకు ప్రతిగ్రంథము సగమువెల కందఁజేయబడును.

2. చందాదారులు ముంహగ సొమ్ము సంపాదకరలేదు.

3. ముద్రించినవెంటనే గ్రంథము. వి. పి. గా పంపి చందాదారుల వలన సొమ్ము రాబట్టుకొనఁబడును.

4. తపాలాఖర్చులుగాక 100 పేజీలకు 0-6-0 ల వంతున వెల యేర్పరుపఁబడును. (యుద్ధముతగ్గి కాగితములు వగైరా ఖరీదులు తగ్గునంతనఱకు మాత్రమిట్టివ్వ సాధ్యమౌకాదు.)

5. తప్పక ప్రతిగ్రంథమును కొనుపారే చందాదారులుగ నెంచఁబడుదురు.

6. చందాదారులు కానివారికి 100 పేజీలు తపాలా ఖర్చులుగాక రూ. 0-10-0 వంతున గ్రంథములు పంపఁబడును.

ఇందు ప్రకటించిన గ్రంథములు.

శ్రీవైఖానసగ్రంథమాలా ప్రథమకుసుమము.

—(0)—

శ్రీవైఖానససూత్రదర్శనము.

ఇయ్యది శ్రీవైఖానససూత్ర భాష్యకర్తయగు శ్రీనృసింహవాజ పేయవిరచితము. ప్రథమ ప్రశ్నము మొదలు తృతీయప్రశ్నం తము గల పూర్వప్రయోగ సూత్రమొందుగలదు.

చందాదారులకు రూ. 0-4-0 ఇతరులకు రూ. 0-6-0.

ద్వితీయకుసుమము.

శ్రీమదాంధ్రబ్రహ్మాండపురాణము.

(అగ్రపంచక వివరణఖండము)

ఇయ్యది సంస్కృత బ్రహ్మాండపురాణాంతర్గతార్థ పంచకఖండ మునకు సరియగునట్లుల కాపూరియల్ల నామాత్యునిచేతెనుగుపద్యకావ్య ముగరచించబడినది. ఆరులశ్వాసములు. 300 పుటలు గలిగియున్నది.

చందాదారులకు పోస్టేజీతో రూ. 1. ఇతరులకు పోస్టేజీగాక రూ. 1-4-0

తృతీయకుసుమము.

శ్రీరామభద్రస్తుతిశతకము.

(సాంధటికాత్మర్యము.)

ఇయ్యది శ్రీమదనంతశయన సంస్థానపండిత వరేణ్యులును, సకల కలాపరిపూర్ణులునగు శ్రీమాన్. ఇలత్తూరు-సుందరరాజ భట్టాచార్యులచే రచింపబడి వారియనుజులగు శ్రీలక్ష్మీనారాయణ భట్టాచార్యుల వారిచే వ్యాఖ్యానము వ్రాయబడి ఉ. చ. శ్రీనివాస భట్టాచార్యుల వారిచే తెనుగు ప్రతిపదటీకాత్మర్యములు వ్రాయబడి భక్త జనపారి జాతంబనడగినది. పుటలు 88 గల్గినను.

చందాదారులకు చెక్కులతో రూ. 0-8-0 ఇతరులకు రూ. 0-14-0

చతుర్థకుసుమము.

ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసారము.

చందాదారులకు చెక్కులతో రూ. 1-0-0 ఇతరులకు పోస్టేజీగాక రూ. 1-2-0

సిద్ధమగుచున్నగ్రంథము
పంచమకుసుమము.

అర్చనాతిలకము.

ఇందు భృగు ప్రోక్త భగవదారాధనక్రమము సనుసరించి
జనార్దనాచార్య పుత్రుడగు నృసింహార్యునిచే శ్లోకరూపమున రచించు
బడినది. ఆ స్తికులకెల్ల మిక్కిలి యుపయోగకరమని చెప్పబనిలేదు.
చందాదారులకు చెకూలితో 0-12-0 ఇతరులకు పోటీజిగాక 0-14-0

రాజోపుగ్రంథములు.

1. కాశ్యపజ్ఞానకాండము. 2. శ్రీవైఖానసమహిమమంజరి. 3. శ్రీవైఖానస
మంత్రప్రశ్నము. 4. పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యము. 5. మరీచిభృగునామ
సమగ్రము. సిద్ధముగనుండు ఇతరగ్రంథములు-తగ్గింపువెలలు.

సంస్కృతబహ్మండపురాణము. అర్థపంచకవివరణము వెలరు. -0-

ధ్యానముక్తావళి 0-8-0

సజ్జనసంభవము 0-4-0

శ్రీవిఖనసోత్పత్తి 0-6-0

శ్రీవైఖానసచరిత్రము 0-

వైఖానసధర్మచంద్రిక 0-2-

శ్రీకాకుళక్షేత్రమాహాత్మ్యము. 0-4-0

బాలకృష్ణతిరువారాధనము 0-2-

శ్రీవిఖనసస్తోత్రతావళి 0-1-0

శ్రీవైఖానసగురుపరంపర 0-2-0

శ్రీవైఖానససూత్రసంధ్యావందనము 0-2-0

పంచద్రవిజయమనుదక్షయోగనాటకము 0-2-

శ్రీహరిస్మరణకీర్తనలు, కృతిమెట్లుగలవి 0-2-0

తాంబూలప్రశ్నశాస్త్రము 0-1-0

శ్రీతాండ్యశ్లోకవ్యాఖ్య. 'ఇయంసీతా' అను శ్లోకముననుసరించి

దాపములు అత్యంతమనోహరములు

వైవెలలలో పోస్తు ఖర్చులుచేరలేదు.

మానేజరు-శ్రీవైఖానసగ్రంథము.

ఈగారాపాశము సత్యవేదాన్ని, శాస్త్రము, శాస్త్రము

అని వాచివలయును.